

Biuletyn Informacyjny **POLITECHNIKI LUBELSKIEJ**

**Nowy rok
akademicki
z nowymi władzami**

Nagroda Elsevier Research Impact Leaders Award 2019

dla Politechniki Lubelskiej

Szanowni Państwo,

rozpoczęliśmy nowy rok akademicki z dużymi zmianami na Uczelni. Po pierwsze zmiana władz – rektorem na kadencję 2020-2024 został Pan prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, dotychczasowy dziekan Wydziału Mechanicznego, a prorektorami prof. dr hab. inż. Wojciech Franus (prorektor ds. nauki), dr hab. inż. Dariusz Czerwiński (prorektor ds. ogólnych i rozwoju) oraz dr hab. inż. Paweł Drożdziel (prorektor ds. studenckich). Ich krótkie życiorysy oraz życiorysy dziekanów, prodziekanów poszczególnych wydziałów znajdziecie Państwo na łamach tego Biuletynu. Zamieszczone są również sylwetki przewodniczących rad dyscyplin naukowych. Zachęcamy Państwa do ich lektury, a nowym władzom serdecznie gratulujemy.

Nasza gazeta ma charakter sprawozdawczy, więc nie mogło zabraknąć zestawienia wydarzeń z minionego roku, ale także z kadencji 2016-2020. Dlatego proponujemy lekturę wywiadów z byłymi władzami Politechniki Lubelskiej. Pan prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko, rektor oraz prorektorzy: prof. dr hab. inż. Anna Halicka, prof. dr hab. Marzenna Dudzińska oraz dr hab. inż. Paweł Drożdziel podsumowują ostatnie cztery lata, które obfitowały w wiele istotnych wydarzeń dla społeczności akademickiej naszej Uczelni. Podsumowania działań inwestycyjnych dokonuje natomiast kanclerz inż. Wiesław Sikora. To dzięki dobremu zarządzaniu oraz skutecznym działaniom możemy cieszyć się pięknym i funkcjonalnym kampusem. W Biuletynie zamieszczone zostały fotografie i krótkie opisy najistotniejszych inwestycji Politechniki.

A jak wyglądał sam ubiegły rok? Z pewnością był pełen niespodzianek. Część z nich bardzo pozytywnych i to na wielu płaszczyznach działalności – dobra pozycja Politechniki w Rankingu Szkół Wyższych Fundacji Edukacyjnej „Perspektywy”, pierwsze miejsce w kategorii „innowacyjność”, utrzymana pozycja lidera w kategorii „patenty i prawa ochronne”, utrzymanie i przedłużenie prawa do posługiwania się wyróżnie-

Chcę dzisiaj życzyć Państwu kreatywności, śmiałości i wielu sukcesów w mierzeniu się z wyzwaniami naszych czasów. Niech polskie uczelnie wyższe będą miejscami, gdzie młodzi ludzie zdobywają doskonałą edukację, a jednocześnie formują się do służby dla dobra wspólnego. Niech badacze poprzez swoje dokonania naukowe umacniają własny autorytet w społeczeństwie i stają się wzorem dla kolejnych roczników studentów. Studentom składam życzenia udanego roku, wytrwałości i satysfakcji z wybranej drogi. Wszystkim Państwu życzę niewyczerpanej pasji poznawania prawdy i umiejętności łączenia jej z pragmatycznym wykorzystaniem osiągnięć naukowych.

Andrzej Duda

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

SPIS TREŚCI

WŁADZE UCZELNI 2016-2020	5
PODSUMOWANIE KADENCJI 2016-2020	27
POLITECHNIKA W LICZBACH	40
Z ŻYCIA UCZELNI	48
NAGRODY I WYRÓŻNIENIA	66
NAUKA I PROJEKTY	74
KONFERENCJE	85
DOKTORANCI I STUDENCI	93
KULTURA	110
SPORT	124
POŻEGNANIA	129

niem HR Excellence in Research, drugie miejsce w raporcie Urzędu Patentowego RP podsumowującego aktywność europejskich przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych w zakresie innowacyjności i ochrony wynalazków za 2019 r., a także wzrost liczby publikacji w najbardziej prestiżowych czasopismach naukowych oraz wysoki wskaźnik cytowań, co skutkowało otrzymaniem nagrody Elsevier Research Impact Leaders Award 2019. Kolejnym naszym sukcesem jest wpisanie Politechniki Lubelskiej na Polską Mapę Infrastruktury Badawczej.

To nie wszystkie osiągnięcia Politechniki. Wielu pracowników zostało wyróżnionych i nagrodzonych w różnych konkursach krajowych i zagranicznych, mamy kolejne awansy zawodowe i wiele cennych badań naukowych. Nasi studenci, absolwenci również zostali docenieni za swoją działalność. To wszystko znajdziecie Państwo w tym numerze.

Zmianę przyniósł też początek roku. Nasz porządek, ale i całego świata, został zburzony przez koronawirusa. W jeden dzień musieliśmy się do-

stosować do nowej „covidowej” rzeczywistości. Co to dla nas – dla Uczelni oznaczało? Ograniczenia z wykonywaniem pracy, odwołanie wyjazdów krajowych i zagranicznych, zakaz organizacji konferencji, ale przede wszystkim ograniczenia związane z kształceniem studentów. Wprowadzone zostało nauczanie zdalne, które będzie również funkcjonować w nowym roku akademickim. Bezpośredni kontakt ze studentami jest bardzo ważny, ale musimy dostosować się do obecnej sytuacji i doskonalić rozwiązania w zakresie kształcenia na odległość.

Jak będzie wyglądać rok akademicki 2020/2021? Nie można jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie. Z pewnością będzie on inny, być może trudniejszy. Tym bardziej powinniśmy skoncentrować wszystkie nasze działania na pokonanie przeszkód wynikających z obecnej sytuacji. Teraz jednak wszystkim Państwu życzymy mimo wszystko dobrego roku i oczywiście zdrowia!

Redakcja

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą Rektora

Adres redakcji:

Politechnika Lubelska
ul. Nadbystrzycka 38 d, 20-618 Lublin
tel. 81 538 41 13
e-mail: biuletyn@pollub.pl

Rada programowa:

prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk (przewodniczący),
mgr Iwona Czajkowska-Deneka,
mgr Elżbieta Gontarz

Zespół redakcyjny:

mgr Milena Jagiełło-Okoń (redaktor naczelna),
mgr inż. Róża Dzierżak

Stali współpracownicy:

mgr inż. Agnieszka Geneja,
mgr inż. Joanna Jabłońska,
mgr inż. Jakub Kańkowski,

dr hab. inż. Tomasz Kołtunowicz,
mgr inż. Jakub Krzysiak,
dr inż. Aneta Tor-Świątek,
mgr Wojciech Kulik

Zdjęcia:

archiwum, SAF PL

Opracowanie graficzne i skład:

mgr Sylwia Szewczuk - Centrum Promocji i Informacji PL

Druk: Drukarnia Standruk **Nakład:** 300 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo wyboru tekstów do publikacji, a także dokonywania skrótów i zmian redakcyjnych nadesłanych tekstów.

All icons made by www.flaticon.com

Władze Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024

Rok 2020 na wyższych uczelniach był rokiem wyborczym. W związku z epidemią koronawirusa część uczelni, w tym Politechnika Lubelska musiała zmienić swój wyborczy kalendarz. Na naszej Uczelni dopiero 26 maja 2020 r. dokonano wyboru rektora Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024 i został nim prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, dotychczasowy dziekan Wydziału Mechanicznego.

Poniżej przedstawiamy Państwu krótką notę biograficzną prof. Zbigniewa Patera i rozmowę na temat Jego przyszłych planów jako rektora, a także życiorysy nowych prorektorów, dziekanów, prodziekanów oraz przewodniczących rad dyscyplin naukowych.

WŁADZE REKTORSKIE

Rektor – prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater

Zbigniew Pater, prof. dr hab. inż., urodził się 15 grudnia 1965 r. w Radomyślu nad Sanem. Tamże uczęszczał do szkoły podstawowej, a po jej zakończeniu kontynuował naukę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Tarnobrzegu. W roku 1985 rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej, które ukończył w 1990 roku, uzyskując tytuł magistra inżyniera mechanika. Po ukończeniu studiów podjął pracę na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej na stanowisku asystenta w Katedrze Obróbki Plastycznej (obecnie Katedra Komputerowego Modelowania i Technologii Obróbki Plastycznej), gdzie pracuje także obecnie (od 1.01.2009 r.) na stanowisku profesora, sprawując równocześnie funkcję kierownika Katedry (od 1.10.2007 r.).

W 1992 roku, na Politechnice Warszawskiej, ukończył studia podyplomowe Komputerowo Wspomagane Projektowanie Maszyn. Natomiast w grudniu 1994 roku na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej obronił pracę doktorską pt. „Studium teoretyczno-eksperymentalne procesu walcowania poprzeczno-klinowego”, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Wiesława S. Werońskiego.

W okresie od 1.07.1996 r. do 31.01.1999 r. równoległe z pracą na uczelni wykonuje obowiązki głównego konstruktora w SIPMA S.A. w Lublinie. W zakładzie tym (będącym wiodącym producentem maszyn rolniczych w Polsce) organizuje pracownię studyjną, w której wykonywane są analizy wytrzymałościowe, kinematyczne i dynamiczne różnych maszyn i urządzeń. Ponadto, w ramach grupy kapitałowej

SIPMA S.A. (obejmującej wówczas takie zakłady przemysłowe jak: SIPMA S.A. w Lublinie, BIZON Ltd. w Płocku, Lubelska Fabryka Maszyn Rolniczych i kilkanaście innych) przeprowadza informatyzację pracowni konstrukcyjnych, wdrażając m.in. 33 stanowiska CAD 3D, 3 stanowiska MES do analiz wytrzymałościowych i 2 stanowiska MBS do obliczeń zachowań kinematycznych i dynamicznych maszyn i urządzeń.

23 października 2001 r. na Wydziale Inżynierii Procesowej, Materiałowej i Fizyki Stosowanej Politechniki Częstochowskiej pozytywnie przeszedł kolokwium habilitacyjne, uzyskując stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie naukowej – metalurgia. Temat rozprawy habilitacyjnej był następujący: „Walcowanie poprzeczno-klinowe odkuwek osiowo-symetrycznych”.

W roku 2003 rozpoczyna pracę, na stanowisku profesora, w Instytucie Nauk Technicznych Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Chełmie. W szkole tej począwszy od dnia 1 lutego 2006 roku sprawuje funkcję kierownika Katedry Mechaniki i Budowy Maszyn.

23 lipca 2008 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał dr hab. inż. Zbigniewowi Paterowi tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Akt nominacyjny został wręczony Nominatowi w Pałacu Prezydenckim w dniu 15.12.2008 roku, tj. w jego 43 urodziny.

W kadencji 2008-2012 prof. Zbigniew Pater sprawował funkcję prorektora ds. nauki Politechniki Lubelskiej, a od

1 września 2012 r. jest dziekanem Wydziału Mechanicznego tej Uczelni. Pod jego kierunkiem w roku 2017 Wydział uzyskał najwyższą kategorię naukową A+.

W całym okresie pracy zawodowej w ramach działalności naukowo-badawczej prof. Zbigniew Pater zajmuje się tematyką obróbki plastycznej, głównie obróbki objętościowej, a w szczególności teorią i technologią walcowania poprzeczno-klinowego oraz kucia matrycowego. Jego zainteresowania obejmują także zagadnienia związane z zastosowaniem nowoczesnego aparatu matematycznego i wykorzystaniem metod komputerowych w analizie procesów, jak również z poszukiwaniem nowych metod kształtowania plastycznego metali. Aktywnie pozyskuje środki na badania naukowe. Począwszy od roku 1996 uczestniczył w 18 projektach badawczych własnych, celowych i rozwojowych, finansowanych przez KBN, MNiSzW, NCN, NCBiR, a w 11 z nich sprawował funkcję kierownika.

Główny wkład do nauki prof. Z. Patera stanowi opracowanie teorii i technologii walcowania poprzeczno-klinowego, obejmujące wprowadzenie szeregu wdrożeń w takich przedsiębiorstwach, jak: Daewoo w Lublinie, Sigma SA, Zakłady Kuźnicze Skoczów-Ustroń, Górnicza Fabryka Narzędzi w Radzynie Podlaskim, GONAR w Katowicach oraz SIGMA SA. Ponadto, prof. Pater wniósł wkład do: teorii i technologii kuźnictwa (w zakresie roli wypłytki w procesie kształtowania oraz konstrukcji maszyn i przyrządów o złożonym ruchu narzędzi kształtujących), mechaniki plastycznego płynięcia (w zakresie interpretacji wyników testów plastometrycznych, stosowanych do wyznaczania krzywych płynięcia oraz do zastosowania metod numerycznych do opracowania modeli materiałowych) i metalurgii (w zakresie analizy numerycznej procesów walcowania poprzecznego i skośnego, w tym nowego procesu walcowania śrubowo-klinowego).

Dorobek naukowy prof. Patera obejmuje: 17 monografii naukowych, 8 podręczników akademickich, 346 artykułów w czasopismach naukowych (w tym około 130 w czasopismach indeksowanych w bazach Web of Science oraz Scopus), 114 referatów opublikowanych w materiałach krajowych i zagranicznych konferencji naukowych. Obejmuje on także 1 wzór użytkowy, 127 patentów krajowych oraz

6 patentów europejskich. Jego opracowania były wielokrotnie cytowane: wg bazy Web of Science 971 razy (indeks H=17); wg bazy SCOPUS 1185 razy (indeks H=18). Ponadto wypromował On 6 doktorów nauk technicznych oraz ponad 160 magistrów i inżynierów.

Za działalność naukową i dydaktyczną otrzymał szereg nagród i wyróżnień, w tym: nagrodę Wojewody Lubelskiego (1990), Stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych wyróżniających się pracowników nauki (1995), Srebrny Krzyż Zasługi (1999), medal KEN (2003), odznakę honorową „Za zasługi dla wynalazczości” (2012) Medal Prezydenta Miasta Lublin (2016), Medal 700-lecia Miasta Lublin (2017), Srebrną Honorową Odznakę SIMP (2018), Srebrną Honorową Odznakę NOT (2018) oraz wielokrotnie nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej i Rektora PWSZ w Chełmie.

Chciałbym stworzyć odpowiednie warunki do pracy

Rozmowa z prof. dr. hab. inż. Zbigniewem Paterem, rektorem Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024.

Panie Profesorze, ma Pan duże doświadczenie i osiągnięcia w pracy naukowej. Czy od początku wiązał Pan swoje życie zawodowe z nauką?

Odpowiedź na to pytanie wydawałaby się oczywista, ale brzmi „nie”. Podczas studiów przyznano mi stypendium w Hucie Stalowa Wola i po zakończeniu nauki planowałem podjąć pracę w tym zakładzie. Jednak studia kończyłem w roku 1990, gdy zachodziły gwałtowne zmiany w naszym kraju, a konsekwencją tych zmian były również dość duże zwolnienia. Wówczas, na piątym roku studiów śp. prof. Wiesław Weroński zaproponował mi pracę asystenta na Wydziale Mechanicznym. Wziąłem więc pod uwagę wszystkie okoliczności i zdecydowałem się przyjąć tę propozycję, uwzględniając oczywiście fakt, że prawdopodobnie będę musiał zwrócić całe stypendium. Napisałem wtedy podanie do zarządu Huty, który przychylił się do mojej prośby i umorzył spłatę. Tak zaczęła się moja praca na Politechnice Lubelskiej.

Z dużymi sukcesami. Również tymi menedżerskimi. Za pana kadencji jako dziekana Wydziału Mechanicznego jednostka otrzymała najwyższą z możliwych kategorii w ocenie parametrycznej – kategorię A+, a pracownicy Wydziału zdobyli najwięcej patentów. Jaka jest recepta na takie osiągnięcia?

Wydaje mi się, że nie bez znaczenia jest to, że stawiam wymagania nie tylko pracownikom, ale również samemu sobie. Jeżeli cokolwiek oczekuję od innych, to również siebie traktuję w ten sam sposób. Często jako pierwszy wypełniałem ankiety oceniające, czy też inne dokumenty związane z działalnością Wydziału. Z ludźmi trzeba po prostu rozmawiać i wytłumaczyć, dlaczego podążamy w danym kierunku. Oczywiście nie zawsze da się to zrobić ze względu na brak czasu, a poza tym pracownicy nie muszą posiadać odpowiedniego rozeznania w danej materii. Na początku pełnienia funkcji dziekana pojawiała się u ludzi nieufność wobec mojej osoby, ale później zaczęto mi wierzyć i akceptować moje zarządzanie oraz propozycje zmian. W ostatnim okresie to zaufanie było bardzo duże, więc udało się wdrożyć szereg programów rozwojowych, m.in. w ramach Regionalnej Inicjatywy Doskonałości.

Przechodząc do sedna pytania, skąd to się wzięło? Przede wszystkim z analizy kryteriów dotyczących naszej oceny na zewnątrz, ewaluacji i skupieniu się na tym, aby te parametry, które są istotne w ocenie, polepszyć. Wszystkie

działania skierowane zostały na umocnienie tych parametrów, do których można zaliczyć między innymi patenty, publikacje w prestiżowych czasopismach naukowych, ale również realizację prac na rzecz otoczenia biznesowego.

Mówi Pan, że stawia na ludzi, na pracowników, co też Pan potwierdzał na spotkaniu przedwyborczym. Wspomniał Pan wówczas o planach opracowania systemu motywacyjnego dla pracowników. Proszę o nim opowiedzieć.

System będzie stworzony i wdrażany już w następnym roku. Będzie to wymagało pewnych istotnych ustaleń, a także powołania specjalnych komisji, których zadaniem będzie opracowanie szczegółowych regulaminów przyznawania dodatków motywacyjnych. Będzie więc komisja działająca pod nadzorem prorektora ds. nauki, odpowiedzialna za dodatki za część naukową, druga komisja pod kierunkiem prorektora ds. studenckich opracuje zasady dodatków za działalność dydaktyczną i organizacyjną, a komisja pod kierunkiem prorektora ds. ogólnych i rozwoju dodatki dla osób niebędących nauczycielami akademickimi. Wstępnie szacuję, że kwota środków, które zostaną przydzielone na ten cel, będzie sięgała 4 mln złotych.

Nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oddzieliła częściowo dydaktykę od nauki. Czy nasza Uczelnia również będzie ten podział uwzględniać, a Pan skupi się bardziej na nauce?

Nie. Wiem, że są takie obawy, ale są one bezzasadne. Uczelnia, żeby była mocnym ośrodkiem, musi się rozwijać w sposób zrównoważony. Trzeba dopilnować więc zarówno aktywności naukowej, jak i dydaktycznej. Bardzo ważna jest także komercjalizacja. To oddzielenie nauki od dydaktyki wiele zmieniło, ale na poziomie wydziałów. Natomiast rolą władz uczelni jest odpowiednio dostosować zasady jej funkcjonowania do obowiązujących uwarunkowań, obejmujące również finansowanie nauki oraz działalności dydaktycznej. W tym zakresie zostanie wprowadzone nowe rozwiązanie, mam nadzieję, że bardziej efektywne i zapewniające pracownikom stabilną sytuację.

Oczywiście, że nauka będzie uważnie śledzona, bo od niej zależy połowa środków uzyskiwanych przez Uczelnię. Nie możemy sobie pozwolić na to, żeby duża część pracowników nie prowadziła badań naukowych. Jeżeli już tacy są, to powinni oni być zatrudnieni na etatach dydaktycznych.

Mamy dwa najważniejsze filary działalności Uczelni – dydaktykę i naukę, ale został jeszcze jeden – współpraca z otoczeniem społeczno-biznesowym i komercjalizacja.

Posiadamy odpowiednie zaplecze w zakresie nauki i dydaktyki i takie zaplecze musi być również stworzone dla komercjalizacji wyników prowadzonych badań. Powstanie zatem jedno miejsce, gdzie będą skupione te aktywności. Obecnie zadania dotyczące współpracy z gospodarką i wdrażania naukowych rozwiązań przydzielone są funkcjom prorektora ds. współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz prorektora ds. nauki. Od września będą one należały do prorektora ds. ogólnych i rozwoju.

Planuję także uruchomienie programu projakościowego, który wstępnie nazwany jest Demonstratorem. Pojawią się ułatwienia w finansowaniu prac badawczych dla otoczenia gospodarczego, dzięki udzielaniu pożyczek na realizację projektów. Taka pożyczka będzie spłacana w momencie opłacenia faktury za daną pracę. Oprócz zwrotu należności, na konto projektów będzie wpływało także 8% narzutu, który do tej pory był w gestii rektora. Teraz będzie zasiliał tę pulę. Po odzyskaniu środków, nadwyżki będą wykorzystywane do finansowania własnych programów typu Demonstrator, w ramach których będziemy wykonywać demonstracje naszych rozwiązań (wyrobów, technologii, programów komputerowych itp.) z dużym potencjałem na komercjalizację, które będziemy mogli sprzedać z zyskiem nie tylko dla Uczelni, ale również dla autorów tych rozwiązań.

Istnieje przekonanie, że trudności w komercjalizacji wynikają z braku środków lub obaw biznesu do inwestowania w innowacyjne rozwiązania.

To może tak wyglądać, ale z własnego doświadczenia wiem, że jeśli nawiąże się dobre relacje na odpowiednim szczeblu i zrealizuje się wspólne prace badawcze, to zyskuje się też odpowiednie zaufanie ze strony biznesu. Wówczas łatwiej przebiegają rozmowy i można przedstawiać pomysły biznesowe.

Nasza propozycja skierowana dla otoczenia gospodarczego zawiera się w tym, że biznes początkowo nie będzie musiał angażować dużego wkładu finansowego w proponowane przez nas rozwiązania. Istnieje spore ryzyko związane z wprowadzaniem nowych produktów na rynek i dlatego też będziemy godzili się na sprzedaż licencji za niewielkie środki, które nawet nie będą zwracać kosztów związanych z przeprowadzeniem procedury patentowej. Nasze interesy będzie zabezpieczać zapis w umowie z takimi podmiotami, że jeśli zaczną one nowy produkt sprzedawać to pewien procent z przychodu, który uzyskają z tego tytułu, będzie trafiał do nas. Rozwiązanie tego typu zaczęliśmy wprowadzać na Wydziale Mechanicznym.

Każda zmiana rodzi wiele obaw. Podobne odczucia ma społeczność akademicka w przypadku zmiany władz rektorskich.

Chciałbym, abyście Państwo nie obawiali się mnie i moich przyszłych działań. Dementuję plotki o zwolnieniach, czy radykalnych zmianach kadrowych. Proszę spojrzeć na Wydział Mechaniczny, którym kieruję od 8 lat, na pracowników i jego działalność. To wszystko jest wspólną pracą moją jako dziekana i wszystkich osób zatrudnionych w tej jednostce. Główną rolą władz dziekańskich jest stworzenie odpowiednich warunków do pracy. Teraz chciałbym stworzyć takie warunki w całej Uczelni, dzięki którym

ludzie będą się rozwijać i nie będą musieli martwić się o swoją przyszłość. Oczywiście, jeśli są osoby, które nie będą mogły odnaleźć się w tej rzeczywistości, to do takich osób podejmiemy indywidualnie i spróbujemy znaleźć odpowiednie rozwiązanie.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Milena Jagiełło-Okoń

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater jest współtwórcą walcarki skośnej sterowanej numerycznie, która otrzymała złoty medal na Międzynarodowym Festiwalu Wynalazków w Santa Clara w Dolinie Krzemowej w USA. Fot. J. Krzysiak, SAF PL

Prorektor ds. nauki – prof. dr hab. inż. Wojciech Franus

Prof. dr hab. inż. Wojciech Franus – kierownik Katedry Geotechniki Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej, przewodniczący Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Lądowa i Transport. Od 2010 roku prowadzi grupę badawczą (Materials – Synthesis – Application, MSAGroup, <http://msagroup.pol-lub.pl/>), która zajmuje się problematyką syntezy i zastosowania materiałów porowatych w budownictwie i inżynierii środowiska.

Profesor specjalizuje się w badaniach minerałów z grupy zeolitów, wykorzystywanych do modyfikacji zapraw cementowych, tynków renowacyjnych, betonów i mieszanek mineralno-asfaltowych. Drugim istotnym kierunkiem zastosowania wytwarzanych materiałów jest inżynieria środowiska, w ramach której projektuje nowego typu sorbenty mineralne oraz połączenia hybrydowe (bakterie-zeolity), wykorzystywane do usuwania między innymi: substancji ropopochodnych, farmaceutyków i radionuklidów.

W swojej działalności naukowo-badawczej kierował 16 projektami badawczymi B+R, m.in. w: Programie Badań Stosowanych, Gekon II, Współpracy Transgranicznej PL-BY-UA. Obecnie jest kierownikiem projektu Fundacji na rzecz Nauki Polskiej w programie TEAM-NET. Jego dorobek publikacyjny składa się z 4 monografii i 80 prac w czasopismach z listy filadelfijskiej. Sumaryczna liczba cytowań jego prac (wg bazy Scopus) wynosi prawie 1600, indeks Hirscha $h=23$.

Jest autorem 10 patentów w zakresie rozwiązań materiałowych i technologicznych. Zarówno patenty, jak i raporty badawcze typu know-how zostały 21-krotnie wdrożone do praktyki gospodarczej. Na swoje wynalazki udzielił 12 licencji niewyłącznych.

Najważniejsze plany na najbliższy okres to:

- utworzenie rozwiązań wspierających wzmocnienie potencjału publikacyjnego pracowników Politechniki Lubelskiej, ze szczególnym uwzględnieniem publikacji w czasopismach najwyższej punktowanych (140-200 pkt);
- budowa systemu i pomoc w procesie pozyskiwania,

realizacji i rozliczania projektów dla tych, którzy mają już doświadczenie w aplikowaniu o środki finansowe na badania, jak również i tych, którzy dopiero zaczynają karierę naukową w tym zakresie;

- utrzymanie i wzmocnienie poziomu naukowego czasopism i wydawnictw zwartych wydawanych w Politechnice Lubelskiej.

Prorektor ds. studenckich – dr hab. inż. Paweł Drożdziel

Dr hab. inż. Paweł Drożdziel, profesor uczelni, urodził się 4 lipca 1968 r. w Lublinie. W roku 1992 ukończył studia magisterskie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej na kierunku mechanika w specjalności samochody i ciągniki. Od początku swojej pracy naukowo-dydaktycznej pracuje nieprzerwanie w Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej. Obecnie jest kierownikiem Katedry Transportu, Silników Spalinowych i Ekologii. W latach 2008-2016 pełnił funkcję prorektora ds. ogólnych i studenckich Wydziału, zaś od 1 września 2016 r. pełni funkcję prorektora ds. studenckich Politechniki Lubelskiej.

Pracę doktorską obronił na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej w 1998 roku. Habilitację uzyskał w 2008 r. na Wydziale Eksploatacji i Ekonomiki Transportu i Komunikacji Uniwersytetu w Żilinie na Słowacji.

W pracy naukowej zajmuje się problematyką tribologii, trwałości, aspektami ekonomicznymi, zagrożeniami ekologicznymi, bezpieczeństwa oraz zagadnieniami społecznymi w budowie i eksploatacji drogowych środków transportu.

Jego dorobek naukowy – dotyczący tej problematyki – obejmuje ponad 250 publikacji naukowych i popularno-naukowych w tym: 3 monografie (dwie w języku angielskim). W ramach prowadzonych badań naukowych wykonał 4 opracowania dla przemysłu oraz jest współautorem 4 patentów. Kierował 3 oraz uczestniczył w 6 projektach badawczych. Na Politechnice Lubelskiej koordynował 4 projekty finansowane ze środków Unii Europejskiej. Jest także współautorem 6 podręczników i skryptów dydaktycznych dla studentów z zakresu zastosowania grafiki inżynierskiej.

Uczestniczy w działalności Polskiego Naukowo-Technicznego Towarzystwa Eksploatacyjnego. Pełnił funkcję sekretarza i skarbnika, a obecnie jest przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. Jest członkiem zwyczajnym Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki. (European Academy of Sciences and Arts, Salzburg, Austria). Jest także członkiem

Stowarzyszenia Lubelski Klaster Zaawansowanych Technologii Lotniczych, Rady Naukowej Strojnicka fakulta oraz Fakulty prevádzky a ekonomiky dopravy a spojov Žilinskej univerzity v Žiline, Słowacja. Był także wielokrotnym członkiem komitetów organizacyjnych oraz naukowych międzynarodowych konferencji i seminariów.

Prorektor ds. ogólnych i rozwoju – dr hab. inż. Dariusz Czerwiński

Dr hab. inż. Dariusz Czerwiński, profesor uczelni to rodowity Lublinianin. Ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej na kierunku przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej (1989-1994) oraz roczne studia na uniwersytecie Kanazawa University w Kanazawa, Japonia (1993-1994). Stopień naukowy doktora nauk technicznych otrzymał w Politechnice Lubelskiej w listopadzie 2001 r., natomiast habilitację uzyskał również w Politechnice Lubelskiej w lipcu 2014 r. na podstawie rozprawy: „Modelling the critical parameters of high temperature superconductor devices in transient states”.

Od początku swojej pracy zawodowej jest związany z Politechniką Lubelską – na początku jako asystent, a następnie adiunkt w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej (1994-2014). Od 2014 roku pełni funkcję dyrektora Instytutu Informatyki (od 2019 roku w związku ze zmianami statutu – Katedry Informatyki), pracując na stanowisku profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej. Profesor był członkiem Senatu Politechniki Lubelskiej w kadencji 2016-2020, a także przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Kształcenia.

Główne kierunki badań prof. Dariusza Czerwińskiego to: chmury komputerowe, sieci sensoryczne, eksploracja danych, analiza numeryczna zjawisk fizycznych zachodzących w nadprzewodnikach wysokotemperaturowych.

Staża naukowe i wyjazdy zagraniczne odbył w: 1995 i 1999 – Zjednoczony Instytut Badań Jądrowych w Dubnej k. Moskwy, Rosja; 1998 – Uniwersytet Cardiff University of Wales, Cardiff, Wielka Brytania, 2014 – Beuth University Berlin, Niemcy, 2014 – Mesoyios College, Limassol, Cypr, 2015 – Savonia University in Kuopio, Finlandia.

Jest członkiem w następujących stowarzyszeniach i komitetach naukowych: Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskie Towarzystwo Zastosowań Elektromagnetyzmu, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, IEEE, Polskie Towarzystwo Informatyczne, Komisja Nauk Inżynierjno-Technicznych O.L. PAN.

Opublikował ponad 100 publikacji, w tym 10 z Impact

Factor, 40 z listy filadelfijskiej. W swojej karierze zawodowej otrzymał wiele nagród i wyróżnień, m.in.: dyplom uznania SEP Oddział w Lublinie w „Konkursie na najlepszą pracę dyplomową absolwentów Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej w roku 1994” – Lublin 1995, 2014 – Medal Komisji Edukacji Narodowej, 2016 – indywidualną Nagrodę Rektora Politechniki Lubelskiej za działalność organizacyjną, 2018 – Medal 700-lecia Miasta Lublina dla Instytutu Informatyki.

WŁADZE WYDZIAŁOWE

Wydział Mechaniczny

DZIEKAN

Dr hab. inż. Hubert Dębski

Dr hab. inż. Hubert Dębski, profesor uczelni, tytuł zawodowy inżyniera mechanika zdobył w 1990 r. na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej, specjalność: lotnictwo, specjalizacja: budowa samolotów.

W roku 2003 uzyskał stopień

doktora nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej, a w 2014 r. – stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie mechanika na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej.

Od 2014 r. jest kierownikiem Zakładu Systemów MES/CAD Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn i Mechatroniki, a w kadencji 2016-2020 pełnił funkcję prodziekana ds. kształcenia na Wydziale Mechanicznym. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego – Wydział IV Techniczny, Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej oraz członek Sekcji Mechaniki Materiałów Komitetu Mechaniki PAN.

Główne kierunki pracy naukowej obejmują problematykę stateczności i nośności konstrukcji cienkościennych oraz mechanikę i zniszczenie materiałów kompozytowych. Jego dorobek naukowy związany jest z problematyką naukowo-badawczą w dyscyplinie inżynieria mechaniczna.

Działalność dydaktyczna koncentruje się na problemach z zakresu komputerowego wspomagania prac projektowych CAD, symulacji numerycznych MES oraz zagadnień związanych z modelowaniem właściwości nowoczesnych materiałów inżynierskich.

Pan Profesor współpracuje również z wieloma firmami w regionie i na terenie kraju.

PRODZIEKAN DS. KSZTAŁCENIA I WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Dr hab. inż. Sylwester Samborski

Dr hab. inż. Sylwester Samborski, profesor uczelni, urodził się w roku 1973 w Lublinie. Jest żonaty i jest ojcem dwóch dorosłych synów. W 1998 r., po ukończeniu studiów na Politechnice Lubelskiej, rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Mechaniki Stosowanej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej. Prowadził zajęcia z zakresu mechaniki ogólnej, mechaniki płynów oraz wytrzymałości materiałów. Równolegle pracował nad rozprawą doktorską z zakresu mechaniki pęknięcia i mechaniki uszkodzeń materiałów ceramicznych pod kierunkiem prof. Tomasza Sadowskiego. Doktorat uzyskał w roku 2006. Następnie, w styczniu 2007 r. został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Mechaniki Stosowanej, a od roku akademickiego 2007/2008 także w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Chełmie.

W kolejnych latach Sylwester Samborski kontynuował pracę naukową w obszarze identyfikacji uszkodzeń

w nowoczesnych materiałach konstrukcyjnych, takich jak kompozyty laminatowe. Uczestniczył w tym czasie w licznych konferencjach naukowych – polskich i zagranicznych oraz publikował artykuły w renomowanych czasopismach naukowych z dziedziny inżynierii mechanicznej. Nawiązał współpracę z ośrodkami naukowymi między innymi w Portugalii, Włoszech, Niemczech i Francji. Uczestniczył w projektach naukowych finansowanych przez Komisję Europejską (FP6, FP7) oraz w pracach Centrum Zaawansowanych Technologii „AERONET-Dolina Lotnicza”. W latach 2016-2020 kierował własnym projektem naukowym NCN w konkursie „OPUS”, w którym zatrudnił dwóch doktorantów. W roku 2018 Sylwester Samborski obronił habilitację na Politechnice Łódzkiej oraz został awansowany na stanowisko profesora uczelni na Politechnice Lubelskiej.

Jest opiekunem naukowym czworga doktorantów, z których dwóch ma wszczyty przewodni doktorski. Do chwili

obecnej opublikował 44 artykuły (według bazy Scopus) i 24 rozdziały w monografiach, a także 11 patentów. Liczba cytowań wynosi 480 a indeks Hirscha 12. Ponadto Sylwester

Samborski od kilku lat pełni funkcję Koordynatora ds. Wymiany Międzynarodowej. Jego hobby to majsterkowanie i motocykle.

PRODZIEKAN DS. ROZWOJU I PROMOCJI

Dr hab. inż. Jarosław Bartnicki

Dr hab. inż. Jarosław Bartnicki, profesor uczelni, studia ukończył na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej na specjalności technologia maszyn, gdzie w 1998 r. zdobył tytuł zawodowy inżyniera mechanika. Otrzymał także stopień naukowy *Mastère Spécialisé* na studiach podyplomowych „Budowa śmigłowca” Wyższej Szkoły Inżynierów Lotnictwa Ensica-Supaero w Tuluzie (Francuskie Ministerstwo Obrony).

Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 2005 w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej, natomiast w 2015 r. – stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn.

Profesor pracuje w Politechnice Lubelskiej od

1998 r., obecnie na stanowisku profesora uczelni. W latach 1998-2003 był również zatrudniony w PZL Świdnik S.A. Zakład Badawczo-Rozwojowy na stanowisku: konstruktor, konstruktor programu Eurocopter. Od roku 2008 pracuje w Uczelni Państwowej im Sz. Szymonowica w Zamościu.

Kierunki zainteresowań oraz pracy naukowej profesora Bartnickiego obejmują wirtualne prototypowanie i optymalizację procesów kształtowania plastycznego oraz certyfikację maszyn i urządzeń. Działalność dydaktyczna koncentruje się na problemach z zakresu projektowania procesów technologicznych oraz budowie maszyn i narzędzi do obróbki plastycznej. Znajduje to odzwierciedlenie w licznych współpracach z firmami branżowymi.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

Dr inż. Tomasz Jachowicz

Zatrudniony w Politechnice Lubelskiej od 1995 r. na Wydziale Mechanicznym. W latach 2001-2016 opiekun studenckiego Koła Naukowego Procesów Polimerowych. Od 2012 r. do 2016 r. był pełnomocnikiem dziekana ds. praktyk zawodowych. W kadencji 2016-2020 pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej. Od roku 2005 jest członkiem komitetu organizacyjnego cyklicznej konferencji naukowej „Postęp w technikach wytwarzania i konstrukcji maszyn”. Łączna liczba publikacji w czasopismach zagranicznych i krajowych przekroczyła 150. Liczba dyplomantów na studiach I i II stopnia też jest już trzycyfrowa.

Jest wykonawcą w czterech krajowych i jednym

międzynarodowym projekcie badawczym. Uczestniczył w Zespole Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delphi Narodowego Programu Foresight Polska 2020 oraz w Projekcie Operacyjnym w ramach programu „Wsparcie Regionalnej Sieci Współpracy” Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego. Pełni funkcję zastępcy redaktora naczelnego w krajowym czasopiśmie naukowym z listy A. Aktywnie współpracuje z ośrodkami akademickimi i badawczymi w kraju i za granicą oraz z zakładami przemysłowymi, w skali regionalnej i krajowej.

Na prośbę Samorządu Studenckiego raz w roku przebiera się za Świętego Mikołaja.

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

DZIEKAN

Dr hab. inż. Paweł Węgierek

Dr hab. inż. Paweł Węgierek, profesor uczelni, urodził się 6 czerwca 1967 r. w Skarżysku-Kamiennej. Tytuł magistra inżyniera elektryka w specjalności elektroenergetyka uzyskał na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w 1992 r. Bezpo-

średnio po ukończeniu studiów podjął pracę w Katedrze Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć na Wydziale Elektrycznym, aktualnie Elektrotechniki i Informatyki, Politechniki Lubelskiej, jako pracownik naukowo-dydaktyczny. W latach 2008-2019 pełnił funkcję dyrektora Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej, natomiast od 18 września 2019 r. pełni funkcję kierownika Uczelnianego Laboratorium Innowacyjnych Technik Pomiarowych. Od 1 października 2020 r. jest kierownikiem Katedry Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć.

Aktywność naukowa jest związana z wykorzystaniem technik jonowych do modyfikacji właściwości elektrycznych półprzewodników, w szczególności krzemu i arsenku galu, badaniem stabilności termicznej ich parametrów w aspekcie możliwości zastosowania w mikroelektronice i ogniwach fotowoltaicznych. W ostatnich latach obszar zainteresowań badawczych obejmuje również nowoczesną

aparaturę łączeniową oraz układy monitoringu i sterowania, stosowane w systemie dystrybucji energii elektrycznej w celu poprawy niezawodności zasilania i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Obecnie wykonawca, w roli Kierownika B+R lub Koordynatora Badań Przemysłowych, 4 projektów badawczo-rozwojowych, dotyczących innowacyjnych rozwiązań przeznaczonych dla elektroenergetyki zawodowej.

Aktualny dorobek naukowy obejmuje 180 pozycji, w tym 64 artykuły w czasopismach z bazy Web of Science, 1 monografię, 1 rozdział monografii, 90 referatów na konferencjach międzynarodowych i 16 na krajowych oraz 8 patentów. Zgodnie z bazą Web of Science powyższe prace były cytowane 238 razy, a indeks Hirscha wynosi 9.

Autor kilkunastu nowatorskich programów kształcenia, twórca kilku laboratoriów, w tym aparatury łączeniowej, komputerowego wspomaganie projektowania, innowacyjnych technik pomiarowych. Promotor i opiekun naukowy 1 doktoratu, 3 doktorantów i ponad 200 prac dyplomowych, magisterskich i inżynierskich.

Od 2003 r. Członek Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, od 2015 r. Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej Oddział Lubelski, od 2017 roku Przewodniczący Rady Lubelskiego Klastra Ekoenergetycznego i Ekspert technologiczno-biznesowy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju ds. oceny merytorycznej projektów B+R w POIR, a od 2019 r. Przedstawiciel NCBR w obszarze funduszy inwestycyjnych BRIDGE ALFA. Organizator i Przewodniczący Komitetów Organizacyjnych kilkudziesięciu krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych poświęconych problematyce z zakresu elektrotechniki i elektroenergetyki.

PRODZIEKAN DS. ROZWOJU

Dr hab. inż. Michał Majka

Dr hab. inż. Michał Majka, profesor uczelni, jest związany z Politechniką Lubelską od czasu rozpoczęcia studiów inżynierskich na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej w 1998 roku. Bezpośrednio po ukończeniu studiów magisterskich na Politechnice Lubelskiej pracował w biurze projektowym, gdzie zajmował się projektowaniem i kosztorysowaniem instalacji elektrycznych i teletech-

nicznych w dużych obiektach przemysłowych. W latach 2006-2020 pracował w Zakładzie Wielkich Mocy Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. W 2011 roku w Instytucie Elektrotechniki w Warszawie obronił doktorat z wyróżnieniem w dyscyplinie elektrotechnika. W 2019 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie: automatyka, elektronika i elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym

Politechniki Warszawskiej. Jest członkiem kilku stowarzyszeń naukowych, m.in.: European Society for Applied Superconductivity ESAS, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, PTETiS i SEP.

Jest autorem 66 publikacji naukowych w większości indeksowanych w bazach Web of Science i Scopus, 3 monografii, 2 patentów i 24 niepublikowanych dokumentacji prac badawczych. Aktualny indeks Hirscha w bazie Web of Science – 11. Brał udział w realizacji 9 projektów badawczych finansowanych przez MNiSW, NCN, NCBiR

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH (*elektrotechnika, inżynierskie zastosowania informatyki w elektrotechnice, inżynieria multimedialna, inżynieria biomedyczna, mechatronika*)

Dr hab. inż. Paweł Komada

Dr hab. inż. Paweł Komada, profesor uczelni, urodził się 16 lipca 1975 r. w Krasnymstawie. W tym mieście uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 4 oraz do Liceum Ogólnokształcącego im. Wł. Jagiełły, które ukończył w 1994 r. Następnie podjął studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej na kierunku elektrotechnika, specjalność przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, specjalizacja technika światłowodowa, które ukończył w 1999 r. W tym roku również ukończył na tym Wydziale studia podyplomowe Telekomunikacja światłowodowa.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę na Politechnice Lubelskiej w Katedrze Elektroniki na stanowisku asystenta. Po obronie w kwietniu 2007 r. na Wydziale Elektrycznym pracy doktorskiej pt. „Optoelektroniczna metoda detekcji tlenku węgla” (promotor: prof. W. Wójcik) został zatrudniony na stanowisku adiunkta. W marcu 2020 r. Rada Dyscypliny Naukowej Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka Politechniki Lubelskiej nadała mu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynierijno-

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH (*informatyka*)

Dr Edyta Łukasik

Dr Edyta Łukasik ukończyła studia na kierunku matematyka, specjalność „Metody numeryczne i programowanie” na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Tytuł doktora uzyskała na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS w Lublinie w roku 2007. Dr Edyta Łukasik jest zatrudniona w Politechnice Lubelskiej od roku 1998 w Katedrze Informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki. Najpierw na stanowisku asystenta, a obecnie na stanowisku adiunkta dydaktycznego w Zakładzie Podstaw Informatyki i Modelowania Komputerowego.

Od ponad 20 lat prowadzi zajęcia laboratoryjne oraz wykłady z następujących przedmiotów: Programowanie w językach C, C++, Python, Algorytmy i struktury danych, Metody numeryczne, Programowanie w Objective-C i systemie iOS. Prowadzi zajęcia dla studentów będących

i NFOSiGW. Zajmuje się modelowaniem numerycznym, projektowaniem i badaniami eksperymentalnymi silnoprządowych urządzeń nadprzewodnikowych, m.in.: ograniczników prądu, elektromagnesów nadprzewodnikowych, zasobników energii SMES oraz transformatorów nadprzewodnikowych. Od 2014 roku prowadzi zajęcia dydaktyczne na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Od 2016 roku jest pracownikiem Katedry Elektrotechniki i Elektrotechnologii, gdzie obecnie pracuje na stanowisku profesora uczelni.

-technicznych, na podstawie osiągnięcia naukowego pod nazwą „Analiza procesu termicznej przeróbki biomasy”.

Paweł Komada pełnił i pełni szereg funkcji organizacyjnych, m.in.: zastępca ds. ogólnych dyrektora Instytutu Elektroniki i Techniki Informatycznych PL (2012-2019), członek Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego PL (od 2016), sekretarz wydziałowej (2006-2012) oraz uczelnianej komisji rekrutacyjnej (od 2013), członek Rady Wydziału EiI PL (2008-2019), członek rady programowej dla kierunku informatyka (od 2012), członek wydziałowej komisji ds. kształcenia dla kierunków elektrotechnika i mechatronika (od 2012) oraz inżynieria biomedyczna (od 2016), kierownik Katedry Elektrotechniki PWSZ w Chełmie (2008-2017).

Był sekretarzem, a obecnie pełni rolę redaktora naczelnego czasopisma „Informatyka, Automatyka, Pomiary w Gospodarce i Ochronie Środowiska” – IAPGOŚ.

Za swoją działalność był wielokrotnie nagradzany, w tym Srebrnym (2010 r.) i Złotym Krzyżem Zasługi (2018 r.).

na wymianie zagranicznej w ramach projektu Erasmus z przedmiotu Numerical methods.

Aktualnie swoje zainteresowania naukowe skupia wokół danych trójwymiarowych ruchu, analizy biomechanicznej oraz sieci neuronowych. Od kilku lat pracuje naukowo w Laboratorium Akwizycji Ruchu i Ergonomii Interfejsów PL wyposażonym w system motion capture firmy Vicon. Jest promotorem ponad 60 prac inżynierskich i magisterskich. Jest współautorem czterech podręczników akademickich oraz ponad 90 artykułów naukowych i dydaktycznych.

Ma doświadczenie w pisaniu i realizowaniu projektów unijnych. Była kierownikiem projektu POKL „MEGA kompetentny Absolwent Informatyki Politechniki Lubelskiej bliższy wymaganiom pracodawców” realizowanego od 1.11.2014 do 30.09.2015.

Wydział Budownictwa i Architektury

DZIEKAN

Prof. dr hab. inż. Bogusław Szmygin

Prof. dr hab. inż. Bogusław Szmygin, kierownik Katedry Konserwacji Zabytków WBiA Politechniki Lubelskiej (2004+); dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury PL (2005-2008; 2008-2012; 2016-2020; 2020+); prorektor Politechniki Lubelskiej (2012-2016);

prezes Fundacji Rozwoju PL (2008-2013); przewodniczący dyscypliny Architektura na WBiA (2019+).

Specjalizuje się w zagadnieniach ochrony i konserwacji zabytków architektury (m.in.: teoria konserwatorska,

Światowe Dziedzictwo UNESCO, rewitalizacja miast historycznych, ochrona ruin, miejsca pamięci). Autor ponad 150 publikacji (m.in. monografii „Kształtowanie koncepcji zabytku i doktryny konserwatorskiej w Polsce w XX wieku”, „Vademecum Konserwatora Zabytków”, „Zasady projektowania i umieszczania nośników informacji wizualnej i reklam na obiektach i w obszarach zabytkowych”, „Światowe Dziedzictwo Kultury UNESCO – charakterystyka, metodologia, zarządzanie”), redaktor naukowy ponad dwudziestu monografii, autor i koordynator kilkunastu międzynarodowych programów badawczych i edukacyjnych, autor kilkudziesięciu scenariuszy filmów edukacyjnych, redaktor naczelný czasopisma „Ochrona Dziedzictwa Kulturowego”.

Prezes Polskiego Komitetu Narodowego ICOMOS (2008-2017), prezydent Międzynarodowego Komitetu Teorii Konserwatorskiej (2017+), przewodniczący Komitetu ds. Światowego Dziedzictwa UNESCO w Polsce (2011-2014), członek Komitetu Urbanistyki i Architektury PAN (2012+); członek Rady Ochrony Zabytków przy MKiDN (2008+).

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH *(architektura)*

Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski

Dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski, profesor uczelni, absolwent Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej (1995 r.), doktorat w dyscyplinie „architektura” uzyskany na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej (2006 r.). Zatrudnienie w Politechnice Lubelskiej od 1999 r.

W latach 2008-2016 pełnił obowiązki kierownika Katedry Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego, w chwili obecnej kierownik Katedry Architektury Współczesnej. Prodziekan ds. studenckich Wydziału Budownictwa i Architektury w latach 2016-2020, 2020+. Członek Rady Naukowej dyscypliny Architektura (2019+).

Specjalizacja naukowo-badawcza w zakresie: teorii projektowania uniwersalnego, projektowania dla osób niepełnosprawnych intelektualnie, projektowania dla osób z niepełnosprawnościami sprzężonymi oraz spersonalizowane projektowanie architektoniczne dla osób ze spectrum autyzmu. Współorganizator i organizator serii konferencji naukowych „GENOM” – prezentujących dokonania lubel-

skich i krajowych naukowców z zakresu szeroko rozumianej opieki, rehabilitacji i leczenia osób niepełnosprawnych. Sekretarz Redakcji czasopisma „Tekę Komisji Architektury Urbanistyki i studiów krajobrazowych O. PAN Lublin”, wyd. Politechnika Lubelska, PAN o. Lublin. Autor ponad 20 artykułów naukowych, kilku monografii oraz skryptów. Autor ponad 300 koncepcji i projektów architektonicznych.

Sędzia konkursowy Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej od 2017 r. Czynny członek Lubelskiej Okręgowej Izby Architektów RP od 2015 r. Prezes Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków oddz. Lublin od 2011 -2015 roku. Wiceprezes Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków 2016-2020 r. Członek Rady Muzeum Nadwiślańskiego w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą od 2019 r. Członek Miejskiej Komisji Architektoniczno Urbanistycznej w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą od 2016 r. Członek Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych Polskiej Akademii Nauk O. Lublin 2018-2020.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH (*budownictwo*)**Dr inż. Marek Grabias**

Dr inż. Marek Grabias, absolwent Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej w roku 1992 z wynikiem bardzo dobrym. Ukończył Studium Pedagogiczne i Studium Przedsiębiorczości przy Politechnice Lubelskiej oraz studia podyplomowe Informatyka w zarządzaniu prowadzone na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej. Doktorat „Wpływ betonu ekspansyjnego na nośność strefy przypodporowej żelbetowych belek zespolonych” obronił w 2001 r. (Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej, promotor prof. dr hab. inż. Mieczysław Król, dr h.c.).

Wieloletni członek, następnie sekretarz, a obecnie przewodniczący Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej (wcześniej Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politech-

niki Lubelskiej). Był opiekunem koła naukowego „Koło Młodych Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa przy Politechnice Lubelskiej” i członkiem Wydziałowej Komisji Wyborczej oraz opiekunem roku. Promotor ponad 200 prac dyplomowych (w tym ponad 100 prac magisterskich).

Odnaczony przez Ministra Edukacji Narodowej Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Wiceprezes Klubu Honorowych Dawców Krwi Polskiego Czerwonego Krzyża przy PL, odznaczony Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi przez prezydentów RP.

Minister Zdrowia nadał mu odznaczenie Honorowy Dawca Krwi – Zasłużony dla Zdrowia Narodu. Honorowo oddał ponad 100 litrów krwi.

PRODZIEKAN DS. KSZTAŁCENIA**Dr inż. Anna Życzyńska**

Dr inż. Anna Życzyńska, profesor uczelni ukończyła studia na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej w 1986 r. Stopień doktora w zakresie inżynierii środowiska otrzymała na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej. Od 1 października 2019 r. pracuje na stanowisku profesora uczelni.

Na Politechnice Lubelskiej jest zatrudniona od 1985 r. (35 lat pracy), pełniąc między innymi następujące funkcje: prodziekana ds. studenckich na WBiA w latach 2008-2016; członka Senatu 2012-2020, zastępcy przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Kształcenia (2012-2020), członka Rady WBiA (2008-2020), przewodniczącej WKR (2008-2016); członka wydziałowej komisji ds. kształcenia; kierownika Zakładu Instalacji i Urządzeń Sanitarnych (2005-2008); koordynatora ds. programowych studiów podyplomowych „Audyty energetyczne na potrzeby termomodernizacji oraz ocena energetyczna budynków” (2008-2013).

Jest autorką lub współautorką 64 monografii, rozdziałów w monografii, publikacji oraz współautorką dwóch skryptów i wielu materiałów dydaktycznych. Prowadziła 15 wykładów zamawianych.

Przygotowała programy studiów podyplomowych, szkoleń i kursów na potrzeby działań edukacyjnych prowadzonych przez podmioty zewnętrzne, w tym w ramach projektów unijnych, z zakresu auditingu oraz efektywności energetycznej w budynkach. Kierownik zespołu lub współautor opracowań technicznych i wdrożeń wykonywanych na rzecz Uczelni lub z tytułu współpracy Politechniki z podmiotami zewnętrznymi. Koordynowała pracami związanymi z planami i programami studiów prowadzonych na WBiA, a także przygotowywała programy zajęć przy realizacji 4 projektów edukacyjnych prowadzonych w PL.

Jest współautorką wielu opracowań technicznych, tj. projektów, opinii, audytów energetycznych budynków i sieci ciepłowniczych, raportów z oceny efektywności energetycznej w budynkach. Promotor ok. 120 prac inżynierskich i magisterskich oraz 60 prac na studiach podyplomowych.

Otrzymała wiele odznaczeń i nagród: Odznaczenie Prezydenta RP – srebrny medal za długoletnią służbę (2013 r.); Medal Edukacji Narodowej (2016 r.); Nagrody Rektora PL (indywidualne i zespołowe) za działalność dydaktyczną lub organizacyjną – 8 razy w latach 1999-2018.

Wydział Inżynierii Środowiska

DZIEKAN

Dr hab. inż. Beata Kowalska

Dr hab. inż. Beata Kowalska pracuje w Politechnice Lubelskiej od 1985 roku, początkowo na stanowisku asystenta, od 1995 roku jako adiunkt, a od 2008 roku na stanowisku profesora PL. Jest autorką lub współautorką 177 publikacji naukowych, w tym trzech

monografii naukowych, artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych, dwudziestu patentów, także zgłoszeń patentowych, wdrożeń i wzoru użytkowego. Za wynalazki prezentowane na międzynarodowych wystawach otrzymała platynowy, dwa złote, dwa srebrne oraz brązowy medal. Otrzymała także odznakę honorową „Za Zasługi dla Wynalazczości” w uznaniu szczególnych zasług w dziedzinie wynalazczości.

Uczestniczyła w 11 projektach badawczych finansowanych przez KBN, MNiSW oraz NCN, w trzech jako kierownik projektu, a w ośmiu jako główny wykonawca.

PRODZIEKAN DS. ROZWOJU

Dr inż. Aneta Czechowska-Kosacka

Dr inż. Aneta Czechowska-Kosacka, profesor uczelni pracuje w Politechnice Lubelskiej od 1997 r. Do roku 2005 zajmowała stanowisko asystenta, następnie adiunkta, a od 2019 roku pracuje na stanowisku profesora uczelni. W ubiegłych latach pełniła funkcję prodziekana ds. studenckich, a od marca 2019 r. funkcję p.o. dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska. Za swoją działalność była wielokrotnie nagradzana przez rektora PL nagrodami indywidualnymi i zbiorowymi. Bierze czynny udział w pracach na rzecz Uczelni i Wydziału, będąc członkiem licznych organów kolegialnych.

Jest bardzo zaangażowana w pracę dydaktyczną. W roku 2012 była odpowiedzialna za zmiany w kształceniu studentów, nowe programy oraz efekty kształcenia.

Pełniła również rolę koordynatora Politechniki Lubelskiej w Programie Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, koordynowanym przez MPWiK „Wodociągi Puławskie” Sp. z o.o. Jest członkiem komitetu redakcyjnego czasopisma „Environmental Problems” oraz członkiem rady recenzentów czasopisma „Water”. Pełniła oraz pełni wiele funkcji organizacyjnych na Wydziale, jak również w Uczelni, między innymi była członkiem Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, członkiem Komisji Senackiej ds. Kształcenia, przewodniczącą Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia, członkiem Wydziałowej Komisji ds. Przewodów Doktorskich, członkiem Odwoławczej Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich. Od 2008 roku pełni funkcję rzecznika dyscyplinarnego dla nauczycieli akademickich.

Za działalność naukową, naukowo-dydaktyczną i organizacyjną została wyróżniona Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Nagrodami Rektora PL. Jest członkiem sekcji Inżynieria Sanitarna, przy Wydziale IV Nauk Technicznych PAN oraz członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych. Jest także członkiem założycielem – fundatorem Fundacji Omni Pro Arte, której celem jest wspieranie przedsięwzięć mających za przedmiot oświatę, edukację i wychowanie oraz kulturę i sztukę, w tym niesienie pomocy osobom szczególnie uzdolnionym, znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej.

W 2019 roku przewodniczyła zespołom przygotowującym nowe programy studiów kierunku inżynieria środowiska i odnawialne źródła energii. W 2014 r. brała aktywny udział w przygotowaniu dokumentacji dla nowej specjalności w języku angielskim Sustainable Building. W 2015 r., jako prodziekan ds. studenckich Wydziału Inżynierii Środowiska, była odpowiedzialna za pracę w Zespole przygotowującym raport samooceny do oceny programowej kierunku inżynieria środowiska. Została odznaczona brązowym medalem za długoletnią służbę w 2010 r. i medalem Komisji Edukacji Narodowej w roku 2014 za zasługi dla oświaty w zakresie działalności dydaktycznej.

Zainteresowania naukowe dr Czechowskiej-Kosackiej skupiają się wokół technologii wody, ścieków i odpadów ze

szczególnym uwzględnieniem badań nad osadami ściekowymi oraz możliwościami ich zagospodarowania. Prowadzi także badania dotyczące określania form specyficznego fosforu i metod odzysku tego pierwiastka. Swoją wiedzę i doświadczeniem dzieli się ze studentami, prowadząc zajęcia m.in. w ramach przedmiotów: technologia wody i ścieków oraz gospodarka odpadami.

Oprócz pracy na Politechnice dr Czechowska-Kosacka podejmuje szereg dodatkowych aktywności, m.in. ukoń-

czyła studia podyplomowe na Politechnice Warszawskiej, na Politechnice Lubelskiej, w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy, pełni funkcję sekretarza Fundacji Środkowoeuropejski Instytut Badań nad Środowiskiem oraz angażuje się w życie lokalnej społeczności.

Jest osobą bardzo ciepłą, życzliwą, serdeczną i godną zaufania – o czym przekonują się zarówno współpracownicy, jak i studenci, których wspiera w trakcie kolejnych lat studiów.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

Dr inż. Andrzej Raczkowski

Dr inż. Andrzej Raczkowski rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej w 1992 roku jako asystent stażysta, studiując na V roku studiów kierunku inżynieria środowiska, specjalność ogrzewnictwo, wentylacja i klimatyzacja na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Pracę magisterską obronił w 1993 roku. Pracował w Katedrze Geometrii Wykreślnej, a następnie w Katedrze Ogrzewnictwa, Wentylacji i Klimatyzacji. W 2001 roku obronił pracę doktorską. Obecnie pracuje w Katedrze Jakości Powietrza Wewnętrzznego i Zewnętrznego.

Dr inż. Andrzej Raczkowski prowadzi zajęcia w zakresie grafiki inżynierskiej i komputerowego wspomaganie projektowania oraz ogrzewnictwa, wentylacji i klimatyzacji. Jest autorem lub współautorem skryptów dydaktycznych i monografii.

Aktywnie bierze udział w pracy organizacyjnej na rzecz Wydziału Inżynierii Środowiska. Współuczestniczy w przygotowaniu organizacji procesu dydaktycznego. Wielokrotnie otrzymał Nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej za działalność naukową, organizacyjną i dydaktyczną.

Dr Raczkowski posiada doświadczenie zawodowe zdobyte poza Uczelnią. Jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, gdzie otrzymał tytuł rzeczoznawcy w zakresie wentylacji i klimatyzacji, jest członkiem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz posiada uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń: wodociągowych i kanalizacyjnych, ciepłnych, wentylacyjnych i gazowych.

Wydział Zarządzania

DZIEKAN

Dr hab. inż. Magdalena Rzemieniak

Dr hab. inż. Magdalena Rzemieniak, profesor uczelni jest absolwentką Politechniki Lubelskiej, którą ukończyła z wyróżnieniem na kierunku zarządzanie przedsiębiorstwem. Już w okresie studiów w 1993 r. otrzymała z rąk Prezydenta

RP odznakę PRIMUS INTER PARES.

Od 1995 roku jest nieprzerwanie zatrudniona w Politechnice Lubelskiej. W latach 2002-2005 pełniła funkcję prodziekana ds. kształcenia na kierunku zarządzanie i marketing w Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki. Od roku 2016 Pani profesor M. Rzemieniak pełni funkcję kierownika Katedry Marketingu, jak również prodziekana ds. rozwoju w Wydziale Zarządzania. W czasie swojej pracy zawodowej uczestniczyła w ponad 10 projektach badawczych. Swoje kwalifikacje podnosiła podczas studiów podyplomowych, kursów, szkoleń oraz wyjazdów studyjnych, które odbyły się m.in. w: Islandii, Francji, Hiszpanii, Słowenii, Norwegii. Aktywnie uczestniczyła także w wielu konferencjach krajowych oraz międzynarodowych. Jej

dorobek naukowy obejmuje blisko setkę opublikowanych prac naukowych, z których $\frac{3}{4}$ zostało wydanych po uzyskaniu stopnia doktora w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Monografia habilitacyjna M. Rzemieniak została nagrodzona w konkursie ogólnopolskim.

Pani Profesor M. Rzemieniak od początku pracy zawodowej była i jest wykładowcą bardzo angażującym się w pracę zawodową. Prowadząc zajęcia z obszarów marketingu, public relations, marketingu specjalistycznego i in., na studiach I, II stopnia oraz podyplomowych, a także MBA, wyzwała żywe zainteresowanie studentów i zyskuje bardzo wysokie ich oceny. Jest także bardzo sprawnym promotorem prac dyplomowych (wypromowała ponad 500 dyplomantów).

Dodatkowo aktywnie wspiera swoimi działaniami wie-

le stowarzyszeń naukowych: jest sekretarzem sekcji ekonomicznej PAN O/Lublin, członkiem Polskiego Naukowego Towarzystwa Marketingu (PNTM), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (LTN) oraz Polskiego Stowarzyszenia Public Relations (PSPR). Pani Profesor jest pracownikiem rzetelnym i oddanym Uczelni, czego dowiodła wielokrotnie, dodatkowo angażując się w projekty nie tylko na poziomie Wydziału, ale również Uczelni. Jest wieloletnim uczestnikiem Lubelskiego Festiwalu Nauki, Drzwi Otwartych na PL, akcji Dziewczyny na Politechniki.

Za działalność naukową, organizacyjną oraz dydaktyczną została kilkakrotnie uhonorowana nagrodą Rektora Politechniki Lubelskiej, w 2012 roku otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej, zaś w roku 2016 Srebrny Krzyż Zasługi oraz medal 700-lecia Miasta Lublin.

PRODZIEKAN DS. KSZTAŁCENIA

Dr Bartosz Przysucha

Dr Bartosz Przysucha urodził się 8 grudnia 1983 r. Ukończył V Liceum Ogólnokształcące w Lublinie w klasie matematyczno-fizycznej profesora Sławomira Czapczyńskiego. W roku 2007 ukończył studia na kierunku matematyka o specjalności: matematyka w zastosowaniach na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki UMCS. Pracę magisterską napisał w Zakładzie Funkcji Analitycznych Wydziału Matematyki pod kierunkiem dr. Janusza Goduli: „Charakteryzacja grup automorfizmów obszarów kanonicznych”.

W roku 2007 podjął pracę w Katedrze Metod Ilościowych w Zarządzaniu jako asystent. Pracę doktorską w dyscyplinie mechanika o specjalności analiza sygnałów w Katedrze Mechaniki i Wibroakustyki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie pt. „Statystyczne modele w procesach zarządzania ochroną środowiska przed hałasem” obronił w 2015 r. – promotorem pracy doktorskiej był prof. Wojciech Batko.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH

Dr inż. Marta Cholewa-Wiktor

Marta Cholewa-Wiktor doktor nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu, obecnie adiunkt na Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej. Jest absolwentką Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej kierunku zarządzanie i marketing.

W 2015 roku obroniła pracę doktorską na Wydziale Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej na temat „Wykorzystania benchmarkingu i outsourcingu w zarządzaniu szpitalem publicznym”.

Od 2016 roku pełni funkcję p.o. kierownika Katedry Metod Ilościowych w Zarządzaniu.

Naukowo zajmuje się niepewnością pomiarów w akustyce, analizą sygnałów oraz teorią niezawodności. Jest również kierownikiem i twórcą studiów podyplomowych „Analiza Danych” prowadzonych na Wydziale Zarządzania. Współpracuje naukowo z Politechniką Krakowską, Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Instytutem Agrofizyki PAN oraz z firmą NETRIX S.A. Jest autorem ponad 30 publikacji naukowych w tym 10 publikacji z listy filadelfijskiej.

Prywatnie jest ojcem dwójki dzieci: 9-letniego Janka i 4-letniej Tosi. Jest pasjonatem muzyki – gra na gitarze, pianinie i saksofonie. Jest twórcą i wokalistą lubelskiego zespołu o nazwie Błąd Średniokwadratowy, w którym komponuje muzykę i pisze teksty. Przez wiele lat był przewodniczącym koła młodych poetów przy Związku Literatów Polskich w Lublinie oraz członkiem literackiej grupy „Q”.

Zainteresowania naukowe i prowadzone badania koncentrują się wokół metod oraz instrumentów zarządzania możliwych do wykorzystania w publicznej służbie zdrowia. Autorka wielu publikacji naukowych z zakresu zarządzania w sektorze publicznym. Wieloletni opiekun Koła Naukowego Menedżerów „Manager Eye”. Organizator i uczestnik licznych konferencji oraz szkoleń o zasięgu krajowym i międzynarodowym oraz projektów o charakterze biznesowym i edukacyjnym.

Wydział Podstaw Techniki

DZIEKAN

Dr hab. inż. Dorota Wójcicka-Migasiuk, prof. Uczelni

Pani profesor po ukończeniu studiów w Politechnice Lubelskiej podjęła pracę w 1983 r. w Przedsiębiorstwie Instalacji Przemysłowych „Instal” w Lublinie, gdzie zdobyła uprawnienia zawodowe i pracowała jako zastępca kierownika budowy. Jedno-

nocześnie uzyskała uprawnienia tłumacza technicznego NOT z języka angielskiego i rozpoczęła równoległą pracę jako tłumacz w Zespole Usług Technicznych NOT w Lublinie. Uzyskała dyplom Cambridge University School of English – Certificate in Advanced English.

W 1989 r. została zatrudniona w Politechnice Lubelskiej na Wydziale Elektrycznym, gdzie jako specjalista zajmowała się również współpracą międzynarodową i uczestniczyła w badaniach, odbyła staże zagraniczne w University of Wales College of Cardiff i prowadziła współpracę z amerykańskim instytutem Institute of Health Education and Human Welfare United States VI. W 1999 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa w IPPT PAN w Warszawie, a w 2000 r., została adiunktem w Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej w Katedrze

Ogrzewnictwa Wentylacji i Automatykacji.

W 2004 roku została powołana na eksperta ds. oceny wniosków badawczych w ramach 6 PR i kolejno w 2007 r. w 7 PR, Horizon 2020. Do chwili obecnej oceniła ponad 300 wniosków w Brukseli oraz kilkakrotnie pracowała jako recenzent projektów w realizacji w krajach europejskich.

Po przeniesieniu do Katedry Podstaw Techniki, zakończyła proces habilitacyjny przeprowadzony w Wydziale Inżynierii Produkcji SGGW w Warszawie na podstawie dorobku i monografii zatytułowanej „Modelowanie zintegrowanych systemów ogrzewania na obszarach wiejskich” i w 2008 r. została mianowana profesorem Politechniki Lubelskiej.

Prowadzi badania w zakresie: modelowania pracy pomp ciepła, współpracy różnych źródeł dolnych z pompami ciepła, tj. kolektorów słonecznych i wymienników grzewczych, pracy systemów fotowoltaicznych, budownictwa energooszczędnego i pasywnego oraz pedagogiki ignacjańskiej.

Jest autorem i współautorem ok. 100 prac naukowych, w tym autorem 3 samodzielnych monografii. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej, Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego, Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej.

Wielokrotnie otrzymała medale państwowe oraz Nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej. W 2012 r. powierzono Jej funkcję prodziekana d.s. nauki Wydziału Podstaw Techniki, a od 2016 r. pełni funkcję dziekana, jest członkiem rady dyscypliny inżynierii lądowej i transportu.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH (edukacja techniczno-informatyczna, inżynieria bezpieczeństwa)

Dr inż. Michał Charlak

Dr inż. Michał Charlak jest doktorem nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika. Tematyką pracy doktorskiej była poprawa jakości pracy układu przeniesienia napędu elektrowni wiatrowej. Ukończył także Studium Pedagogiczne, uzyskując kwalifikacje pedagogiczne.

Od 2003 roku pracuje w Katedrze Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej. W poprzednich kadencjach był: prodziekanem ds. studenckich, członkiem Rady Wydziału Podstaw Techniki, Komisji Senackiej ds. Kształcenia, Komisji ds. Kształcenia Wydziału Podstaw Techniki,

Komisji ds. Jakości Kształcenia WPT i zespołów opiniujących, przewodniczącym Wydziałowej Komisji Wyborczej, członkiem Uczelnianej Komisji Wyborczej i Uczelnianej Komisji Przetargowej, opiekunem Koła Naukowego Inżynierii Bezpieczeństwa ATOS. Członek Korespondent Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Inżynierii Ekologicznej, Członek Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej, Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu.

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH (matematyka, inżynieria i analiza danych)**Dr Ewa Łazuka**

Dr Ewa Łazuka jest absolwentką I LO im. St. Staszica w Lublinie oraz Wydziału Matematyki i Fizyki UMCS w Lublinie. W 1991 roku ukończyła 5-letnie studia magisterskie na kierunku matematyka w zakresie dwóch specjalności: matematyka teoretyczna oraz metody numeryczne i programowanie. W roku 2001 w Uniwersytecie Zielonogórskim obroniła pracę doktorską pt. „Własności wielomianów grafów i hipergrafów”, uzyskując stopień naukowy doktora nauk matematycznych w zakresie matematyki dyskretnej. Nieprzerwanie od 1991 roku zatrudniona jest w Katedrze Matematyki Stosowanej WPT, obecnie na stanowisku profesora dydaktycznego uczelni.

Zainteresowania naukowe dr Ewy Łazuki dotyczą przede wszystkim matematyki dyskretnej, w szczególności teorii grafów i hipergrafów, a ponadto algebry, teorii liczb, matematyki aktuarialnej oraz dydaktyki matematyki.

Dr Ewa Łazuka aktywnie angażuje się w proces edukacyjny studentów, pełniąc funkcje opiekuna roku i opiekuna praktyk studenckich, prowadząc zajęcia ze studentami zagranicznymi, opracowując nowe programy studiów i dostosowując już istniejące do zmieniających się przepisów prawa oraz będąc autorem wielu procedur i regulaminów dotyczących procesu kształcenia. W ciągu ostatnich lat pełniła szereg ważnych funkcji organizacyjnych związanych z funkcjonowaniem Uczelni i Wydziału Podstaw Techniki, m.in. członka Rady WPT, członka Wydziałowej Komisji ds. Kształcenia, pełnomocnika dziekana ds. promocji kierunku matematyka, prodziekana ds. studenckich dla kierunku matematyka w kadencji 2016-2020.

Za prowadzoną działalność organizacyjną, dydaktyczną i naukową była wielokrotnie nagradzana Nagrodami Rektora Politechniki Lubelskiej oraz Medalem KEN.

Senat Politechniki Lubelskiej w kadencji 2020-2024**CZŁONKOWIE SENATU Z GŁOSEM STANOWIĄCYM:**

Przedstawiciele nauczycieli akademickich – profesorowie i profesorowie uczelni

1. prof. dr hab. inż. Zbigniew PATER
2. dr hab. inż. Jarosław BIENIAŚ
3. dr hab. inż. Piotr BUDZYŃSKI
4. dr hab. inż. Dariusz CZERWIŃSKI
5. dr hab. inż. Hubert DĘBSKI
6. dr hab. inż. Paweł DROŹDZIEL
7. prof. dr hab. inż. Wojciech FRANUS
8. dr hab. inż. Piotr JAŚKOWSKI
9. prof. dr hab. inż. Piotr KISAŁA
10. dr hab. inż. Paweł KOMADA
11. prof. dr hab. inż. Beata KOWALSKA
12. dr Ewa ŁAZUKA
13. dr hab. inż. Agnieszka MONTUSIEWICZ
14. prof. dr hab. Małgorzata PAWŁOWSKA
15. dr hab. inż. Magdalena RZEMIENIAK
16. prof. dr hab. inż. Tomasz SADOWSKI
17. dr hab. inż. Sylwester SAMBORSKI
18. dr hab. inż. Łukasz SKOWRON
19. dr hab. inż. Paweł WĘGIEREK
20. dr hab. inż. Dorota WÓJCICKA-MIGASIUK
21. dr hab. Paweł ZAPRAWA

Pozostali nauczyciele akademicki

22. dr inż. Marcin BUCZAJ
23. dr hab. inż. Marcin GAŚSIOR
24. dr inż. Patryk JAKUBCZAK
25. dr Edyta ŁUKASIK
26. dr Dariusz MAJEREK

27. dr inż. Andrzej RACZKOWSKI
28. mgr Bożydar SPÓLNICKI
29. dr inż. Grzegorz WINIARSKI
30. dr inż. Agnieszka WOSZUK

Przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

31. inż. Ewa DERDA
32. mgr Aneta ŚWIĆ-TOSIEK

Przedstawiciel doktorantów

33. dr inż. Róża DZIERŻAK

Przedstawiciele studentów

34. stud. Patryk CZOPEK
35. stud. Michał IŻKO
36. stud. Klaudia KAMIŃSKA
37. stud. Iwona KORZEC
38. stud. Agata SEROCZYŃSKA
39. stud. Żaneta SYCZEK
40. stud. Alicja ZIELONKA

CZŁONKOWIE SENATU Z GŁOSEM DORADCZYM:

41. prof. dr hab. inż. Bogusław SZMYGIN
42. dr hab. inż. Tomasz KOŁTUNOWICZ
43. dr hab. inż. Jerzy MONTUSIEWICZ
44. dr Anna ARENT
45. mgr Janina KSIĘSKA
46. inż. Wiesław SIKORA
47. mgr Dorota TKACZYK
48. dr inż. Małgorzata CIOŚMAK
49. dr hab. Halina RAROT
50. dr inż. Jarosław ZUBRZYCKI

PRZEWODNICZĄCY RAD DYSCYPLIN NAUKOWYCH

Rada Dyscypliny Naukowej *Inżynieria Mechaniczna*

Dr hab. inż. Piotr Budzyński

Dr hab. inż. Piotr Budzyński urodził się w Lublinie w 1971 roku. Studia wyższe ukończył na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej na kierunku mechanika i budowa maszyn, specjalność samochody i ciągniki. Od 1995 roku zawodowo związany z Politechniką Lubelską.

Zatrudniony w Katedrze Pojazdów Samochodowych kolejno na stanowiskach asystenta, adiunkta i profesora uczelni. Rozprawę doktorską pod tytułem „Wpływ implantacji jonów azotu na właściwości tribologiczne stali” obronił w roku 2002. Rozprawę habilitacyjną zatytułowaną „Problematyka tarcia i zużycia tworzyw metalowych implantowanych jonowo w technologii maszyn” obronił w 2011 roku.

Swoje zainteresowania naukowe koncentruje wokół poprawy właściwości tribologicznych warstwy wierzchniej materiałów przez implantację jonową. W ostatnich latach

badania wpływ napromieniowania szybkimi jonami (o energii rzędu kilku MeV na nukleon) na właściwości materiałów wykorzystywanych w technice kosmicznej oraz w budowie akceleratorów i reaktorów jądrowych. Zajmuje się również konstrukcją i budową elektronicznej aparatury pomiarowej. Jest autorem 48 publikacji naukowych indeksowanych w bazie Scopus. Liczba cytowań według tej bazy wynosi 388, zaś indeks Hirsh'a (h-index) 11.

Działalność organizacyjną w strukturach Politechniki Lubelskiej rozpoczął w 2012 roku, zostając prodziekanem ds. nauki Wydziału Mechanicznego. Pełnił tę funkcję przez dwie kadencje, następnie został wybrany na przewodniczącego Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Mechaniczna. Jako prodziekan ds. nauki był odpowiedzialny między innymi za ewaluację (ocenę działalności naukowej) Wydziału Mechanicznego. W ostatniej ewaluacji przeprowadzonej w 2017 roku Wydział, jako jedna z dziesięciu jednostek w Polsce, uzyskał najwyższą kategorię naukową A+. W tym czasie był również przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry oraz członkiem wielu komisji senackich i wydziałowych. W pracy dydaktycznej obecnie prowadzi zajęcia na kierunkach mechanika i budowa maszyn oraz transport.

Rada Dyscypliny Naukowej *Automatyka, Elektronika i Elektrotechnika*

Prof. dr hab. inż. Piotr Kisała

Prof. dr hab. inż. Piotr Kisała urodził się 6 października 1977 r. w Lublinie. Studia wyższe ukończył w roku 2002 na Politechnice Lubelskiej. W roku 2003 rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej, z którą jest związa-

ny zawodowo do dnia dzisiejszego. W 2009 roku obronił z wyróżnieniem pracę doktorską, a w 2013 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Tytuł naukowy profesora uzyskał w roku 2020.

Prowadzone przez Pana Profesora badania światłowodowych struktur typu Bragga pozwoliły na opracowanie metod pomiarowych, które wykorzystywać można w systemach kontrolno-pomiarowych nieczułych na zakłócenia elektromagnetyczne stosowanych jako układy do monitorowania stanu elementów syste-

mów elektroenergetycznych, w systemach do pomiarów wielkości chemicznych – głównie do zastosowań medycznych oraz w przemyśle spożywczym, a także w systemach monitorowania i kontroli stanu konstrukcji mechanicznych. Profesor Piotr Kisała jest autorem ponad 80 publikacji naukowych, twórcą 6 patentów. Był przewodniczącym komitetów organizacyjnych i naukowych ponad 20 międzynarodowych konferencji naukowych.

Profesor aktywnie uczestniczy w pracach wielu organizacji i komisji, m.in. uczestniczył w ponad 30 posiedzeniach komisji habilitacyjnych, pełniąc w 17 postępowań rolę recenzenta. Był wielokrotnie recenzentem prac doktorskich. Opracowywał również opinie w sprawie przyznania uprawnień do nadawania stopnia naukowego wielu krajowych ośrodków naukowych. Od roku 2016 jest członkiem Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej

Akademii Nauk (KMİAN PAN), powołanym na kadencję 2016-2020, natomiast w kadencji 2020-2024 pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Komitetu.

Profesor Kisała wypromował 3 doktorów, w tym jednego z wyróżnieniem na AGH w Krakowie. Jest promotorem 5 otwartych przewodów doktorskich i opiekunem naukowym 7 doktorantów.

Działalność naukowa Profesora jest ceniona w Polsce, jak i za granicą. O międzynarodowym uznaniu jego dorobku świadczą kontakty z wieloma ośrodkami naukowymi. Rezultatem tej współpracy są wspólne projekty badawczo-rozwojowe w obszarze fotoniki w ramach współpracy Polska – Berlin – Brandenburgia, m.in. w obszarze: „Optical Metrology for Production Processes, Environmental Monitoring and Bioanalysis”.

Rada Dyscypliny Naukowej *Informatyka Techniczna i Telekomunikacja*

Dr hab. inż. Jerzy Montusiewicz

Kiedy w stanie wojennym kończył studia nie istniał kierunek nauczania, który w nazwie miałby słowo informatyka. W pracy magisterskiej obronionej na Politechnice Lubelskiej symulował numerycznie pracę silnika czterosuwowego na polskim komputerze Odra 1204. Dokto-

rat obroniony w Politechnice Krakowskiej dotyczył teorii i praktyki metod dekompozycji w optymalizacji wielokryterialnej – algorytmy testował na amerykańskim komputerze CYBER-72 w Krakowie i polsko-radzieckim RIAD (R-32) na UMCS. W pracy habilitacyjnej – Politechnika Poznańska, opisywał autorski system do wspomaganego podejmowania decyzji przy wektorowych wskaźnikach jakości. Po przejściu w 2013 roku do Instytutu Informatyki (WEiI) został kierownikiem Zakładu Programowania i Grafiki Komputerowej. W 2015 roku utworzył Laboratorium Programowania Systemów Inteligentnych i Komputerowych Technologii 3D „Lab 3D” i skompletował 10-osobowy zespół oraz wyposażenie pozwalające na skanowanie i druk 3D oraz przenoszenie cyfrowych modeli w świat wirtualnej

i rozszerzonej rzeczywistości.

Jego zainteresowania naukowe zogniskował na wykorzystaniu komputerowych technologii w obszarze ochrony i udostępniania obiektów dziedzictwa kulturowego. W latach 2017-2019 współorganizował 3 wyprawy naukowe do Uzbekistanu, Kazachstanu i Kirgistanu, podczas których oprócz skanowania artefaktów muzealnych i obiektów architektonicznych należących do dziedzictwa „Jedwabnego Szlaku” wygłaszał referaty na kilku seminariach i konferencjach naukowych. Ta działalność zaowocowała pozyskaniem dwóch projektów finansowanych przez NAWA.

Zwieńczeniem dotychczasowych prac w obszarze programowania jest promotorstwo pracy doktorskiej, obronionej w Polsko-Japońskiej Akademii Technologii Komputerowych w Warszawie, poświęconej opracowaniu metod i algorytmów do społecznościowego systemu oceny jakości dróg.

Obecnie kieruje pracami dotyczącymi: cyfrowej rekonstrukcji uszkodzonych artefaktów muzealnych, udostępniania obiektów materialnego dziedzictwa kulturowego osobom niewidomym, a także cyfrowego sklejanego obiektów rozbitych z wykorzystaniem metryk lingwistycznych. Lubi aktywny wypoczynek. Jako przewodnik górski najczęściej bywa w rumuńskich Karpatach i na „via ferratach” we włoskich Dolomitach, a zimą jeździ na nartach i snowboardzie.

Rada Dyscypliny Naukowej *Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka*

Prof. dr hab. Małgorzata Pawłowska

Prof. dr hab. Małgorzata Pawłowska pracuje na Politechnice Lubelskiej od 1993 r., początkowo na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, a po zmianach w strukturze organizacyjnej, na Wydziale Inżynierii Środowiska. W roku 1999 obroniła rozprawę doktorską w Instytucie Agrofizyki Polskiej Akademii Nauk, a w roku 2010 uzyskała stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska na Politechnice Wrocławskiej. W 2012 r. została mianowana profesorem nadzwyczajnym Politechniki Lubelskiej. W latach 2013-2019 była kierownikiem Zakładu Inżynierii Paliw Alternatywnych w Instytucie Inżynierii Odnawialnych Źródeł Energii. W 2018 r. otrzymała tytuł profesora nauk technicznych. Od 2019 r. kieruje Katedrą Konwersji Biomasy i Odpadów w Biopaliwa na Wydziale Inżynierii Środowiska.

Zainteresowania naukowe prof. Małgorzaty Pawłowskiej skupiają się głównie wokół zagadnień związanych z odzyskiem energetycznym odpadów organicznych oraz możliwością zastosowania odpadów z sektora energetycznego w procesach rekultywacji gruntów zdegradowanych. Wymiernym efektem prowadzonych przez nią badań jest autorstwo lub współautorstwo 105 prac, w tym 40 artyku-

łów w czasopiśmie naukowych, 4 monografii, 24 rozdziałów w monografiach wydanych w większości przez renomowane wydawnictwo naukowe Taylor&Francis Group, współredakcja 5 monografii, współautorstwo 15 patentów, w tym jednego europejskiego oraz kilkudziesięciu zgłoszeń patentowych. Prof. Małgorzata Pawłowska brała udział w realizacji 9 projektów badawczych krajowych i zagranicznych dotyczących przede wszystkim zapobiegania emisji zanieczyszczeń ze składowisk i prowadzenia zrównoważonej gospodarki odpadami.

Prof. Małgorzata Pawłowska bierze czynny udział w rozwoju kadry naukowej w obrębie dyscypliny, którą reprezentuje. Była promotorem 3 prac doktorskich, recenzentem w 5 przewodach doktorskich i 5 habilitacyjnych, ponadto brała udział, w charakterze sekretarza lub członka komisji, w pracach 4 komisji habilitacyjnych. Recenzowała kilkadziesiąt artykułów naukowych i przygotowywała recenzje wydawnicze kilku monografii habilitacyjnych.

Od wielu lat aktywnie uczestniczy w pracach na rzecz środowiska uczelnianego. Jest członkiem komisji senackiej ds. rozwoju kadry, przewodniczącą komisji dyscyplinarnej dla doktorantów oraz członkiem wielu komisji wydziałowych, m.in. ds. jakości kształcenia, badań naukowych i rozwoju kadry, finansów i komercjalizacji.

Za działalność naukowo-badawczą była kilkakrotnie nagradzana przez rektora Politechniki Lubelskiej nagrodami indywidualnymi i zespołowymi, zaś za działalność dydaktyczną została uhonorowana Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Rada Dyscypliny Naukowej *Architektura i Urbanistyka*

Prof. dr hab. inż. Bogusław Szmygin (dziekan WBiA – życiorys na str. 16)

Rada Dyscypliny Naukowej *Inżynieria Lądowa i Transport*

Prof. dr hab. inż. Wojciech Franus (prorektor ds. nauki – życiorys na str. 9)

Rada Dyscypliny Naukowej *nauki o zarządzaniu i jakości*

Dr hab. inż. Łukasz Skowron

Dr hab. inż. Łukasz Skowron, profesor uczelni, urodził się w 1981 r. w Lublinie. Jest absolwentem dwóch uczelni wyższych: Politechniki Lubelskiej na kierunku zarządzanie i marketing oraz Aarhus School of Business, University of Aarhus w Danii na kierunku Business Performance Management.

W październiku 2009 roku obronił pracę doktorską na Wydziale Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej, uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie zarządzanie. W 2018 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. W 2019 r. został mianowany przez rektora Politechniki Lubelskiej profesorem uczelni.

Dr hab. inż. Łukasz Skowron jest autorem lub współautorem ponad 60 recenzowanych publikacji naukowych, w tym 3 monografie książkowych. W trakcie swojej kariery naukowej był kierownikiem projektu badawczego NCN pn. Holistyczny model relacyjny – pomiędzy motywacją pracownika a satysfakcją i lojalnością klienta oraz głów-

nym wykonawcą projektu badawczego KBN pt. „Lojalność klienta jako czynnik rozwoju organizacji”. Ponadto uczestniczył w 6 różnych programach europejskich w ramach projektów Erasmus+ oraz Leonardo Da Vinci.

Za swoją pracę naukową był wielokrotnie nagradzany. Uzyskał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnego młodego naukowca, 3 nagrody za publikacje naukowe (best oraz outstanding paper award) oraz 7 nagród rektora PL za osiągnięcia w działalności naukowej.

Pełni on również rolę redaktora naukowego lub statystycznego w czasopismach naukowych, tj.: Edukacja Ekonomistów i Menedżerów (Oficyna Wydawnicza SGH w Warszawie), The Total Quality Management (Wydawnictwo Emerald oraz International Journal of Business and Innovation) i Wydawnictwa InnoBussResearch and Consulting (IRC).

Swoje zainteresowania naukowe potwierdza w praktyce biznesowej, pełniąc od roku 2011 funkcję współwłaściciela oraz prezesa w Agencji Badawczej Total Effect, w ramach której realizował szereg krajowych oraz międzynarodowych projektów badawczo-doradczych.

Osiągnięcia naukowo-badawcze dr. hab. inż. Łukasza Skowrona można zawrzeć w trzech powiązanych ze sobą obszarach problemowych: modelowanie procesów klienczkich i pracowniczych, badanie czynników doskonałości biznesowej przedsiębiorstw oraz metodologia modelowania ścieżkowego.

ZASADY I TRYB FUNKCJONOWANIA RADY DYSCYPLINY NAUKOWEJ

1. Dla każdej dyscypliny podlegającej ewaluacji tworzy się radę dyscypliny naukowej, zwaną dalej radą dyscypliny, której kadencja jest zgodna z kadencją Senatu.

2. Rada dyscypliny jest organem właściwym w zakresie danej dyscypliny do nadawania stopni naukowych (art. 28 ust. 4 ustawy) oraz wykonuje czynności w postępowaniach w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego, z zastrzeżeniem art. 192 ust. 1 ustawy.

3. Do podstawowych zadań rady dyscypliny należy:

- nadawanie stopni naukowych w danej dyscyplinie, w tym wykonywanie wszystkich czynności w prowadzonych przewodach doktorskich i w przedmiocie

nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego;

- koordynowanie tematyki badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w danej dyscyplinie;
- przyjmowanie po zasięgnięciu opinii właściwego organu samorządu
- doktorantów, zgodnie z wytycznymi ustalonymi przez Senat, projektów programów studiów;
- prowadzenie polityki rozwoju kadry pracowników badawczo-dydaktycznych
- prowadzących działalność naukową w danej dyscyplinie;
- prowadzenie działań mających na celu uzyskanie jak najwyższej kategorii naukowej w swojej dyscyplinie;
- opiniowanie kandydatów przy zatrudnieniu na stanowiskach badawczych i badawczo-dydaktycznych nauczycieli akademickich.

PODSUMOWANIE KADENCJI 2016-2020

Praca rektora uczelni to przede wszystkim odpowiedzialność

Rozmowa z rektorem prof. dr. hab. inż. Piotrem Kacejko.

Na wstępie chciałabym pogratulować Panu tytułu „Osobowość Energetyki Wiatrowej”. To bez wątpienia ogromne wyróżnienie i zwińczenie ostatnich lat Pana pracy.

Rzeczywiście, energetyką wiatrową zajmuję się od kilkunastu lat. Generalnie chodzi mi o to, aby na przyłączenia wiatraków do sieci patrzeć z realizmem i widzieć zarówno dobre jak i trudne strony tego sposobu wytwarzania energii. Warto zapamiętać, że każda współczesna, komercyjna turbina pracująca w krajowych warunkach wiatrowych (czyli przeciętnych) to jeden ciężki pociąg z węglem, który może zostać pod ziemią (dla przyszłych pokoleń). Czasem dostrzegam w podejściu do wiatraków kumulację niechęci do wszystkiego, co inne czy nowe. W swoim obszarze kompetencji staram się to podejście zmieniać.

Panie rektorze, jak Pan się czuje w pierwszym dniu po zakończeniu ośmioletniej kadencji?

Jak mam odpowiedzieć? Jeśli bardzo krótko to... lekko. Praca rektora uczelni to przede wszystkim odpowiedzialność, a odpowiedzialność lekkości nie daje, a raczej ciąży i to nie tylko w godzinach urzędowania.

Czy jest Pan usatysfakcjonowany tym, co udało się Panu osiągnąć w ciągu tych dwóch kadencji?

Pewno to nie zabrzmiał skromnie, ale jestem. Nawet myślę, że osiągnąłem więcej niż się spodziewałem. To, co między innymi udało się osiągnąć, nazwałbym likwidacją „bylejakości infrastrukturalnej”, zarówno patrząc na nasz kampus z zewnątrz, jak też na poszczególne obiekty wewnątrz nich.

W wywiadzie z 2012 roku, kiedy obejmował Pan stanowisko Rektora PL mówił Pan o stworzeniu silnych, autonomicznych wydziałów z prawami akademickimi, które będą miały możliwość uzyskania zbilansowanego wyniku finansowego. Czy ten cel udało się Politechnice zrealizować?

Przyznaję, że mam teraz trochę inne poglądy na ten temat. Uczelnia, zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce jest jednolitą strukturą z punktu widzenia wszelkich przepisów. Powinna mieć stabilną sytuację finan-

szą jako całość i w naszym przypadku ma. Wspomniana ustawa dążyła do marginalizowania wydziałów, wynosząc na pierwszy plan dyscypliny. Czyli krótko mówiąc, uczelnia nie może być federacją jednostek (wydziałów, katedr) tylko dobrze zarządzanym spójnym przedsiębiorstwem. Ta wizja nie jest w sprzeczności z ideą wolności akademickiej w zakresie prowadzonych badań.

Co uważa Pan za największy sukces w swojej karierze jako rektora?

Tu też uda się krótko, wspominałem już o tym w swoich wystąpieniach: ten sukces ma kod A+AAABB. To zestawienie wyników naszej ewaluacji, taka ocena jednostek

Politechniki, uczelni w sumie małej i ulokowanej na prowincji, to sukces całej naszej społeczności, myślę, że odzwierciedla ona także mój wysiłek w zakresie zarządzania i rozwoju wspomnianej już infrastruktury. Pozycja rankingowa Politechniki (31 ogółem, 8 uczelnie techniczne) to także miara sukcesu, który sobie w części przypisuję.

A co uważa Pan za porażkę?

Zacznę żartem: na szczęście koszmarna porażka 8:1 z drużyną UMCS (w piłkę nożną) miała miejsce 1 września, kiedy już funkcji rektora nie pełniłem. A tak poważnie – mogę wymienić parę niepowodzeń, ale nie nazwałbym ich porażkami. Więc na przykład: zbyt słaby poziom informatyzacji procesu zarządzania uczelnią i realizacji procedur jej funkcjonowania, częściowy brak zrozumienia władz miasta i województwa, jak ważną rolę pełnią nasi absolwenci w życiu gospodarczym regionu, wysoki poziom aktywności naukowej tylko u części kadry, pewne błędy kadrowe które popełniłem... No nie będę w tej samokrytyce posuwał się zbyt daleko.

Obejmując stanowisko rektora PL, przejął Pan również niedokończoną budowę Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii. Udało się Panu rozwiązać problemy finansowe i można powiedzieć, że poszedł Pan za infrastrukturalnym ciosem. Poza CliZT powstały również inne obiekty, a znaczna część tych istniejących została zmodernizowana. Czy kończąc kadencję może Pan powiedzieć, że zostawia Pan kampus w stanie, do którego Pan dążył, czy zostało coś jeszcze do zmiany?

Bez wątplenia do standardów zachodnich musimy dostosować nasze domy studenckie. To się już dzieje, ale trzeba pamiętać, że cała operacja to lekko biorąc 60 mln zł. Pozostaje zacofany technologicznie Oxford (pomimo szeregu remontów częściowych, w końcu ten budynek ma już ponad 60 lat), który wymaga rewitalizacji, a w perspektywie

obiekt na terenie obecnej kaplicy, która przeniesie się kiedyś do budowanego w pobliżu kościoła. Ale też warto pamiętać, że te ambicje inwestycyjne powinny być trzymane w ryzach, bo utrzymanie nowych budynków łatwe nie jest i pewno warto pochylać się nad problemem unowocześnienia laboratoriów – zarówno badawczych, jak i dydaktycznych.

Podobno nie ma Pan w planach długiego wycieczki po zakończeniu kadencji rektora PL. Jakie są Pana plany na przyszłość?

Nadrabianie zaległości w pracach badawczych, działaniach inżynierskich, dydaktyce. Mam umowę z PWN na kolejną książkę o zwarcjach, mam plany wystąpień grantowych. Może jakieś działania pod kątem „lifingu” fizycznego...

Niedawno na stronie pollub.pl pojawiła się informacja, że został Pan powołany przez Minister Rozwoju Panią Jądkę Emilewicz na członka Zespołu do spraw efektywności i transformacji energetycznej budynków.

No cóż tłumaczyłem długo, że się na tym nie znam, ale nie uwierzyli (zdaje się że znów żartuję). Cóż lata praktyki w określonej dziedzinie, czyli energetyce dają jakiś bagaż doświadczeń, jeśli ktoś chce z nich korzystać do doskonałości, sprawia mi to satysfakcję. Ale inna sprawa to pytanie, czy skomplikowana codzienność pozwoli na realizację sensownej polityki energetycznej, no nie wiem.

Czyli w tym roku wakacji nie będzie?

Pewno byłyby, ale strach przed pandemią chyba je trwale skreślił. Ale weekendy poza miastem zdarzają się...

Bardzo dziękuję za rozmowę. Życzę dalszych sukcesów.

Rozmawiała Róża Dzierżak

Tytuł „Lidera wpływu” to nie jedyny nasz sukces

Rozmowa z prof. dr hab. Marzenną Dudzińską, prorektor ds. nauki.

Rady dyscyplin naukowych oraz nowe zasady zdobywania stopni i tytułów naukowych – co jeszcze przyniosła uczelniom nowa ustawa?

Przyniosła wiele zmian, co do których moje uczucia są „mieszane”, myślę, że podobnie jak większości pracowników naukowych w Polsce. Nikt w środowisku naukowym nie negował potrzeb reformy nauki. Jednak rozluźnienie struktury uczelni, likwidacja niektórych wymagań dotyczą-

cych profesur, to nie to, o co chodziło. Przedstawię kilka moich refleksji na ten temat.

Deklaracja odejścia od „punktozy” sprowadziła się do sytuacji, gdzie jeszcze bardziej liczymy punkty i zapełnianie slotów. Natomiast tzw. III kryterium ewaluacji jest bardzo, ale to bardzo uznaniowe.

Za to oceniam bardzo pozytywnie pomysł szkół doktorskich i system kompleksowego kształcenia doktorantów, choć rzeczywista ocena będzie możliwa za jakiś czas, gdy

przekonamy się, jak to funkcjonuje.

Do kwestii awansów naukowych mam również pewne zastrzeżenia. To, że tytuł profesora może uzyskać osoba, która nie wypromowała żadnego doktora, nie wydaje mi się dobre. Profesura oznacza przecież kierowanie zespołem, wychowywanie młodych, tworzenie szkoły naukowej. Zmiany w procedurach habilitacyjnych oznaczają tylko inną kolejność przesyłania dokumentów i powoływania członków komisji oraz jednego recenzenta więcej. Z kolokwium habilitacyjnego i wykładu habilitacyjnego zrezygnowano już dawno (a przed II wojną światową w Polsce doktor habilitowany to był ktoś, kto powinien wykładać i jeśli nie pracował na uczelni, to musiał przynajmniej raz w roku dawać publiczny wykład). Procedury doktoryzowania są prostsze przede wszystkim dla absolwentów szkół doktorskich, którzy nie muszą zdawać już żadnych egzaminów, a dla wszystkich oznaczają jednego recenzenta więcej.

Czy rady dyscyplin się sprawdzą? Zobaczmy za kilka lat, gdy będziemy wiedzieć, jak będą współpracować z dziekanami i radami wydziałów. Wiele uczelni zachowało tradycyjny podział na wydziały (znany na całym świecie – niezależnie, czy nazwiemy to „departments”, „faculties” czy, jak na przykład w USA – „schools”). Politechnika Lubelska jest w o tyle dobrej sytuacji, że posiada wydziały albo tożsame z jedną dyscypliną, albo z dwoma na wydziale.

A pojawiły się zmiany w kwestii oceny pracowników i jednostek?

Z naukowego punktu widzenia ocena jednostek w tych samych dyscyplinach jest logiczna. Niestety przypisanie czasopism do dyscyplin to trochę inny problem. W dzisiejszych czasach najlepszych badań nie prowadzi się w wąskich dyscyplinach, trudno także o przełomowe osiągnięcia. Zespoły są najczęściej interdyscyplinarne i tam są prowadzone najciekawsze badania, później publikowane w różnych czasopismach.

Najłatwiej mi operować przykładami z własnej działalności. Jakość powietrza wewnętrznego, czyli to, czym się zajmuję, to zanieczyszczenia fizyczne, chemiczne i biologiczne, emisje z materiałów, ale także techniki poprawiające jakość powietrza, czyli między innymi wentylacja i klimatyzacja. Zespoły badawcze podobne do mojego powstawały z zespołów zajmujących się jakością środowiska człowieka, ale także z zespołów zajmujących się klimatyzacją na wydziałach mechanicznych i podobnie powstawały czasopisma dla tej dyscypliny. Zatem niektóre czasopisma, gdzie mogłyby publikować zostały przypisane przez Ministerstwo do inżynierii mechanicznej. Podział czasopism na dyscypliny nie jest dobry, nie tylko z punktu widzenia wolności nauki, czy badań interdyscyplinarnych, ale i takiej specjalizacji jak moja.

Jest Pani prorektorem ds. nauki, ale tej funkcji przypisane są również zadania związane ze współpracą z zagranicą. Jak wyglądają kontakty z innymi uczelniami i jaką rolę odgrywają one na Politechnice?

sane są również zadania związane ze współpracą z zagranicą. Jak wyglądają kontakty z innymi uczelniami i jaką rolę odgrywają one na Politechnice?

Trudno oddzielić badania naukowe od współpracy międzynarodowej. Wbrew niektórym opiniom nie ma nauki polskiej, brytyjskiej, chińskiej. Jest nauka i jej wyniki są dostępne dla międzynarodowej społeczności naukowej i obywateli wszystkich krajów. Niestety nauka to także pieniądze – pieniądze na badania i pieniądze, jakie można zarobić na wykorzystaniu wyników prac, na wdrożeniach. Obecnie na świecie nie tyle jest istotna narodowość badacza (Duńczyk pracuje w Singapurze, Polak w UK, a Hindus w USA), a to, kto korzysta z wyników. Jednym z pozytywnych aspektów pandemii (na początku, bo teraz to się niestety zmienia) był darmowy dostęp do publikacji udzielony przez wielkie wydawnictwa naukowe.

Zawsze uważałam kontakty międzynarodowe i tzw. umiędzynarodowienie uczelni za bardzo ważne. Mówiłam o tym 8 lat temu, gdy zaczynałam pierwszą kadencję i udzielałam podobnego wywiadu. W tej chwili dość trudno podsumować wszystko, co się działo, ponieważ w pierwszej kadencji w moich kompetencjach był też program Erasmus i trochę czasu spędziłam na zagadnieniach zwią-

zanych w umiędzynarodowieniu edukacji, nauczaniem po angielsku, co dyskutować będziemy właściwie dopiero teraz. Unormowaliśmy procedury zatrudniania/zapraszania profesorów cudzoziemców. Sama taki program zaczynałam w roku 2000 jeszcze na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej, i jestem z jednej strony zadowolona, że rozwinęła się na całej Uczelni.

Oczywiście umiędzynarodowienie to nie tylko dydaktyka – to także, albo przede wszystkim współpraca naukowa, wyjazdy i staże pracowników, przyjazdy cudzoziemców, wspólne badania i publikacje. Politechnika podpisała 189 umów o współpracy bilateralnej z instytucjami z całego świata – od sąsiadów po Australię. Co roku 300-400 publikacji to te, które powstały w zespołach międzynarodowych.

Jednym z istotnych elementów umiędzynarodowienia jest umożliwienie kariery międzynarodowej pracownikom, czyli pomoc w tym, aby byli rozpoznawani na arenie międzynarodowej. Można to osiągnąć, dobrze publikując, a także nawiązując kontakty i odbywając międzynarodowe staże. Mówię tu przede wszystkim o długoterminowych wyjazdach celem prowadzenia badań, choć nie można nie doceniać wystąpień i wykładów na konferencjach. Sama spędziłam na stypendium w USA rok, w Niemczech 3 miesiące i wiem, jakie to ważne dla rozwoju naukowego i kontaktów. Jednak przez wiele lat wyjazd na dłużej niż miesiąc wiązał się z koniecznością brania urlopu bezpłatnego. Nie jest to proste, gdy w kraju zostaje rodzina i mieszkanie, które trzeba utrzymać. W ramach wciąż zmieniających się przepisów próbowaliśmy to ułatwić. Po powstaniu NAWA coraz więcej pracowników stara się o środki na współpracę międzynarodową, a większa dostępność i uregulowanie problemu płatnych urlopów naukowych to jedna z istotnych zalet nowej ustawy. To, że w tej chwili nie bardzo możemy jeździć z powodu pandemii, to już zupełnie inna sprawa.

Otrzymaliśmy w 2017 roku logo HR Excellence in Research – znak jakości potwierdzający stosowanie najwyższych standardów w badaniach naukowych i zatrudnianiu prowadzącej je kadry. W jaki sposób Politechnika Lubelska konkuruje z firmami i zachęca do podjęcia kariery naukowej?

Logo HR Excellence in Research wiąże się z wdrażaniem Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu przy Zatrudnianiu Pracowników Naukowych, czyli stworzeniem dobrych warunków pracy badawczej i transparentną rekrutacją najlepszych pracowników. Na polskim rynku niekoniecznie musimy konkurować z przedsiębiorstwami (i ze względu na płace raczej nie konkurujemy). Przecież jako Politechnika kształcimy przede wszystkim dla przemysłu i różnego rodzaju firm. Czasami do firm odchodzą nasi pracownicy, po zrobieniu na przykład doktoratu, ale ja przepływ kadry academia-industry uważam za pozytywny i twórczy, zgodny z trendami światowymi. Karta Naukowca wymaga, abyśmy taki przepływ – w obie strony – czyli po stażu w przemyśle

do uczelni, także popierali. Również jeśli chodzi o wymianę i zatrudnianie obcokrajowców.

Posiadanie logo HR to znak dla europejskiej społeczności naukowej, że na Politechnice to możliwe. I oczywiście dodatkowe punkty przy staraniu się o projekty unijne, w ramach których też możemy zatrudnić badaczy lub doktorantów. Można powiedzieć, że starania, aby Politechnika z sukcesem aplikowała o HR Excellence in Research, to też część polityki budowania pozycji międzynarodowej.

Co jeszcze udało się w ostatnich latach osiągnąć Uczelni w zakresie nadzorowanych przez Panią obszarów?

Uczelnia osiągnęła wiele – wyższe kategorie naukowe wydziałów, awansy pracowników, rośnie liczba pracowników samodzielnych. Realizujemy wprawdzie mniejszą liczbę projektów badawczych, ale za większe pieniądze – czyli w sumie pozyskujemy więcej środków na badania.

Z roku na rok rośnie liczba publikacji i patentów, w tym publikacji najlepiej punktowanych. Od kilku lat w moich sprawozdaniach dla Senatu prezentuję oddzielnie statystykę publikacji najwyższej punktowanej. Oczywiście na każdym z wydziałów wygląda to inaczej (czy obecnie w dyscyplinach), ale w skali całej Politechniki zaczynaliśmy od 0,08 – takiej najwyższej punktowanej publikacji na pracownika naukowego, a w roku 2019 było już 0,41 publikacji za powyżej 100 punktów na pracownika. Ten przyrost został zresztą doceniony przez wydawnictwo Elsevier. W roku 2018 byliśmy nominowani, a w roku 2019 zwyciężyliśmy w kategorii „Lider wpływu” w dziedzinie nauk technicznych – czyli uczelni, gdzie ten przyrost najlepiej cytowanych publikacji jest największy.

Myszę, że pytanie: co udało się osiągnąć Uczelni, jest bardzo dobrze sformułowane. Co udało się osiągnąć nie władzom rektorskim, a uczelni, czyli ludziom. Bo uczelnia to nie mury (choć przybywa nowych obiektów, a stare pięknieją), ale właśnie ludzie – cała społeczność akademicka. I to, co osiągnęliśmy, to zasługa ludzi. Dlatego rozmawialiśmy o Europejskiej Karcie Naukowca logo HR i dlatego się o nie staraliśmy – żeby pokazać, że ludzie są dla Politechniki ważni.

A Pani osobiste sukcesy?

Moje osobiste osiągnięcia – no cóż – w pierwszej kadencji uzyskałam tytuł profesora. Wtedy jeszcze, aby się o to starać, nie wystarczały osiągnięcia naukowe, parametry naukometryczne, pozycja międzynarodowa, ale trzeba było wypromować kilku doktorów, czyli rzeczywiście stworzyć zespół naukowy lub szkołę naukową. I właśnie zespół zaliczam do swoich sukcesów. Obecnie to już Katedra Jakości Powietrza Wewnętrznego i Zewnętrznego. Zespół jest rozpoznawany, bo też ma sukcesy aplikacyjne o staże międzynarodowe (Szwajcaria, Dania), a jeden z wypromowanych przeze mnie doktorów jest już doktorem habilitowanym.

W 2017 roku International Society of Indoor Air Quality and Climate (ISIAQ) zaakceptowało nasz wniosek i przyznało organizację międzynarodowej konferencji „Healthy Buildings Europe”, która zgromadziła 350 uczestników z 38 krajów, przy czym Polacy byli dopiero czwartą pod względem liczebności grupą (po Japończykach, Amerykanach i Niemcach). To też zwiększyło naszą międzynarodową rozpoznawalność i rozpoznawalność naszej Uczelni, bo rok później było nam bardzo miło na kolejnej ISIAQ'owskiej konferencji, gdy uczestnicy pozytywnie reagowali na napis Lubin University of Technology na naszych identyfikatorach.

Przez dwa lata (2018-2020) pełniłam też funkcję Presi-

dent of ISIAQ (prezesa) co – biorąc pod uwagę, że wybór odbywa się w głosowaniu powszechnym (on-line) wszystkich (około 600) członków, a członków z Polski można policzyć na palcach jednej ręki – też świadczy o mojej i zespołu rozpoznawalności.

W tym roku kończę zarówno kadencję prorektora, jak i prezesa ISIAQ, co oznacza, że muszę znaleźć nowe wyzwania.

W takim razie życzę udanych realizacji tych wyzwań. Dziękuję za rozmowę.

Milena Jagiełło-Okoń

Dobra współpraca z biznesem to wzrost konkurencyjności uczelni

Rozmowa z Panią prof. dr hab. inż. Anną Halicką, prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym.

Nowoczesna, przedsiębiorcza uczelnia dostosowuje swoje działania do wymogów gospodarki i rynku i rozwija współpracę z szeroko rozumianym otoczeniem. Proszę opowiedzieć, w jaki sposób Politechnika radzi sobie z tymi wyzwaniami?

Współpraca z otoczeniem zarówno gospodarczym (firmy, organizacje pracodawców), jak i społecznym (władze miasta i regionu, samorządy zawodowe, organizacje naukowo-techniczne) jest niezbędna, aby osiągnąć cele strategiczne uczelni. Jednym z nich jest wzrost konkurencyjności wśród polskich uczelni technicznych, co jest możliwe poprzez uzyskiwanie wysokich kategorii w kolejnych procesach ewaluacyjnych. Aby taką wysoką kategorię osiągnąć, konieczne jest nie tylko wypełnianie slotów i zdobywanie punktów za publikacje, ale także uzyskiwanie realnych korzyści materialnych z komercjalizacji wyników badań oraz wykazanie wpływu społecznego w kryterium III. Z tym ostatnim wiąże się kolejny cel, jakim jest podniesienie i ugruntowanie roli Uczelni w regionie.

Szeroko otworzyliśmy się na współpracę z przedsiębiorstwami. Jednostką realizującą na co dzień zadania związane z inicjowaniem i wspomaganiem współpracy z biznesem jest Centrum Innowacji i Transferu Technologii. Jego pracownicy działają dwutorowo. Z jednej strony wychodzą z ofertą Uczelni do przedsiębiorców – uczestniczą w spotkaniach, targach, panelach, a także organizują cieszące się dużym powodzeniem spotkania na terenie Uczelni, prezentujące laboratoria i bazę badawczą. W roku 2017 została opracowana oferta „Politechnika Lubelska dla Biznesu”, znowelizowana w ostatnich miesiącach. Oferta zawiera zestawienie technologii opracowanych na Uczelni goto-

wych do wdrożenia, badań, a także ekspertyz i projektów, które mogą być wykonane na zlecenie przedsiębiorców oraz oferowanych szkoleń. Oferta dostępna jest w wersji książkowej, a także w formie wyszukiwarki internetowej.

Drugi kierunek to wsparcie naukowców – pomoc formalna w zakresie komercjalizacji, w tym doradztwo brokerów innowacji oraz wsparcie finansowe, prac przedwdrożeniowych, możliwe dzięki uzyskaniu dofinansowania w kolejnych ministerialnych programach „Inkubator innowacyjności”, realizowane na zasadzie konkursu. Realnym efektem są wielomilionowe granty realizowane przez zespoły badawcze Politechniki Lubelskiej wspólnie z przedsiębiorcami. Efektem jest także współpraca z małymi firmami, które w oparciu o wspólnie zrealizowane przedsięwzięcia powiększają swój potencjał.

Przywiązujemy też dużą wagę do współpracy z Wydziałem Strategii i Przedsiębiorczości Urzędu Miasta Lublin oraz Departamentem Strategii i Rozwoju Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego. Uczestniczymy w konsultacjach na temat ich strategii, w rozmowach z firmami, które chcą inwestować w naszym mieście i regionie, szukają informacji o dostępnym tu potencjale ludzkim i naukowym, współorganizujemy skierowane do przedsiębiorców eventy.

Funkcja prorektora ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym, którą sprawowała Pani w mijającej kadencji wymaga wielu spotkań i rozmów, a także dobrej organizacji pracy. Co pomaga Pani w wypełnianiu obowiązków?

Rzeczywiście sprawowana przeze mnie funkcja wymagała spotkań z ludźmi biznesu i otoczenia biznesu, z przedstawicielami Urzędu Miasta i Urzędu Marszałkowskiego. W pierwszych miesiącach trudnością było dla mnie to, że spotykałam się nie tylko z przedstawicielami branży architektoniczno-budowlanej, którą bardzo dobrze znam. Musiałam nauczyć się i zrozumieć specyfikę innych dyscyplin i związanych z nimi przedsiębiorstw. Ale, wnosząc z coraz sprawniej przeprowadzanych rozmów, te trudności udało się w znacznej mierze pokonać. Myślę, że najważniejsze w takich kontaktach to otwartość na oczekiwania drugiej strony przy jednoczesnym jasno określonym stanowisku własnym, dla którego podstawą jest dobro Uczelni.

We wrześniu ubiegłego roku odbyła się kolejna edycja Lubelskiego Festiwalu Nauki, a głównym organizatorem tego wydarzenia, pod Pani nadzorem, była Politechnika Lubelska. Przygotowanie tak dużej imprezy jest niewątpliwie sukcesem.

XVI Lubelski Festiwal Nauki odbywał się po hasłem Nauka-Technika-Innowacje: Nauka – bowiem był to festiwal nauki, Technika – dla podkreślenia, że organizatorem głównym była Politechnika Lubelska, której domeną są nauki inżyniersko-techniczne, wreszcie Innowacje, bowiem

one stanowią klucz do rozwoju miasta, regionu, kraju czy świata. Współorganizatorami były pozostałe uczelnie lubelskie i ponad 20 innych instytucji. W festiwalowych wydarzeniach uczestniczyło ponad 35 tysięcy osób. Tak więc było to duże wyzwanie organizacyjne.

Festiwal składał się z dwóch części. Pierwszą był Piknik Naukowy, który na Placu Teatralnym w Lublinie zgromadził kilka tysięcy młodszych i starszych mieszkańców miasta i regionu. W części drugiej, trwającej przez cały tydzień na uczelniach odbywały się specjalnie przygotowane wykłady i pokazy naukowe realizowane w laboratoriach z użyciem najnowocześniejszej aparatury.

Festiwal okraszony był występami artystycznymi. W czasie otwarcia prezentowany był spektakl „Gra z czasem” przygotowany przez nasze zespoły artystyczne – Grupę Tańca Współczesnego, Formację Tańca Towarzyskiego Gamza i Zespół Pieśni i Tańca oraz ... naukowców zajmujących się robotami. Widzowie z „otwartymi ustami” oglądali wspólny występ tancerki i robota, który na zakończenie wręczył artystce różę. Finałem Festiwalu była msza jazzowa „Mess in Blue” brawurowo wykona przez Chór Politechniki Lubelskiej z solistami i instrumentalistami.

Tak wielkie wydarzenie mogło się odbyć jedynie dzięki zaangażowaniu całej społeczności naszej Uczelni. Dziś po raz kolejny wszystkim, którzy uczestniczyli w organizacji Lubelskiego Festiwalu Nauki i przyczynili się do sukcesu, składam serdeczne podziękowania.

Jednym z zadań jednostek, które Pani nadzoruje jako prorektor jest wspieranie pracowników naukowych w praktyce gospodarczej i pomoc w komercjalizacji wyników prac naukowych. Kto korzysta z tej formy wsparcia?

Podstawowym mechanizmem realnego wsparcia zespołów badawczych były programy „Inkubator Innowacyjności+” i „Inkubator Innowacyjności 2.0” . W ramach tych projektów ogłoszone były konkursy na dla zespołów badawczych aplikujących o dofinansowanie prac przedwdrożeniowych. W jury konkursów zasiadali przedstawiciele przedsiębiorców i brokerzy innowacji. Oceniany był sam pomysł, a także poziom zaawansowania prac, potencjał aplikacyjny i istnienie przedsiębiorcy chcącego wynalazek wdrożyć. Do pierwszego konkursu przystąpiło 27 zespołów badawczych z 5 wydziałów, a do drugiego 30 z 4 wydziałów. W ramach pierwszego konkursu 18, a drugiego – 8 zespołów badawczych uzyskało wsparcie. Efekty realizowanych prac są już widoczne. Tylko w bieżącym roku doprowadziliśmy do wdrożenia 2 z 8 prowadzonych.

Podkreślić trzeba, że zgłaszali się zarówno naukowcy doświadczeni, jak i zespoły debiutujące. Tematyka była różnorodna, a komisja była pod wrażeniem wiedzy, zaangażowania i pasji osób prezentujących swoje dzieła. To bardzo dobra prognoza dla naszej Uczelni.

Od kilku lat jesteśmy w kraju liderami, jeśli chodzi o liczbę patentów. A jak wypadamy na tle innych uczelni w kwestii transferu wiedzy?

W roku 2018 Politechnika Lubelska została uhonorowana odznaką Prezesa Rady Ministrów „Zasłużony dla wynalazczości”. Od wielu już lat jesteśmy w czołówce polskich uczelni w rankingu Perspektyw w kategorii „Innowacyjność”, zajmując pierwsze lub drugie miejsce w konkursie, w którym miarą jest liczba uzyskanych patentów przypadająca na jednego pracownika naukowego. W rankingu 2020 zajęliśmy pierwsze miejsce.

Statystyki mówią, że jedynie 5-8 wynalazków na 100 jest na tyle dobrych, że może zostać wdrożonych w praktyce biznesowej. Natomiast my, na blisko 100 zgłoszeń patentowych rocznie, podpisujemy rocznie kilkanaście umów licencyjnych.

Można więc powiedzieć, że nasza Uczelnia jest świetnym przykładem tego, że wynalazki i to dobre – warte wdrożenia, powstają nie tylko w największych ośrodkach naukowych, ale mogą być wynikiem prac dobrze przygotowanych merytorycznie, zdolnych, kreatywnych i pracowitych ludzi także z mniejszych ośrodków.

Proszę pochwalić się największymi osiągnięciami w trakcie trwania mijającej kadencji?

Efekty mijającej kadencji można streścić w następujących liczbach. Zawarliśmy 62 umowy o współpracy z podmiotami gospodarczymi. Zrealizowaliśmy 1002 umowy na badania na zlecenie (tzw. umowy NN), w tym umowy na prace w ramach „Bonu innowacyjności” oraz badania, które wykonywaliśmy jako podwykonawca w grantach innych uczelni i instytutów. Udzieliliśmy 59 licencji na wdrożenie naszych patentów. Zrealizowaliśmy lub realizujemy 13 dużych projektów B+R. Utworzone zostały 2 spółki spin-off.

Braliśmy udział w 52 targach, zorganizowaliśmy około 350 spotkań z firmami, 30 szkoleń dla przedsiębiorców, w których uczestniczyło 541 osób, zrealizowaliśmy 143 usługi doradcze dla przedsiębiorców.

Nasze wynalazki uzyskały znaczące nagrody na międzynarodowych wystawach wynalazków, m.in. Valencja Innova w roku 2018 i 2019 oraz w Santa

Clara w 2019 roku.

Kompleksowe zestawienie naszych osiągnięć zawarte jest w broszurce „Politechnika Lubelska. Komerccjalizacja wyników B+R w kadencji 2016-2020”, w której znajdują się także krótkie opisy najważniejszych osiągnięć.

Bardziej przyziemnym, ale ważnym osiągnięciem jest to, że Centrum Innowacji i Transferu Technologii po latach goszczenia na Wydziale Mechanicznym uzyskało własną siedzibę w budynku tzw. Spichlerza, gdzie jest miejsce zarówno na prace kameralne, jak i na spotkania z przedsiębiorcami.

Jak Pani ocenia szanse Politechniki Lubelskiej na dalszy rozwój współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym? Jakie prace należy podjąć, aby przynosiła jak najwięcej korzyści?

Potencjał naukowców Politechniki Lubelskiej jest bardzo duży. To on daje realne nadzieje na dalszy dynamiczny rozwój współpracy z przemysłem i podniesienie poziomu komercjalizacji. Pomocne dla tego rozwoju mogą być moim zdaniem działania dwutorowe. Po pierwsze ogromnie ważny jest bezpośredni dobry kontakt z przedsiębiorcami i szybkie reagowanie na zgłaszane przez nich potrzeby współpracy. Po drugie istotne jest przekonanie wszystkich do tego, że działania typowo „naukowe” mogą współgrać z działaniami na rzecz przedsiębiorstw. Te ostatnie mogą bowiem przynieść inspirację do kolejnych pomysłów badawczych, kolejnych publikacji, a w przypadku udanej komercjalizacji także pieniądze – zarówno twórcy, jak i uczelni.

Rozmawiała Milena Jagiełło-Okoń

Przede mną kolejne lata wyzwań

Rozmowa z dr. hab. inż. Pawłem Drożdżem, prorektorem ds. studenckich.

Mija kolejny rok akademicki – bardzo kluczowy dla funkcjonowania Politechniki Lubelskiej, ale i wszystkich uczelni w kraju. Nowe przepisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wprowadziły wiele zmian w dydaktyce. Jak nasza Uczelnia sobie z nimi poradziła?

Nowa ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wymusiła na Uczelni wiele zmian organizacyjnych, m.in. dostosowanie Statutu, programów studiów. Nastąpiły również zmiany w przepisach związanych bezpośrednio ze studentami: w regulaminie studiów, regulaminie przyznawania pomocy materialnej – co daje stabilny system pomocy materialnej i mechanizmy ochrony praw studentów. Ustawa wprowadziła między innymi zasadę ustalania wysokości opłat za studia już na etapie rekrutacji oraz zakaz ich zmiany w czasie trwania studiów. Z pozytywnych zmian dla studentów jest wydłużenie praktyk, studia dualne, interdyscyplinarność, czy też większe uprawnienia dla samorządu studenckiego, gwarantujące im udział w organach decyzyjnych Uczelni. Na przykład przewodniczący samorządu został członkiem Rady Uczelni.

To tylko część zmian wynikających z nowej ustawy. Pracowaliśmy nad nimi bardzo intensywnie, aby wszystkie akty prawne zostały przygotowane na czas.

Coraz częściej zwraca się uwagę na malejącą liczbę studentów, przy jednoczesnym wzroście liczby studentów zagranicznych. Co dziesiąty student w Lublinie to cudzoziemiec. A jak wyglądają statystyki na Politechnice?

Niż demograficzny i związana z nim malejąca liczba studentów widoczne są chyba na wszystkich polskich uczelniach, ale pomimo tendencji malejącej, widać – co mnie bardzo cieszy – stałe zainteresowanie Politechniką Lubelską.

Obecnie na Politechnice Lubelskiej studiuje około 700 obcokrajowców – jest to duża liczba w stosunku do ogólnej liczby studentów. W głównej mierze pochodzą oni z krajów wschodniej Europy – Ukrainy, Białorusi. Część z nich studiuje na warunkach Karty Polaka. Pozostali studenci, którzy zdecydowali się u nas uczyć, to osoby m.in. z: Turcji, Włoch, Hiszpanii, Francji, Portugalii, Niemiec, a nawet Grecji.

Również przyjazdy studentów z programu Erasmus + wzrosły. Jestem bardzo zadowolony, że poziom umiędzynarodowienia Uczelni w ciągu ostatnich lat osiągnął wysoki poziom. Młodzież zagraniczną widać na kampusie i na zajęciach.

Jest Pan osobą bardzo otwartą i empatyczną. Co Pan sądzi o stwierdzeniu, że wzrasta anonimizacja kontaktów pomiędzy wykładowcami i studentami?

Ustawa RODO wprowadziła bardzo restrykcyjne ograniczenia w przetwarzaniu danych osobowych, co pociąga za sobą konsekwencje w postaci innego traktowania drugiego człowieka. Zamiast do konkretnych osób odnosimy się do systemów, zbiorów przypisanych liczb. Osobiście jest to dla mnie bardzo duże utrudnienie.

Wprowadzone ograniczenia powodują, że człowiek zaczyna być traktowany przedmiotowo, a tak nie powinno być. Oczywiście Uczelnia ze szczególną starannością dba o sprawy związane z bezpieczeństwem danych, w zakresie zgodnym z ustawą i przepisami. Natomiast uważam, że kontakty studentów z wykładowcami powinny być jak najlepsze. Wówczas efekty zarówno nauki studentów, jak i pracy nauczyciela akademickiego są wymierne.

Na naszej Uczelni mamy wielu studentów zaangażo-

wanych w różne organizacje studenckie, koła naukowe, gdzie ten kontakt z nauczycielami jest bardzo dobry. Pracownicy chętnie służą pomocą, wiedzą czy radą. Co roku przeprowadzana jest również ocena nauczycieli, a jej wyniki są pozytywne. To duża satysfakcja również dla mnie jako prorektora ds. studenckich.

Jak wyglądały zajęcia w obliczu pandemii koronawirusa? Zdaliśmy egzamin z przygotowania do e-learningu?

Koronawirus, który bardzo zaskoczył nas wszystkich, spowodował zamknięcie ludzi w domach i pracę zdalną. Kilka miesięcy korzystaliśmy z dostępnych programów do nauczania internetowego i wykorzystaliśmy je w dobry sposób. Odpowiadając na zadane pytanie, tak – zdaliśmy egzamin. Nie wiemy jeszcze, jaka będzie perspektywa możliwości odbywania zajęć na Uczelni na jesieni, od nowego roku akademickiego, ale będziemy się dostosowywać do warunków.

Pomimo trudnej sytuacji epidemiologicznej odbyły się wybory nowych władz Uczelni na kadencję 2020-2024. Serdecznie Panu gratuluję reelekcji na prorektora ds. studenckich. To dowód na to, że sprawdził się Pan w sprawowaniu tej funkcji.

Nasza rozmowa odbywa się w moim gabinecie, w którym umieszczone są zdjęcia moich poprzedników. Cieszę się, że znajduję się w tym gronie – to duże wyróżnienie. Z drugiej strony to duża odpowiedzialność za jeden z głównych elementów działalności Uczelni – dydaktykę. Chciał

bym podziękować tym, którzy mi zaufali – obecnemu rektorowi prof. Piotrowi Kacejko, a także rektorowi-elektowi prof. Zbigniewowi Paterowi, że uwzględnili moją osobę w swoich wizjach zarządzania Uczelnią. Czuję również dużą satysfakcję, że studenci poparli moją kandydaturę na prorektora ds. studenckich, dziękuję.

Kolejne cztery lata to nowe plany, czy kontynuacja dotychczasowej działalności?

Jestem osobą konserwatywną, dlatego nie planuję żadnych radykalnych zmian. Wprowadzane będą natomiast na pewno wszelkie zmiany wynikające z zarządzeń Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Naszym głównym zadaniem będzie utrzymanie jakości nauczania. To priorytet.

Na zakończenie tej rozmowy chciałbym serdecznie podziękować za dobrą, rzetelną pracę moim współpracownikom: sekretarce – Alinie Filipczuk, Celinie Handzel – kierownikowi Biura Kształcenia Międzynarodowego, Annie Mazur-Sokół – koordynatorowi Biura Karier i Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym, Kazimierzowi Piwowarczykowi – kierownikowi Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Marzenie Saczuk – kierownikowi Działu Nauczania i Toku Studiów, Monice Szabelskiej – kierownikowi Studium Języków Obcych, Agacie Zgrzebnickiej z Działu Spraw Osobowych. Przed nami kolejne cztery lata, mam nadzieję równie udanej współpracy.

Rozmawiała Monika Babiuk

To był dobry czas na inwestycje

Rozmowa z inż. Wiesławem Sikorą, kanclerzem PL.

Panie Kanclerzu, jest Pan odpowiedzialny na Uczelni między innymi za sprawy związane z inwestycjami. Nasz kampus w ostatnich latach zyskał nowe oblicze. Podsumujmy, jakie ważne inwestycje remontowo-budowlane udało się zrealizować?

W Strategii rozwoju Politechniki Lubelskiej ważną rolę odgrywa zapewnienie godnych warunków realizacji procesu dydaktycznego oraz bazy naukowej i badawczej Uczelni. W związku z tym w ostatnich latach władze Uczelni czyniły wiele, aby te warunki były jak najlepsze – aby Uczelnia była rzeczywiście uczelnią nowoczesną, spełniającą najwyższe standardy. Dlatego też został opracowany m.in. długofalowy plan remontowo-inwestycyjny, który konsekwentnie realizowaliśmy przez ostatnie osiem lat.

Żeby jednak móc podjąć się realizacji tak ambitnych

zadań, potrzebne były odpowiednie środki finansowe. Politechnika Lubelska umiejętnie gospodarowała finansami oraz czyniła starania o uzyskanie dotacji celowych na wsparcie najważniejszych zamierzeń inwestycyjnych i remontowych. Dzięki naszym staraniom, wspieranym bardzo mocno i efektywnie przez rektora, w ostatnich latach uzyskaliśmy wsparcie finansowe z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwa Sportu na remont i modernizację bazy sportowej, na powstanie Centralnego Laboratorium Wdrożeń, remont Pentagonu, czy też budowę Centrum Technologii Informatycznych i Lingwistyki Technicznej. Uzyskanie tych dotacji pozwoliło zrealizować szereg innych ważnych dla Uczelni remontów i modernizacji, których efekty wszyscy widzą, a szczególnie nasi absolwenci, którzy często po latach odwiedzają Uczelnię.

Główne inwestycje i remonty, zrealizowane w latach 2012-2020, związane były z poprawą warunków studiowania, w tym z zapewnieniem odpowiedniego wyposażenia sal dydaktycznych, ćwiczeniowych i laboratoryjnych. Kolejną, bardzo istotną sprawą był rozwój i unowocześnienie zaplecza badawczego. Obecnie mamy naprawdę wysokiej klasy wyposażone laboratoria. Większa część tej aparatury i urządzeń, w ramach wspomnianego Centralnego Laboratorium Wdrożeń, znajduje się w budynku Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii, którego budowa rozpoczęła się jeszcze za kadencji rektora prof. Marka Opielaka, a ukończona po wielkich trudach już za pierwszej kadencji rektora prof. Piotra Kacejko. W tych latach dokończono budowę Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury, rozbudowano Wydział Elektrotechniki i Informatyki oraz został przeprowadzony generalny remont Wydziału Mechanicznego. Zmodernizowano duży i przestarzały budynek stołówki, w tym zaplecze gastronomiczne i sale konsumpcyjne. Wygospodarowano też w budynku pomieszczenia na przeniesienie do niego jednostek administracyjnych z budynku przy ul. Bernardyńskiej. Również na poszczególnych wydziałach systematycznie poprawie ulega infrastruktura badawcza poszczególnych katedr.

Sądzę, że aktualnie nasz piękny i nowoczesny kampus jest powodem do dużej satysfakcji i dumy dla władz Uczelni, pracowników i studentów oraz podziwem odwiedzających nas gości, zarówno krajowych i zagranicznych.

Niedawno do użytku został oddany budynek Centrum Technologii Informatycznych i Lingwistyki Technicznej. Proszę opowiedzieć o jego przeznaczeniu.

Pamiętam, jak 31 grudnia 2016 roku razem z panem rektorem oraz kierownikami niektórych działów administracji robiliśmy obchód po naszym kampusie. Dokonałiśmy wówczas analizy tego, co zostało zrobione, a co należałoby jeszcze poprawić. Kiedy przechodziliśmy obok starych, niepasujących do otoczenia baraków – stolarni i hamowni, to jednogłośnie stwierdziliśmy, że są to obiekty, które koniecznie należy usunąć, a w ich miejsce postawić nowy budynek.

Po dokonaniu analizy potrzeb lokalowych, uwzględniając potrzebę poprawy warunków studentom kierunku informatyka oraz dla Studium Języków Obcych zdecydowano o konieczności budowy obiektu, który nazwaliśmy: Centrum Technologii Informatycznych i Lingwistyki Technicznej. Jego nazwa może wydawać się skomplikowana, natomiast oddaje ona doskonale to, jakie ma zastosowanie. W budynku znajdują się między innymi sale dydaktyczno-komputerowe dla studentów, jednego z najpopularniejszych kierunków na Uczelni – informatyki, laboratoria językowe dla Studium Języków Obcych, pomieszczenia dla Wydziału Podstaw Techniki, w tym stolarnia, czy sala dydaktyczno-projekcyjna dla nowego kierunku studiów inżynieria multimediiów – umożliwiającą rozwój zainteresowań

nowymi technologiami informatycznymi używanych przy produkcji filmowej i telewizyjnej.

Uczelnia oprócz budynków dydaktycznych i laboratoryjnych posiada również obiekty sportowe i rekreacyjne.

Uznajemy, że nie samą nauką żyją studenci i powinni choćby dla zdrowia mieć możliwość uprawiania sportu i rekreacji. Zależało nam również na poprawieniu warunków do uprawiania sportu przez studentów, którzy w ramach sekcji sportowych Klubu Akademickiego Związku Sportowego PL uprawiają sport i odnoszą duże sukcesy w rywalizacji międzyuczelnianej, zarówno środowiskowej, jak i krajowej. Przeprowadzony został zatem generalny remont hali sportowej. Posiadamy też w obiekcie profesjonalną siłownię, salę sportów walki, do tenisa stołowego, czy też salę do aerobiku. Nie zapomnieliśmy o obiektach zewnętrznych – studenci po remoncie i modernizacji mogą korzystać z trawiastego boiska do piłki nożnej, jak również ze sztuczną nawierzchnią, piłki siatkowej plażowej, siłowni, czy bieżni. Pełnej renowacji uległy również korty tenisowe. Obecna baza pozwoliła na powołanie uczelnianego Centrum Sportowego. Z nowoczesnej bazy korzysta też I-ligowa drużyna siatkówki męskiej LUK POLITECHNIKA

LUBLIN, którą wspieramy i która ma ambicję wejścia po sezonie 2020/21 do PLUS LIGI.

Pracownicy natomiast chętnie korzystają z oferty wypoczynku w Domu Wypoczynkowym Pracowników Politechniki Lubelskiej w Kazimierzu Dolnym czy domkach letniskowych w Okunince nad Jeziorem Białym. Obiekt w Kazimierzu przeszedł gruntowny remont, natomiast dwa domki letniskowe są całkowicie nowymi inwestycjami, zatem komfort pobytu i wypoczynku w tych obiektach jest duży.

A plany inwestycyjne Politechniki na przyszłość?

Plany inwestycyjne Uczelni zależą w dużej mierze od środków, którymi dysponuje. Co roku sporządzany jest wniosek do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego o wsparcie najważniejszych potrzeb inwestycyjnych i remontowych. Nasze główne zadanie na najbliższe cztery lata to generalne remonty Domów Studenckich. Powstały one w latach 70. i pomimo wykonywanych co roku robót remontowych, ich stan i standard zamieszkania jest nieadekwatny do potrzeb i oczekiwań studentów. Standard domów studenckich w porównaniu z innymi obiektami Uczelni różni się od nich. Stąd konieczne staje się dostosowa-

nie pomieszczeń do aktualnych standardów. Zdecydowaną większość pokoi będą stanowiły pokoje dwuosobowe wyposażone w niezbędne pomieszczenia sanitarne. Wyremontowane będą również pralnie i kuchnie na każdym piętrze.

Remont pierwszego Domu Studenckiego rozpoczyna się w sierpniu od DS nr 3 i będzie trwał do lipca 2021 roku. W następnych latach planujemy co roku rozpoczynać kolejny remont. Rozpoczęcie tego remontu nie byłoby możliwe bez blisko 45% wsparcia z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Chciałby Pan coś jeszcze dodać?

Wszystkie zadania, zrealizowane na przestrzeni tych ośmiu lat, to wynik bardzo efektywnej pracy i wzajemnego współdziałania zespołów: Działu Infrastruktury Technicznej, Inwestycji i Remontów, Biura Zamówień Publicznych, Działu Zakupów oraz Działu Administracyjno-Gospodarczego i Kancelarii Prawnej, które dbały o to, by inwestycje i remonty były rzetelnie przygotowane i w odpowiednim czasie przeprowadzone. Wszystkim osobom pracującym w tych biurach serdecznie dziękuję.

Rozmawiała Milena Jagiełło-Okon

Najważniejsze inwestycje Politechniki Lubelskiej w latach 2012-2020

Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii

To dotychczas największa inwestycja Politechniki Lubelskiej. Pięciokondygnacyjny budynek ma 20 442,29 m² powierzchni, a kubatury 121 348 m³. Fasadę budynku stanowi żelbetowa rama wypełniona oknami i okładziną z cortenu oraz system żaluzji sterowanych elektrycznie. Budowa nowoczesnego gmachu kosztowała 79 mln zł. Budynek zo-

stał oddany do użytku w 2012 r.

W ramach projektu „Centralne Laboratorium Wdrożeń Politechniki Lubelskiej” powstały tu 32 laboratoria tematyczne wyposażone w najnowocześniejsze stanowiska badawcze.

Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury

Budynek Wydziału Budownictwa i Architektury został rozbudowany o obiekt Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury, stanowiąc bazę dydaktyczną i laboratoryjną wykorzystywaną w procesie kształcenia studentów kierunku architektura i urbanistyka.

Powstały obiekt o powierzchni zabudowy 1.230 m² posiada m.in.: 14 sal dydaktycznych (wykładowych i ćwiczeniowych), nowoczesną aulę na 200 osób wraz z dwoma salami seminaryjnymi, salę ćwiczeń technik komputerowych, laboratorium multimedialne wraz z biblioteką, oraz media-tekę – ogólnodostępną multimedialną bibliotekę architektury, urbanistyki, sztuki i techniki, stanowiącą dopełnienie WICA. Koszt inwestycji – 34,6 mln zł.

Budynek „Stołówki”

Remont stołówki, wraz z wyposażeniem, kosztował prawie 2,5 mln zł. Zmniejszone zostało zaplecze kuchenne, nowy wystrój zyskała część jadalna, w której w tym samym czasie posiłek może spożywać ponad 100 osób. Powstała też część restauracyjna.

W obiekcie wykonano także remont pozostałych pomieszczeń biurowych. Inwestycja pozwoliła na przeniesienie na kampus Uczelni działów administracji centralnej zlokalizowanych dotychczas w budynku przy ulicy Bernardyńskiej 13. Koszt inwestycji wyniósł 1,77 mln zł.

Centrum Elektroniki, Automatyki i Teleinformatyki WEiI

Celem inwestycji była rozbudowa istniejącego budynku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, dzięki czemu jego powierzchnia zwiększyła się o 1877 m², a kubatura o 8920 m³.

Obiekt jest czterokondygnacyjny, podpiwniczony, częściowo wsparty na słupach. W Centrum znajdują się laboratoria, sale seminaryjne i konferencyjne wyposażone w specjalistyczny, nowoczesny sprzęt. Koszt inwestycji – 16,3 mln zł.

Centrum Sportowe Politechniki Lubelskiej

W latach 2015-2016 dokonano kompleksowej modernizacji hali sportowej Politechniki Lubelskiej. Po przebudowie powierzchnia nowego Centrum Sportowego wyniosła ogółem 3.010 m², a kubatura – 20.000 m³. Centrum obecnie dysponuje nowoczesną i doskonale wyposażoną halą sportową, salą sportów walki i tenisa stołowego, salą fitness oraz siłownią.

Całkowity koszt prac budowlanych i wyposażenia budynku wyniósł 7,6 mln zł.

W latach 2017-2019 nastąpił drugi etap prac remontowo-modernizacyjnych, które objęły obiekty zewnętrzne na terenach zielonych Uczelni, tj.: boisko trawiaste do piłki nożnej, trzy boiska do piłki plażowej, bieżnię lekkoatletyczną, siłownię zewnętrzną oraz dwa kryte korty tenisowe. Koszt to 6,5 mln zł.

Centrum Technologii Informatycznych i Lingwistyki Technicznej

Obiekt powstał w północnej części kampusu przy ul. Nadbystrzyckiej, między Wydziałem Budownictwa i Architektury a Wydziałem Elektrotechniki i Informatyki. Centrum podzielono na trzy strefy funkcjonalne: podstawową dla studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych wszystkich wydziałów, w której znajdują się sale wykładowe, ćwicze-

niowe, laboratoria językowe Studium Języków Obcych oraz techniczną i administracyjną. Specjalnie dla studentów kierunku informatyka i pokrewnych utworzono salę audio-video, która ma rozwijać ich zainteresowania w obszarze technologii informatycznych wykorzystywanych przy produkcji filmowej i telewizyjnej. Inwestycja kosztowała 17,5 mln zł.

Politechnika w liczbach

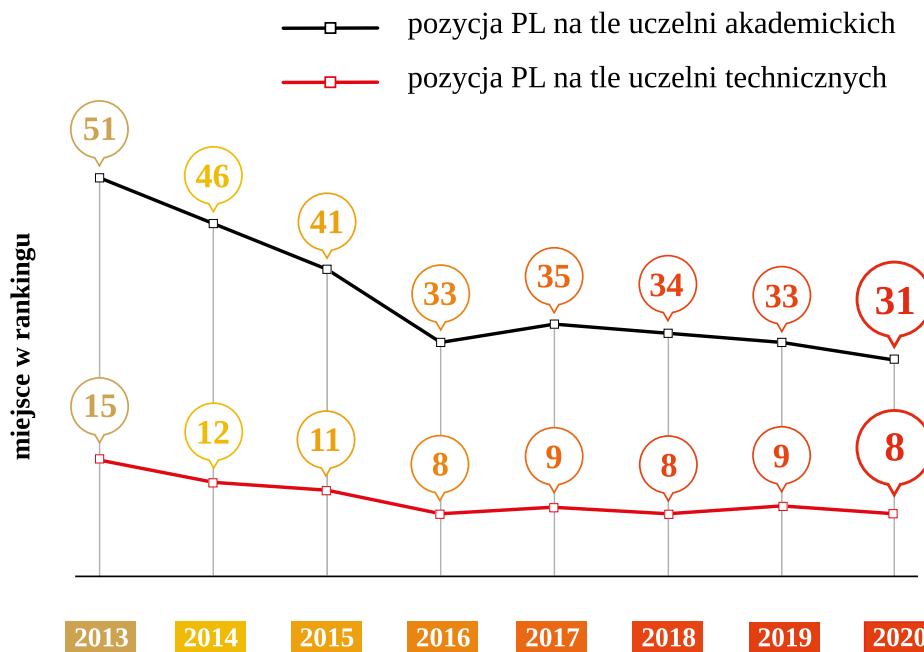
rok akademicki 2019/2020

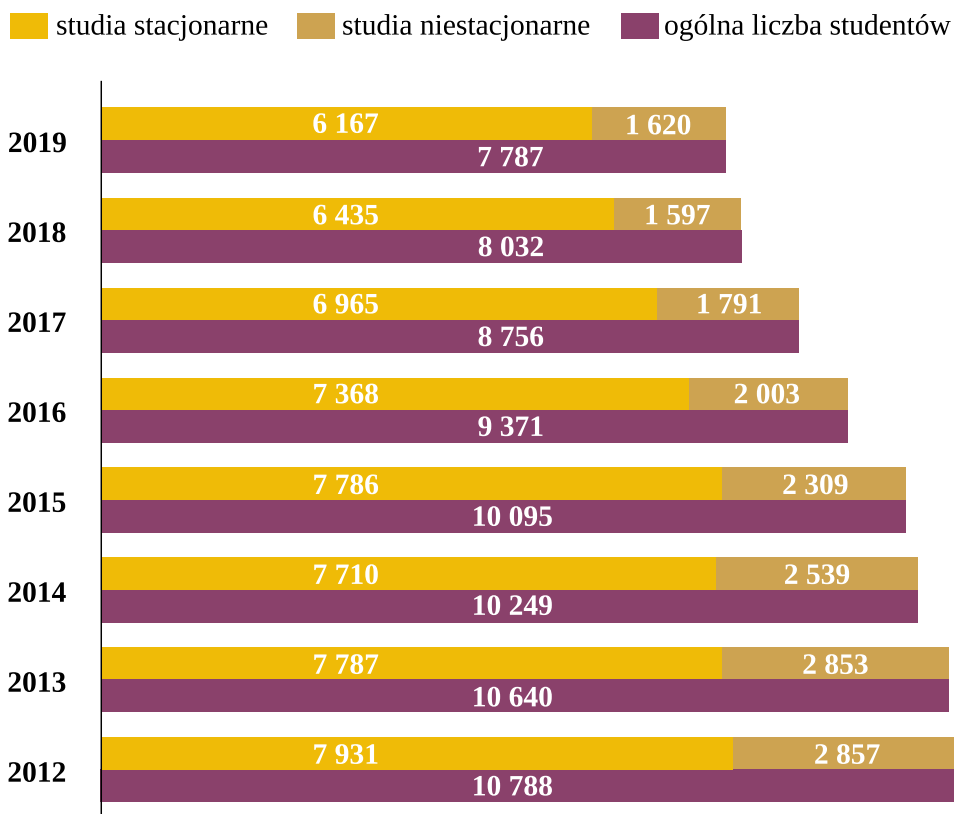
RANKINGI

■ Ranking szkół wyższych Fundacji PERSPEKTYWY w latach 2013-2020

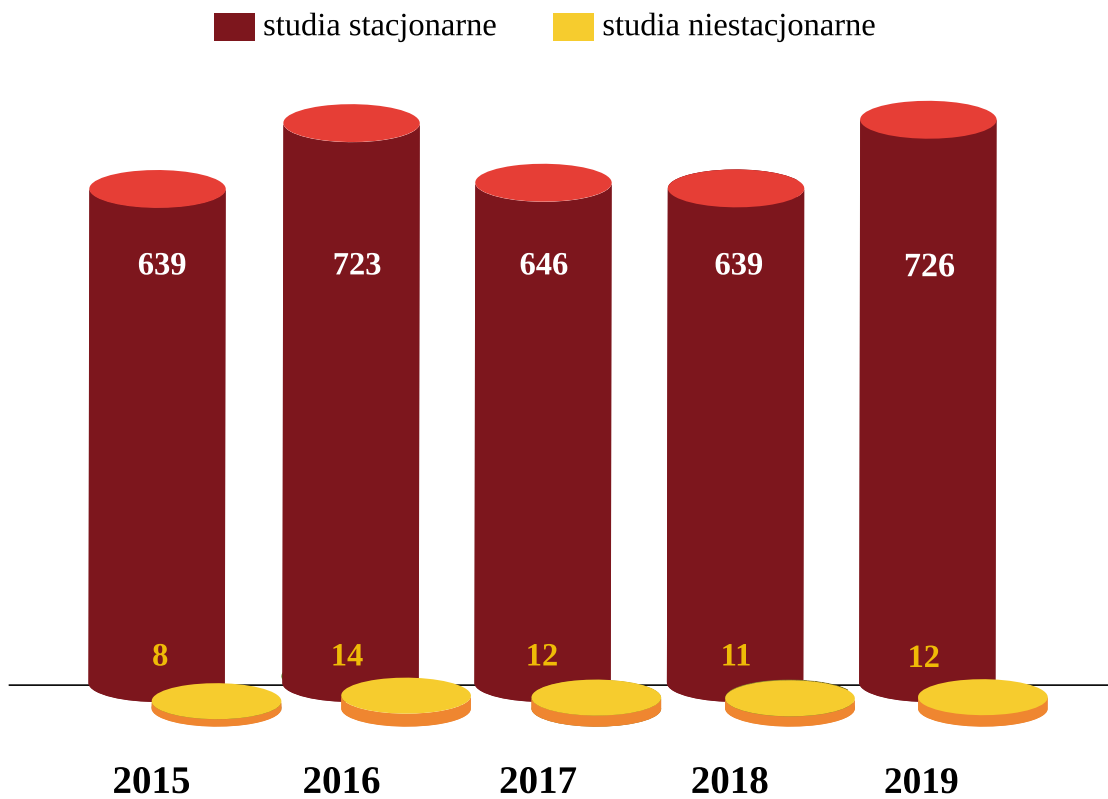

STUDENCI

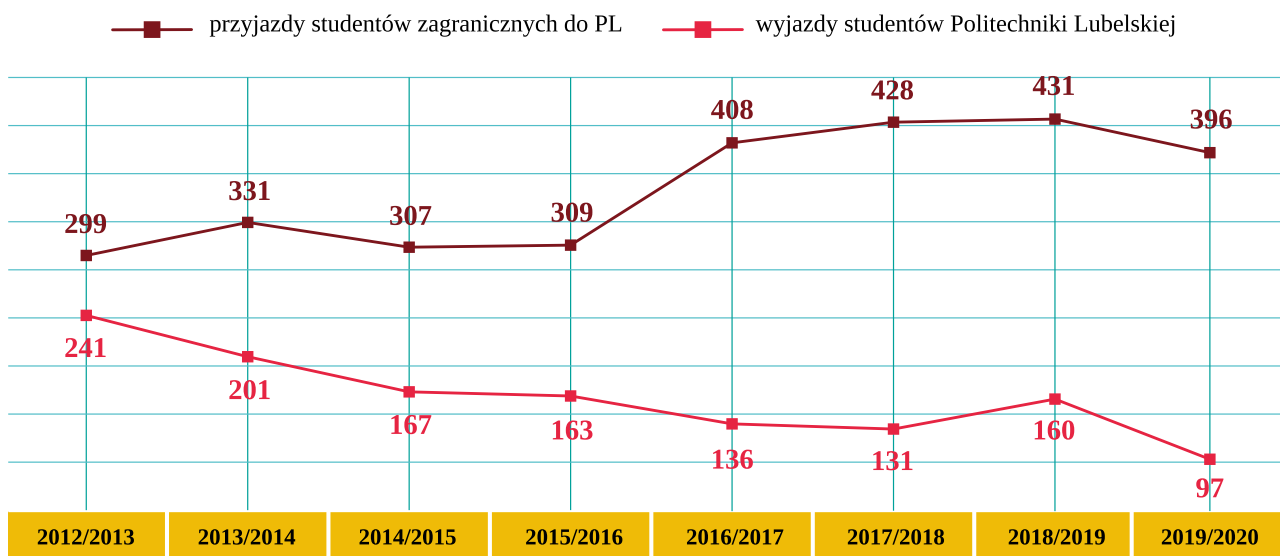
■ Studenci studiów stacjonarnych i niestacjonarnych w latach 2012-2019

■ Studenci zagraniczni w Politechnice Lubelskiej w latach 2015-2019

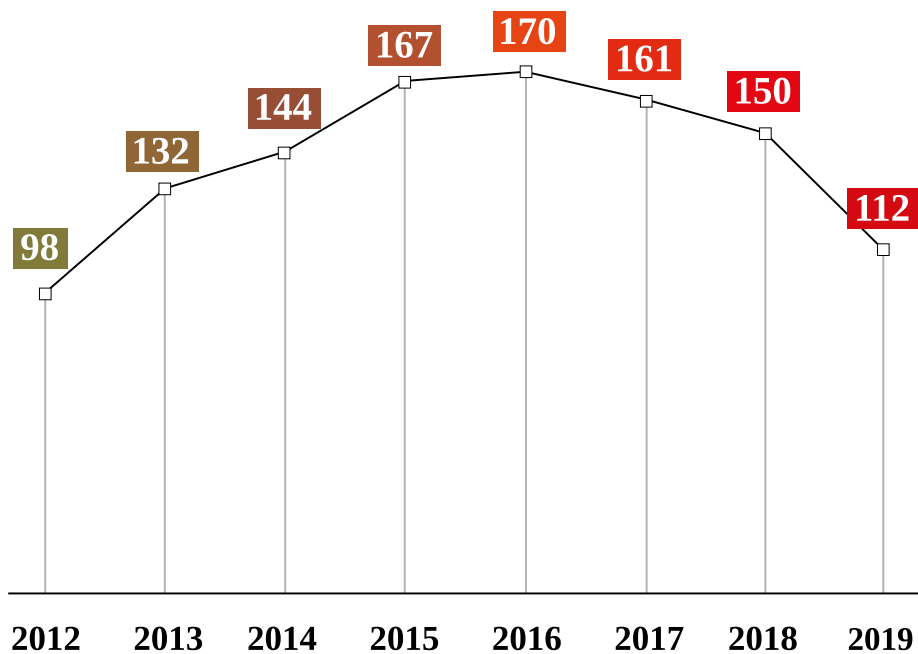
■ Studenci zagraniczni w Politechnice Lubelskiej w latach 2015-2019

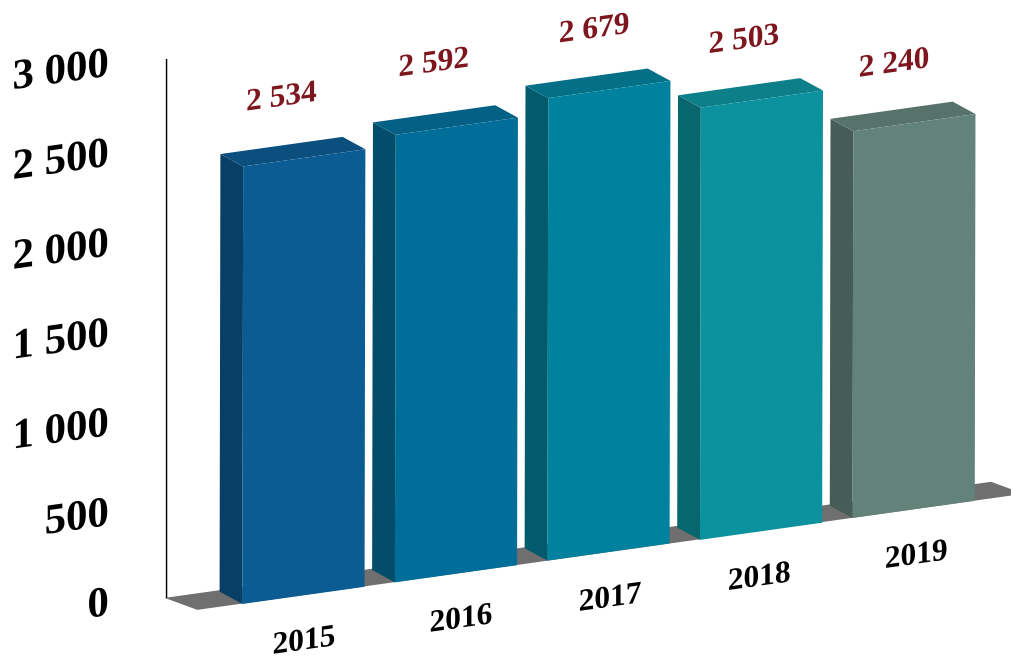
DOKTORANCI

■ Liczba uczestników studiów doktoranckich w Politechnice Lubelskiej w latach 2012-2019

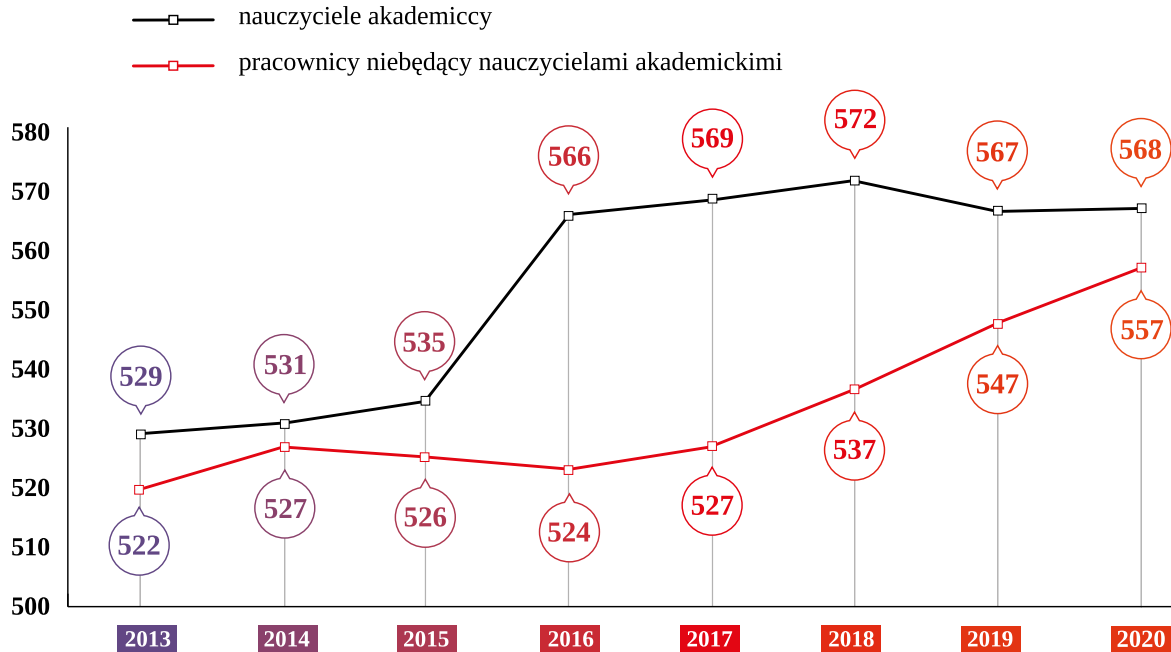
ABSOLWENCI

■ Liczba absolwentów Politechniki Lubelskiej w latach 2015-2019

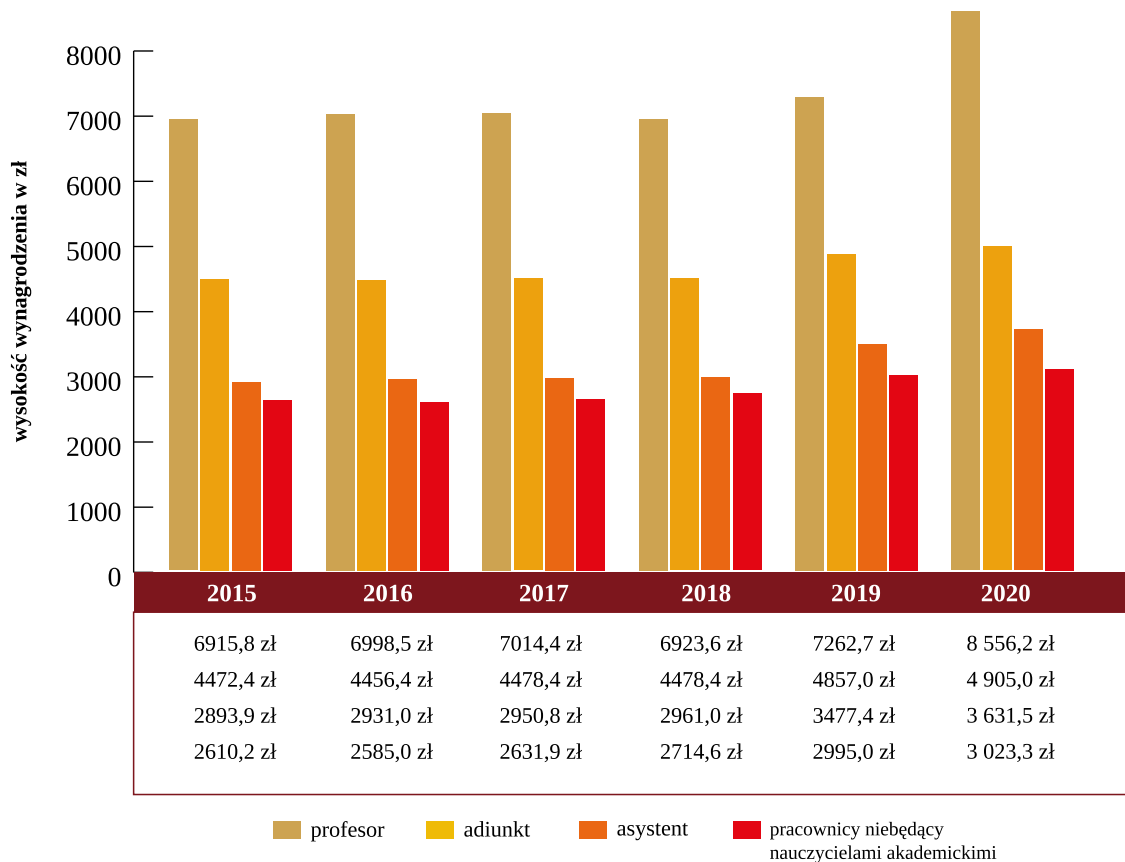

KADRA

Stan zatrudnienia nauczycieli akademickich i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi w latach 2013-2019

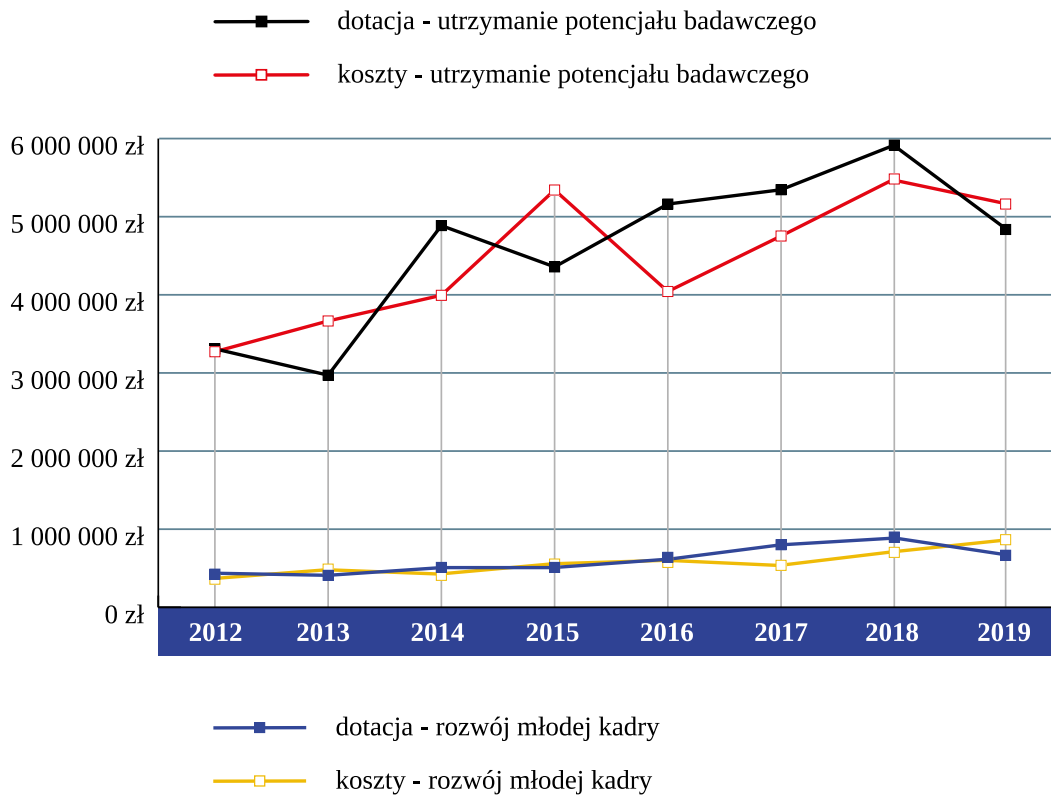
Przeciętne wynagrodzenie zasadnicze w poszczególnych grupach pracowników PL w latach 2015-2020

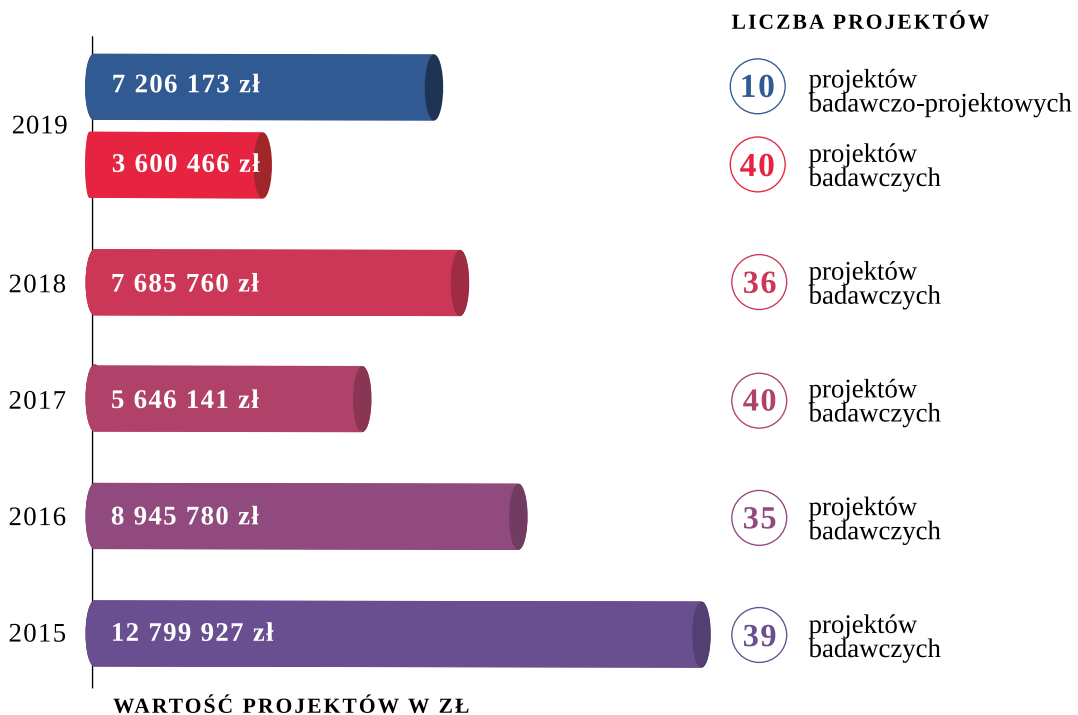

NAUKA

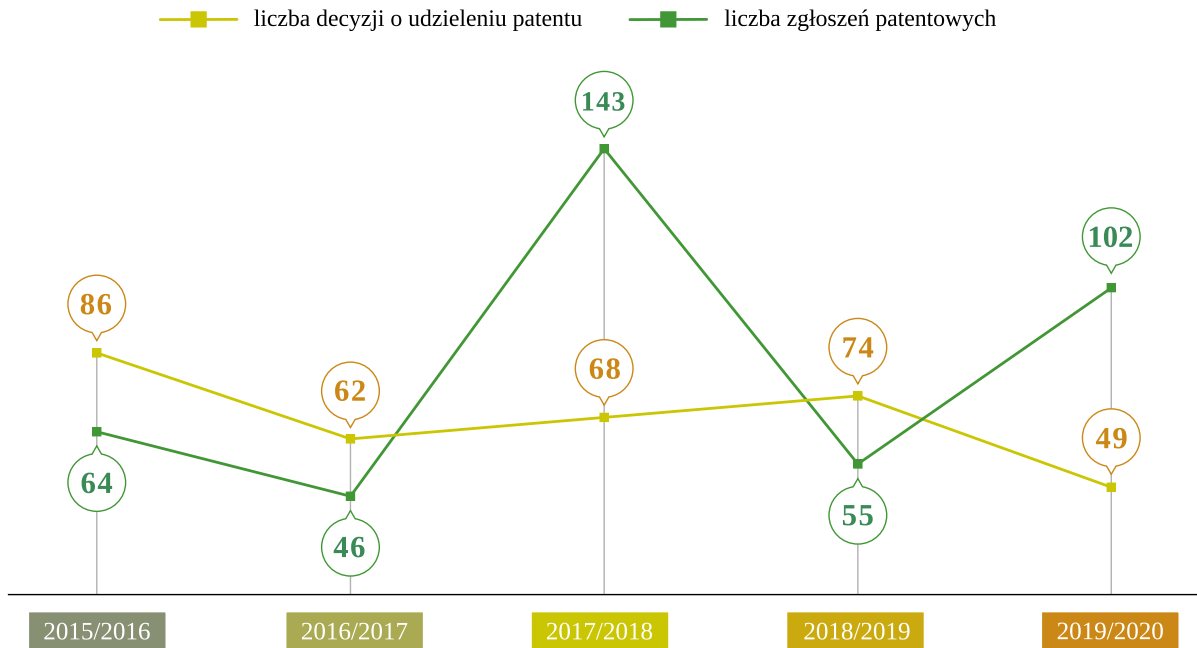
■ Dotacja i koszty działalności statutowej w latach 2012-2019

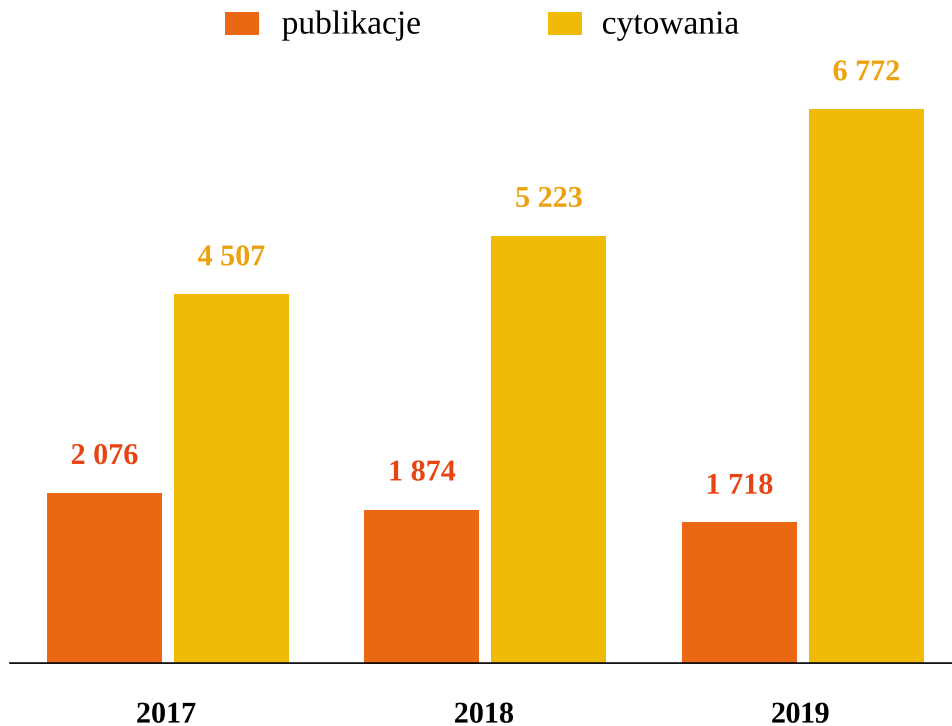
■ Liczba i wartość projektów badawczych (badawczo-projektowych) realizowanych w Politechnice Lubelskiej i finansowanych przez NCN, NCBiR, MNiSW w latach 2012-2019

■ Liczba zgłoszeń oraz liczba decyzji o udzieleniu patentu w latach 2015/2016 – 2019/2020

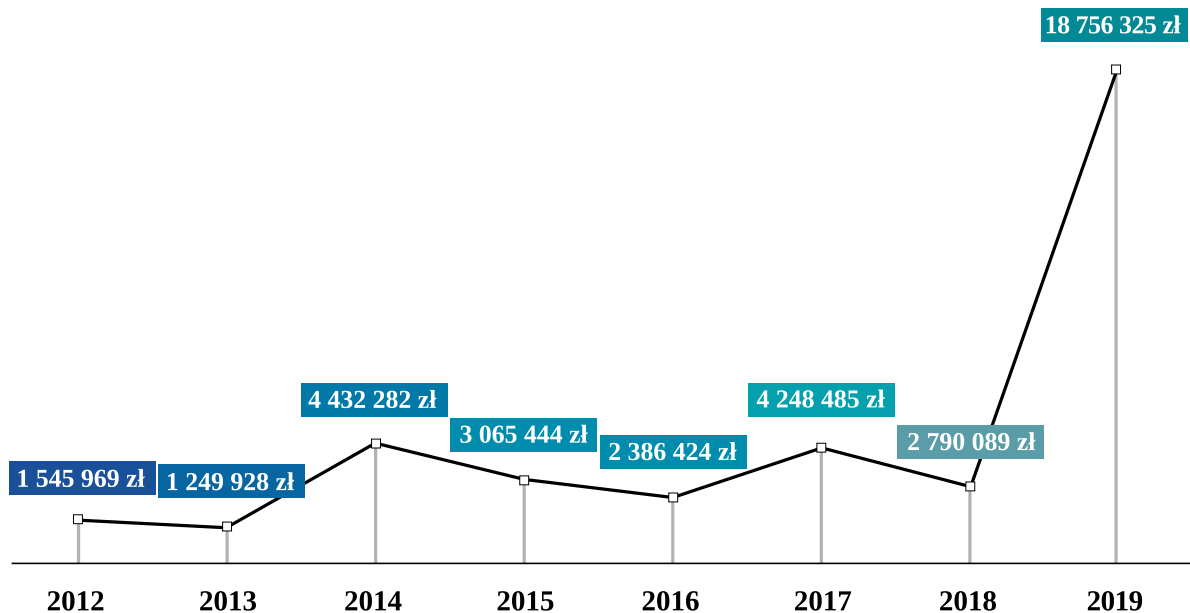
■ Liczba publikacji i cytowań prac pracowników Politechniki Lubelskiej w latach 2017-2019

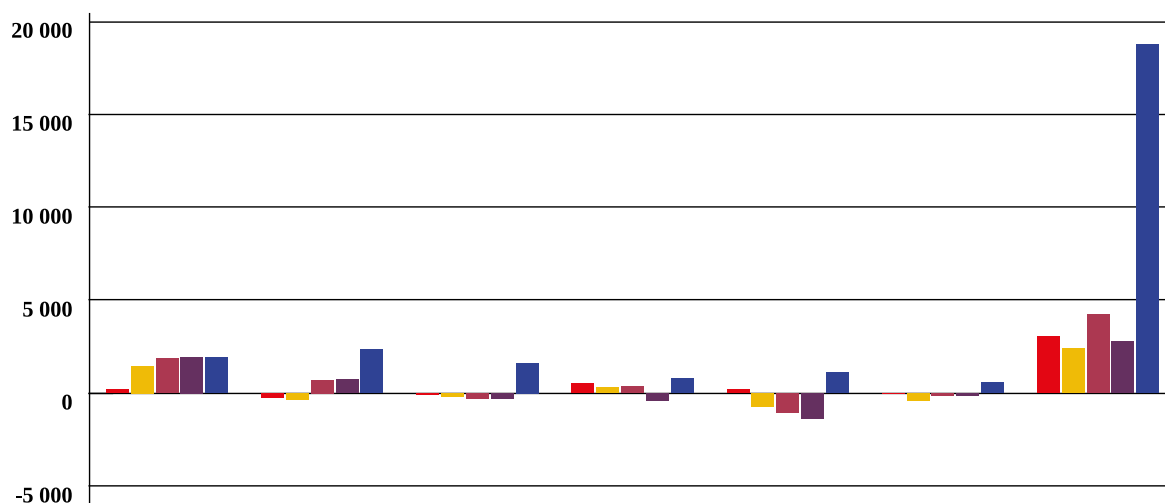

FINANSE

Wynik finansowy w latach 2012-2019

Wynik finansowy poszczególnych wydziałów Politechniki Lubelskiej oraz Uczelni w latach 2015-2019 (w tys. zł)

	Wydział Mechaniczny	Wydział Elektrotechniki i Informatyki	Wydział Budownictwa i Architektury	Wydział Inżynierii Środowiska	Wydział Zarządzania	Wydział Podstaw Techniki	Ogółem Uczelnia
2015	186	-264	-89	518	179	-47	3066
2016	1453	-348	-193	282	-748	-391	2386
2017	1850	704	-319	353	-1073	-135	4249
2018	1942	720	-279	-421	-1355	-115	2790
2019	1933	2335	1619	804	1091	583	18 756

Lubelski Festiwal Nauki 2019

Lubelski Festiwal Nauki na Wydziale Budownictwa i Architektury

Pełnienie funkcji głównego organizatora Lubelskiego Festiwalu Nauki w 2019 roku przez Politechnikę Lubelską zobowiązywało do przygotowania wyjątkowej oferty przez wszystkie wydziały Uczelni.

Pracownicy i studenci zrzeszeni w kołach naukowych Wydziału Budownictwa i Architektury przygotowali w sumie 25 różnych projektów festiwalowych, które cieszyły się dużym zainteresowaniem młodzieży. Większość proponowanych zajęć miała kilka edycji i nie było ani jednego projektu, na który nikt by się nie zarejestrował. W tym roku największym powodzeniem cieszył się projekt dr. Szymona Malinowskiego i dr. Lidii Bandury „Chemia z efektem WOW” oraz projekty mgr inż. arch. Katarzyny Kielin i inż. arch. Yaryny Protsiv: „Zaprojektuj i wymodeluj”, „Building quiz” oraz „Odczuć świat inaczej”.

Odwiedzili nas uczniowie z 32 klas Lublina i regionu. W ciągu tygodnia festiwalowego było to około tysiąca osób! Tak liczna obecność młodzieży na Wydziale Budownictwa i Architektury była okazją do zaprezentowania młodym ludziom nowoczesnego wnętrza budynku WBiA, reprezentacyjnych, dobrze wyposażonych sal ćwiczeniowych i wykładowych oraz zwiedzenia Laboratorium Budownictwa. Była to również okazja do zachęcenia młodzieży z zapoznaniem się z ofertą edukacyjną i potencjałem naukowym WBiA.

Popularność pokazów, warsztatów i wykładów festiwalowych zaproponowanych przez społeczność WBiA, to także rezultat pracy zespołu organizacyjnego w składzie: dr inż. Ewa Zarzeka-Raczkowska (Koordynator Wydziałowy), mgr inż. arch. Katarzyna Kielin, mgr Agnieszka Chęć-Małyszek, dr inż. Michał Pieńko, mgr inż. arch. Karol Krupa

i mgr inż. Marcin Dębiński. Członkowie zespołu osobiście jeździli do szkół podstawowych i wybranych szkół średnich o profilu budowlanym, przedstawiając ofertę festiwalu opracowaną przez członków zespołu w formie broszury i plakatów.

Pracownicy i studenci WBiA zaangażowani byli w prace związane z opracowaniem grafiki na Festiwal – logo, banner, plakaty, afisze, zaproszenia, itp. (inż. arch. Małgorzata Dorosz, studentka kierunku architektura z Koła Naukowego Mechaniki i Grafiki Inżynierskiej wraz z opiekunem Koła, dr inż. Ewą Zarzeka-Raczkowską) oraz prace związane z zaprojektowaniem, wykonaniem i sprawdzeniem w laboratorium konstrukcji zawieszenia wahadła Foucault, jednej z atrakcji Pikniku Naukowego (dr inż. Michał Pieńko, dr inż. Marcin Górecki).

15 września 2019 r. podczas Pikniku Naukowego na Placu Teatralnym pracownicy i studenci zrzeszeni w kołach naukowych WBiA zaprezentowali 8 projektów cieszących się zainteresowaniem zwiedzających w każdym wieku: od najmłodszych, którzy oddawali się pasji malowania i pozowania do zdjęć pod kierunkiem studentów z Koła Malarstwa i Rysunku (opiekun mgr inż. arch. Karol Krupa) po osoby dorosłe, które zdecydowanie skupiali studenci Michał Rykaczewski i Michał Chrzaniuk prezentujący projekt „Nie daj sobie wcisnąć lipy!” z Koła Naukowego Mechaniki i Grafiki Inżynierskiej (opiekun dr inż. Ewa Zarzeka-Raczkowska). Zwiedzający stoiska WBiA sprawdzali swoją znajomość słownictwa angielskiego z zakresu budownictwa („Building quiz” mgr inż. arch. Katarzyna Kielin, inż. arch. Yaryna Protsiv), mogli odbyć wirtualny spacer po zaprojek-

towanym skrzyżowaniu drogowym („Wirtualna rzeczywistość w projektowaniu” mgr inż. Marcin Dębiński), z pasją projektowali i urządzali swój dom z pomocą studentów z Koła Naukowego Architektury Współczesnej prezentujących projekt „L.E.G.O. – Lubelska Ergonomiczna Gra Obrazkowa”. Zwiedzający mogli się również zapoznać się z ofertą edukacyjną i naukowo-badawczą Wydziału zaprezentowaną na Pikniku w formie wystawy.

Odbywający się już od 16 lat Lubelski Festiwal Nauki

jest wydarzeniem cieszącym się dużą popularnością wśród społeczności naszego miasta i regionu. Jest okazją do zaprezentowania doświadczeń, osiągnięć naukowych i technicznych w przystępny, ciekawy, a czasem zabawny sposób. Trwający tydzień Festiwal wnosi do naszej Uczelni dużo radości, młodzieńczego śmiechu i czasem... zadziwienia. I tego „efektu WOW” życzymy sobie również w przyszłych latach.

Ewa Zarzeka-Raczkowska

XVI Lubelski Festiwal Nauki na Wydziale Zarządzania

Tradycyjnie w dniach 14-21 września 2019 r. odbył się coroczny Lubelski Festiwal Nauki. Tym razem wydarzeniu towarzyszyło hasło „NAUKA – TECHNIKA – INNOWACJE”, które jednoznacznie nawiązywało do głównego organizatora Festiwalu, którym była Politechnika Lubelska.

Wydział Zarządzania przygotował na to wydarzenie jak każdego roku ciekawą i różnorodną ofertę festiwalowych projektów w formie prezentacji, warsztatów i pokazów – łącznie 17 projektów. Kilka z nich zostało zrealizowanych w dodatkowych edycjach.

Szczególnie dużym zainteresowaniem cieszyły się projekty: „Jak powstaje opinia?” (autor prof. dr hab. inż. Magdalena Rzemieniak), „O liczbach niewymiernych słów kilka” (autorzy dr Agnieszka Surowiec i dr Tomasz Warowny), „Wykresy, czyli jak (lepiej) zobaczyć liczby” (autor dr Przemysław Kowalik) i „Zarządzanie metodą AGILE – warsztaty LEGO”. Tradycyjnie komplet uczestników miał projekt „Jak wyznaczać cele i zarządzać sobą w czasie?” (autor dr inż. Jakub Bis).

W tygodniu festiwalowych prezentacji Wydział odwiedzali uczniowie szkół średnich i starszych klas szkoły podstawowej. Najliczniejszą grupą uczestników projektów była niezawodnie młodzież z Zespołu Szkół nr 1 im. W. Grabskiego w Lublinie, ale także z Zespołu Szkół Rolniczych CKP w Pszczulej Woli, Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 5 i nr 6 w Lublinie. Najmłodszymi uczestnikami wykładów, ale za to najbardziej aktywnymi, byli uczniowie klasy 7 ze Szkoły Podstawowej Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej w Lublinie i Szkoły Podstawowej im. W. Chotomskiej w Bogucinie. Cieszy niezwykle ich zaangażowanie, udział w dyskusjach i wszelkie, nawet najbardziej wnikliwe pytania.

Centrum Informacji Naukowo-Technicznej PL na XVI LFN

XVI Lubelski Festiwal Nauki był dla nas wyjątkowym wydarzeniem, ponieważ jego głównym organizatorem była Politechnika Lubelska. LFN jest corocznym projektem promującym naukę i kulturę.

Na Lubelskim Pikniku Naukowym przedstawiliśmy projekt „Życie jest Księgą”. Uczestnicy mieli okazję spróbować pisania na maszynie oraz malowania sznurkiem. Wzięli też udział w warsztatach kaligrafii gesim pió-

Nowością wśród tegorocznych festiwalowych propozycji był projekt piknikowy „I LOVE MARKETING” na Lubelskim Pikniku Naukowym przygotowany przez dr inż. Joannę Wyrwisz, dr hab. inż. Magdalenę Rzemieniak i dr inż. Agnieszkę Bojanowską z Katedry Marketingu. Tytuł projektu wprost nawiązuje do wyjątkowej uwagi wobec marketingu, a znak graficzny jest rozpoznawalnym symbolem laboratorium marketingu na Wydziale Zarządzania. Stoisko zaaranżowano w ciemnoczerwonych barwach Wydziału, dobierając odpowiednio różne elementy i napisy jednoznacznie kojarzące się z marketingiem, jak na przykład marka, media, kampania czy public relations, w tle zaś słyszalne były dżingle ze znanych reklam.

Kluczowym elementem stoiska był baner z napisem „I love marketing”. Dla uczestników pikniku przygotowano niecodzienną strefę marketingu, w której marketingowcy czekali z różnymi quizami i konkursami. Zarówno dzieci i młodzież, jak i dorośli, a nawet seniorzy, mierzyli się z pytaniami o hasła reklamowe znanych produktów. Rozpoznawali bohaterów marek. Największą popularnością cieszyły się quizy „Czy znasz ten znak marki?”. Nieco bardziej wymagające były pytania z serii, która marka jest starsza lub skąd pochodzi marka. W trakcie pikniku rozwiązano blisko 250 testów. Dla tych, którzy bezbłędnie poradzi sobie z pytaniami i tym samym okazali się najlepszymi obserwatorami świata marketingu, czekały nagrody, dla pozostałych nagrody pocieszenia.

Nieocenionym wsparciem w realizacji projektu byli studenci ze Studenckiego Koła Naukowego Pollub.my Marketing. Pozytywne wrażenia i atmosferę dobrej zabawy na pikniku wzmacniała piękna pogoda.

Joanna Wyrwisz

rem. Uzupełnieniem warsztatów była wystawa publikacji Wydawnictwa Politechniki Lubelskiej.

W kolejnych dniach w pomieszczeniach CINT odbyły się nasze kolejne projekty. Dla młodszych uczestników przygotowaliśmy zajęcia „Tysiąc lat przed klawiaturą” i „Attention please! Jak odnaleźć się w świecie pełnym znaków i infografik”, a dla młodzieży i osób dorosłych „Warsztaty Kostiumografii”.

Projekt „Tysiąc lat przed klawiaturą” zainicjowany w roku 2018 spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem, dlatego postanowiliśmy go kontynuować. Podczas warsztatów dzieci szkół podstawowych poznały historię piśmiennictwa, sztukę kaligrafii i iluminatorstwa średnio-wiecznego. Spróbowały swoich sił w pisaniu gęsim piórem i stalówkami, a także ozdobiły własne inicjały i stworzyły gliniane tabliczki.

Nowym projektem skierowanym do uczniów szkół podstawowych były zajęcia „Attention please! Jak odnaleźć się w świecie pełnym znaków i infografik”. Widząc z jak dużą ilością znaków, spotykamy się w życiu codziennym, postanowiliśmy przybliżyć tę tematykę najmłodszym. Dzięki warsztatom dzieci poznały znaki znajdujące się m.in. w miejscach publicznych, na drodze, w Internecie, na opakowaniach żywności, kosmetyków oraz zabawek. Uczestnicy obejrżeli prezentację multimedialną, podczas której odkrywali znaczenie wyświetlanych znaków. Wspólna

dyskusja oraz praca w grupach pomogła im utrwalić zdobytą wiedzę. Na zakończenie wzięli udział w internetowym quizie Kahoot!. Przygotowaną prezentację mieliśmy okazję wykorzystać również później. Zajęcia przeprowadziliśmy dla dzieci z sąsiedniego przedszkola, które odwiedziły naszą Uczelnię w zimie. Temat jest bardzo szeroki i daje nam duże możliwości rozwoju w kolejnych edycjach festiwalu.

Prowadzenie warsztatów dla dzieci daje nam dużo satysfakcji, a projekty są coraz bardziej popularne. Przekonał się o tym, gdy zostaliśmy poproszeni o przeprowadzenie zajęć „Tysiąc lat przed klawiaturą” i „Attention please! Jak odnaleźć się w świecie pełnym znaków i infografik” dla dzieci uczących się w trybie edukacji domowej. Było to ciekawe wyzwanie, ponieważ dla tej grupy zajęcia częściowo poprowadzone zostały w języku angielskim.

Podczas XVI LFN odbyły się również „Warsztaty Kostiumografii”, prowadzone przez ilustratorkę mody i projektantkę Martę Zbańską. Uczestnicy poznali poszczególne etapy pracy nad powstawaniem kostiumów teatralnych, od koncepcji do realizacji. W kilkusobowych grupach projektowali i tworzyli kostiumy na manekinach, z użyciem materiałów z drugiej ręki, ścinków krawieckich oraz dodatków pasmanteryjnych. Prowadząca pokazała także różne metody manipulacji tkaniną, opowiedziała, czym różni się projektowanie mody od projektowania kostiumów. W warsztatach wzięło udział wiele utalentowanych osób, a wśród nich studenci z Chin. Dopełnieniem warsztatów była sesja fotograficzna, podczas której przed obiektywem w wykonanym kostiumie pozowała jedna z uczestniczek projektu. Marta Zbańska już po raz drugi prowadziła zajęcia w Bibliotece PL, w 2018 r. przygotowała warsztaty ilustracji mody. Jako Centrum Informacji Naukowo-Technicznej pełniemy funkcję kulturotwórczą, dlatego w swoich działaniach staramy się wykraczać poza tematy techniczne i biblioteczne.

Lubelski Festiwal Nauki jest bardzo ważnym wydarzeniem dla lubelskich uczelni, upowszechniającym naukę wśród dzieci, młodzieży i dorosłych. Zachęcamy do udziału w projektach CINT w kolejnych edycjach festiwalu.

Paulina Artymiuk-Broda

Uroczyste otwarcie auli im. Doc. Leonida Kacejko na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki

30 września 2019 r. w budynku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej nastąpiło uroczyste nadanie auli E301 imienia docenta Leonida Kacejko, współzałożyciela i pierwszego prodziekana Wydziału Elektrycznego.

– Na początku lat sześćdziesiątych Leonid Kacejko dołączył do grupy entuzjastów, którzy pod wodzą docenta Stanisława Podkowy podejmowali niełatwe wysiłki

związane z funkcjonowaniem i rozwojem w Lublinie Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Doprowadziło to do powołania w 1964 r. Wydziału Elektrycznego, którego został wykładowcą, a następnie docentem – opowiada prof. Henryka Stryczewska, dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Leonid Kacejko związany był z Wydziałem Elektrycznym od 1964 r. Zaczynał jako starszy wykładowca

Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. W latach 1968-1973 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Elektrycznego. W roku 1985 przeszedł na emeryturę, ale nie zerwał kontaktu z Uczelnią. Skoncentrował się na pracy z dyplomantami, których łączna liczba przekroczyła 150, a ostatnia promocja miała miejsce 2 dni przed Jego śmiercią. Rozpoczął także cykl prac badawczych związanych z potrzebami energetycznymi rolnictwa i kierunkami modernizacji sieci elektrycznych na wsi.

– Wraz z Jego śmiercią ze środowiska elektryków ubyłaby postać nosząca w sobie niepowtarzalne cechy przedwojennego inżyniera praktyka, życzliwego uczniom nauczyciela, autora podręczników, człowieka, dla którego praca była zawsze antidotum na wszelkie przeciwności losu – wspomina prof. Andrzej Wac-Włodarczyk z Instytutu Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej.

– Pomysł nadania auli imienia docenta Leonida Kacejko pojawił się jakiś czas temu. W 2004 r. nasza główna aula otrzymała imię pierwszego dziekana wydziału doc. Mieczysława Krzywickiego. Teraz przyszła kolej na pierwszego prodziekana, czyli właśnie doc. Leonida Kacejko. Ostateczną decyzję podjął Senat Politechniki Lubelskiej 12 września 2019 r. – mówi prof. Henryka Stryczewska.

Po części oficjalnej goście zostali zaproszeni przed aulę, gdzie wnuczka doc. Leonida Kacejko – Katarzyna

odsłoniła pamiątkową tablicę.

Wśród uczestników uroczystości byli pracownicy i studenci Wydziału, współpracownicy doc. Kacejko, Jego studenci i dyplomanci, przyjaciele oraz rodzina.

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

67. inauguracja roku akademickiego na Politechnice Lubelskiej

Ponad 8,3 tys. studentów rozpoczęło rok akademicki 2019/2020 na Politechnice Lubelskiej. Oficjalna inauguracja odbyła się 3 października 2019 r. w auli Wydziału Mechanicznego.

Uroczystość tradycyjnie rozpoczęła się odśpiewaniem hymnu państwowego oraz wystąpieniem Rektora prof. Piotra Kacejko, który podsumował prawie osiem lat swojej kadencji.

Do uroczystej immatrykulacji przystąpili najlepsi nowoprzyjęci przedstawiciele wydziałów.

Jan FIGURA – kierunek informatyka

Michał FLIS – kierunek matematyka

Wojciech KĘDZIORA – kierunek elektrotechnika

Katarzyna KOZŁOWSKA – kierunek inżynieria biomedyczna

Mateusz KRZOWSKI – kierunek budownictwo

Bartosz KULIŃSKI – kierunek edukacja techniczno-informatyczna

Dominika MAŁYS – kierunek architektura

Olgierd NOWAK – kierunek mechatronika

Tadei OXIN – kierunek marketing i komunikacja rynkowa

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

Jarosław PSZUK – kierunek inżynieria odnawialnych źródeł energii
 Aliaksandra REZNICHUK – kierunek transport
 Maria SAWICKA – kierunek inżynieria środowiska
 Karolina SKIBA – kierunek finanse i rachunkowość
 Michał STYLIŃSKI – kierunek robotyzacja procesów wytwórczych
 Magdalena SZCZEDROŃSKA – kierunek marketing i komunikacja rynkowa
 Weronika SZCZĘSNA – kierunek inżynieria bezpieczeństwa
 Angelika WALCZYK – kierunek inżynieria logistyki
 Angelika WAWRZUSISZYN - kierunek zarządzanie i inżynieria produkcji
 Shriya Vijesh AGARWAL (Indie) – kierunek Entrepreneurship and Marketing
 Shaddik Lakhani SAMSUDDIN (Indie) – kierunek Mobile Application Development
 Bisher Nawaf ALSHAFEI (Jordania) – kierunek Power and Measurement
 Waseem ALDABBİK (Syria) – kierunek Engineering Structures and Ecological Engineering.

Ksenia SIADKOWSKA
 Małgorzata SZAFRANIEC
 Patrycja TYMIŃSKA
 Michał WRÓBEL
 Marcin WRÓTNY
 Jacek ZABURKO.

Tradycyjnie podczas uroczystości odbyło się także wręczenie nagród pracownikom naszej Uczelni. Odznaczenia państwowe wręczył wojewoda lubelski Przemysław Czarnek.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za zasługi w działalności na rzecz rozwoju nauki zostali odznaczeni:

Złotym Krzyżem Zasługi:

dr hab. inż. Elżbieta KALINOWSKA-OZGOWICZ,
 dr inż. Paweł KOMADA
 dr inż. Wojciech SURTEL

Srebrnym Krzyżem Zasługi:

dr hab. inż. Beata KOWALSKA

Brązowym Krzyżem Zasługi:

dr inż. Mariusz DUK

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za wzorowe i wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej zostali odznaczeni:

Medalem złotym za długoletnią służbę:

Ewa GAĆKOWSKA-PEJTA
 Danuta KOWALIK
 dr hab. inż. Dariusz KOWALSKI
 Lucyna NIEĆKO
 mgr inż. Jolanta RYCZEK
 Janusz URBAŃSKI
 dr hab. inż. Dorota WÓJCICKA-MIGASIUK

Medalem srebrnym za długoletnią służbę:

dr inż. Jacek DZIWULSKI
 mgr Beata EJFLER
 dr Izolda GORGOL
 dr inż. Leszek JAROSZYŃSKI
 Barbara KULIG
 mgr Wojciech KULIK
 dr Ewa ŁAZUKA
 dr inż. Aleksander NIEOCZYM
 dr hab. inż. Magdalena RZEMIENIAK
 dr hab. inż. Alicja SIUTA-OLCHA
 mgr inż. Iwona STACHYRA
 dr hab. Mariusz ŚNIADKOWSKI
 dr Piotr WANIURSKI
 dr hab. Agata ZDYB
 dr hab. Paweł ŻUKOWSKI

Do złożenia uroczystego ślubowania przystąpili przedstawiciele doktorantów przyjętych na I rok studiów do Szkoły Doktorskiej:

Marcin BEDNARZ
 Monika BIAŁOSZEWSKA
 Magda DROŻDZIEL
 Łukasz GARBACZ
 Jakub GĘCA
 Jakub GROTEL
 Piotr KASPRZYK
 Jarosław KORPYSA
 Izabela KORZEC
 Michał LECH
 Daniel RĘKAS

Medalem brązowym za długoletnią służbę:

dr inż. Marta BIS
dr inż. Agnieszka BOJANOWSKA
dr inż. Łukasz GUZ
dr inż. Amelia STASZOWSKA.

Pracownicy Uczelni zostali również wyróżnieni w uznaniu szczególnych zasług w dziedzinie wynalazczości.

Postanowieniem Prezesa Rady Ministrów Odznakę Honorową „Za Zasługi dla Wynalazczości” otrzymali:

dr inż. Przemysław FILIPEK
dr inż. Łukasz GUZ
dr hab. inż. Tomasz KOŁTUNOWICZ
prof. dr hab. inż. Jan KUKIEŁKA
dr hab. inż. Joanna PAWŁAT
dr hab. inż. Bernard POŁEDNIK
dr hab. Paweł ŻUKOWSKI.

Podczas uroczystości sześciu najlepszych studentów otrzymało stypendia o wartości 1000 zł każdy, ufundowane przez Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej:

Paulina PŁONKA – Wydział Mechaniczny
Eliasz DĄBROWSKI – Wydział Elektrotechniki i Informatyki
Aleksandra SADY – Wydział Budownictwa i Architektury
Izabela WAJS – Wydział Inżynierii Środowiska
Joanna KUCHARCZYK – Wydział Zarządzania
Bożydar JODŁOWSKI – Wydział Podstaw Techniki.

W trakcie inauguracji został ogłoszony wynik kolejnej edycji konkursu o tytuł „Wybitnego Absolwenta Politechniki Lubelskiej” organizowanego przez Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej. W tym roku

wyróżnienie otrzymał Marek Wachowski, prezes spółki WAMACO.

Kolejnym punktem uroczystości było wręczenie dyplomów najlepszym absolwentom Uczelni. Wyróżnienia otrzymali:

Małgorzata DOROSZ – kierunek architektura
Monika GODZIK – kierunek budownictwo
Anna RACZYŃSKA – kierunek edukacja techniczno-informatyczna
Jakub GĘCA – kierunek elektrotechnika
Joanna KUCHARCZYK – kierunek finanse i rachunkowość
Wojciech PLAK – kierunek informatyka
Patrycja TYMIŃSKA – kierunek inżynieria biomedyczna
Magda DROŹDZIEL – kierunek inżynieria materiałowa
Agnieszka MALEC – kierunek inżynieria odnawialnych źródeł energii
Dominika NOWAKOWSKA – kierunek inżynieria produkcji
Magdalena PIŁAT – kierunek inżynieria środowiska
Paulina NIEDZIAŁEK – kierunek marketing i komunikacja rynkowa
Michał WÓJCIK – kierunek matematyka
Karol MAZUR – kierunek mechanika i budowa maszyn
Konrad WÓJCIK – kierunek mechatronika
Patrycja ŁASZCZ – kierunek transport
Mariola ADAMCZYK – kierunek zarządzanie
Katarzyna MALINOWSKA – kierunek zarządzanie i inżynieria produkcji.

Niezwykle interesujący wykład inauguracyjny wygłosiła Pani Kinga Baranowska, himalaistka, zdobywczyni dziewięciu ośmiotysięczników. Na trzech z nich stanęła jako

pierwsza Polka – Dhaulagiri, Manaslu i Kanczondzondze. Członkini kadry narodowej Polskiego Związku Alpinizmu we wspinaczkę wysokogórską, a także Wiceprezes Klubu Wysokogórskiego Warszawa. Wykład nosił tytuł „Droga do szczytu”.

Uroczystość uświetnił występ Akademickiego Chóru

Politechniki Lubelskiej pod dyrekcją prof. Elżbiety Krze-
mińskiej. Chór tradycyjnie odśpiewał „Gaude Mater Polo-
nia”

Msza św. w intencji społeczności Politechniki Lubel-
skiej została odprawiona 29 września 2019 r. w Kościele
pw. Przemienienia Pańskiego w Lublinie.

XVII Forum Samorządowe Kapitału i Finansów

Przedstawiciele Centrum Innowacji i Transferu Tech-
nologii Politechniki Lubelskiej uczestniczyli w Forum
Samorządowym.

W wydarzeniu wzięło udział ponad 1300 przedstawi-
cieli polskich jednostek samorządu terytorialnego.

– *Polskie gminy, miasta i powiaty mogą być partnerem
naszej Uczelni w rozwijaniu i wdrażaniu nowych rozwią-
zań opracowywanych przez naukowców. Bardzo aktualnym*

*problemem dla JST są wyzwania związane z elektromobil-
nością. Realizując projekty z zakresu ładowarki do pojaz-
dów elektrycznych, czy odzysku energii w pojazdach spali-
nowych Politechnika może oferować konkretne rozwiązania
technologiczne problemów, z którymi zmagają się miasta
i gminy – mówi Paweł Chrapowicki, dyrektor Centrum
Innowacji i Transferu Technologii PL.*

Bieg Erasmusa

Przez 3 dni, 10-12 października 2019 r., na terenie
całego świata były organizowane spotkania, wystawy, de-
baty oraz inne wydarzenia, w trakcie których można było
dowiedzieć się o efektach projektów Erasmus+.

Bieg Erasmusa to propozycja Politechniki Lubelskiej.
10 października 2019 r. spod rektoratu Uczelni pobięło 15
studentów i pracowników. Uczestnicy mieli do pokonania
2 km. Wszystko po to, by promować mobilność.

Miejsca na podium zajęli:

W kategorii STUDENT:

I miejsce – Krzysztof Jaworski (Wydział Mechaniczny)

II miejsce – Yauheni Dzerhach (Wydział Elektrotechni-
ki i Informatyki)

III miejsce – Karol Furtak (Wydział Mechaniczny)

W kategorii STUDENTKA:

I miejsce – Polina Pavlenko (Wydział Zarządzania)

II miejsce – Anna Niedźwiecka (Wydział Mechanicz-
ny)

W kategorii PRACOWNIK:

I miejsce – Konrad Pietrykowski (Wydział Mechanicz-
ny)

II miejsce – Michał Janczarek (Studium Wychowania
Fizycznego i Sportu)

III miejsce – Grzegorz Litak (Wydział Mechaniczny)

W kategorii PRACOWNICA:

I miejsce – Katarzyna Falkowicz (Wydział Mechanicz-
ny).

– *W zeszłym roku, podczas drugiej edycji Erasmus
Days, odbyło się 1435 wydarzeń w 740 miastach na terenie
39 krajów – przypomina dr Celina Handzel z Biura Kształ-
cenia Międzynarodowego.*

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

Posiedzenie Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN

11 października 2019 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki odbyło się spotkanie Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk.

Do zadań Komitetu należy: opracowywanie i analiza metod pomiarowych; pozyskiwanie, przetwarzanie i interpretacja informacji ilościowej o zjawiskach elektrycznych i nieelektrycznych (optycznych, mechanicznych, fizykochemicznych, termicznych i innych); ocena błędów i niepewności pomiaru.

Podstawowe kierunki badań to: metody dedukcyjne i indukcyjne w modelowaniu matematycznym pól fizycznych, eksperymentalna ocena modeli pomiarowych, sensoryka (czujniki inteligentne, optoelektroniczne, sieci czujnikowe i inne), fuzja danych, cyfrowe przetwarzanie danych i sygnałów, algorytmizacja problemu odwrotnego, mikro- i nanosystemy pomiarowe, telemetria, pomiary biomedyczne, pomiary parametrów energii elektrycznej i procesów technologicznych, monitorowanie środowiska.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Zbiórka krwi na Politechnice

Klub Honorowych Dawców Krwi PCK przy Politechnice Lubelskiej zachęca pracowników i studentów Uczelni do oddawania krwi. Okazja do tego pojawiła się 23 i 24 października 2019 r. w Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii PL, gdzie pracownicy Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Lublinie przeprowadzili zbiórkę krwi.

– Chcemy promować krwiodawstwo szczególnie wśród młodych ludzi. Wprowadzić nawyk regularnego oddawania krwi. Dla nas to nie więcej niż 20-30 minut, dla innych to szansa na życie – zachęca dr inż. Jakub Szabelski, prezes Klubu. – Podczas dotychczasowych 8 akcji krew oddało ponad 650 osób, a zebrano łącznie 325 litrów krwi – dodaje Szabelski.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Zachowanie w czasie zagrożenia terrorystycznego – ćwiczenia

Informacja o paczce z napisem o zagrożeniu radioaktywnym, ewakuacja studentów i pracowników, przybycie na miejsce służb ratowniczych, szczegółowe sprawdzenie budynku. Scenariusz jak z filmu. Na szczęście to tylko ćwiczenia, które miały pokazać studentom i pracownikom Politechniki Lubelskiej, w jaki sposób prawidłowo się zachowywać w sytuacji zagrożenia terrorystycznego. Odbyły się one 24 października 2019 r. w budynku Wydziału Mechanicznego.

– *Ćwiczenia były doskonałą okazją do doskonalenia technik działania służb, zarówno tych, które realizują procedury postępowania w budynku, jak i tych które zabezpieczają teren wokół. Pracownicy i studenci dowiedzieli się, jak powinni zachować się w przypadku rzeczywistego zagrożenia, a czego, pod żadnym pozorem, nie wolno im robić. Chcemy jak najlepiej oddać rzeczywistą sytuację. Dzięki temu będziemy mogli wyciągnąć właściwe wnioski na przyszłość – mówi Sławomir Bliźniuk, specjalista ds. planowania obronnego i bezpieczeństwa Politechniki Lubelskiej.*

W akcji wzięli udział: funkcjonariusze Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Chemiczno-Ekologicznego Państwowej Straży Pożarnej w Lublinie oraz policjanci z Komendy Miejskiej w Lublinie.

– *Strażacy za pomocą RADIOMETRU RK-100 zidentyfikowali paczkę jako zagrożenie radioaktywne, następnie starali się ustalić nadawcę przesyłki oraz osoby, które mogły mieć z nią ewentualny kontakt. Na parkingu przed budynkiem dokonali dekontaminacji osób, czyli usunięcia i dezaktywacji substancji szkodliwej, potem przystąpili do akcji ratowniczej po skażeniu osób substancją radioaktywną – wyjaśnia Sławomir Bliźniuk.*

Po zakończeniu ćwiczeń w auli Wydziału Mechanicznego dr Krzysztof Liedel z Collegium Civitas w Warszawie wygłosił wykład na temat terroryzmu, a następnie psycholog Justyna Nowicka z Aresztu Śledczego w Lublinie poprowadziła trening z postępowania w sytuacji kryzysowej, strachu i paniki.

17. rajd samochodów terenowych

Fot. A. Moryc

27 października 2019 r. w wyrobiskach kopalni piasku w miejscowości Kłoda koło Kurowa odbył się 17. rajd samochodów terenowych TRIAL 4x4 Politechnika Lubelska.

– *Zawodnicy musieli pokonać kilka kilometrów. Zmierzyli się z błotem, stromymi podjazdami i piaskiem. Teren jest bardzo wymagający – mówi dr inż. Leszek Gardyński, opiekun Koła Naukowego Inżynierii Materiałowej PL.*

Wystartowało 20 załóg. Odbyły się 3 odcinki specjalne, 1 próba przeprawy oraz trial właściwy, gdzie punkty karne dostaje się za błędy w pokonywaniu trasy, cofanie, omijanie lub uszkodzenie bramek.

– *Nasze imprezy samochodowe to nie tylko niezwykle spotkania i sportowe przeżycia, ale również wydarzenia promujące motoryzację i oczywiście bezpieczną jazdę. Dla kierowców Trial jest sposobem na sprawdzenie swoich pojazdów w jednakowych dla wszystkich warunkach. Nie bez znaczenia jest również możliwość doskonalenia umiejętności związanych z jazdą w trudnym terenie – podkreśla Gardyński.*

Organizatorem imprezy było Studenckie Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej we współpracy z Kołem Samochodziarzy.

Bollywood w Lublinie. Promocja Politechniki Lubelskiej na rynku indyjskim

Politechnika Lubelska we współpracy w indyjską firmą RG International oraz grupą młodych indyjskich youtuberów, m.in. Khajur Bhai nakręcili teledysk. Będzie on promował Uczelnię na rynku indyjskim.

– W role aktorów wcielili się studenci Uczelni, głównie członkowie Formacji Tańca Towarzyskiego GAMZA. Mamy również chętnych studentów obcokrajowców. Nieważny jest wiek i doświadczenie. Istotne są chęci, kreatywność i dyspozycyjność. Oprócz studentów w teledysku wystąpiło 6 znanych indyjskich youtuberów – wyjaśnia Dorota Adamczyk-Gruszka z Biura Kształcenia Międzynarodowego.

– Indyjski rynek edukacyjny jest jednym z największych na świecie. Na studia za granicę wyjeżdża rocznie 160 tys. młodych Hindusów. Ta liczba będzie rosła. Dziś większość studentów z Indii decyduje się na Stany Zjednoczone, ale coraz popularniejsza staje się również Europa. Obecnie na naszej Uczelni studiuje 9 studentów z Indii, ale chcemy, by było ich znacznie więcej – mówi dr Celina Handzel z Biura Kształcenia Międzynarodowego.

– Do 2020 r. w Indiach będzie 40 mln studentów, którzy będą szukać możliwości zdobycia wyższego wykształcenia. Ta populacja znacznie przewyższa dostępną obecnie w Indiach liczbę miejsc na uniwersytetach, dlatego ci młodzi

Fot. Rajiv Soni

ludzie będą musieli wyjechać za granicę, żeby się kształcić – przekonuje dr Pradeep Kumar, prezes Indo-European Education Foundation.

Targi pracy na Politechnice Lubelskiej

Tegoroczne targi pod nazwą „Inżynier na rynku pracy” odbyły się 19 listopada 2019 r. w budynku Wydziału Mechanicznego.

Osoby biorące w nich udział mogły odwiedzić stoiska ponad 60 firm i jednostek pośredniczących w poszukiwaniu pracy działających głównie w regionie. Wśród nich byli przedstawiciele z branży: elektrycznej, mechanicznej, inżynierii środowiska, IT i produkcyjnej. Pracowników poszukiwali m.in. Comarch, Budimex, WSK PZL-Świdnik, Strabag czy SIPMA.

– Targi pracy to okazja do bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami firm, zweryfikowania swoich mocnych stron z oczekiwaniami pracodawców i zdobycia cennych kontaktów zawodowych. Studenci i absolwenci, którzy nie tylko szukają pracy, mogli dowiedzieć się, jak zdobyć doświadczenie zawodowe, jak przygotować CV oraz dobrze wypaść na rozmowie kwalifikacyjnej – mówi Anna Mazur-Sokół, koordynator Biura Karier i Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym.

– Udział w targach to ogromna szansa dla studentów,

ponieważ jeszcze w okresie nauki pracodawcy zabiegają o nich oferując staże, praktyki oraz etaty – zaznacza Damian Adamczuk z Biura Karier i Współpracy z Otoczeniem Społeczno-Gospodarczym.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Wizyta delegacji z Japonii

Zwiedzanie laboratoriów, spotkania z pracownikami i studentami, udział w seminarium naukowym, a także wizyta w Zespole Szkół Energetycznych i firmie DataArt. To program wizyty 23-osobowej delegacji z Japonii, która przebywała na Politechnice Lubelskiej od 2 do 7 grudnia 2019 r. W tej grupie znaleźli się pracownicy i studenci trzech uniwersytetów partnerskich: Kumamoto, Sojo i Ryukyus.

Wizyta była okazją do podsumowania blisko 36-letniej współpracy lubelskiej uczelni z japońskimi uniwersytetami. Koncentruje się ona na badaniach (głównie związanych

Fot. T. Maślona, SAF PL

z technologiami plazmowymi, energetyką odnawialną oraz wykorzystaniem plazmy w ochronie środowiska), wymianie studentów i pracowników, wspólnych publikacjach, a także organizacji konferencji i seminariów.

– *Politechnika Lubelska przywiązuje szczególne znaczenie do współpracy naukowej z Japonią. Jest to kraj bardzo atrakcyjny naukowo, gospodarczo i kulturowo. Pierwszą oficjalną umowę podpisaliśmy w 1984 r. z uniwersytetem Kanazawa i dotyczyła ona wymiany pracowników i studentów – mówi prof. Henryka Stryczewska, dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. – Od tego czasu podjęliśmy współpracę z uczelniami w Kumamoto, Sojo i Ryukyus. Dla delegacji z Sojo University będzie to 10 wizyta na naszej Uczelni. Z kolei prof. Joanna Pawłat na uniwersytecie w Saga obroniła doktorat – podkreśla pani dziekan.*

Pobyt części japońskiej delegacji był możliwy dzięki realizacji projektu „Polish-Japanese Energo-Eco Study and Expert Visits”, który otrzymał dofinansowanie z Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej na blisko 1 mln złotych.

– *Nasz projekt znalazł się na liście 24 najlepszych projektów ze 100 złożonych do NAWY. W ciągu 2 lat odbędą się: wymiana studyjna studentów i ich mentorów, wizyty ekspertów w dziedzinie elektrotechniki, ekologii oraz w zakresie pozyskiwania funduszy projektowych. W ramach projektu także zostanie dofinansowana organizacja konferencji ELMECO 2020 w Nałęczowie i seminarium naukowe w Kumamoto – informuje prof. Stryczewska.*

Lubelskie uczelnie zacieśniają współpracę

Fot. T. Maślona, SAF PL

W związku z pracami nad utworzeniem Kolegium Akademickiego Lublina 5 grudnia 2019 r. w Lubelskim Centrum Konferencyjnym odbyła się konferencja prasowa z udziałem rektorów lubelskich uczelni, Marszałka Województwa Lubelskiego i Prezydenta Miasta Lublin.

Akademickość Lublina to jeden z ważnych filarów zarówno w Strategii Rozwoju Lublina, jak i Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego. W ostatnich latach szczególnie ważna jest także współpraca na linii samorząd – uczelnie – biznes, która przynosi wymierne korzyści w postaci innowacyjnych projektów docenianych na całym świecie. Podczas konferencji Politechnikę Lubelską reprezentowała prof. dr hab. inż. Anna Halicka – prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym, która przedstawiła osiągnięcia Uczelni zwłaszcza w dziedzinie innowacji.

Spotkanie opłatkowe

Były kolędy, tradycyjne polskie potrawy, choinka i prezenty. Pracownicy, studenci i doktoranci Politechniki Lubelskiej oraz okoliczni mieszkańcy spotkali się na uczelnianym opłatku. Wydarzenie odbyło się 16 grudnia 2019 r. przed budynkiem stołówki Politechniki Lubelskiej.

Po przemówieniu rektora prof. Piotra Kacejko nastąpiła wspólna modlitwa i błogosławieństwo udzielone przez księdza biskupa Józefa Wróbla. Potem przyszedł czas na życzenia. Najpierw te bardziej oficjalne, a później już prywatne.

Spotkanie było także okazją do przekazania świątecznej paczki dla wychowanków domów dziecka w Woli Gałęzowskiej. Zebrane dary pochodziły ze zbiórki zorganizowanej wśród pracowników i studentów.

O oprawę muzyczną i świąteczny nastrój zadbał Akademicki Chór pod dyrekcją prof. Elżbiety Krzemińskiej oraz Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem Hanny Aleksandrowicz.

Przy akompaniamencie kolęd można było skosztować tradycyjnych wigilijnych potraw.

„Origami na Ortopedii” – Mikołajki 2019

Koło Naukowe Mechaniki i Grafiki Inżynierskiej działające na Wydziale Budownictwa i Architektury pod kierunkiem dr inż. Ewy Zarzeki-Raczkowskiej po raz kolejny wyszło z inicjatywą organizacji mikołajkowego wyjścia do Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Lublinie.

Akcje tego typu stały się już tradycją Koła. Pierwsze „Origami na Ortopedii” odbyło się w 2016 r. właśnie na oddziale ortopedii, a w tym roku studenci bawili się ponadto

z dziećmi z oddziałów chirurgii, kardiologii i laryngologii. Składali origami, uczyli żonglowania, rysowali i wspólnie budowali z patyczków wieżę Eiffla. Starali się, aby uśmiech zagościł na twarzach szczególnie tych dzieci, które nie mogły wstawać z łóżka. Chcieli, żeby każde dziecko, chociaż na chwilę, wyrwało się ze szpitalnego świata. Mikołajki to czas prezentów, a najcenniejszym jest czas i uwaga poświęcona drugiemu człowiekowi.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Wizyta delegacji ukraińskich uczelni partnerskich

W dniach 27-29 lutego 2020 r. Politechnikę Lubelską odwiedziła 10-osobowa delegacja wykładowców Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Budownictwa i Architektury (KNUBiA) na czele z Panią prorektorem prof. Natalią Burdeiną wraz z trzema drużynami piłkarskimi z uczelni partnerskich (Kijowski Narodowy Uniwersytet Budownictwa i Architektury, Politechnika Kijowska, Łucki Narodowy Uniwersytet Techniczny), które wzięły udział w Międzynarodowym Turnieju Piłki Nożnej.

28 lutego 2020 r. w Sali Senatu odbyło się spotkanie delegacji z prorektorem ds. studenckich prof. Pawłem Drożdżem oraz kanclerzem inż. Wiesławem Sikorą. Ze strony Politechniki Lubelskiej udział w spotkaniu wzięli także

przedstawiciele: Wydziału Budownictwa i Architektury, Wydziału Inżynierii Środowiska, Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Wydziału Mechanicznego, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Kwestury, Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego oraz Biura Kształcenia Międzynarodowego.

Rozmawiano m.in. o: realizacji programu podwójnego dyplomu magisterskiego oraz Lubelskiego Technicznego Erasmusa dla studentów z Kijowa, współpracy naukowej, wspólnych publikacjach naukowych, stażach naukowych. Obie strony potwierdziły wolę kontynuacji wymiany zespołów artystycznych oraz sportowych.

Dzień Erasmusa na Politechnice Lubelskiej

Jak wyglądają zasady rekrutacji do najpopularniejszego programu wymiany studentów w Europie? Które uczelnie partnerskie ma w swojej ofercie Politechnika Lubelska? Kiedy ruszają zapisy na przyszłorocznego Erasmusa? Na wszystkie pytania odpowiedzieli pracownicy Biura Kształcenia Międzynarodowego podczas Erasmus Day.

Wydarzenie odbyło się 9 marca 2020 r.

Rozpoczął się kolejny semestr, a to oznacza rekrutację studentów na wyjazdy na studia i praktyki w ramach programu Erasmus+. Zdajemy sobie sprawę z tego, że nie każdy wie, co Erasmus tak naprawdę oznacza i jakie korzyści może przynieść studentom, dlatego organizujemy dzień

Fot. D. Gruszka, BKM PL

otwarty z Erasmusem – mówi mgr inż. Patrycja Wójtowicz z Biura Kształcenia Międzynarodowego.

Erasmus Day rozpoczął się od „Biegu Erasmusa”, w którym wystartowali studenci i pracownicy Uczelni. Następnie na Wydziale Budownictwa i Architektury odbyło się spotkanie ze studentami zagranicznymi. Obcokrajowcy mieli do dyspozycji stanowiska, na których promowali własny kraj i swoją uczelnię. Na odwiedzających czekały potrawy regionalne. Odbyły się także spotkania ze studentami Politechniki Lubelskiej, którzy w poprzednich latach skorzystali z programu. Chętnie podzieli się swoją wiedzą i doświadczeniem z koleżankami i kolegami z uczel-

ni – podsumowuje dr Celina Handzel z Biura Kształcenia Międzynarodowego.

Dla gości zagranicznych Uczelnia przygotowała potrawy kuchni polskiej i regionalnej, takie jak: cebularze, pierogi, ciasta. Podczas wydarzenia wystąpili tancerze Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej oraz zespół Głośne Szepty.

Politechnika Lubelska bierze udział w programie od 21 lat. Co roku z oferty Erasmusa korzysta ponad 100 studentów uczelni. Najczęściej wyjeżdżają do Hiszpanii, Niemiec, Włoch, Danii. Na studia zaś przyjeżdża ok. 400 obcokrajowców, głównie z Turcji, Hiszpanii, Grecji.

COVID-19

11 marca 2020 r. w związku z epidemią COVID-19 odwołane zostały wszystkie wydarzenia o charakterze otwartym: konferencje, sympozja, wykłady, imprezy, występy artystyczne i wiele innych spotkań organizowanych przez Politechnikę Lubelską oraz wydarzenia organizowane przez podmioty zewnętrzne na terenie naszej Uczelni.

Zawieszono zostały służbowe wyjazdy zagraniczne oraz udział w konferencjach krajowych pracowników, doktorantów, studentów i uczestników studiów podyplomowych. Wstrzymano również przyjazdy gości zagranicznych.

Od dnia 12 marca odwołane zostały również wszystkie formy zajęć dla studentów, doktorantów i uczestników studiów podyplomowych. Kilka dni później władze Uczelni podjęły decyzję o prowadzeniu zajęć dydaktycznych w formie kształcenia na odległość.

Święto Politechniki Lubelskiej

Co roku w dniu powstania naszej Uczelni, cała społeczność akademicka spotykała się na tradycyjnych obchodach Święta Politechniki Lubelskiej na Wydziale Mechanicznym w Auli im. Rektora Stanisława Podkowy. W związku z pandemią COVID-19 uroczystość została odwołana, a rektor prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko skierował do wszystkich pracowników, doktorantów i studentów list okolicznościowy, opublikowany na stronie Uczelni. Poinformował w nim o powołaniu na stanowisko profesora Uczelni w grupie pracowników dydaktycznych pięciu osób, które dzięki swojemu zaangażowaniu, poświęceniu i ciężkiej pracy osiągają od lat sukcesy i przyczyniają się do rozwoju Politechniki Lubelskiej. Wyróżnieni zostali: dr Ewa Łazuka, dr inż. Anna Warmińska, dr inż. arch. Bartłomiej Kwiatkowski,

Kadr z filmu „Święto Politechniki Lubelskiej 2020” PollubTV

dr. inż. Marek Miłoś oraz dr inż. Marek Wancierz.

Rektor zakończył swój list słowami:

W tym szczególnym dniu – dniu naszego Święta – dziękuję serdecznie całej społeczności akademickiej za codzienny trud, za zwyczajny, bieżący dzień. To nasze wspólne wyzwanie, będące jednocześnie źródłem radości i satysfakcji. Niech tegoroczne Święto, obudzi w nas siłę, bezinteresow-

ność i zapał, które 67 lat temu wnieśli w te mury pionierzy Politechniki Lubelskiej.

W związku z 67- leciem Politechniki Lubelskiej powstał również materiał filmowy dotyczący nowego budynku na naszym kampusie – Centrum Technologii Informatycznych i Lingwistyki Technicznej.

Spotkanie z kandydatem na rektora

21 maja 2020 r. w Auli im. Rektora Stanisława Podkowskiego na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej odbyło się, transmitowane na stronie internetowej oraz fanpage'u Uczelni, spotkanie kandydata na rektora Politechniki Lubelskiej prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Patera ze społecznością Uczelni.

Profesor Zbigniew Pater zaprezentował swoją osobę, swój dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny oraz umiejętności w zakresie zarządzania. Opowiedział również

o planach na najbliższe 4 lata, które chciałby wprowadzić w życie Politechniki Lubelskiej. Po zakończeniu prezentacji przedstawiciele poszczególnych grup pracowników, doktorantów oraz studentów mieli okazję do zadawania pytań kandydatowi na stanowisko rektora. Pozostała część społeczności akademickiej mogła obejrzeć transmisję spotkania na żywo oraz w sposób zdalny zadawać nurtujące ich pytania.

Władze Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024

26 maja 2020 r. Uczelniana Komisja Wyborcza ogłosiła, że w wyniku tajnego głosowania rektorem Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024 został wybrany prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, dziekan Wydziału Mechanicznego.

Rektor-elekt PL – prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater wskazał następujących kandydatów na funkcje prorektorów

Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024:

- Prorektor ds. nauki – prof. dr hab. inż. Wojciech Franus,
- Prorektor ds. ogólnych i rozwoju – dr hab. inż. Dariusz Czerwiński,
- Prorektor ds. studenckich – dr hab. inż. Paweł Drożdziel.

Władze wydziałów PL na kadencję 2020-2024

5 czerwca 2020 r. rektor-elekt Politechniki Lubelskiej – prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater zaakceptował, dokonany przez rady wydziałów PL na posiedzeniach w dniu 4 czerwca 2020 r., wybór kandydatów na dziekanów wydziałów PL na kadencję 2020-2024:

- dr. hab. inż. Huberta Dębskiego – na dziekana-elektę Wydziału Mechanicznego,
- dr. hab. inż. Pawła Węgiorka – na dziekana-elektę Wydziału Elektrotechniki i Informatyki,
- prof. dr. hab. inż. Bogusława Szmygina – na dziekana-

-elektę Wydziału Budownictwa i Architektury,

- dr. hab. inż. Beatę Kowalską – na dziekana-elektę Wydziału Inżynierii Środowiska,
- dr. hab. inż. Artura Paździora – na dziekana-elektę Wydziału Zarządzania,
- dr. hab. inż. Dorotę Wójcicką-Migasiuk – na dziekana-elektę Wydziału Podstaw Techniki.

Rektor-elekt – prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, zaakceptował również kandydatury prodziekanów wydziałów Politechniki Lubelskiej na kadencję 2020-2024:

na Wydziale Mechanicznym

- dr. hab. inż. Sylwestra Samborskiego na prodziekana-elekta ds. kształcenia i współpracy międzynarodowej,
- dr. hab. inż. Jarosława Bartnickiego na prodziekana-elekta ds. rozwoju i promocji,
- dr. inż. Tomasza Jachowicza na prodziekana-elekta ds. studenckich;

na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki

- dr. hab. inż. Michała Majki na prodziekana-elekta ds. rozwoju,
- dr. hab. inż. Pawła Komady na prodziekana-elekta ds. studenckich dla kierunków: elektrotechnika, inżynierskie zastosowania informatyki w elektrotechnice, inżynieria multimediów, inżynieria biomedyczna oraz mechatronika,
- dr. Edyty Łukasik na prodziekana-elekta ds. studenckich dla kierunku informatyka;

na Wydziale Budownictwa i Architektury

- dr. inż. arch. Bartłomieja Kwiatkowskiego na prodziekana-elekta ds. studenckich na kierunku architektura,

- dr. inż. Marka Grabiasa na prodziekana-elekta ds. studenckich na kierunku budownictwo,
- dr. inż. Anny Życzyńskiej na prodziekana-elekta ds. kształcenia;

na Wydziale Inżynierii Środowiska

- dr. inż. Anety Czechowskiej-Kosackiej na prodziekana-elekta ds. rozwoju,
- dr. inż. Andrzeja Raczkowskiego na prodziekana-elekta ds. studenckich;

na Wydziale Zarządzania

- dr. inż. Marty Cholewy-Wiktor na prodziekana-elekta ds. studenckich,
- dr. Bartosza Przysuchy na prodziekana-elekta ds. kształcenia;

na Wydziale Podstaw Techniki

- dr. Ewy Łazuki na prodziekana-elekta ds. studenckich dla kierunku matematyka,
- dr. inż. Michała Charłaka na prodziekana-elekta ds. studenckich dla kierunków: edukacja techniczno-informatyczna oraz inżynieria bezpieczeństwa.

Nowi Przewodniczący Rad Dyscyplin Naukowych

Rektor-elekt Politechniki Lubelskiej – prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater, zaakceptował kandydatury na funkcje przewodniczących Rad Dyscyplin Naukowych na kadencję 2020-2024:

- dr. hab. inż. Piotra Budzyńskiego na przewodniczącego-elekta Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Mechaniczna,
- prof. hab. inż. Piotra Kisały na przewodniczącego-elekta Rady Dyscypliny Naukowej Automatyka, Elektronika i Elektrotechnika,
- dr. hab. inż. Jerzego Montusiewicza na przewodniczą-

cego-elekta Rady Dyscypliny Naukowej Informatyka Techniczna i Telekomunikacja,

- prof. dr hab. inż. Bogusława Szmygina na przewodniczącego-elekta Rady Dyscypliny Naukowej Architektura i Urbanistyka,
- prof. dr. hab. inż. Wojciecha Franusa na przewodniczącego-elekta Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Lądowa i Transport,
- prof. dr hab. Małgorzaty Pawłowskiej na przewodniczącego-elekt Rady Dyscypliny Naukowej Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka.

III edycja przeszkolenia wojskowego Legii Akademickiej

10 czerwca 2020 r. odbyło się uroczyste wręczenie zaświadczeń potwierdzających zaliczenie części teoretycznej przeszkolenia wojskowego.

Program pt. „Edukacja wojskowa studentów w ramach Legii Akademickiej – część teoretyczna” został zrealizowany w Politechnice Lubelskiej, a program finansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Program ukończyło 20 studentów i studentek. Ze względu na pan-

demie COVID-19 szkolenie realizowano w sposób zdalny.

Uroczystego wręczenia zaświadczeń w Sali posiedzeń Senatu Politechniki Lubelskiej dokonała Pani prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym Politechniki Lubelskiej.

Dla zachowania procedury bezpieczeństwa, wręczenia dokonano w grupach po dwie osoby z zachowaniem odstępu czasowego co 15 minut i wietrzeniem pomieszczeń oraz

zastosowaniem środków ochrony osobistej maseczek i jednorazowych rękawiczek.

Przed studentami kolejny etap przeszkolenia wojskowego – część praktyczna, czyli ćwiczenia wojskowe realizowane w wytypowanych jednostkach wojskowych. Większość studentów kontynuowała będzie szkolenie wojskowe w ramach modułu podoficerskiego, na zakończenie którego otrzymają pierwszy stopień podoficerski – kapral.

Dla studentów studiujących na kierunkach: infor-

matyka, kryptologia, cyberbezpieczeństwo, matematyka i kierunki pośrednie Narodowe Centrum Bezpieczeństwa Cyberprzestrzeni udostępniło, po pozytywnym zaliczeniu modułu podoficerskiego szkolenie specjalistyczne w ramach modułu CYBER w Centrum Szkolenia Łączności i Informatyki w Zegrzu. Kwalifikacje do tego modułu odbyły się na platformie e-learningowej Legii Akademickiej w terminie do 26 czerwca br.

Promocja doktorska 2020

W ciągu minionego roku akademickiego Politechnika Lubelska nadała 21 stopni doktora. 2 lipca 2020 r. w auli Wydziału Mechanicznego nowi doktorzy odebrali dyplomy podczas uroczystości promocyjnej.

Lista osób promowanych:

Wydział Mechaniczny

dr inż. Krzysztof Ciecieląg

dr inż. Zbigniew Czyż

dr inż. Łukasz Sobaszek

dr inż. Paweł Wymulski

dr inż. Magdalena Zawada-Michałowska

dr inż. Wojciech Żegliński

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

dr inż. Oleksandr Boiko

dr inż. Janusz Buchoski

dr inż. Róża Dzierżak

dr inż. Piotr Krupski

dr inż. Paweł Prokop

dr inż. Piotr Terebun

dr inż. Katarzyna Zielińska

Wydział Inżynierii Środowiska

dr inż. Wojciech Cel

dr inż. Justyna Kujawska

dr inż. Rafał Panek

Wydział Budownictwa i Architektury

dr inż. Damian Gil

dr inż. Paulina Jamińska-Gadomska

dr inż. Krzysztof Nepelski

dr inż. Aleksander Robak

dr inż. Ilona Szewczak.

O oprawę muzyczną podczas uroczystej promocji zadbał Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem prof. Elżbiety Krzemińskiej.

Spotkanie z siatkarzami LUK Politechnika Lublin

Dnia 10 lipca 2020 r. władze Politechniki Lubelskiej spotkały się z zarządem Lubelskiego Klubu Przyjaciół Siatkówki i zawodnikami pierwszoligowej drużyny siatkówki mężczyzn LUK Politechnika Lublin.

Ze strony Uczelni uczestniczyli: rektor prof. Piotr Kacejko, rektor-elekt prof. Zbigniew Pater, prorektor ds. studenckich dr hab. inż. Paweł Drożdziel i kanclerz inż. Wiesław Sikora.

W trakcie spotkania prezesa Lubelskiego Klubu Przyjaciół Siatkówki Krzysztof Skubiszewski i Maciej Krzaczek,

a także trener Maciej Kołodziejczyk złożyli podziękowania na ręce władz Uczelni za wsparcie, jakie udzieliła Politechnika Lubelska drużynie siatkarzy w rozgrywkach ligowych sezonu 2019/2020. Lubelski zespół zajął trzecie miejsce, będąc blisko awansu do ekstraklasy.

Klub ma bardzo ambitne plany i zamierza w sezonie 2020/2021 zaważczyć o ekstraklasę siatkówki PlusLigę. Władze Politechniki Lubelskiej zapewniły Klub o dalszym wsparciu, którego rozmiary i zasady zostaną określone w najbliższym czasie.

Przekazanie insygniów rektorskich

27 sierpnia 2020 r. w auli Wydziału Mechanicznego zgodnie z akademickim zwyczajem, podczas uroczystego posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej, odbyło się przekazanie insygniów władzy rektorskiej.

Rektor-elekt prof. Zbigniew Pater otrzymał z rąk ustę-

pującego rektora prof. Piotra Kacejko symboliczne berło oraz pozostałe atrybuty najwyższej władzy w Uczelni: sygnet oraz łańcuch rektorski.

Kadencja nowych władz Politechniki Lubelskiej rozpoczęła się 1 września.

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

3 złote medale dla Politechniki Lubelskiej na Międzynarodowej Wystawie Wynalazków

Po raz kolejny wynalazki opracowane przez naukowców z Politechniki Lubelskiej zostały docenione przez międzynarodowe jury podczas konkursu Eureka 2019 w Walencji na Międzynarodowych Targach Innowacji, Badań Naukowych i Nowych Technik INNOVA 2019 w dniach 17-19 października 2019 r. Expo w Hiszpanii. Spośród kilkudziesięciu wynalazków zgłoszonych do konkursu, w swoich kategoriach nasi naukowcy uzyskali najwyższe laury, a dodatkowo numeryczna walcarka skośna opracowana przez zespół prof. Zbigniewa Patera otrzymała wyróżnienie.

Nagrodzone wynalazki:

- Medal złoty z wyróżnieniem dla prof. Zbigniewa Patera, prof. Janusza Tomczaka, dr. Tomasza Bulzaka za wynalazek: Walcarka skośna sterowana numerycznie;
- Medal złoty dla dr. Małgorzaty Iwanek za wynalazek: Innowacyjna studzienka kanalizacyjna umożliwiająca realizację skrzyżowania przewodów kanalizacyjnych;
- Medal złoty dla dr. Tomasza Giżewskiego za wynalazek: Inteligentny gorset ortopedyczny.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Wyróżniono wynalazki z innowacyjnej gospodarki

Złoty medal dla wynalazku „Studzienka kanalizacyjna” i srebrny medal dla wynalazku „Nożowa opaska do nawiercania”, w konkursie wynalazków podczas XIII Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Wynalazków IWIS 14-16 października 2019 r. Warszawa. Współpraca zespołowa

Politechniki Lubelskiej (KZWiUŚ), Centrum Innowacji i Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej, MPWiK „Wodociągi Puławskie” Spółka z o.o. w Puławach, PPHU WOL-MAT i FŁT KRAŚNIK S.A.

Dorota Oraczewska

Fot. Jarosław Chudzicki, Międzynarodowa Warszawska Wystawa Wynalazków IWIS 2019 „Nożowa opaska do nawiercania”

Elsevier Research Impact Leaders Award 2019

Politechnika Lubelska otrzymała nagrodę Elsevier Research Impact Leaders Award 2019. Jest ona przyznawana uczelniom, których badania wnoszą największy wkład w postrzeganie polskiej nauki na świecie. Nagroda promuje wysoką jakość badań naukowych i ich umiędzynarodowienie.

Oprócz lubelskiej uczelni wyróżnieni zostali: Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński, Politechnika Łódzka, SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny i Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego.

Nagrody wręczono 2 grudnia 2019 r. w Warszawie na gali Elsevier. W imieniu Politechniki Lubelskiej statuetkę odebrała prof. Anna Halicka, prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym. Lubelska uczelnia została uhonorowana w dziedzinie Engineering and Technologies.

Wyróżnienia otrzymały uczelnie odnotowujące ciągły wzrost liczby publikacji w najbardziej prestiżowych czasopiśmie naukowych i z udziałem zagranicznych współautorów oraz mające wysoki wskaźnik cytowań w danej dyscyplinie.

Politechnika Lubelska może pochwalić się blisko 50% dorobkiem publikacyjnym z zakresu nauk inżynierskich i technicznych. Wiodącą dyscypliną jest materiałoznaw-

stwo (1/3 wszystkich publikacji z tej dziedziny). Prawie 2% publikacji znalazło się wśród najczęściej cytowanych na świecie.

Konferencję zorganizowały Fundacja Edukacyjna „Perspektywy”, Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Polska Komisja Akredytacyjna.

Dyplom uznania dla naszej uczelni

Rektor prof. Piotr Kacejko odebrał z rąk Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Lublinie płka Jerzego Flisa dyplom uznania dla Politechniki Lubelskiej za udział w II edycji przeszkolenia wojskowego studentów w ramach

projektu „Legia Akademicka”. Szkolenie zorganizowane zostało przez Ministerstwo Obrony Narodowej.

Uroczystość odbyła się 9 stycznia 2020 r. podczas obrad Senatu Politechniki Lubelskiej.

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

Prof. dr hab. Keshra Sangwal laureatem konkursu o Nagrodę im. Prof. Jana Czochralskiego

1 czerwca 2020 r. odbyło się zdalne posiedzenie, na którym Kapituła Konkursu o Nagrodę im. Prof. Jana Czochralskiego wybrała zwycięzców czwartej edycji Konkursu:

- Laureatem nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe i/lub aplikacyjne został prof. dr hab. Keshra Sangwal, emerytowany pracownik Katedry Fizyki Stosowanej Politechniki Lubelskiej, za całokształt dorobku naukowego.
- Laureatem nagrody za najlepszą pracę dyplomową

został mgr inż. Kamil Szlachetko z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego za pracę magisterską pt. „Badanie nanomateriałów plazmowicznych Bi_2O_3 -Ag metodą spektroskopii Ramana”.

- Laureatką nagrody za najlepszą pracę doktorską została dr Marta Sobańska z Instytutu Fizyki Polskiej Akademii Nauk za pracę doktorską pt. „Wzrost i właściwości nanodrutów azotku galu otrzymanych metodą MBE z plazmowym źródłem azotu”.

Prof. dr hab. inż. Wojciech Franus laureatem Polskiej Nagrody Inteligentnego Rozwoju 2020

Prof. dr hab. inż. Wojciech Franus został Laureatem Polskiej Nagrody Inteligentnego Rozwoju 2020 w kategorii: Naukowiec przyszłości za realizację projektów pt. „Popioły lotne jako prekursorzy materiałów funkcjonalizowanych do zastosowania w inżynierii środowiska, budownictwie i rolnictwie” oraz „Prace badawczo-rozwojowe nad technologią produkcji i kierunkami zastosowań nowych typów materiałów otrzymanych na bazie popiołów lotnych”.

Forum Inteligentnego Rozwoju Uniejów 2020 jest kongresem naukowo-technologicznym poświęconym nowym

technologiom, innowacjom, wynalazkom i nowatorskim inwestycjom zmieniającym kraj w oparciu o krajowe i regionalne inteligentne specjalizacje. Co roku wiodącym tematem są priorytetowe wyzwania innowatorów związane z transferem wiedzy z sektora nauki do gospodarki i życia społecznego oraz pomyślnym wprowadzeniem na rynek nowych lub ulepszonych usług i produktów. Forum to uznane i cenione wydarzenie z udziałem branżowych liderów – wizjonerów, innowatorów i inwestorów.

Nagroda Steinhausa dla prof. Adama Bobrowskiego

Profesor Adam Bobrowski, kierownik Katedry Matematyki, został laureatem Nagrody Głównej im. Hugona Steinhausa za rok 2019. Jest to jedna z trzech nagród głównych Polskiego Towarzystwa Matematycznego przyznawanych w dziedzinach: matematyki czystej, matematyki stosowanej i dydaktyki matematyki.

Nagroda im. Steinhausa wręczana jest za wybitne osiągnięcia w dziedzinie zastosowań matematyki i obok nagród im. Banacha i im. Dicksteina, stanowi największe wyróżnienie, jakie może spotkać polskiego matematyka.

– *Jest to dla mnie nobilitacja szczególna ze względu na to, że postać H. Steinhausa towarzyszy mi od czasów młodości, gdy przeczytałem jego książeczkę o rachunku prawdopodobieństwa i statystyce „Orzeł czy reszka”* – mówi prof. Adam Bobrowski.

Prof. Adam Bobrowski jest specjalistą z teorii półgrup operatorów oraz procesów stochastycznych i ich zastosowań w modelach biologicznych. Jest autorem 5 monografii i 66 artykułów naukowych. Jego badania związane z zastosowaniami matematyki można podzielić na trzy grupy: genetyka populacyjna, ekspresja genów i dyfuzja wewnątrzkomórkowa, a ostatnio również zagadnienia z agrofizyki. Wszystkie zastosowania dotyczą perspektywicznych problemów naukowych i są często dość zaskakujące. Na przykład z wyników dotyczących dryftu genetycznego i mutacji korzysta się przy badaniu wędrówki ludów i naszej prehistorii. Badanie ścieżek sygnałowych i ekspresji genów to fundamentalne zagadnienie współczesnej biologii i medycyny, kluczowe do zrozumienia patogenezы wielu chorób. Zupełnie nowatorskie są badania dyfuzji w cienkich warstwach, w których Profesor z powodzeniem wykorzystuje twierdzenia o zdegenerowanych przejściach granicznych.

Prof. Piotr Kacejko z tytułem „Osobowość Energetyki Wiatrowej”

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej wyróżniło osoby szczególnie zasłużone dla rozwoju tego sektora. Osobowościami Energetyki Wiatrowej w Polsce A.D. 2020 zostali:

Prof. dr hab. inż. Piotr Antoni Kacejko związany z Politechniką Lubelską od ponad 40 lat, wieloletni rektor Uczelni (w kadencjach 2012-2016 i 2016-2020), autor kilkuset artykułów, referatów i raportów badawczych, za które otrzymywał nagrody Ministra Edukacji Narodowej, członek Sekcji Systemów Elektroenergetycznych Komitetu Elektrotechniki PAN, Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz amerykańskiego stowarzyszenia IEEE. Nagroda za obalanie mitów, które pojawiały się w przestrzeni publicznej na temat energetyki wiatrowej, edukację młodzieży w zakresie nowoczesnych technologii wiatrowych i decydujący głos ekspercki w wielu procesach legislacyjnych.

Ireneusz Zyska, Sekretarz Stanu, Pełnomocnik Rządu ds. Odnawialnych Źródeł Energii, za nieoceniony wkład w tworzenie regulacji dla sektora odnawialnych źródeł energii w szczególnie trudnych czasach pandemii koronawirusa, które zostały wprowadzone do Tarcz Antykryzysowych. Za konstruktywny dialog z branżą, którego efekty widać w nowelizacji ustawy o OZE, przedłużającej aukcyjny system wsparcia, a także list intencyjny stanowiący podstawę do podpisania trójstronnego porozumienia sektoro-

wego z inwestorami i przemysłem związanym z energetyką wiatrową na morzu.

Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej jest organizacją pozarządową, która od 1999 roku działa na rzecz rozwoju energetyki wiatrowej w Polsce. Stowarzyszenie skupia obecnie około 100 czołowych firm działających na rynku energetyki wiatrowej w Polsce: inwestorów, deweloperów, producentów turbin i podzespołów do elektrowni. PSEW zrzesza zarówno duże podmioty z kapitałem zagranicznym, jak i polskich przedsiębiorców – inwestorów oraz producentów i usługodawców w ramach całego łańcucha dostaw dla branży wiatrowej.

Politechnika Lubelska polskim Liderem Innowacyjności! Awans uczelni w Rankingu „Perspektywy”

Politechnika Lubelska ponownie została zaliczona przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy” do czołowych uczelni wyróżniających się innowacyjnością. W opublikowanym 21. rankingu szkół wyższych zajmuje 1. pozycję, uzyskując stuprocentowy wskaźnik rankingowy.

– Po raz kolejny utrzymaliśmy I miejsce w kategorii patenty i prawa ochronne. Natomiast pod względem innowacyjności przeskoczyliśmy oczko wyżej – z II miejsca na I. Jednym z najważniejszych zadań uczelni, poza edukacją i działalnością badawczą, jest skuteczny transfer najlepszych rozwiązań na rynek. Staramy się tworzyć naukowcom odpowiednie zaplecze sprzętowe, organizacyjne i finansowe, by chcieli korzystać z ochrony patentowej. Cieszę się, że są coraz skuteczniejsi. W roku akademickim 2019/2020 mamy 114 zgłoszeń patentowych, a uzyskaliśmy 56 patentów i praw ochronnych – mówi prof. Piotr Kacejko, rektor Politechniki Lubelskiej.

Wśród uczelni akademickich Politechnika Lubelska zajęła 31. pozycję. To o 2 miejsce wyżej w porównaniu z wynikami ubiegłorocznej edycji. Również w kategorii uczelni technicznych lubelska uczelnia zanotowała wzrost – z miejsca 9 na 8.

Ranking „Perspektyw” prezentuje najlepsze uczelnie w Polsce. Zestawienie uwzględni 29 wskaźników zgrupowanych w 7 kryteriów: prestiż, absolwenci na rynku pracy, potencjał naukowy, efektywność naukowa, potencjał

dydaktyczny, innowacyjność i umiędzynarodowienie.

– *Nasz ranking kierujemy do maturzystów, którym pomaga w wyborze najlepszego kierunku i uczelni. Jest on także potrzebny polskiemu środowisku akademickiemu, dla którego jest swego rodzaju „lustrem”. Widać w nim sukcesy, ale również niedociągnięcia, które trzeba poprawić* – mówi Waldemar Siwiński, prezes Fundacji Edukacyjnej Perspektywy, inicjator rankingu.

Rektor PL członkiem specjalistycznego zespołu

Minister Rozwoju Pani Jadwiga Emilewicz powołała rektora Politechniki Lubelskiej prof. Piotra Kacejko na członka Zespołu do spraw efektywności i transformacji energetycznej budynków.

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele organów administracji rządowej, samorządu gospodarczego i zawodowego oraz związków zawodowych, organizacji pracodawców i innych organizacji pozarządowych, uczelni, a także instytucji i instytutów naukowych lub badawczych.

Do zadań Zespołu należy:

- przedstawianie Ministrowi inicjatyw mających na celu osiągnięcie poprawy efektywności energetycznej i niskoemisyjności budynków;
- rekomendowanie Ministrowi rozwiązań dotyczących poprawy efektywności energetycznej budynków w procesie rozwoju polityki gospodarczej kraju;
- proponowanie, w sposób optymalny ekonomicznie, społecznie i środowiskowo, kierunków rozwoju w obszarze efektywności energetycznej budynków z uwzględnieniem ograniczania i przeciwdziałania zjawisku ubóstwa energetycznego;
- analiza i rekomendowanie zmian prawa w zakresie charakterystyki energetycznej budynków,
- dokonywanie analiz i ocen kierunków rozwoju raportów w obszarze efektywności energetycznej budynków oraz przykładów dobrych praktyk;
- promowanie i wspieranie rozwoju współpracy przedsiębiorstw działających w obszarze efektywności energetycznej budynków z uczelniami oraz instytucjami i instytutami naukowymi lub badawczymi.

Wyróżnienie HR Excellence in Research dla PL na następne 3 lata

10 sierpnia 2020 r. Komisja Europejska przekazała decyzję o utrzymaniu i przedłużeniu prawa do posługiwania się wyróżnieniem HR dla Politechniki Lubelskiej na następne trzy lata, uznając realizację Strategii HR4R PL za systematyczną i zgodną z opisem w planie działań.

Po trzech latach od uzyskania prawa do posługiwania się Logo HR przez PL, zespół asesorów Komisji Europejskiej na podstawie „Wewnętrznego Przeglądu wdrożenia Planu Działań” (ang. Internal Review Report) oraz „Raportu samooceny wg listy kontrolnej OTM-R, a także informa-

cji publikowanych na stronie poświęconej Strategii HR4R PL, dokonał oceny śródkresowej działań PL w zakresie wdrażania zasad Europejskiej Karty i Kodeksu Naukowca.

Oceniający stwierdzili, że wdrażanie planu działania jest zapewniane w sposób rzetelny, systematyczny i pro jakościowy. Zasady przyjęte na Uczelni są otwarte dla wszystkich, transparentne i porównywalne na poziomie międzynarodowym. Stwierdzono także, iż Politechnika

Lubelska oferuje przyjazne środowisko pracy naukowej, a obowiązujące w niej zasady rekrutacji są w pełni przejrzyste i zrozumiałe.

Europejscy ewaluatorzy zachęcili Politechnikę Lubelską do kontynuowania podjętych działań i dalszego wdrażania zasad Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu Postępowania przy Rekrutacji Pracowników Naukowych, życząc sukcesów i aktualizacji Strategii HR4R za 36 miesięcy.

Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla doktora Politechniki Lubelskiej

Dr inż. Maciej Szelaż z Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej znalazł się w gronie wybitnych młodych naukowców, którzy otrzymali stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wśród 211 laureatów jest jedynym przedstawicielem dyscypliny naukowej inżynieria lądowa i transport w Polsce.

Wsparcie uzyskały osoby, które prowadzą innowacyjne badania naukowe i cieszą się imponującym dorobkiem naukowym o wysokim prestiżu i międzynarodowym zasięgu. Stypendium wynosi 5.390 zł miesięcznie przez okres do 3 lat.

Dr inż. Maciej Szelaż sześć lat temu rozpoczął pracę w Katedrze Budownictwa Ogólnego Politechniki Lubelskiej. W 2017 r. uzyskał stopień naukowy doktora. Specjalizuje się w badaniach nad zjawiskami kształtującymi spękania termiczne kompozytów cementowych, powstałe w wyniku oddziaływania podwyższonych temperatur. W pracy wykorzystuje m.in. techniki komputerowej analizy obrazu, co stanowi nowatorskie podejście. Razem z innymi naukowcami zajmuje się także nano-modyfikacją struktury matrycy cementowej, czy zastosowaniem przemysłowych materiałów odpadowych w produkcji kompozytów cementowych.

Jest autorem lub współautorem 13 publikacji w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Ich sumaryczny Impact Factor wynosi 39,64. Według bazy Scopus jego prace były już cytowane 131 razy, a indeks Hirscha wynosi 8. W roku 2017 uzyskał finansowanie na swoje badania z Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursu MINIATURA.

Laureat jest także aktywny na arenie międzynarodowej. Wyniki swoich badań przedstawiał na prestiżowych międzynarodowych konferencjach organizowanych m.in. w Chinach, Malezji, Czechach, Włoszech czy Szwajcarii.

W maju 2019 r. został laureatem prestiżowego konkursu stypendialnego START dla najzdolniejszych polskich uczonych przed 30 rokiem życia, organizowanego przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej.

Medal Unii Lubelskiej dla prorektora ds. studenckich

Do grona osób odznaczonych Medalem Unii Lubelskiej – honorowym wyróżnieniem Prezydenta Miasta Lublin – dołączył prorektor ds. studenckich prof. Paweł Drożdziel.

Pan Prorektor otrzymał wyróżnienie w uznaniu za cenny wkład w budowanie systemu wsparcia dla osób starszych w Lublinie.

Jednocześnie Pan Prezydent Krzysztof Żuk podziękował prof. Pawłowi Drożdzielowi za pełną zaangażowania działalność na rzecz aktywizacji i integracji lubelskiego środowiska seniorów.

Medal Unii Lubelskiej został ustanowiony przez Prezydenta Lublina w 1999 roku podczas uroczystych obchodów 430-lecia Unii Lubelskiej. Jest przyznawany osobom szczególnie zasłużonym dla Lublina. Jest to obok Medalu „Zasłużony dla Miasta Lublin” najwyższe i najbardziej prestiżowe wyróżnienie Prezydenta.

Politechnika Lubelska w czołówce rankingu „patentowego”

Urząd Patentowy RP podsumował aktywność europejskich przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych w zakresie innowacyjności i ochrony wynalazków.

Liderami pod względem liczby dokonanych zgłoszeń w 2019 roku były uczelnie: Politechnika Lubelska (135 zgłoszeń), Politechnika Wrocławska (106 zgłoszeń) i Politechnika Śląska (103 zgłoszenia).

Natomiast biorąc pod uwagę liczbę udzielonych przez Urząd Patentowy RP patentów na wynalazki i praw ochronnych na wzory użytkowe, Politechnika Lubelska okazała się jednym z najaktywniejszych podmiotów w kraju, zajmując 2 miejsce. Nasza uczelnia zanotowała jedynie 3 patenty mniej niż lider rankingu - Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.

Pracownicy uczelni otrzymali 118 decyzji o udzieleniu patentu. Najwięcej (75) przyznanych patentów otrzymał Wydział Mechaniczny. Kolejne aplikacje pochodzą z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki (19) oraz Wydziału Inżynierii Środowiska (16).

Przykładem rozwiązań powstałych na Politechnice Lubelskiej są: urządzenie do plazmowania np. roślin, urządzenie i sposób wspomagania treningu, głównie wioślarskiego i kajakarskiego, przetwornik dźwięku, a także narzędzie do walcowania poprzecznego odkuwek kul. Innymi rozwiązaniami zaproponowanymi przez lubelskich naukowców są urządzenia do filtrowania i odzysku ciepła ze spalin odpro-

wadzanych kominem.

Działalność patentowa Politechniki Lubelskiej doceniona została również przez Fundację Edukacyjną „Perspektywy”, która w bieżącym roku ponownie zaliczyła naszą uczelnię do czołowych jednostek wyróżniających się innowacyjnością. W opublikowanym w lipcu 21. rankingu szkół Politechnika Lubelska zajęła 1. pozycję, uzyskując stuprocentowy wskaźnik rankingowy.

Fot. T. Maślona, SAF PL

Jak zaoszczędzić na ogrzewaniu?

Jak zapewnić obiektom z dużą liczbą pomieszczeń odpowiednią temperaturę i jednocześnie zmniejszyć rachunki za energię? Zespół pod kierunkiem dra inż. Tomasza Cholewy z Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej pracuje nad innowacyjnym systemem sterowania dostawą ciepła do dużych budynków, zarówno starych, jak i nowo powstających. Jego zastosowanie zapewni użytkownikom komfort cieplny oraz oszczędności zużycia ciepła na poziomie około 10% w sezonie ogrzewczym, co pozwoli na zwrot poniesionych nakładów inwestycyjnych w okresie poniżej 1 roku.

– Na razie badania prowadzimy w skali laboratoryjnej. Skupiamy się na optymalizacji rodzajów architektury zewnętrznego systemu informatycznego oraz modułu/sterownika prognozowego instalowanego w obiektach. Następnym etapem jest weryfikacja naszego rozwiązania w istniejących budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej zlokalizowanych w województwie lubelskim – mówi dr inż. Tomasz Cholewa z Katedry Jakości Powietrza Wewnętrznego i Zewnętrznego.

Jak dotąd brak jest na rynku systemów sterowania, które pozwalają w szybki, prosty i ekonomicznie uzasadniony,

a mimo to w dokładny sposób, uwzględnić wpływ głównych czynników zewnętrznych (temperatura powietrza zewnętrznego, prędkość wiatru, nasłonecznienie) i wewnętrznych (zachowanie użytkowników systemu) na potrzeby sterowania dostawą ciepła do budynków zasilanych z sieci ciepłowniczej czy też innych źródeł ciepła np. kotłowni.

– Innowacyjność rozwiązania polega na tym, że nasz sterownik będzie reagował z wyprzedzeniem na przewidywane warunki pogodowe oraz indywidualne zachowania użytkowników, co pozwoli na optymalizację dostawy ciepła do obiektu. Obecnie stosowane regulatory pogodowe bazują na aktualnej temperaturze powietrza zewnętrznego i dlatego nie pozwalają w pełni dostosować dostawy ciepła do aktualnych potrzeb. Dodatkową zaletą naszego sterownika jest krótki czas montażu, do 4 godzin, bez dodatkowych utrudnień dla użytkowników. Zarówno w przypadku budynku nowego, jak i modernizowanego, zmiany można wprowadzić łatwo i wygodnie – wyjaśnia dr Cholewa.

Badania będą trwały 3 lata. Ich koszt to blisko 1,3 mln zł. Środki na realizację projektu pochodzą z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Rozłączniki nowej generacji

Naukowcy z Politechniki Lubelskiej we współpracy ze spółką EKTO z Białegostoku stworzyli prototyp innowacyjnego próżniowego rozłącznika napowietrznego w obudowie zamkniętej. EKTOS, bo tak nazywa się urządzenie, to aparat do stosowania w inteligentnych sieciach elektroenergetycznych średniego napięcia, służący do rozłączania i załączania

prądu. Aparat jest ekologiczny, posiada lepsze parametry elektryczne, większą trwałość oraz wyższą niezawodność w porównaniu do obecnie istniejących rozwiązań. Przystosowany jest również do pracy w ekstremalnych warunkach atmosferycznych, np. przy intensywnych opadach śniegu czy dużym oblodzeniu.

Fot. J. Krzysia, SAF PL

Wynalazek posiada rozwiązania niewystępujące w aktualnie stosowanych aparatach. Nowością jest zamknięta konstrukcja bez szkodliwych dla środowiska gazów. W rozłączniku naukowcy wykorzystali technikę próżniową do gaszenia łuku elektrycznego. Jest to technologia w pełni ekologiczna, a jednocześnie pozwalająca na uzyskanie zwiększonej trwałości łączeniowej i mechanicznej. Obecnie na rynku są dostępne rozłączniki z układem komór gaszeniowych umieszczonych w środowisku sześciofluorku siarki SF₆ (gaz wywołujący efekt cieplarniany ponad 22 tysiące razy większy niż dwutlenek węgla). Rozłącznik EKTOS jest w pełni ekologiczny, a jego konstrukcja zapewnia uniezależnienie od warunków atmosferycznych, w szczególności od oblodzenia, korozji i uszkodzeń mechanicznych podczas burzy.

– *Nasze rozwiązania wyeliminują konieczność przeprowadzania regularnych przeglądów i konserwacji rozłącznika oraz stosowania szkodliwego dla środowiska gazu SF₆ (sześciofluorek siarki). Dzięki temu urządzenie będzie pracować niezawodnie przez wiele lat, co ograniczy koszty eksploatacji*

i poprawi niezawodność infrastruktury sieciowej oraz podniesie standardy jakościowe dystrybucji energii elektrycznej – mówi prof. Paweł Węgierek z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej.

Efektywność urządzenia w zarządzaniu siecią dystrybucyjną potwierdza Sławomir Staszak, dyrektor rozwoju produkcji EKTO: – *Wyposażenie urządzenia w sprzężony z układem stykowym, opracowany od podstaw, silnikowy napęd zasobnikowo-sprężynowy, umożliwi pełną automatyzację pracy sieci, co przełoży się na skrócenie przerw w dostawie energii elektrycznej.*

– *Wynalazek już w przyszłym roku zostanie wdrożony do produkcji. Jego zastosowanie poprawi jakość dystrybucji energii elektrycznej, przy jednoczesnym obniżeniu jej kosztów i strat technicznych oraz zmniejszeniu emisji dwutlenku węgla* – zapowiada Sławomir Laskowski, prezes spółki EKTO.

Prace nad nowym napowietrznym rozłącznikiem trwały 3 lata i kosztowały ponad 9 mln zł. Środki pochodziły z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Naukowcy z Politechniki Lubelskiej członkami komitetów PAN

W dniach 16-20 grudnia 2019 r. odbyły się wybory członków Komitetów Naukowych Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2020-2023.

Z grona naszej Uczelni zostali wybrani:

Do Komitetu Inżynierii Produkcji

- prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski
- prof. dr hab. inż. Antoni Świć
- dr hab. inż. Arkadiusz Gola

Do Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej

- prof. dr hab. inż. Anna Halicka
- dr hab. inż. Ewa Błazik-Borowa

Do Komitetu Elektrotechniki

- prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko

- prof. dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska
- prof. dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk
- dr hab. inż. Wojciech Jarzyna

Do Komitetu Budowy Maszyn

- prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater

Do Komitetu Mechaniki

- prof. dr hab. inż. Jerzy Warmiński

Do Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej

- prof. dr hab. inż. Oleksandra Hotra
- dr hab. inż. Sławomir Cięższyk
- dr hab. inż. Piotr Kisała
- dr hab. inż. Joanna Pawłat
- dr hab. inż. Jarosław Sikora

Projekt ehDialog

W Politechnice Lubelskiej od lipca 2019 roku realizowany jest projekt ehDialog pt. „Zastosowania i rozwój metod odzyskiwania energii z otoczenia”. Pozyskiwanie form energii z otaczającego środowiska, w tym odzyskiwanie energii w środowisku przemysłowym eliminuje potrzebę poszukiwania źródeł energii kopalnej i jest korzystne dla społeczeństwa i środowiska. Akronim ehDialog zbudowany

jest ze słów „Energy Harvesting” oraz „Dialog”, czyli nazwy konkursu MNiSW, które finansuje jego realizację. Celami projektu ehDialog są umiędzynarodowienie polskiej nauki oraz podnoszenie jakości i przełomowości badań naukowych. Naukowe kierownictwo projektu sprawuje prof. dr hab. Grzegorz Litak, kierownik Katedry Automatykacji Wydziału Mechanicznego.

Projekt polega na organizacji międzynarodowych spotkań pracowników naukowych, przedsiębiorców, wynalazców i studentów w formie warsztatów, paneli i seminariów, podczas których nawiązywana lub pogłębiana jest współpraca między uczestnikami. Utworzono kilka zespołów tematycznych. W trakcie warsztatów prezentowane są osiągnięcia zespołów w dziedzinie odzyskiwania energii z otoczenia oraz przykłady wdrożeń i komercjalizacji wyników prac.

Do udziału w projekcie zapraszani są pracownicy naukowcy oraz osoby spoza świata akademickiego. Poza organizacją warsztatów w projekcie finansowane są publikacje

w prasie naukowej lub branżowej (niepunktowanej), uczestnictwo w konferencjach zagranicznych oraz małe projekty załączkowe, zgodne z celami projektu ehDialog.

Dotychczas w ramach projektu zorganizowano warsztaty w Polsce (Lublin, Kraków, Zawiercie), USA (Falls Church, Virginia), Brazylii (Ponta Grossa) i Indiach (Chennai Madras; Bijapur Karnataka), udział w konferencjach naukowych w Polsce, Francji, USA i Brazylii oraz publikacje naukowe.

W Politechnice Lubelskiej zorganizowane zostały warsztaty z udziałem naukowców z Niemiec oraz Indii, a także wizyta naszych naukowców w Indiach w dwóch ośrodkach akademickich: Instytut Technologii Madras w Chennai oraz BLDEA Politechnic w Vijayapur. Podczas obu wizyt podpisano listy intencyjne między Uczelniami dotyczące wymiany naukowców, studentów oraz zacieśnienia współpracy naukowej.

Realizacja projektu zaplanowana jest do połowy 2021 roku, ale najprawdopodobniej zostanie ona wydłużona. Obecnie warsztaty organizowane są w formie cotygodniowych telekonferencji i webinarów. Zapowiedzi wydarzeń i rezultaty projektu publikowane są na stronie <http://eh.pol-lub.pl> oraz koncie Facebook EH Pollub. Zapraszamy do odwiedzania naszych stron i aktywnego udziału w wydarzeniach. Uczestnikami spotkań i beneficjentami projektu mogą być osoby z różnych uczelni wyższych i przedsiębiorstw z kraju i zagranicy.

Agnieszka Jaročka, Piotr Wolszczak (kierownik projektu)

Projekt finansowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą „DIALOG” w latach 2019-2021

Poprawa bezpieczeństwa ruchu w krajach zachodnich Bałkanów poprzez innowacje w programach nauczania i rozwój studiów licencjackich i magisterskich

Improving the Traffic Safety in the Western Balkan Countries through Curriculum Innovation and Development of Undergraduate and Master Studies (TRAFSAF)

Projekt TRAFSAF to działanie na rzecz budowania zdolności w dziedzinie szkolnictwa wyższego, współfinansowane przez program Erasmus +.

Celem projektu jest opracowanie i wdrożenie nowoczesnych programów nauczania, zgodnych z wymogami uczenia się w systemie bolońskim, a także krajowymi standardami, które umożliwiają kształcenie specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Dodatkowy cel projektu to podniesienie poziomu kompetencji i umiejętności ekspertów z krajów WB (Serbia, Czarnogóra, Kosowo, Bośnia i Hercegowina) działających w obszarze transportu drogowego.

W skład konsorcjum wchodzi:

1. University of Priština (UPKM, Kosovo);
2. Technical College of Applied Sciences Urosevac with temporary seat in Leposavic (TCASU, Kosovo);
3. Center for Development of Local Communities Kosovska Mitrovica (CRLS, Kosovo);
4. University of Novi Sad (UNS, Serbia);
5. The College of Applied Technical Sciences Niš (VT-SNIS, Serbia);
6. Road Traffic Safety Agency of the Republic of Serbia (ABS, Serbia);
7. University of Sarajevo (UNSA, Bosnia and Herzegovina);
8. Sinergija University Bijeljina (US, Bosnia and Herzegovina);

9. Traffic Safety Agency of Republic of Srpska (TSARS, Bosnia and Herzegovina);
10. University Adriatic Bar (AUB, Montenegro);
11. University of Montenegro (UoM, Montenegro);
12. ALPHA Centre (AC, Montenegro);
13. Universidad Politécnica de Madrid (UPM, Spain);
14. Obuda University (OU, Hungary);
15. University of Maribor (UM, Slovenia);
16. Lublin University of Technology (LUT, Poland):

- dr hab. inż. Paweł Drożdziel – koordynator z ramienia PL
- prof. dr hab. inż. Henryk Komsta
- dr hab. inż. Rafał Longwic
- dr inż. Sławomir Tarkowski
- dr inż. Rafał Wrona
- mgr inż. Iwona Rybicka
- mgr Julia Michalska.

Kick off meeting

Spotkanie inauguracyjne odbyło się w dniach 15-16 stycznia 2019 r. w siedzibie Wydziału Nauk Technicznych Uniwersytetu w Prisztinie z tymczasową siedzibą w Kosowskiej Mitrowicy. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele wszystkich partnerów projektu TRAFSAF.

Warsztaty i szkolenia najważniejsze kwestie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

Warsztaty i szkolenia dotyczące kluczowych zagadnień bezpieczeństwa ruchu odbyły się na Uniwersytecie w Mariborze w dniach 9-11 kwietnia 2019 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej, Inżynierii Transportu i Architektury. Celem było przedstawienie wszystkim partnerom projektu najistotniejszych kwestii związanych z realizacją działań związanych z pakietem roboczym „Niezbędna analiza kluczowych zagadnień bezpieczeństwa ruchu do zarządzania w regionie Zachodnich Bałkanów”.

Warsztaty i szkolenia dla kursów III w UE dla specjalistów ds. bezpieczeństwa ruchu

Spotkanie szkoleniowe na temat budowania potencjału Erasmus+ w dziedzinie projektu szkolnictwa wyższego „Poprawa bezpieczeństwa ruchu w krajach Zachodnich Bałkanów poprzez innowacje w programach nauczania i rozwoju studiów licencjackich i magisterskich” (TRAFSAF) zostało zorganizowane w dniach 25-27 czerwca 2019 r. przez zespół Politechniki Lubelskiej TRAFSAF. W zebraniu uczestniczyli prof. Piotr Kacejko, rektor PL; prof. Paweł Drożdziel, prorektor ds. studenckich; prof. Zbigniew Pater – dziekan Wydziału Mechanicznego, prof. Henryk Komsta, prof. Rafał Longwic, dr inż. Sławomir Tarkowski, dr inż. Rafał Wrona, mgr inż. Iwona Rybicka, mgr Julia Michalska, dr Celina Handzel, prof. Janusz Bohatkiewicz, mgr inż. Marcin Dębiński, mgr inż. Maciej Hałucha dr inż. Mariusz Dzieńkowski i dr inż. Jakub Smółka.

Głównymi celami spotkania były:

- szkolenie dla nauczycieli;
- szkolenie dla kursów LLL;
- szkolenie z najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa ruchu w Polsce;
- wizyty w laboratoriach – PTV Vissim – modelowanie systemów transportu i PC – CRASH rekonstrukcja

wypadków drogowych;

- wprowadzenie partnerów z określeniem celów, określonych kompetencji i efektów uczenia się w ramach programu studiów licencjackich / magisterskich na uczelni w PB;
- poprawa środowiska dydaktycznego i wyposażenie laboratoriów;
- wizyta: Centrum kontroli ruchu na obwodnicy miasta Lublina i model systemu zwalniania ruchu (Puławy-Kazimierz Dolny).

Warsztaty i szkolenia dla najlepszych praktyk w bezpieczeństwie ruchu drogowego

Trzecie spotkanie szkoleniowe TRAFSAF zostało zorganizowane przez Universidad Politécnica de Madryt. Escuela Técnica Superior de Ingenieros de Telecomunicación (ETSIT) w dniach 24-26 września 2019 r. Spotkanie zostało zorganizowane przez zespół UPM TRAFSAF, koordynowanego przez prof. dr. Slobodana Bojanic.

Głównymi celami spotkania były:

- szkolenie kadry nauczycielskiej;
- szkolenie na podstawie programu studiów licencjackich, magisterskich w zakresie bezpieczeństwa ruchu;

- szkolenie w zakresie najlepszych praktyk w zakresie bezpieczeństwa ruchu w Hiszpanii;
- wizyty w laboratoriach zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- prezentacja projektów programu partnerskiego WB HEI w ramach WPA2.1 Określenie celów, konkretnych kompetencji i efektów uczenia się w ramach programu studiów licencjackich/magisterskich na uczelni w WB (8 prezentacji HEB w WB).

Szkolenie kadry nauczycielskiej, nowe metody nauczania i najlepsze praktyki w zakresie bezpieczeństwa ruchu na Węgrzech

Spotkanie odbyło się w dniach 10-12 grudnia 2019 r. na Óbuda University (OU), Bánki Donát Faculty of Mechanical and Safety Engineering (BGK).

Głównymi celami spotkania były:

- określenie celów efektów uczenia się w ramach progra-

mu studiów licencjackich, magisterskich;

- opracowywanie treści kursów i programów nauczania;
- szkolenie kadry nauczycielskiej;
- poprawa środowiska nauczania i wyposażenia laboratoriów.

Politechnika Lubelska na Mapie Infrastruktury Badawczej

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosiło wyniki naboru wniosków o wpisanie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Infrastruktury Badawczej. Na liście znajduje się 70 jednostek, które znacząco wpływają na wzrost doskonałości badań naukowych. Z Lublina jest jedna uczelnia – Politechnika Lubelska.

Polska Mapa Infrastruktury Badawczej powstała z inicjatywy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Skupia ona infrastruktury o najwyższym potencjale doskonałości naukowej, łączące potencjał badawczy w dziedzinach istotnych dla rozwoju nauki oraz kraju.

– *Umieszczenie Politechniki Lubelskiej na Polskiej Mapie Infrastruktury Badawczej jest wyrazem uznania dla naszego potencjału badawczego. Oznacza również większe szanse w staraniach o środki przeznaczone na inwestycje związane z działalnością naukową* – mówi prof. Piotr Kacejko, rektor Politechniki Lubelskiej.

Lubelskie centrum badawcze będzie inwestować w innowacyjne badania dotyczące próśrodkowiskowych i energooszczędnych materiałów oraz technologii. – *Będziemy jedyną jednostką naukową w regionie, która swoim zakresem badawczym obejmie energetykę, inżynierię środowiska, inżynierię materiałową oraz inżynierię systemów opto- i mechanicznych niezbędnych do sterowania procesami technologicznymi* – podkreśla rektor Kacejko.

W ramach centrum naukowcy będą pracować nad otrzymywaniem materiałów o ściśle zdefiniowanych parametrach

struktury i właściwościach, takich jak: implanty, kompozyty, laminaty czy sorbenty. Zajmą się także poznaniem istoty zjawisk związanych z m.in.: pozyskiwaniem energii, otrzymywaniem materiałów funkcjonalnych, recyklingiem surowców odpadowych oraz analizą ich przebiegu za pomocą zaawansowanych systemów komputerowych i algorytmów wykorzystujących głębokie uczenie.

Aby takie badania mogły zostać przeprowadzone, potrzebny jest nowoczesny sprzęt. Uczelnia zamierza kupić urządzenia, które są unikatowe w skali kraju, jak np. uniwersalny symulator termomechaniczny oraz wysoko rozdzielczy nanotomograf rentgenowski. Pozostałe urządzenia to: system pomiarowy składu gazów w komorze spalania oraz spalin, zestaw do badania wytworzonych inteligentnych czujników i algorytmów z wysokowydajnym systemem do obliczeń równoległych, stanowisko do badań intensyfikacji produkcji biogazu z wykorzystaniem zaawansowanych metod obróbki wstępnej i analizy biomasy, spektrometr do badań próbek stałych i ciekłych.

Zakupiony sprzęt będzie wykorzystywany przez pracowników uczelni oraz podmioty zewnętrzne, w tym przedsiębiorstwa zainteresowane wykonaniem specjalistycznych badań.

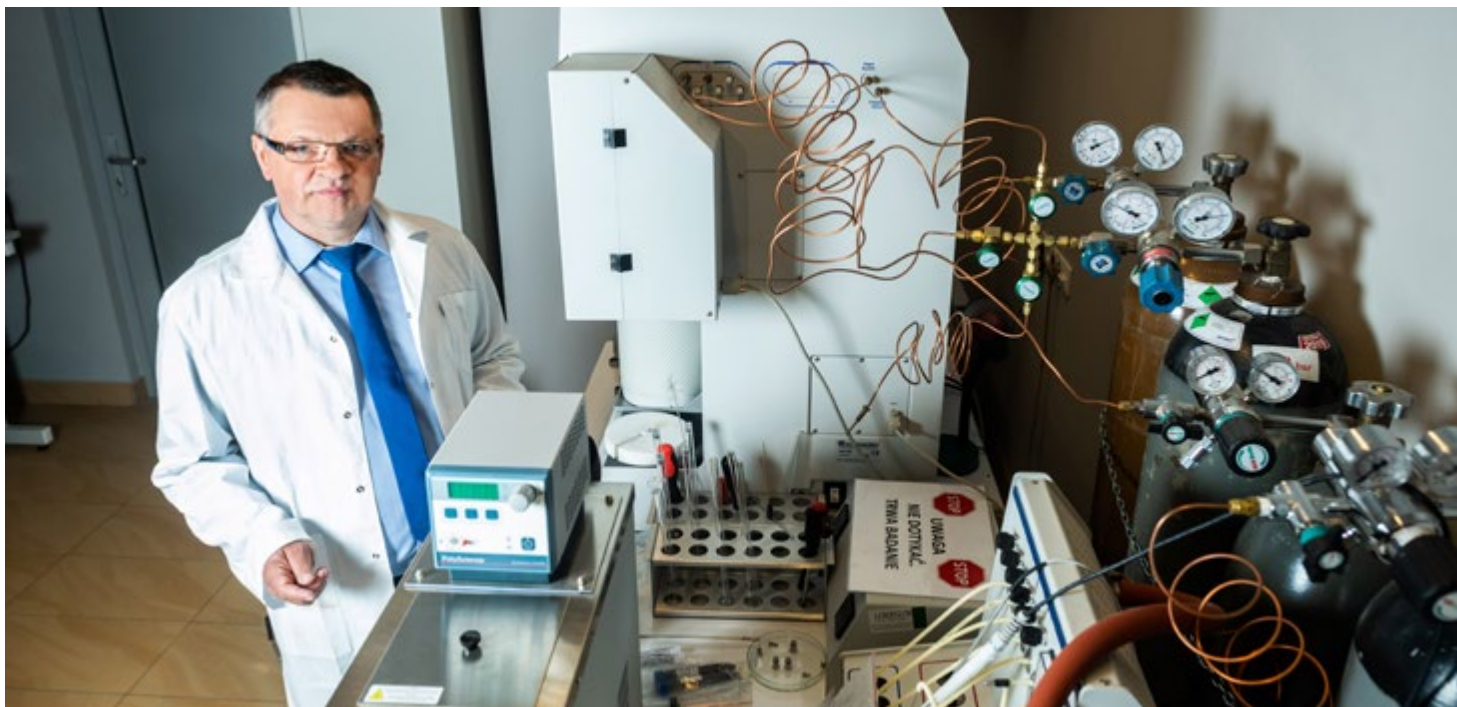
Koszt zakupu urządzeń to ponad 42 mln zł. Środki uczelnia zamierza w większości pozyskać z Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój.

Nowe możliwości wykorzystania popiołów lotnych

Konsorcjum FUNash opracowuje serię materiałów funkcjonalizowanych do zastosowań w budownictwie (cementy specjalne i biocementy), rolnictwie (nawozy, bio-nawozy i bioinhibitory) oraz inżynierii środowiska (sorbenty i biopreparaty do remediacji zanieczyszczonych wód, gleb i gazów). W tym celu uczeni wykorzystują popioły lotne – produkty uboczne powstające w wyniku spalania węgla w energetyce zawodowej.

Realizacja projektu pn.: „Popioły lotne jako prekursory materiałów funkcjonalizowanych” w ramach programu TEAM-NET Fundacji na rzecz Nauki Polskiej rozpoczęła się w październiku 2019 r. W jego skład wchodzi: Politechnika Lubelska – Wydział Budownictwa i Architektury (lider), Akademia Górniczo-Hutnicza – Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska oraz Uniwersytet Warszawski – Wydział Biologii.

Prototyp respiratora

Naukowcy z Politechniki Lubelskiej oraz Uniwersytetu Medycznego w Lublinie zakończyli budowę prototypu respiratora. Jest to niskobudżetowe urządzenie służące do wspomagania oddychania u osób z niewydolnością oddychową występującą np. w przypadku zarażenia wirusem Covid-19. To odpowiedź na apel pracowników służby zdrowia oraz dramatyczną sytuację na świecie, gdzie gwałtowny przyrost zachorowań na koronawirusa spowodował ogromny wzrost zapotrzebowania na urządzenia wspomagające oddychanie.

– *Prototyp urządzenia powstał przy wykorzystaniu tanich, powszechnie dostępnych materiałów oraz elementów*

wydrukowanych na drukarkach 3D. Pracowaliśmy nad nim ponad miesiąc. Urządzenie zostało zbudowane w oparciu o silnik elektryczny i układ przekładni umożliwiający cykliczne ściskanie worka AMBU służącego do resuscytacji ręcznej. Szacunkowy koszt wykonania nie przekracza 1 tys. zł – mówi prof. dr hab. n. med. Ryszard Maciejewski, koordynator projektu, kierownik Katedry Anatomii Człowieka Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

Z prof. Maciejewskim przy realizacji projektu pracują: dr inż. Marcin Maciejewski z Zakładu Teleinformatyki i Diagnostyki Medycznej na Wydziale Elektrotechniki

i Informatyki Politechniki Lubelskiej oraz mgr inż. Robert Karpiński z Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn i Mechatroniki na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej.

Prototyp zostanie przekazany do badań w warunkach klinicznych do Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii SPSK nr 1 w Lublinie.

Zbudował stanowisko do ultradźwiękowych badań nieniszczących

Dr inż. Patryk Jakubczak skonstruował zautomatyzowane stanowisko do ultradźwiękowych badań nieniszczących wieloprzetwornikową techniką przejścia. Dzięki urządzeniu możliwe jest wykrywanie wad występujących wewnątrz materiału, w strefach przypowierzchniowych i na powierzchni badanych elementów maszyn i konstrukcji, czyli niedoklejeń, porowatości oraz defektów eksploatacyjnych – pęknięć, korozji czy rozwarstwień.

– Stanowisko budowałem przez rok. Może być ono stosowane w dowolnej gałęzi przemysłu, jednak przede wszystkim w przemyśle lotniczym, maszynowym, stoczniowym, metalurgicznym, w motoryzacji i medycynie. Czyli wszędzie tam, gdzie konieczne są innowacyjne metody i urządzenia diagnostyczne o wysokiej efektywności wykrywania oraz wymiarowania wad produkcyjnych i eksploatacyjnych – mówi dr inż. Patryk Jakubczak z Katedry Inżynierii Materiałowej.

Urządzenie pozwala tworzyć precyzyjne obrazy i przekroje badanych obiektów z oznaczonymi skalą barw obszarami w materiale, które uległy uszkodzeniu, korozji, wtrąceniu czy zmianom geometrii.

– Jedną z największych zalet stanowiska jest możli-

wość *wysokoefektywnego badania materiałów złożonych strukturalnie (np. materiałów warstwowych, laminatów metalowo-włóknistych, cechujących się dużym tłumieniem fal dźwiękowych i generowaniem wielu odbić wtórnych niemożliwych do filtrowania) oraz geometrycznie (np. obiektów cechujących się licznymi krzywiznami, w tym nieregularnymi, posiadających kieszenie/wybrania, nity, spoiny/napoiny)* – wyjaśnia dr Jakubczak.

Urządzenie posiada również inne korzyści. Badania prowadzone na stanowisku należą do grupy badań:

- nieniszczących – nie zmieniają stanu struktury badanych obiektów,
- objętościowych – umożliwiają badania całej objętości badanych materiałów,
- jakościowych – umożliwiają ocenę rodzaju uszkodzenia,
- ilościowych – umożliwiają precyzyjne lokalizowanie i wymiarowanie defektów lub wymiarowanie detali (np. grubość, głębokość otworów itp.),
- niewrażliwych na niejednorodność strukturalną badanych materiałów.

PL i PWSZ w Chełmie razem produkują przyłbice

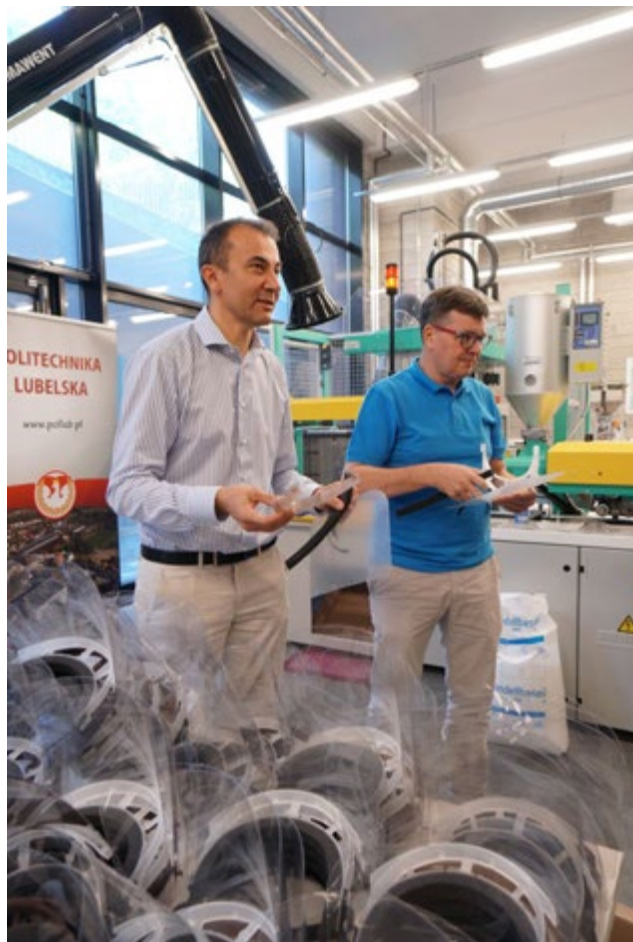
Politechnika Lubelska oraz Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie połączyły siły w walce z koronawirusem. Naukowcy obu uczelni produkują sprzęt ochronny, który będzie wykorzystywany w trakcie trwającej epidemii. Dzięki zastosowaniu technologii wtryskiwania konwencjonalnego wytwarzane są przyłbice. Metoda ta zapewnia bardzo dobrą jakość części, wysoką wydajność i niski koszt jednostkowy wykonania.

– Naukowcy z Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej wykonali projekt opaski. W wersji cyfrowej został on przekazany do PWSZ, gdzie powstała forma wtryskowa. Gotowa forma trafiła do Katedry Technologii i Przetwórstwa Tworzyw Polimerowych. Zamontowaliśmy ją na wtryskarce laboratoryjnej. Następnie opaski przewożone są do PWSZ w Chełmie, gdzie montowane są folie, gumki oraz gąbki ochronne – mówi prof. Zbigniew Pater, dziekan Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej.

Dotychczas naukowcy wyprodukowali tysiąc przyłbic. Dziennie może powstawać ich ok. 200. Jednostkowy koszt wytworzenia przyłbicy oscyluje w granicach 3 zł.

– Dzięki tego typu inicjatywom pokazujemy, że nasze uczelnie potrafią efektywnie współpracować, i że wspólne zaangażowanie przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii ma istotny wpływ na funkcjonowanie naszego otoczenia, szczególnie w momentach kryzysowych – zauważa prof. Arkadiusz Tofil, rektor PWSZ w Chełmie.

Uczelnie, przy produkcji przyłbic, współpracują w firmami. PPMB Niemce zakupiło i dostarczyło folię do przyłbic, a firma „Dziedzik” wykonuje wykrawanie foli. Dzięki wsparciu tych firm udało się zdobyć odpowiedni rodzaj foli, będący towarem wyjątkowo trudnym do zakupu.

Centrum Informacji Naukowo-Technicznej Politechniki Lubelskiej

Dobrze funkcjonująca biblioteka akademicka to centrum informacji, komunikacji naukowej i zasobów informacyjnych w uczelni. Znaczenie tradycyjnego zasobu książek i czasopism drukowanych zmniejsza się sukcesywnie, ustępując organizacji źródeł elektronicznych, informacji o nich oraz działalności dydaktycznej. Zmiany te wymagają podnoszenia kwalifikacji oraz zabiegów promocyjnych. Wychodzenie z ofertą usług do studentów i pracowników naukowych jest obecnie jednym z priorytetów pracowników biblioteki.

W Bibliotece Politechniki Lubelskiej zadania zostały znacznie poszerzone ponad działalność bibliotekarską, nie

tylko o dokumentowanie dorobku naukowego Uczelni, ale również o związane z nim elementy dotyczące ewaluacji. Dodatkowa rola została ugruntowana przez kolejne lata. Sprzyjały temu nowe rozwiązania prawne dotyczące kategoryzacji uczelni, potem Ustawa 2.0. Scentralizowanie oceny na poziomie ministerialnym sprawiło, że nasza jednostka stała się ośrodkiem weryfikacji i przesyłania danych o publikacjach naukowych.

Inne, pozabiblioteczne obowiązki zostały dodane w 2010 r. wraz z włączeniem wydawnictwa uczelnianego. Tradycyjne wydawanie monografii, podręczników i czasopism poszerzono o równoległe publikowanie w Bibliote-

ce Cyfrowej PL w trybie Open Access. W ostatnim czasie zostało przygotowane i udostępnione kolejne narzędzie dla czasopism Politechniki Lubelskiej – platforma wydawnicza w Open Journal System.

Trzy nurty zadań: biblioteczny, bibliometryczny i wydawniczy wpłynęły na decyzję o przekształceniu Biblioteki Politechniki Lubelskiej w Centrum Informacji Naukowo-Technicznej. W zmienionej strukturze zostały wyodrębnione obszary w których system biblioteczno-informacyjny stanowi bazę dydaktyczną. Składa się z Działu Zasobów

oraz Działu Usług Biblioteczno-Informacyjnych. W pierwszym gromadzone są i opracowywane zasoby drukowane i elektroniczne, drugi świadczy wszelkie usługi związane z udostępnianiem i informacją o zasobach które pozyskujemy, a także tych które znajdują się w trybie OpenAccess. Ośrodek ds. Analiz Bibliometrycznych i Wydawnictwo PL wspiera swymi działaniami Uczelnię w realizacji zadań naukowych.

Dorota Tkaczyk

Ośrodek Analiz Bibliometrycznych

Główną rolą OAB jest wsparcie Uczelni w procesie ewaluacji działalności naukowej. Realizacji zadania, przy pełnym wykorzystaniu potencjału technologicznego i merytorycznego, podjęli się doświadczeni bibliotekarze Ośrodka Informacji Naukowo-Technicznej oraz specjalista informatyk.

Działalność dokumentacyjna

„Ośrodek” administruje i koordynuje dokumentowanie dorobku piśmienniczego Uczelni w naszym nowym autorskim oprogramowaniu – Bazie Publikacji Pracowników PL. Sprawuje nadzór nad całością prac związanych z uzupełnianiem bazy, korektą i aktualizacją danych. Prowadzone są tu prace usprawniające funkcjonowanie bazy, a także przesyłanie danych do Modułu Sprawozdawczego Polskiej Bibliografii Naukowej. Rejestracja dokumentów, sprawdzanie ich kompletności i ewentualny kontakt z autorami jest nadal po stronie bibliotekarzy z bibliotek wydziałowych. Ponadto pracownicy OAB współredagują elektroniczne, ogólnopolskie bazy danych z zakresu nauk technicznych: BazTech i BazTol.

Działalność informacyjno-bibliometryczna

Poza standardowymi usługami informacyjnymi (bibliotecznymi, bibliograficznymi, faktograficznymi) oferu-

jemy wykonanie analiz dorobku naukowego Uczelni i pojedynczych badaczy, z użyciem specjalistycznych narzędzi analitycznych – InCites, SciVal. Pracownicy OAB bazując na tych narzędziach bibliometrycznych, mogą wspomóc naukowców czy grupy badawcze podczas monitorowania bieżących trendów w reprezentowanych przez nich dyscyplinach. Pomóc zidentyfikowania kluczowych badaczy, a także lokalną lub światową pozycję wybranego obszaru badań. W kontekście nowych zasad ewaluacji dorobku naukowego podejmujemy też działania wspierania pracowników naukowych przy zasilaniu ich indywidualnych kont ORCID oraz innych portali społecznościowych skierowanych do środowiska akademickiego.

Zachęcamy do zapoznania się z nową stroną [www](http://biblioteka.pollub.pl/oab) Ośrodka Analiz Bibliometrycznych. Będziemy na niej dzielić się wiedzą na tematy związane z Ustawą 2.0, prawa autorskiego i Open Access oraz innych obszarów działalności OAB: <http://biblioteka.pollub.pl/oab>

W celu skorzystania z oferty OAB zapraszamy do odwiedzin, kontaktu telefonicznego (81 538-46-86) lub mailowego (oin@pollub.pl).

Nasz adres: Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii, ul. Nadbystrzycka 36 C, pokój 309 C, poziom 3 – granatowa linia.

Łukasz Tomczak

Lublin University of Technology Publishing House – platforma wydawnicza Open Journal Systems do obsługi czasopism Politechniki Lubelskiej

Zakupienie platformy wydawniczej, umożliwiającej centralizację procesów publikacyjnych czasopism PL to wynik współpracy redaktorów czasopism z Wydawnictwem Politechniki Lubelskiej, działającym w strukturze Centrum Informacji Naukowo-Technicznej.

W lutym 2019 roku na stanowisko koordynatora ds. platformy czasopism Politechniki Lubelskiej powołano dr Annę Kołtunowską, która dokonała rozpoznania wśród dostępnych na rynku systemów i usług, by następnie przeprowadzić szereg spotkań z firmami prezentującymi

platformy elektroniczne. Po dokonaniu oceny ofert CINT i redakcja podjęła decyzję o podpisaniu umowy z firmą Libcom Piotr Karwasiński, która zobowiązała się postawić platformę typu Open Journal Systems na wewnętrznym serwerze CINT-u, a także objąć funkcję pośrednika z organizacją Crossref (dystrybutorem numerów DOI i weryfikacji w programie antyplagiatowym Ithenticate). Utworzoną dla Uczelni platformę nazwano „Lublin University of Technology Publishing House” – LUT PH (adres strony: ph.pollub.pl).

Open Journal Systems to oprogramowanie udostępniane na otwartej licencji GNU, stworzone przez inicjatywę międzyuniwersytecką Public Knowledge Project, służące do pracy redakcyjnej jednego lub więcej czasopism. Możliwe jest bezpłatne pobranie tego oprogramowania, jednak niezbędne jest przy tym samodzielne przystosowanie go do potrzeb danego użytkownika – jednej lub wielu odrębnych redakcji. Tego rodzaju personalizacji dokonała dla Politechniki Lubelskiej firma informatyczna Libcom, która w okresie czerwiec – październik 2019 postawiła system na serwerze i zaimplementowała na nim sześć czasopism: „Budownictwo i Architektura”, „Informatyka, Automatyka, Pomiary w Gospodarce i Ochronie Środowiska” (IAPGOŚ), „Journal of Computer Sciences Institute” (JCSI), „Journal of Technology and Exploitation in Mechanical Engineering” (JTEME), „Teka Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych”, „Ochrona Dziedzictwa Kulturowego” (ODK).

Działanie platformy OJS można opisać jako ciąg prac

wewnątrzredakcyjnych, wykonanych na danym tekście od momentu złożenia artykułu przez autora do opublikowania gotowego tekstu na stronie internetowej. Po uzyskaniu wersji wydawniczej tekstu redaktor zamieszcza artykuł w numerze czasopisma i nadaje mu numer DOI (Digital Object Identifier), który ułatwia udostępnianie i cytowanie artykułu w Internecie i bazach indeksacyjnych. System OJS umożliwia rozpowszechnianie artykułów na otwartej licencji – Wydawnictwo Politechniki i wspomniane czasopisma wybrały Creative Commons – Uznanie autorstwa – Na tych samych warunkach (CC BY-SA 4.0 PL). Dowolny użytkownik platformy, nawet niezarejestrowany, może pobierać pliki pdf z artykułami bezpłatnie drogą internetową. Platforma nie tylko zwiększa widoczność artykułu, ale dzięki deponowaniu i przekazywaniu metadanych (m.in. za pośrednictwem systemów organizacji Crossref) ułatwia cytowanie oraz indeksowanie prac w bazach.

Politechnika Lubelska jest również wydawcą kilku innych czasopism, które zostały podłączone do strony głównej platformy, ale są obsługiwane w innych systemach, czyli poza LUT PH: „Advances in Science and Technology Research Journal” (ASTRJ), „Journal of Ecological Engineering” (JEE), „Inżynieria Ekologiczna”, „Problemy Ekorozwoju”. Podlinkowane zostało także czasopismo „Applied Computer Science” (ACS), którego wydawcą jest Polskie Towarzystwo Promocji Wiedzy, a jego redaktorami są pracownicy Politechniki Lubelskiej.

Anna Kołtunowska

Nowe stanowiska badawcze na Wydziale Inżynierii Środowiska

W ostatnim roku Wydział Inżynierii Środowiska wzbogacił się o dwa nowoczesne stanowiska badawcze:

1. Stanowisko do wielopierwiastkowych badań specjacyjnych z wykorzystaniem trójkwadropolowego systemu GC/HPLC-ICP-MS/MS wraz z modułem przygotowania próbek
2. Stanowisko do analiz prób środowiskowych w wodzie, ściekach, osadach i glebie, obejmujące analizy TOC i TN.

Inwestycja ta kosztowała 3 201 986,03 PLN i zrealizowana została z grantu 7046/IA/SP/2019 otrzymanego z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Głównym modułem pierwszego stanowiska jest tandemowy spektrometr mas ICP-MS/MS Agilent 8800 w układzie potrójnego kwadropola. W skład jednostki głównej wchodzi trójkwadropolowy spektrometr mas z plazmą wzbudzoną indukcyjnie, oprogramowanie, moduł analizy pojedynczych nanocząstek, chłodziarka, autosampler, oraz inne niezbędne akcesoria oraz materiały eksplo-

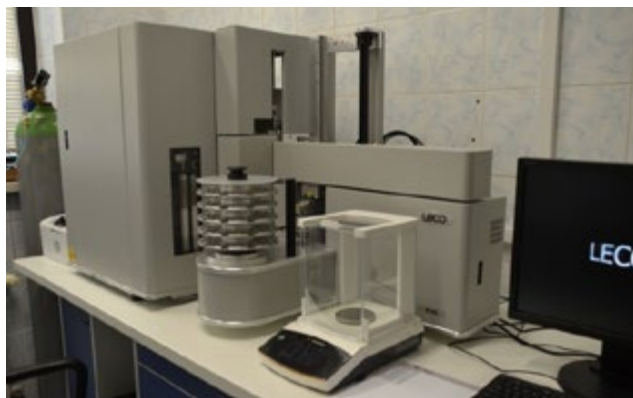
atacyjne. Poza klasycznym wprowadzaniem próbek (próbki wodne po mineralizacji lub zakwaszeniu) system umożliwia współpracę z wprowadzaniem rozpuszczalników organicznych. Analizę specjacyjną umożliwiają alternatywne systemy wprowadzania próbek poprzez sprzęgnięcie ICP-MS/MS z chromatografią ciecząową – Agilent 1200 series (umożliwiając m.in. analizę specjacyjną Cr, As oraz kompleksów platyny), oraz z chromatografią gazową Agilent 860, który będzie wykorzystywany w badaniach procesów biometylacji. W zadaniu ujęto także mineralizator, osprzęt do bezpiecznego przechowywania gazów reakcyjnych, a także destylarkę do kwasów.

Drugie stanowisko badawcze – do oznaczania podstawowych parametrów chemicznych posiada nowoczesne rozwiązanie do analizy różnych postaci węgla wykonywane w oparciu o technikę spalania i detekcji NDIR oraz azotu całkowitego analizowane techniką chemiluminescencji CLD. Urządzenie umożliwia oznaczenia nie tylko w wodach „czystych” ale także gruntowych, powierzchniowych,

System ICP-MS/MS Agilent 8900 z Układami wprowadzania próbek (GC i HPLC) umożliwiającymi analizę specyficzną zainstalowany w Laboratorium Analiz Środowiskowych WIŚ PL

eluatów glebowych, oraz ścieków komunalnych i przemysłowych bez konieczności usuwania cząstek zawieszonych. Dodatkowo aparat umożliwia analizy azotu całkowitego (TN), co pozwoli na pełniejszą charakterystykę wód gruntowych i ścieków. Druga część zestawu do analizy to analizator ciał stałych, który ma pozwolić na oznaczanie z jednej naważki, w jednym cyklu analizy wszystkich postaci węgla TOC/TIC/TC w tym również obu składowych frakcji całko-

Analizator TOC/TC/IC/ LECO do próbek stałych w Laboratorium Analiz Środowiskowych WIŚ PL

witego węgla organicznego TOC: frakcji biodegradowalnej AOC i frakcji nie biodegradowalnej ROC). Zaproponowany element stanowiska pracuje w trybie gradientów termicznych i służy do analizy próbek stałych. Moduł ten pozwoli na analizę gleb mineralnych, próchnicowych, humusowych, torfowych, kompostów, osadów dennych, osadów ściekowych, materiałów roślinnych i odpadów.

CELISE- HORYZONT 2020

Grupa Badawcza pod kierownictwem profesora Wojciecha Franusa: <http://msagroup.pollub.pl/> jest Partnerem Konsorcjum Projektowego 101007733 — CELISE, które uzyskało finansowanie dla projektu pt. „Sustainable production of Cellulose-based products and additives to be used in SMEs and rural areas”. Projekt będzie realizowany w ramach programu HORYZONT 2020 MSCA-RISE-2020 — Maria Skłodowska-Curie Research and Innovation Staff Exchange.

Skład Konsorcjum:

1. Universidad de Cantabria – Koordynator Projektu
2. Universidad Politecnica de Madrid
3. Latvijas Valsts Koksnes Kimijas Instituts
4. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
5. Politechnika Lubelska
6. Bangor University
7. The University of Warwick
8. TWI Limited
9. NIBIO - Norsk Institutt for Bioekonomi
10. Aristotelio Panepistimio Thessalonikis
11. INOCURE Sro
12. Carbon Compost Company
13. ECORESOURCES Ike
14. Universidad Cooperativa de Colombia
15. Universidad Nacional de Chimborazo
16. Universidad Nacional del Litoral.

Kwota dofinansowania KE: 621 000 EUR

Cel projektu CELISE: stworzenie międzynarodowej współpracy pomiędzy europejskimi instytucjami badawczo-innowacyjnymi i przemysłem a zespołami naukowymi Ameryki Łacińskiej poprzez wymianę wiedzy i doświadczeń w zakresie otrzymywania nowych typów materiałów na bazie celulozy.

Projekt wspomaga rozwój wiedzy i doskonałości naukowej, umożliwiając europejskim uniwersytetom i otoczeniu przemysłowemu nawiązanie i utrzymanie kontaktów ze swoimi partnerami biznesowymi, ułatwiając tym samym dostęp do badań środowiskach w skali globalnej, odpowiadających bezpośrednio priorytetom UE i ONZ oraz w ramach celów zrównoważonego rozwoju.

Grupa Badawcza MSA Group z Politechniki Lubelskiej będzie zajmować się otrzymywaniem innowacyjnych materiałów z celulozy, pozostałości biomasy oraz odpadów przemysłowych (popioły lotne), które znajdą zastosowanie w budownictwie.

Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla ekonomii i nauk o zarządzaniu

W dniach 15-21 września 2019 r. na Islandii – Reykjavík – Siglufjörður – Akureyri odbyła się konferencja pt.: „Rozwój regionu i organizacji wyzwaniem dla ekonomii i nauk o zarządzaniu” organizowana przy współdziałaniu Wydziału Zarządzania, Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa Oddział w Lublinie oraz MUNDO International Consulting w Islandii.

W Konferencji uczestniczyli profesorowie, członkowie PTE i TNOiK reprezentujący wszystkie ważniejsze ośrodki naukowe w Polsce (Szkola Główna Handlowa, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Poznański, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Politechnika Lubelska, Politechnika Częstochowska, Akademia Wojskowa we Wrocławiu) oraz przedstawiciele nauki z Islandii, Niemiec, Rosji oraz Holandii.

Naukowy patronat nad Konferencją objęli: prof. Leszek Kiełtyka – prezes Zarządu Głównego TNOiK, prof. Bogdan Nogalski – prezes Komitetu Naukowego Organizacji i Zarządzania PAN oraz prof. Piotr Kacejko – rektor Politechniki Lubelskiej, Patronat medialny – „Przeгляд Organizacji”.

Wydarzenie otworzyli mer Siglufjörður Mr Gunnar Birgisson oraz prof. dr hab. Ewa Bojar – przewodnicząca Konferencji, która wygłosiła referat nt.: „The role of social capital in the development of regions. Why are we here?”

Konferencji towarzyszyły wizyty studyjne w kilku przedsiębiorstwach, na Uniwersytecie w Akureyri, Instytucie Rozwoju Regionalnego. Odbyły się także spotkania z władzami lokalnymi Siglufjörður (z merem – Mr Gunnarem Birgissonem, merem Akureyri – Ms Ashildur Sturludottir i merem Skagafiörður Mr Sigfus Ingi Sigfusson).

Odwiedzane przez uczestników Konferencji miejsca to wzorcowo zorganizowane małe i średnie firmy w Islandii: w Saudarkrokur fabryka przetwórstwa skór owczych i rybich, przedsiębiorstwa high tech – Genis and Primex,

zakład przetwórstwa ryb, zakład poboru i gospodarki gorącą wodą, kąpieliska geotermalne stanowiące przykład CSR, a także hotele umożliwiające prowadzenie działalności turystycznej.

Dobre praktyki Islandii dotyczą wykorzystania kapitału społecznego. Umiejętność budowania relacji między:

- władzą a lokalną społecznością,
- przedsiębiorcami, którzy nie tylko konkurują, ale również współpracują na rzecz społeczności lokalnej,
- lokalną społecznością a cudzoziemcami,
- młodzieżą powracającą po odbyciu edukacji do swoich stron rodzinnych,

to kapitał ważny dla rozwoju lokalnych obszarów, a w konsekwencji całego kraju.

Wizyta międzynarodowej grupy naukowców wzbudziła zainteresowanie polskiego konsula w Islandii Pana Jakuba Pilcha oraz honorowego konsula Hiszpanii w Islandii Margrét Jónsdóttir Njarðvík. Wspólne spotkanie i wymiana poglądów dostarczyła wiedzy na tematy dotyczące potencjalnych obszarów kooperacji.

Podsumowując, zorganizowane w Islandii przedsięwzięcie naukowe skłania do refleksji, że w większym niż dotychczas stopniu powinniśmy prowadzić intensywną współpracę między Islandią i Polską na wielu polach – a przede wszystkim wspólnych badań naukowych. Dobra praktyka Islandii w zakresie zatrudniania pracowników fizycznych rekrutowanych w Polsce, ich rzetelna praca, pracowitość i odpowiedzialność podkreślane były na każdym kroku i przez wszystkich spotkanych pracodawców oraz władze lokalne i regionalne. To dobra wskazówka, że należy przenieść współpracę z najniższych poziomów na poziom wymiany doświadczeń naukowych i prowadzenie wspólnych badań.

Dobre praktyki we współpracy nauki z otoczeniem społecznym i biznesowym

22 października 2019 r. na Wydziale Zarządzania odbyło się międzynarodowe seminarium naukowe poświęcone tematyce dobrych praktyk we współpracy nauki z otoczeniem społecznym i biznesowym. Stanowiło ono kontynuację podjętego w maju 2018 roku przez Katedrę Zarządzania oraz Lubelski Oddział TNOiK tematu badawczego dotyczącego różnorodności zarządzania. Seminarium to odbyło się w ramach przygotowanego przez Biuro Kształcenia Międzynarodowego Politechniki Lubelskiej *8th International Staff Training and Teaching Week*.

W przeddzień Seminarium, tj. 21 października 2019 r., na rozpoczynającej *8th International Staff Training and Teaching Week* sesji wykład inauguracyjny zatytułowany *Diversity Management and Cultural Competences* wygłosiła reprezentująca Katedrę Zarządzania dr hab. Barbara Mazur.

W Seminarium udział wzięło 14 zagranicznych naukowców. Byli to:

- Diogo Bandeira de Albuquerque, reprezentujący Uniwersytet Estadual de Montes Claros w Brazylii,
- Helio Raymundo Ferreira Filho reprezentujący Uniwersytet do Estado do Pará w Brazylii,
- Hadia Kebir i Mohammed Aberrezak Boutaghane reprezentujący Uniwersytet Abdelhamid Ibn Badis de Mostaganem w Algierii,
- Aniek Rumijati i Eny Supraptireprezentujące Uniwersytet Muhammadiyah Malang w Indonezji,
- Benaissa El Fahime i Mohammed RadouaniMoulay reprezentujący Uniwersytet Ismail w Maroku,
- TarikBoujihai Mohammed EbnTouhami reprezentujący Uniwersytet Ibn Tofail w Maroku,
- Dan Scarpete reprezentujący „Dunărea de Jos” Uniwersytet Galati w Rumunii,

- Daniel Cervantes i Yarisol Anneris Castillo Quiel reprezentujący Universidad Tecnológica de Panamá w Panamie, oraz
- Valeriia Martinovich reprezentująca Belarusian National Technical University.

Ponadto w Seminarium uczestniczyło duże grono pracowników naukowo-dydaktycznych oraz studentów Wydziału Zarządzania.

Seminarium, którego moderatorem była dr hab. Barbara Mazur, rozpoczęło się wystąpieniem kierownika Katedry Zarządzania dr. hab. inż. Grzegorza Gliszczyńskiego, który po przywitaniu gości w krótkich słowach zaprezentował tematykę badań prowadzonych przez pracowników Katedry. Głos zabrał również reprezentujący władze Wydziału dr hab. inż. Artur Paździór, który przywitał wszystkich uczestników seminarium oraz przedstawił charakterystykę Wydziału. Po przywitaniu przystąpiono do prezentowania wystąpień przygotowanych przez zagranicznych gości oraz pracowników i studentów Wydziału.

Prezentujący omawiali działania podejmowane przez ich uczelnie, których celem było implementowanie naukowych osiągnięć do praktyki biznesowej. Przedstawiane przez nich sposoby były innowacyjne oraz niejednokrotnie unikatowe i stanowiły przykład dobrych praktyk możliwych do naśladowania przez inne uczelnie. Po wystąpieniach zagranicznych uczestników Seminarium miała miejsce dyskusja nad zaprezentowanymi działaniami. Na zakończenie zostały im wręczone dyplomy poświadczające uczestnictwo w Seminarium.

Marzena Cichorzewska

The 3rd International Scientific-Technical Conference WATER SUPPLY AND WASTEWATER DISPOSAL designing, construction, operation and monitoring

W dniach 23-25 października 2019 r. we Lwowie odbyła się III Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna ZAOPATRZENIE W WODĘ I USUWANIE ŚCIEKÓW projektowanie, budowa, eksploatacja, monitoring. Organizatorami Konferencji byli: Przedstawicielstwo Polskiej Akademii Nauk, Kijów; Politechnika Lubelska (WIŚ, KZWiUŚ), Lublin; Politechnika Lwowska, Lwów.

W trakcie wydarzenia zaprezentowano najnowsze trendy w badaniach naukowych i pracach wdrożeniowych związanych z zaopatrzeniem w wodę, usuwaniem ścieków oraz zagospodarowaniem osadów ściekowych. Zaprezentowane przykłady rozwiązań mogą posłużyć przedsiębiorstwom

Fot. Jarosław Chudziński (Politechnika Warszawska)/ Dom Uczonych we Lwowie

i instytucjom ukraińskim w poszukiwaniu własnych metod i technologii. Konferencja umożliwiła po raz kolejny wymianę doświadczeń oraz wiedzy naukowców i specjalistów dziedziny inżynierii środowiska. Podczas trzeciej edycji kontynuowano nawiązaną wcześniej współpracę. Konfe-

rencja umożliwiła także nawiązanie nowych kontaktów, a ze względu na duże zainteresowanie ze strony jednostek naukowych i przedstawicieli przedsiębiorstw planowana jest kontynuacja takich spotkań w latach następnych.

Dorota Oraczewska

3. edycja Ogólnopolskiej Konferencji Wartość w Biznesie

Dyskusja na temat efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa w zmiennym otoczeniu była celem tegorocznej 3. edycji Ogólnopolskiej Konferencji Wartość w Biznesie.

– *Przedsiębiorstwo, aby przetrwać i rozwijać się musi być efektywne. W czasach stale rosnącej konkurencyjności, to właśnie efektywność zapewnia znaczącą przewagę rynkową nad innymi firmami* – uważa prof. Artur Paździor, kierownik Katedry Finansów i Rachunkowości Politechniki Lubelskiej.

Wydarzenie odbyło się w dniach 24-25 października 2019 r. w hotelu Kazimierzówka w Kazimierzu Dolnym. Jego organizatorami byli Polskie Towarzystwo Ekonomiczne i Wydział Zarządzania Politechniki Lubelskiej.

Dwudniowa Konferencja podzielona została na sesje tematyczne, podczas których naukowcy i praktycy biznesu wymieniali poglądy, przedstawiali wyniki badań oraz opowiadali o dobrych praktykach wspierania efektywności przedsiębiorstw i jednostek sektora publicznego w warunkach zmiennego otoczenia.

Zakres tematyczny Konferencji:

1. Efektywność jednostek sektora publicznego (kontekst prawny i ekonomiczny)
2. Efektywność funkcjonowania przedsiębiorstw (kontekst społeczno-ekonomiczny)
3. Rola procesów społecznych i form instytucjonalnych w kształtowaniu postaw proefektywnościowych
4. Giełda papierów wartościowych jako platforma wyceny wartości spółki
5. Finansowanie rozwoju przedsiębiorstw w warunkach zmiennego otoczenia
6. Rola instytucji finansowych i publicznych w rozwoju procesów efektywnościowych i naprawczych
7. Bariery efektywnościowe przedsiębiorstw
8. Rola sektora bankowo-ubezpieczeniowego w finansowaniu przedsiębiorstw
9. Społeczna odpowiedzialność biznesu i zrównoważony rozwój a wsparcie legislacyjne i finansowe procesów proefektywnościowych
10. Dylematy zarządzania efektywnością przedsiębiorstw.

Metody Komputerowe w Inżynierii

Po ubiegłorocznym sukcesie III edycji Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Metody Komputerowe w Inżynierii” pracownicy i doktoranci z Politechniki Lubelskiej kontynuują organizację tego wydarzenia i w dniach 21-23 listopada 2019 r. w Domu Dziennikarza w Kazimierzu Dolnym odbyła się już czwarta edycja, w której udział wzięło ponad 70 naukowców.

Celem Konferencji CMES jest rozwój nauk inżynierskich, technik numerycznych oraz eksperymentalnych, wymiana doświadczeń i dobrych praktyk pomiędzy przedstawicielami środowiska naukowego oraz przemysłu. Podczas Konferencji swoje referaty i postery zaprezentowali pracownicy 14 polskich i 6 zagranicznych jednostek naukowych, m.in. z: University of Boumerdès (Algeria), University of Defence (Czech Republic), Leuphana University of Lunenburg (Germany), Muenster University (Germany),

University of Vienna (Austria), University of Zilina (Slovakia). Warto zwrócić uwagę na wysoki poziom merytoryczny Konferencji i bardzo dobrą organizację.

Podczas trzech dni spotkania zostało zaprezentowanych 20 referatów oraz 44 postery. Obrady uświetniły 3 wykła-

dy specjalne zaprezentowane przez dr. hab. inż. Zbigniewa Suchoraba z Wydziału Inżynierii Środowiska, dr. Dariusza Majerka z Wydziału Podstaw Techniki oraz dr. hab. inż. Dariusza Czerwińskiego z Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej.

Patronat nad wydarzeniem objęli: Rektor Politechniki Lubelskiej, Polskie Towarzystwo Informatyczne, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Polska Akademia Nauk Oddział w Lublinie.

- *Przygotowanie takiego wydarzenia jest dużym wyzwaniem dla młodych naukowców, którzy w większości tworzą komitet organizacyjny. Dzięki doświadczeniu, które zdobyliśmy podczas poprzednich edycji oraz biorąc udział w wyjazdach naukowych do innych ośrodków, rozwijamy nasze*

umiejętności, co owocuje podczas organizacji konferencji – mówi Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego dr inż. Monika Kulisz.

Obecnie pracownicy naukowcy mają do wyboru bardzo dużą liczbę konferencji. W przypadku CMES artykuły, które uzyskały pozytywne recenzje zostaną wydrukowane w IOP Conference Series: Materials Science and Engineering lub jako rozdział monografii wydanej przez wydawnictwo Politechniki Lubelskiej.

Dla szeregu młodych pracowników nauki jest to szansa na upowszechnienie wyników badań na forum międzynarodowym.

Katarzyna Falkowicz

O Karpatach na Politechnice Lubelskiej

„Architektura sakralna w Karpatach” to kolejna konferencja popularnonaukowa dotycząca Karpat, która została zorganizowana 23 listopada 2019 roku w salach Biblioteki Politechniki Lubelskiej. Organizatorami całego przedsięwzięcia, tak jak w poprzednim roku byli: środowisko lubelskie Towarzystwa Karpackiego, Biblioteka Politechniki Lubelskiej, Instytut Informatyki PL oraz Fundacja Forum Akademickie. Prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko, rektor Politechniki Lubelskiej ponownie objął to wydarzenie patronatem honorowym, zaś TVP3 Lublin, Polskie Radio Lublin, Radio Centrum oraz miesięcznik „Forum Akademickie” patronatem medialnym.

Organizatorzy Konferencji, w której uczestniczyło około 75 osób, za główny cel postawili sobie popularyzację wiedzy o murowanej i drewnianej architekturze budownictwa sakralnego występującego w Karpatach oraz możliwość nawiązania bezpośrednich kontaktów między reprezentantami świata nauki z różnych profesji, a turystami którzy dla przyjemności penetrują Karpaty. Jak zwykle prezentowane były zarówno rezultaty badań naukowych, jak również obserwacje współczesnych turystów zarażonych miłością do Karpat. W Konferencji można wydzielić trzy główne wydarzenia: cykl wykładów i prezentacji, wystawę fotograficzną oraz pokaz profesjonalnego sprzętu do skanowania 3D, który stosowano do digitalizacji obiektów architektonicznych.

W części wykładowej, podzielonej na 3 sesje, uczestnicy mogli zapoznać się z różnymi aspektami obrządków chrześcijańskich obecnych w Karpatach na przestrzeni ponad 1000 lat (prof. Andrzej Gil z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego), obejrzyć gotycką architekturą sakralną na terenie Spisza – krainy znajdującej się obecnie po stronie polskiej i słowackiej (prof. Tadeusz Trajdos z Instytut Historii PAN i Towarzystwa Karpackiego, Warszawa). Architekturę murowaną z terenu Rumunii pokazy-

wali: Aleksander Dymek oraz Stanisław Figiel (obaj z Towarzystwa Karpackiego w Krakowie). Pierwszy z nich na przykładzie klasztoru w miejscowości Voronec zaprezentował cechy stylu bukowińskich cerkwi malowanych, zaś drugi, w dwóch osobnych wystąpieniach, przedstawiał architekturę kościołów reformowanych, które powstały przez przekształcenie kościołów katolickich oraz architekturę cerkwi prawosławnych z terenu Siedmiogrodu i Wołoszczyzny na przykładzie cerkwie z Densuș (powstała z materiału pozyskanego z rozbiórki zniszczonej twierdzy rzymskiej) oraz cerkwi z Curta de Argeș – będącą nekropolią królów państwa rumuńskiego.

Karpaty słyną z architektury drewnianej, która nie jest nigdzie w Europie tak licznie reprezentowana. Dr Piotr Łopatkiewicz (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. St. Pignonia w Krośnie) wprowadził uczestników do problematyki średniowiecznych kościołów drewnianych w Małopolsce południowej, zaś dr Tadeusz Łopatkiewicz (Stowarzyszenie Miłośników Ziemi Krośnieńskiej) przedstawił

kościół drewniane Małopolski południowej, które zostały nieodwołalnie utracone poprzez ich rozbiórkę lub pożary. To wystąpienie zostało zbudowane przy wykorzystaniu rycin, obrazów oraz zdjęć wyszukanych w archiwach, salach wystawowych i na kartach pocztowych. Drewniane karpackie cerkwie zaprezentowali: dr inż. arch. Włodzimierz Witkowski (Politechnika Łódzka) – cerkwie reprezentujące tzw. styl huculski z obszaru Ukrainy, Jarosław Gieźda (Muzeum Zamek w Łańcucie, Towarzystwo Karpackie) – cerkiewne zespoły architektoniczne z terenów historycznej eparchii przemyskiej (rejon Beskidu Sądeckiego i Niskiego) oraz prof. Jerzy Montusiewicz (Katedra Informatyki Politechniki Lubelskiej, Towarzystwo Karpackie) – cerkwie z rejonu Maramureszu znajdujące się na terenie Rumunii. Prezes Towarzystwa Karpackiego – Andrzej Wielocha przedstawił wykład poświęcony małej architekturze sakralnej, prezentując przykłady krzyży, kapliczek i nagrobków z terenów całych Karpat.

Istotnym dopełnieniem Konferencji była zbiorowa wystawa fotograficzna pt. „Budownictwo sakralne w Karpatach – reminiscencje” obejmująca ponad 70 zdjęć. Fotografie były prezentowane w Galerii Biblioteki Politechniki Lubelskiej, a obecnie można je oglądać w wersji cyfrowej na stronach Biblioteki PL w zakładce „WYSTAWY WIRTUALNE”. Szczególnym uzupełnieniem wydarzenia był wykład dotyczący trójwymiarowej digitalizacji obiektów architektonicznych przy wykorzystaniu naziemnego skanera laserowego i przeniesienia cyfrowych modeli do świata VR przedstawiony przez dra Marcina Barszcza i dra Krzysztofa Dziedzica („Lab 3D” – Katedra Informatyki Politechniki Lubelskiej).

Organizatorzy planują kolejne konferencje poświęcone Karpatom, ale stan zagrożenia epidemicznego spowodował, że następna konferencja będzie organizowana dopiero w 2021 roku.

Jerzy Montusiewicz

II Międzynarodowe Seminarium „Bioinformatyka. Analiza danych”

Ponad 80 naukowców z Polski, Japonii i Uzbekistanu wzięło udział w II międzynarodowym seminarium „Bioinformatyka. Analiza danych”, które odbyło się 5 grudnia 2019 r. na Politechnice Lubelskiej.

Uczestnicy rozmawiali na temat używania narzędzi

i programów informatycznych, dzięki którym można gromadzić dane medyczne i sportowe oraz prowadzić ich analizę. Wykorzystanie informatyki przy przetwarzaniu danych medycznych daje korzyści zarówno dla szpitali, lekarzy, jak i pacjentów. Pozwala na zaoszczędzenie czasu i pieniędzy

oraz zwiększenie komfortu leczenia.

– *Informatyka ma duży udział i wpływ na rozwój medycyny. Coraz więcej działań i procesów w służbie zdrowia wykonywanych jest przy znaczącym udziale komputerów. Informatyka znajduje zastosowanie w diagnostyce różnych chorób, w tym: cukrzycy, epilepsji, polisomnografii (badaniach ludzkiego organizmu podczas snu) czy w badaniach EEG – mówi dr inż. Małgorzata Skublewska-Paszkowska z Katedry Informatyki.*

Naukowcy Politechniki Lubelskiej zaprezentowali podczas seminarium projekty naukowe, które wykorzystują innowacyjne urządzenia, oprogramowania i technologie 3D.

– *Prowadzimy badania z zakresu akwizycji ruchu trój-*

wymiarowego przy użyciu systemu motion capture oraz ruchu gałki ocznej przy użyciu komputerowego okulo grafu. Badamy bioelektryczne czynności mózgu za pomocą elektroencefalografu (EEG), a także zastosowania wirtualnej rzeczywistości na zmniejszenie stresu. Opracowujemy również ergonomiczne interfejsy wirtualnej rzeczywistości – informuje prof. Dariusz Czerwiński, kierownik Katedry Informatyki.

Aby naukowcy mogli prowadzić takie badania, powstały na Uczelni nowoczesne laboratoria: Akwizycji Ruchu i Ergonomii Interfejsów oraz Programowania Systemów Inteligentnych i Komputerowych Technologii 3D.

Warsztaty „Energy Harvesting” w Indiach

W dniach 1-10 lutego 2020 r. w dwóch regionach Indii (Chennai, Vijayapur) odbyła się wizyta naukowo-dydaktyczna w ramach projektu ehDialog prowadzonego przez Politechnikę Lubelską.

Podczas wizyty realizowane były dwie edycje warsztatów na temat odzyskiwania energii z otoczenia pt. „Energy harvesting”. Warsztaty odbyły się w miastach Chennai (dawniej Madras) w dniach 2-5 lutego 2020 r. oraz Bijapur (Vijayapur) w dniach 7-8 lutego 2020 r.

Warsztaty zrealizowane zostały w ramach projektu „Zastosowania i rozwój metod odzyskiwania energii z otoczenia”, którego celem jest umiędzynarodowienie polskiej nauki i zwiększenie rozpoznawalności jej osiągnięć. Projekt finansowany jest w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą „DIALOG” w latach 2019-2021”.

Podczas warsztatów na obu uniwersytetach swoje referaty w języku angielskim wygłosili: prof. dr hab. inż. Grze-

gorz Litak oraz dr inż. Piotr Wolszczak. Oprócz przeprowadzenia wykładów, naukowcy z Politechniki Lubelskiej obejrzeni laboratoria uniwersyteckie, zwiedzili Park Technologiczny w Chennai, oraz spotkali się w władzami obu uczelni.

Podczas wizyt prezentowany był również zakres przyszłej współpracy naukowej z jednostkami naukowymi Indii. Współpraca polega na aplikacji wspólnych projektów do Komisji Europejskiej, do NAWA. Mgr Kijak-Mitura prezentowała także możliwości wymiany kadry dydaktycznej i studentów na podstawie bilateralnych umów międzynarodowych oraz w oparciu o program Erasmus KA-107.

Informacje o warsztatach zamieszczane są na stronie <http://eh.pollub.pl>. Zapraszamy do odwiedzenia strony i podjęcia współpracy w celu opracowania w międzynarodowym zespole publikacji w wysokopunktowanych czasopiśmiech.

Agnieszka Jarocka

Nauczyciele rozmawiali o skutecznym kształceniu uczniów

Blisko 100 nauczycieli ze szkół podstawowych, ponadpodstawowych i uczelni oraz doradców metodycznych rozmawiało o metodach nauki w szkołach, dzięki którym uczniowie zdobędą wiedzę i umiejętności potrzebne im we współczesnym świecie. Konferencja pt. „Jak skutecznie kształcić współczesnych uczniów” zorganizowana została po raz pierwszy, ale będzie odbywać się cyklicznie co roku.

Tegoroczne wydarzenie odbyło się 8 lutego 2020 r. w Centrum Kultury w Łęcznej. Jego organizatorami byli: Wydział Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej oraz Kopalnia Wiedzy MatMartyna Martyna Królikowska z Łęcznej.

Uczestnicy Konferencji zastanawiali się, w jaki sposób powinna zmieniać się edukacja i jakie stoją przed nią wyzwania oraz co zrobić, aby zwiększyć skuteczność nauczania i aby uczniowie byli zainteresowani nauką szkolną.

– *Edukacja jest ważną inwestycją społeczną, gospodarczą i polityczną. Uczniowie, którzy dziś uczęszczają do szkół, w przyszłości decydować będą o sile i jakości kapitału społecznego naszego kraju* – mówi dr Ewa Łazuka, prodziekan ds. studenckich Wydziału Podstaw Techniki.

Skuteczna realizacja podstawy programowej wymaga od nauczyciela otworzenia się na nowe metody, pomysły i narzędzia. Konieczny jest również wzrost empatii nauczycieli i zrozumienie sytuacji psychofizycznej ucznia po to, aby uzyskać komfort uczenia.

Podczas Konferencji uczestnicy wymienili się dobrymi praktykami w procesie kształcenia. Należą do nich m.in. konsultacje dla uczniów na wzór konsultacji dla studentów, cierpliwe i wielokrotne tłumaczenie trudnych zagadnień, powtarzanie poznanych niedawno treści przed rozpoczęciem kolejnego etapu przekazywania wiedzy, systematyzowanie wiedzy ucznia i nauka układania wiedzy w logiczny ciąg myślowy, urozmaicanie prac domowych.

fot. Sławomir Pięciak, Agencja Fotograficzna FOTOOKO

„PLUGinEV”

28 sierpnia 2020 r. na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej odbyła się konferencja podsumowująca projekt „Układ ładowania pojazdów elektrycznych zintegrowany z infrastrukturą oświetleniową”.

Projekt realizowany był przez Politechnikę Lubelską (lider) i PGE Dystrybucja S.A. Prace trwały ponad 4 lata, angażując blisko 40 osób z obu instytucji.

Głównym celem Konferencji było zaprezentowanie produktu, jakim jest stacja do dwukierunkowego transferu energii zintegrowana z infrastrukturą oświetleniową, speł-

niającą wymagania odbiornika energii elektrycznej oraz mikroźródła tej energii. Przybliżone zostały kwestie dotyczące cech funkcjonalnych i użytkowych takiej stacji. Uwaga uczestników skupiła się także na zastosowanych rozwiązaniach technologicznych oraz warunkach komercjalizacji.

Podczas spotkania parafowana została umowa licencyjna w formie Creative Commons, uprawniająca do korzystania ze strony kontrahenta z dokumentacji technicznej ładowarki. Zaletą takiej formy komercjalizacji jest przeniesienie opłat na rzecz twórców do czasu osiągnięcia przychodów z tytułu eksploatacji ładowarki, a co za tym idzie zmniejsz-

szenie ryzyka inwestycji. Członkowie konsorcjum oferują w ramach współpracy również wsparcie wdrożeniowe inżynierów zaangażowanych w projekt.

W obradach uczestniczyło, osobiście lub zdalnie, ponad 70 osób. Wśród nich byli przedstawiciele jednostek naukowych (AGH, Politechnika Białostocka, Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy, Politechnika Warszawska, Politechnika Wrocławska), biznesu (m.in.: KZŁ Bydgoszcz, Samsung, Ursus, Pomorska Grupa Konsultingowa SA, Plastic Omnium, Induser Sp. z o.o.), a także samorządu i administracji centralnej (Urząd Miasta Lublin, Urząd Miasta Gdyni, Wojewódzki Urząd Pracy w Lublinie, Urząd Miasta st. Warszawy, Zarząd Transportu Miejskiego w Lublinie).

„Damy drugie życie średniowiecznym ruinom”. Konferencja na WBia

W Europie jest co najmniej kilka tysięcy zabytkowych ruin. Często są one zaniedbane albo przekształcane w hotele, restauracje lub biura. Jak je ochronić, zachowując przy tym najważniejsze ich cechy – autentyczność i integralność? Naukowcy z sześciu krajów (Polski, Chorwacji, Czech, Słowacji, Słowenii oraz Włoch) prowadzili badania, dzięki którym udało się wypracować standardy służące utrzymaniu tych obiektów. Swoimi rozwiązaniami podzielili się na międzynarodowej konferencji poświęconej projektowi RUINS, która odbyła się 14-15 września 2019 r. na Politechnice Lubelskiej. Obrady przeprowadzono w sposób zdalny.

W spotkaniu online uczestniczyło blisko 200 specjalistów z zakresu szeroko pojętej ochrony zabytków. Rozmawiali na temat rozwiązań zaproponowanych przez zespół, którego liderem jest Politechnika Lubelska.

– *Współpraca 6 krajów o różnych tradycjach i doświadczeniach umożliwiła opracowanie uniwersalnego modelu, który może być stosowany w całej Europie. Przez blisko 3 lata prowadziliśmy badania dokumentacji i oceny stanu technicznego ruin oraz działań konserwatorskich. Badania wykonaliśmy m.in. na zamku w Janowcu nad Wisłą, forcie Bzovik na Słowacji, Villi Beatrice d'Este we Włoszech, czy kościele St. Stošija w Zadarze. W efekcie stworzyliśmy katalog nowoczesnych, atrakcyjnych form wykorzystania, zarządzania i ochrony ruin w ich obecnej formie, przy jednoczesnym zachowaniu ich wartości*

historycznej – mówi koordynator projektu RUINS prof. Bogusław Szmygin, kierownik Katedry Konserwacji Zabytków Politechniki Lubelskiej.

Dzięki opracowanym standardom możliwe będzie stworzenie kompleksowych planów zarządzania dla historycznych ruin. Pomogą one właścicielom i zarządom zabytkowych ruin, a także lokalnym, regionalnym i krajowym władzom w wykorzystaniu potencjału ekonomicznego tego dziedzictwa do rozwoju gospodarczego regionów, a także w zachowaniu wartości średniowiecznych ruin jako dziedzictwa kulturowego.

– *Innowacyjność naszych rozwiązań polega na wyjściu poza problemy techniczne i stworzeniu zintegrowanego modelu, który łączy w sobie 3 elementy: współczesne użytkowanie, nowoczesne zarządzanie i zrównoważoną ochronę ruin* – podsumowuje prof. Bogusław Szmygin.

Najlepsze prace nagrodzone

Dnia 20 września 2019 r. Lubelska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa świętowała „Dzień Budowlanych” w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Podczas uroczystości zostały ogłoszone wyniki konkursu na najlepsze prace dyplomowe roku akademickiego 2018/2019 przygotowane na kierunku budownictwo na Wydziale Budownictwa i Architektury oraz na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej.

W kategorii prac dyplomowych inżynierskich zdobywczynią I nagrody została Weronika Kendzierawska, a II nagrody – Weronika Sapała. Jury przyznało dwa równorzędne III miejsca: Krystianowi Misiurkowi i Dominice Czuryplu.

W kategorii prac magisterskich najlepszą pracę na-

fot. LOIB

piisał Kamil Hassan, II miejsce zajęła Izabela Migąła, a III – Michał Czubak.

Wizyta studyjna na Zhejiang A&F University

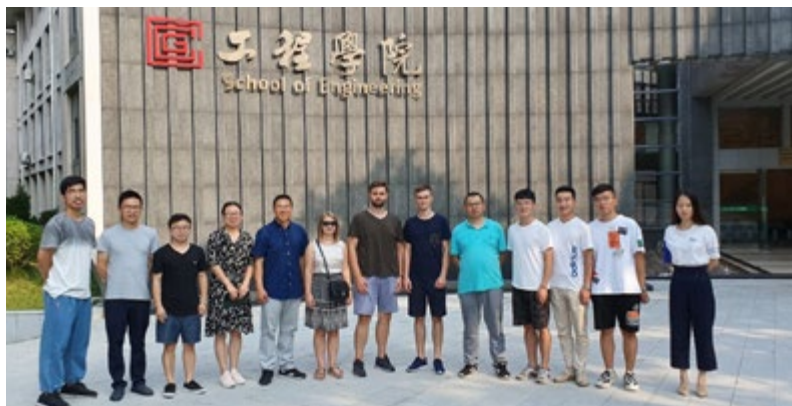
Na przełomie sierpnia i września 2019 r. delegacja doktorantów Politechniki Lubelskiej wzięła udział w akademickiej wymianie pomiędzy uczelniami partnerskimi. Nasi doktoranci spędzili prawie trzy tygodnie na Uniwersytecie Zhejiang (Zhejiang A&F University; ZAFU) w Chinach. Uniwersytet ZAFU położony jest w dzielnicy Lin'an, która jest częścią ośmiomilionowego miasta Hangzhou. Uczelnia może pochwalić się trzema kampusami, które zajmują prawie 167 hektarów powierzchni.

Uniwersytet ZAFU oferuje szeroki zakres kursów, z których duża część skierowana jest do studentów zagranicznych. Doktoranci z Politechniki Lubelskiej mieli okazję wziąć udział w specjalnie przygotowanych kursach w College of Environmental Science, College of Animal Science and Technology oraz College of Engineering. Program kursów obejmował wykłady oraz seminaria dotyczące najistotniejszych zagadnień, którymi na co dzień zajmują się chińscy naukowcy oraz zapoznanie się z tematyką prowadzonych prac badawczych. W College of Environmental Science doktoranci uczestniczyli w cyklu wykładów poruszających zagadnienia związane m.in. z: sekwestracją ditlenku węgla, biomasą, produkcją i wykorzystaniem bioetanolu uznawanego za paliwo przyszłości czy też mikroplastiku będącego istotnym problemem środowiskowym. Dodatkowo w ramach kursu zorganizowano wyjazd terenowy, którego celem było zwiędzanie oczyszczalni ścieków usytuowanej na zboczu góry.

W College of Engineering na co dzień prowadzone są prace badawcze oraz dydaktyczne związane z naukami technicznymi, w szczególności elektroniką. Istotna

część prac badawczych naukowców skupia się także wokół tematyki „Internet of Things” i jej zastosowań przy kontroli i zarządzaniu procesem uprawy roślin. Ciekawym punktem planu zajęć było zwiędzanie eksperymentalnej szklarni wyposażonej w szereg czujników monitorujących parametry powietrza, gleby oraz parametry życiowe roślin.

W College of Animal Science and Technology poruszone zostały zagadnienia związane z wykorzystaniem rzeczywistości wirtualnej oraz wizualizacji naukowej jako narzędzi XXI wieku służących do rozwoju weterynarii i medycyny. Studenci mieli okazję przeprowadzić „operację” za pomocą virtual reality google, które pozwalają na odtworzenie realnych warunków pracy lekarzy. Dodatkowo w ramach kursu odbyły się zajęcia pokazowe ukazujące tajniki medycyny naturalnej oraz tradycyjnie stosowanej w Chinach akupunktury.

Doktoranci Politechniki Lubelskiej zaprezentowali wyniki prowadzonych prac badawczych szerokiemu gronu odbiorców, czemu towarzyszyły niezwykle ciekawe i owocne dyskusje. W czasie wolnym od zajęć na uczelni, doktoranci mieli okazję spróbować specjalów kuchni chińskiej, podziwiać zapierające dech w piersiach krajobrazy,

poznać niezwykle bogatą kulturę chińską, zgłębić tajniki, ceremonii parzenia herbaty czy też zwiedzić najbardziej znane atrakcje, tj.: Wielki Mur Chiński, Zakazane Miasto, Świątynie Niebios, Plac Tiananmen oraz Oriental Pearl Tower w Szanghaju.

Ewelina Krawczak

Uroczyste zakończenie kursu dla obcokrajowców

Prawie 240 osób, głównie z Ukrainy, przyjechało na Politechnikę Lubelską, aby uczyć się języka polskiego. Na zakończenie wakacyjnego kursu obcokrajowcy otrzymali certyfikaty. Spotkanie odbyło się 27 września 2019 r. w auli Wydziału Mechanicznego.

– W 2019 roku mieliśmy 12 grup studentów z Ukrainy, Białorusi i Kazachstanu – wlicza Anton Blazheiev z Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego. – Oprócz lektoratów studenci uczestniczyli w spotkaniach z kolegami wyższych roczników, mieli warsztaty z procedury legalizacji pobytu, zapoznawali się z działalnością organizacji

studentkich. Wzięli również udział w grze miejskiej, dzięki której poznawali topografię Lublina i rozmawiali z mieszkańcami miasta, ćwicząc umiejętności zdobyte podczas zajęć – podsumowuje Anton Blazheiev.

– Na zakończenie piątkowego spotkania uczestnicy bawili się w grę miejską na kampusie Politechniki Lubelskiej, który w ostatnich latach wzbogacił się o kilka nowych budynków i wypiękniął – mówi Julia Jaśkiewicz z Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego.

Samorząd Studentów PL

Latający Uniwersytet Drogowy na Politechnice Lubelskiej – Przyszli inżynierowie drogowcy uczą się zawodu

Latający Uniwersytet Drogowy (LUD) to inicjatywa pracowników Politechniki Lubelskiej i Białostockiej. Ma być kuźnią inżynierów drogowców, świetnie przygotowanych do zawodu zarówno pod względem teoretycznym, jak i praktycznym.

W dniach 17 października 2019 r. 30 studentów z Koła Naukowego „Drogowiec” Politechniki Białostockiej oraz z Koła Naukowego Drogowców i Mostowców Politechniki Lubelskiej uczestniczyli w warsztatach na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Podczas zajęć studenci poznali najnowsze metody badań asfaltów i mieszanek mineralno-asfaltowych, parametrów techniczno-eksploatacyjnych nawierzchni drogowych, analizowali ruch pojazdów i hałas drogowy oraz koszty w zakresie drogownictwa, a także pogłębiali wiedzę na temat trendów w projektowaniu uspokojenia ruchu.

– Latający Uniwersytet koncentruje się na działaniach edukacyjnych oraz badawczych. Chcemy podnosić standardy kształcenia, a przede wszystkim zintegrować środowisko akademickie drogowców. Na poszczególnych uczelniach realizowane są tematy o wąskiej specjalizacji, dlatego ważne jest, abyśmy dzielili się wiedzą i nowinkami technologicznymi – podkreśla prof. Janusz Bohatkiewicz, kierownik Katedry Dróg i Mostów Politechniki Lubelskiej.

– W środowisku drogowców nie było dotąd pomysłu na to, jak zainteresować młodych tą dziedziną. Mamy nadzieję, że Latający Uniwersytet Drogowy to zmieni – mówi dr inż. Marta Wasilewska, pomysłodawczyni i współorganizatorka Latającego Uniwersytetu Drogowego, pracownik Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej.

Organizatorami warsztatów byli: Latający Uniwersytet Drogowy i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji RP Oddział w Białymstoku. Sponsor – ORLEN Asfalt Sp. z o.o.

Fot. K. Krzysiak, SAF PL

Absolwenci najlepszymi ambasadorami uczelni

Nakręcili krótkie filmiki, w których opowiadali o swoich doświadczeniach w pracy za granicą, oraz udzielali wskazówek dla studentów planujących międzynarodową karierę zawodową. Mowa o zagranicznych absolwentach Politechniki Lubelskiej i polskich absolwentach, którzy po ukończeniu studiów wyjechali z kraju i przebywają za granicą na stałe. Łączy ich udział w konkursie AbsoLUTly Best Alumni.

Celem konkursu było wyróżnienie absolwentów Politechniki Lubelskiej, których zawodowe sukcesy stanowią najlepszą wizytówkę uczelni i motywują studentów do dalszego rozwoju. Zaakceptowane przez komisję konkursową filmy zostały opublikowane na uczelnianym portalu Facebook oraz poddane głosowaniu przez użytkowników FB.

Zawrotną liczbę 1200 głosów i tytuł AMBASADORA POLITECHNIKI LUBELSKIEJ otrzymał Patryk Sokołowski, absolwent Wydziału Mechanicznego. Jego prezentacja dotyczyła pracy w McLaren Racing Limited McLaren Technology Centre w Wielkiej Brytanii. Drugie miejsce zajęła Małgorzata Kacejko (ukończyła Wydział Budownictwa i Architektury), zdobywając 186 głosów. Pani Małgorzata

pracuje w Aer Rianta International w Irlandii. Na podium znalazł się również Grzegorz Pawelczyk ze 154 głosami. Jest on absolwentem Wydziału Zarządzania. Zawodowo realizuje się w EIP Finance LTD w Czechach.

Wręczenie nagród zwycięzcom odbyło się 21 października 2019 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej.

– Miarą sukcesu uczelni jest pozycja zawodowa jej absolwentów. Absolwenci świadczą o jakości kształcenia, jakie oferuje uczelnia oraz są źródłem informacji o szkole dla potencjalnych studentów oraz pracodawców. Cenimy ich wiedzę i doświadczenie, bo niosą ze sobą ważne informacje w zakresie bieżących potrzeb rynku pracy. Prowadzimy więc działania związane z promowaniem naszych absolwentów oraz monitorowaniem ich losów. Dużą wagę przywiązujemy do tego, aby utrzymywali więzi z Politechniką Lubelską – mówi prof. Paweł Drożdziel, prorektor ds. studenckich.

Konkurs AbsoLUTely Best Alumni organizowany był w ramach projektu AbsoLUTely Best Alumni finansowanego przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej.

Fot. K. Krzysiak, SAF PL

Od Politechniki dla Weroniki

Od trzech lat organizują turnieje, sprzedają ciasta, przeprowadzają zbiórki pieniędzy. Studenci Politechniki Lubelskiej, a w tym roku również Uniwersytetu Przyrodniczego i KUL, zdobywają środki na leczenie Weroniki Przybycień, która zmagą się z ciężką chorobą.

Fot. K. Krzysiak, SAF PL

– Weronika od nowa uczy się chodzić i mówić. Jednak rehabilitacja jest bardzo kosztowna. Dlatego organizujemy akcje, z których dochód przeznaczamy dla Weroniki. Każdy dzień rehabilitacji to szansa, że będzie coraz lepiej – mówi Tomasz Pieńkosz, przewodniczący Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej.

– Dziękujemy wszystkim, którzy do tej pory nas wspierali. W ciągu trzech edycji akcji zebraliśmy ponad 60 tys. złotych, ale potrzeba znacznie więcej. Zapraszamy więc do pomagania podczas kolejnych wydarzeń, bo warto – zachęca Magda Wlazło z Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej.

16 grudnia 2019 r. odbyły się dwie charytatywne imprezy. Najpierw na wszystkich wydziałach uczelni kwestowali prodziekani. Natomiast wieczorem na scenie Centrum Kongresowego UP w Lublinie wystąpili artyści z zespołów studenckich Politechniki Lubelskiej, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz Uniwersytetu Przyrodniczego. Wśród publiczności była Weronika z mamą.

Akcja pomocy Weronice znalazła uznanie wśród Forum Uczelni Technicznych. W tym roku studencka inicjatywa otrzymała nagrodę w kategorii najlepszy projekt kulturalny samorządu studenckiego.

Co, gdzie wrzucać, czyli studencki poradnik segregacji odpadów

Fot. T. Maślona, SAF PL

Studenci marketingu i komunikacji rynkowej oraz zarządzania Politechniki Lubelskiej nakręcili krótkie filmy pokazujące, jak segregować śmieci. Studio filmowe urządzili w akademiku.

– Latem tego roku przypomniałam sobie o islandzkim filmie, który opowiada o segregacji odpadów w wiosce Solheimar. Mieszkają tam osoby niepełnosprawne umysłowo, które troszczą się o losy każdego opakowania, każdej resztki jedzenia, każdego zepsutego sprzętu. Wspólnie ze studentami postanowiliśmy nakręcić podobny film – wspomina prof. Barbara Szymoniuk z Katedry Marketingu Politechniki Lubelskiej, prezes Stowarzyszenia „EkoLubelszczyzna”.

– Nasz projekt ma na celu wyjaśnić zasady segregacji odpadów. Wiele osób ma problem, gdzie wrzucić konkretny odpad, czy myć szkło lub plastik, co robić z odpadami niebezpiecznymi, takimi jak zużyte baterie lub przeterminowane leki. Filmiki wyjaśniają w sposób przystępny i z humorem poważne zagadnienie, z którym wszyscy borykamy się na co dzień – mówi dr inż. Agnieszka Bojanowska, opiekun Koła Naukowego „Pollub.My Marketing”.

Studenci na filmach podpowiadają, w jaki sposób przygotować i segregować odpady zmieszane, plastik, metal, papier, szkło oraz odpady bio, problemowe i niebezpieczne.

– *Udział w projekcie uświadomił mi, jak segregowanie odpadów wpływa na otaczające nas środowisko. Natomiast dzięki pracy na planie filmowym zdobyłam cenne doświadczenie. Realizacja filmów edukacyjnych ma ogromne znaczenie w pełniejszym zrozumieniu danego problemu i docieraniu do dużej grupy odbiorców* – podkreśla Ola Prucnal, studentka III roku marketingu i komunikacji rynkowej.

Filmiki są dostępne w Internecie. Powstały w ramach projektu koordynowanego przez Stowarzyszenie „EkoLubelszczyzna”, przy współpracy studentów z Koła Naukowego Politechniki Lubelskiej „Pollub.My Marketing”.

Ich producentem jest Polska Press Oddział Lublin.

Wskazówek dotyczących zasad segregacji udzielałi pracownicy firmy Kom-Eko z Lublina i Bychawskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego. To kolejna akcja promująca postawy proekologiczne, której inicjatorem są pracownicy i studenci Politechniki Lubelskiej.

– *W czerwcu zorganizowaliśmy kampanię „Zielona Wstążka #DlaPlanety”, której hasłem była walka z zanieczyszczeniami powietrza. W przyszłym roku również włączamy się w obchody Międzynarodowego Dnia Środowiska i Dnia Bez Prasowania* – zapowiada Barbara Szymoniuk.

Projekt uzyskał dofinansowanie Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie.

Kolejny rok z „Kulturalnym inżynierem”

Po raz kolejny Koło Naukowe Menedżerów podjęło się organizacji wspólnego wyjścia dla pracowników i studentów Politechniki Lubelskiej, ich bliskich, oraz wszystkich zainteresowanych tego typu eventem.

Dnia 1 lutego br. w Filharmonii Lubelskiej imienia Henryka Wieniawskiego odbył się koncert symfoniczny „Musicalowe przeboje” w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Lubelskiej pod przewodnictwem dyrygenta Sławomira Chrzanowskiego. Podczas koncertu mieliśmy okazję usłyszeć przeboje z takich musicali jak między innymi „Upiór w operze”, „Romeo i Julia” czy „Grease”. O zachwycającą oprawę wokalną zadbała znana sopranistka Edyta Krzemień oraz Damian Aleksander, zwany „królem musicalu”.

Wydarzenie okazało się wielkim sukcesem, a widzowie byli na tyle zachwyceni, że jeden „bis” był dla nich niewystarczający i z niedosytem domagali się więcej, co świadczy o niezwykle wysokim poziomie widowiska.

Przemysław Kowal

Troje naszych studentów otrzymało stypendia ministra

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego podjął decyzję o przyznaniu stypendiów za znaczące osiągnięcia naukowe, artystyczne lub sportowe na rok akademicki 2019/2020.

Wśród prawie 500 wyróżnionych osób, wsparcie finansowe otrzymało troje studentów Politechniki Lubelskiej:

- Aleksandra Pietraszek – studentka II roku studiów II stopnia na kierunku edukacja techniczno-

informatyczna;

- Dagmara Samołyk – studentka II roku studiów II stopnia na kierunku edukacja techniczno-informatyczna;
 - Michał Sierocki – student II roku studiów I stopnia na kierunku marketing i komunikacja rynkowa.
- Wyróżnieni studenci otrzymają po 17 tysięcy złotych.

Praca naszej studentki nagrodzona przez Polskie Towarzystwo Marketingu

Praca licencjacka Pauliny Niedziałek, absolwentki marketingu i komunikacji rynkowej Wydziału Zarządzania Politechniki Lubelskiej, zajęła II miejsce w konkursie Polskiego Naukowego Towarzystwa Marketingu. Celem konkursu było wyłonienie najlepszych opracowań z zakresu marketingu, handlu i konsumpcji.

Praca Pauliny Niedziałek dotyczy źródeł informacji, z jakich korzystają osoby chcące kupić samochód. – *Dyplomantka skupiła się na początkowej części procesu decyzyjnego, jaką jest poszukiwanie przez potencjalnego nabywcę informacji o dostępnych autach i ich cechach. Dzięki badaniom udało się zdiagnozować skłonności konsumenta do skorzystania z określonych źródeł informacji, wykazując jednocześnie różnice w ocenie badanych źródeł wśród kobiet i mężczyzn, jak również w różnych grupach wiekowych* – mówi dr inż. Marcin Gąsior z Katedry Marketingu Politechniki Lubelskiej, promotor pracy.

– *Wybór rynku motoryzacyjnego nie był przypadko-*

wy, wynikał z moich zainteresowań oraz chęci pogłębiania wiedzy. Byłam ciekawa, czy konsumenci są ufni w stosunku do wiadomości uzyskanych z różnych źródeł przed decyzją o zakupie samochodu oraz ile takich informacji potrzebują do dokonania ostatecznego wyboru. W tym celu przeprowadziłam badania w formie internetowego kwestionariusza. Odpowiedziały 274 osoby. Wyniki pokazują, że najbardziej wiarygodne źródła to opinie znajomych, rodziny, a także rekomendacje w formie wideo – podsumowuje Paulina Niedziałek.

Inne wnioski płynące z badań: wraz z wiekiem rośnie skłonność do unikania źródeł on-line oraz chęć wyrażania opinii na temat użytkowanego auta w Internecie, kobiety podejmując decyzję zwracają uwagę na informacje o wyposażeniu konkretnych modeli, w procesie zakupowym auta mężczyźni przywiązują uwagę do informacji odnośnie parametrów technicznych.

Laureaci konkursów o nagrodę Ministra Rozwoju

Wiceminister Robert Nowicki podczas uroczystego otwarcia Międzynarodowych Targów Budownictwa i Architektury BUDMA 2020 w Poznaniu wręczył nagrody w konkursach o Nagrodę Ministra Rozwoju. Politechnika Lubelska może pochwalić się ośmiorgiem laureatów wyróżnionych za prace dyplomowe oraz rozprawy doktorskie w dziedzinach architektury i budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Nagrodę za rozprawę doktorską pt. „Wpływ parametrów styku na pracę statyczną żelbetowych belek zespolonych o przekroju teowym” otrzymał dr inż. Łukasz Jabłoński z Wydziału Budownictwa i Architektury. Promotorem pracy jest prof. Anna Halicka.

W kategorii prace magisterskie nagrody otrzymali:

- mgr inż. arch. Aleksandra Wójcik za pracę magisterską „Rewitalizacja Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie”. Promotor: dr hab. inż. arch. Bolesław Stelmach;
- mgr inż. arch. Agata Samborska za pracę magisterską „Dom Zdrojowy w Krasnobrodzie”. Promotor: dr hab. inż. arch. Bolesław Stelmach;
- mgr inż. arch. Monika Ciechmiszczuk za pracę magisterską „Rewitalizacja fragmentu ulicy Dolnej Panny Marii w Lublinie”. Promotor: dr inż. arch. Marzena Siestrzewitowska.

Natomiast w kategorii prace inżynierskie laureatami zostali:

- inż. arch. Ada Bojarska za pracę inżynierską „Przekształcenie południowej części lubelskiego Podzamcza”. Promotor: dr inż. arch. Hubert Trammer;
- inż. arch. Martyna Dragan za pracę inżynierską „Zagospodarowanie doliny rzeki Czechówki w centrum Lublina”. Promotor: dr inż. arch. Hubert Trammer;
- inż. arch. Rafał Strojny za pracę inżynierską „Rewitalizacja urbanistyczno-architektoniczna zdegradowanych obszarów miejskich w rejonie ulic: Dolnej Panny Marii, Rusalka, Wesołej oraz rzeki Bystrzycy w Lublinie”. Promotor: dr inż. arch. Natalia Przesmycka;
- inż. arch. Mariia Faryliuk za pracę inżynierską „Ośrodek hipoterapii w Lublinie”. Promotor: dr inż. arch. Natalia Przesmycka.

Wynalazek naszych doktorantów otrzymał główną nagrodę w konkursie „Student-Wynalazca”

6 lutego 2020 r. ogłoszono laureatów konkursu, który organizowany jest przez Politechnikę Świętokrzyską od 2010 roku. W 10. edycji wydarzenia zgłoszono 144 rozwiązania z całej Polski, z których jury wybrało pięć najlepszych. Wśród nich jest wynalazek doktorantów Politechniki Lubelskiej.

Łukasz Kwaśny i Karol Fatyga we współpracy z Dariuszem Zielińskim i Bartłomiejem Stefańczakiem z Katedry Napędów i Maszyn Elektrycznych wymyślili układ i sposób sterowania transformatora z magazynem energii.

– *Rozwiązanie jest przełomowe, ponieważ może zastąpić klasyczny transformator energetyczny SN/nN wykorzystywany do zasilania domów jednorodzinnych, fabryk i wszystkich placówek wymagających dostarczenia energii elektrycznej. W skali kraju jest to ponad sto tysięcy urządzeń. Wprowadzenie tego rozwiązania umożliwia gromadzenie energii, zachowując wszystkie funkcjonalności transformatora klasycznego – wyjaśnia mgr inż. Karol Fatyga, doktorant Politechniki Lubelskiej.*

W nagrodę doktoranci pojadą do Genewy na 48. Międzynarodową Wystawę Wynalazków. Organizator konkursu sfinansuje koszty stoiska wystawienniczego oraz podróży i pobytu laureatów.

– *Dwa lata temu nasz zespół również uzyskał tytuł laureata oraz zdobył złoty medal na Międzynarodowej Wystawie Wynalazków w Genewie. Wtedy doceniono nasze roz-*

wiązania przeznaczone dla mikrosieci oraz inteligentnych sieci elektroenergetycznych – mówi prof. Wojciech Jarzyna z Katedry Napędów i Maszyn Elektrycznych, kierownik zespołu.

Konkurs „Student-Wynalazca” jest adresowany do studentów, doktorantów i absolwentów, którzy w trakcie studiów zostali twórcami lub współtwórcami wynalazku lub wzoru użytkowego/przemysłowego chronionego prawem wyłącznym lub zgłoszonego do ochrony w Urzędzie Patentowym RP lub odpowiednim urzędzie ds. własności przemysłowej za granicą.

Stypendia prezydenta Lublina trafiły do naszych studentów i doktorantów

9 marca 2020 r. w Trybunale Koronnym odbyło się wręczenie listów gratulacyjnych stypendystom „Miejskiego programu stypendialnego dla studentów i doktorantów”. Stypendia naukowe na rok akademicki 2019/2020 otrzymało 89 osób, w tym 62 studentów oraz 27 doktorantów. Ich działalność służy rozwojowi nauki oraz Lublina. Wśród stypendystów są przedstawiciele Politechniki Lubelskiej.

Studenci:

Błażej Czajka
Aneta Czapka
Kinga Frąk
Agata Jajuga
Katarzyna Korulczyk
Marta Kruk
Anna Lewandowska
Bartosz Pięta.

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

Doktoranci:

Sebastian Białasz
Róża Dzierżak
Damian Harasim
Paweł Karpiński
Robert Karpiński
Kamil Pasierbiewicz

Karolina Siedliska
Joanna Styczeń
Paweł Suchorab

Łączna kwota przyznanego stypendium na rok akademicki 2019/2020 dla studenta wynosi 8940 zł, dla doktora 11 175 zł.

Nagroda za pracę magisterską

Pani Iwona Ciupak, absolwentka zarządzania Politechniki Lubelskiej, zajęła III miejsce w konkursie na najlepszą pracę magisterską z zakresu uwarunkowań przedsiębiorczości w Polsce. Jej praca dotyczyła barier i determinantów przedsiębiorczości kobiet w Lublinie. Organizatorem konkursu była Rada do spraw Przedsiębiorczości przy Prezydencie RP.

– *Badania wśród kobiet pokazały, że barierami w podjęciu przez nie własnej działalności gospodarczej są biurokracja, utrudnienia w urzędach oraz innych instytucjach oraz trudność w pogodzeniu pracy z domowymi obowiązkami. Natomiast czynnikami wspierającymi przedsiębiorczość kobiet są: rozwój osobisty, chęć sprawdzenia swoich sił w biznesie, niezależność, a także wysokie zarobki. Co ciekawe, okazało się, iż przedsiębiorczość kobiet wraz z wiekiem maleje. Kobiety zamierzające otworzyć własny biznes, to kobiety młode w wieku 18-25 lat oraz 26-35 lat – podsumowuje Iwona Ciupak.*

Promotorem pracy była prof. Elena Mieszajkina. – *Temat jest aktualny, dotyczy bowiem zagadnień związanych z przedsiębiorczością kobiet. Przedsiębiorczość dla wielu kobiet stała się sposobem na zburzenie tzw. „szklanego sufitu”, większą satysfakcją z pracy i swobodę działania, możliwość ustalania własnych celów i zasad, często także jedyną szansą na zatrudnienie, w szczególności po urlopach macierzyńskich i wychowawczych, i przezwyciężenie problemów finansowych – mówi prof. Mieszajkina.*

Nasz bolid nagrodzony na Shell Eco-marathon

Studenci z Politechniki Lubelskiej zaprojektowali bolid, który może przejechać nawet 460 km na m³ wodoru. Projekt efektywnego energetycznie pojazdu został nagrodzony w międzynarodowym konkursie Shell Eco-marathon, który w tym roku odbywał się poza torem wyścigowym. Konkurencja była ogromna, młodzi inżynierowie z całego świata przedstawili jury aż 150 innowacyjnych pojazdów.

Shell Eco-marathon to jeden z najbardziej innowacyjnych konkursów dla młodych konstruktorów. Zespoły ze szkół średnich oraz uczelni z całego świata stają przed wyzwaniem zbudowania i przetestowania pojazdów jak najbardziej wydajnych energetycznie. Zwycięża drużyna, której pojazd może pokonać najdłuższy dystans na ekwiwalencie jednego litra paliwa lub jednej kWh.

W tym roku członkowie jury połączyli się online, aby wybrać zwycięzców w sześciu kategoriach: projekt pojazdu (koncept Prototype i Urban), innowacje techniczne, komunikacja, bezpieczeństwo i zgodność z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym. Studenci nadsyłali zgłoszenia wraz z materiałami wideo, w których przedstawiali swoje bolidy.

– *Wiemy, jak bardzo studenci chcieli uczestniczyć w tegorocznych zawodach Shell Eco-marathon Europe. Choć ze względu na pandemię COVID-19 nie udało nam się zorganizować wydarzenia fizycznie, wirtualny konkurs z nagrodami za wyniki poza torem umożliwił nam uhonorowanie ich ciężkiej, całorocznej pracy* – informuje Norman Koch, globalny dyrektor generalny Shell Eco-marathon.

Drużyna z Politechniki Lubelskiej zwyciężyła w kategorii projekt pojazdu (Prototype). Jury pochwaliło Hydrogreen Pollub za zwrócenie szczególnej uwagi na ochronę kierowcy. Projekt wyróżnił się nie tylko wyjątkowym designem, ale także zastosowanymi materiałami, które zostały wybrane w oparciu o możliwość ich recyklingu. Wśród nagrodzonych w tegorocznym konkursie Shell Eco-marathon znalazły się również drużyny z Turcji, Holandii, Egiptu, Bułgarii, Francji i Włoch.

– *Nasz pojazd został zbudowany z włókna węglowego. Dzięki temu rozwiązaniu byliśmy w stanie ograniczyć jego*

masę własną do niezbędnego minimum. W tym roku pracowaliśmy nad poprawą efektywności systemu paliwowego, w szczególności nad sprawnością ogniwa wodorowego. Zamontowaliśmy nowy układ elektroniczny oparty o bardziej zaawansowane i niezawodne podzespoły. Od podstaw stworzyliśmy projekt nowej, ergonomicznej kierownicy oraz opracowaliśmy lżejszą i wytrzymalszą piastę koła napędowego – mówi Kamil Dubeński z Hydrogreen Pollub.

– *Z uwagi na sytuację epidemiologiczną ten sezon był dla nas bardzo wymagający, nie planujemy jednak osiadać na laurach. Nagrodę w konkursie przeznaczymy na dalszy rozwój pojazdu i będziemy przygotowywać nasz bolid na 2021 rok, w którym powrócimy do rywalizacji z zespołami z całego świata* – zapewnia Paweł Stadnicki z Hydrogreen Pollub.

Zjazd Zarządu Krajowej Reprezentacji Doktorantów

W dniach 14-16 sierpnia 2020 r. na Politechnice Lubelskiej odbył się zjazd Zarządu oraz Pełnomocników Krajowej Reprezentacji Doktorantów. Krajowa Reprezentacja Doktorantów (KRD) jest ogólnopolskim przedstawicielem środowiska doktorantów. Rolą organizacji jest wyrażanie opinii i przedstawianie wniosków w sprawach dotyczących ogółu doktorantów, w tym do opiniowania aktów normatywnych.

W gronie szerokiego Zarządu Krajowej Reprezentacji Doktorantów, Politechnika Lubelska ma aż dwóch przedstawicieli – dr inż. Różę Dzierżak w roli Pełnomocnika Zarządu ds. naukowych i edukacyjnych oraz mgr. inż. Łukasza

Furgalę jako Pełnomocnika ds. IT.

Podczas spotkania poruszone zostały kwestie realizowanych grantów, przede wszystkim projektu „BE HEALTHY – PhD”, który częściowo zrealizowano na Politechnice Lubelskiej. W obecnym roku Krajowa Reprezentacja Dok-

torantów realizuje również trzy inne granty dofinansowane z programu „Społeczna odpowiedzialność nauki” Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego - Model Funkcjonowania Szkół Doktorskich, Szkoła Młodego Naukowca – Samorządowa oraz Academic Camps for Doctoral Candidates.

Sukces naszego absolwenta

Absolwent Wydziału Inżynierii Środowiska dr inż. Michał Sposób uzyskał kontrakt Norwegian Institute of Bioeconomy Research (NIBIO). Jest zatrudniony w Division of Environment and Natural Resources i zajmuje się technologiami recyklingu biologicznego.

Michał posiada tytuł magistra inżyniera środowiska Politechniki Lubelskiej. Tytuł pracy magisterskiej brzmiał: Zmienność stężeń i form wybranych metali i metaloidów w odciekach ze składowisk odpadów komunalnych (promotor J. Czerwiński). W 2018 roku uzyskał stopień doktora technologii procesowej, energetyki i automatyki na SouthEastern w Norwegii. Tytuł rozprawy doktorskiej brzmiał: „Biological hydrogen sulfide removal with nitrate”.

Michał Sposób był również stypendystą wizytującym w Harbin University of Science and Technology w Chinach (3 miesiące) a następnie 9-miesięczny post-doc w Chungbuk National University, gdzie zajmował się inten-

syfikacją produkcji biogazu. W NIBIO będzie pracował nad różnymi projektami związanymi z biogazem: odzyskiwanie zasobów, zarówno energii, jak i składników odżywczych oraz procesami oczyszczania środowiska. Jest autorem 10 artykułów opublikowanych m.in. w Bioresource Technology, Water, Water Science and Technology.

Jacek Czerwiński

BE HEALTHY - PhD

W dniach 11-13 września 2020 r. na Politechnice Lubelskiej odbyły się „VII Mistrzostwa Doktorantek i Doktorantów w Siatkówce Halowej” organizowane przez Krajową Reprezentację Doktorantów. Wydarzenie zostało zrealizowane w ramach grantu „BE HEALTHY - PhD”, dofinansowanego z programu „Społeczna odpowiedzialność nauki” Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W spotkaniu wzięło udział sześćdziesięciu doktorantów z całego kraju.

Wydarzenie rozpoczęło się od piątkowego treningu pod okiem profesjonalnych trenerów. W sobotę odbyły się oficjalne rozgrywki w których pierwsze miejsce wywalczył Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, a dwa kolejne drużyny z Politechniki Warszawskiej. Ostatnimi punktami spotkania były niedzielne szkolenia z zakresu zdrowego odżywiania oraz problematyki bólu kręgosłupa u osób wykonujących długotrwałą pracę umysłową.

Fot. Ewelina Sobocko, KRDI

Integracja i adaptacja studentów-cudzoziemców

Nowy kraj, nowe miejsce i obce kulturowo środowisko stanowią duże wyzwanie dla studentów zagranicznych. Dlatego też staramy się – Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego – im pomóc pokonać wszystkie bariery, które napotykają przed rozpoczęciem nauki na Politechnice Lubelskiej i podczas trwania studiów.

Miesiąc przed rozpoczęciem roku akademickiego rozpoczyna się kurs języka polskiego dla cudzoziemców pobierających naukę na naszej Uczelni. Oprócz zajęć z polskiego organizujemy także studentom wydarzenia adaptacyjne.

Na zakończenie kursu przygotowujemy Grę miejską, gdzie studenci w grupach wykonują zadania na terenie kampusu, np.: rezerwują nocleg dla rodziców w akademiku, piszą podanie do dziekana, składają wniosek na wyjazd w ramach Programu Erasmus+, czyli odwiedzają wszystkie miejsca, z którymi będą mieli do czynienia w trakcie studiów.

W ciągu roku ok. 1000 osób z Ukrainy i Białorusi odwiedza Politechnikę Lubelską na wizytach studyjnych w grupach oraz indywidualnie.

Co jeszcze robimy dla zagranicznych studentów? Nasze Centrum jest aktywne na różnych polach. Organizujemy między innymi wspólne wyjścia do teatru, na lodowisko

oraz basen. Działa klub gier planszowych, a także Speak-Club, w którym studenci uczą się angielskiego. Przygotowujemy spotkania pn. „Świat jest pełen możliwości” mające na celu zainspirować i zachęcić studentów do wyjazdów w ramach programu Erasmus+, Work&Travel, na wolontariat międzynarodowy. Wielu naszych studentów jest zaangażowanych w programy Stowarzyszenia Centrum Wolontariatu w Lublinie. Pomocne są również spotkania na temat legalizacji pobytu, Karty Polaka, etc. Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego udostępnia i pomaga studentom wypełnić ankiety zgłoszenia pobytu czasowego oraz wniosku na kartę tymczasowego/stałego pobytu.

Od 2017 roku Centrum organizuje w Domach Studenckich warsztaty kulinarne: Barszcz Ukraiński, Pierogi po studencku, mające na celu integrację mieszkańców Domów Studenckich, społeczności akademickiej (studenci i pracownicy).

Od kilku lat przygotowujemy w grudniu Wigilię dla studentów, którzy zostali na Święta Bożego Narodzenia w Lublinie oraz Śniadanie Wielkanocne, maksymalnie dostosowane do tradycji świątecznych w krajach, z których pochodzą studenci.

W 2018 roku zorganizowaliśmy pierwszą muzyczną akcję – kiedy to studenci z kolędą odwiedzają wszystkie wydziały/jednostki uczelniane/władze Uczelni, ale również Prezydenta Miasta Lublin, Konsulat Generalny Ukrainy w Lublinie oraz organizacje, z którymi współpracujemy. Z tej inicjatywy narodził się zespół „Głośne szepty”, mający na celu integrację oraz zaangażowanie studentów w życie akademickie Uczelni. Zespół organizuje koncerty z okazji Święta Dnia Kobiet – 8 marca, występuje na uczelnianych i miejskich konferencjach dotyczących integracji cudzoziemców, kontynuuje akcję Kolędowanie (kolędy są śpiewane po polsku, ukraińsku i białorusku). W styczniu 2020 roku wspólnie z Biurem Kształcenia Międzynarodowego Zespół organizował Międzynarodowy wieczór kolęd. W 2019 roku „Głośne szepty” reprezentowały Miasto Lublin na Międzynarodowym Festiwalu Kolęd Bożonarodzeniowych w Iwano-Frankowsku „Kolęda na Majzlach”, a we wrześniu 2019 r. również wystąpiły na Lubelskim Festiwalu Nauki.

Dni Ukraińskie w Politechnice Lubelskiej to również nasza inicjatywa. Wydarzenie ma na celu przybliżenie kultury i tradycji kraju, z którego pochodzi największa grupa studentów zagranicznych na naszej Uczelni. W 2019 roku

zorganizowaliśmy Dni Kultury Białoruskiej – kraju, z którego pochodzi druga najliczniejsza grupa naszych studentów zagranicznych. Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego organizuje także Dzień Wszywanki oraz dołącza do współorganizacji festiwalu „Ukraina w Centrum Lublina”.

Wyjazdy integracyjne dla studentów zagranicznych również cieszą się dużym zainteresowaniem. Jednym z nich są wyjazdy na zakończenie kursu języka polskiego do Zakopanego.

Studenci oraz rodzice mają stały kontakt z Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego. Można korzystać z naszej pomocy stacjonarnie, telefonicznie, mailowo oraz za pomocą komunikatorów społecznościowych: Viber, Whatsapp, Messenger, Instagram, Telegram. Zapraszamy!

Liczba zrekrutowanych studentów zagranicznych przez Centrum Programu Partnerstwa Wschodniego:

2016 r. – 285
2017 r. – 223
2018 r. – 229
2019 r. – 377

Anton Blazheiev

Program Erasmus + w Politechnice Lubelskiej

Projekty edukacyjne mające na celu umożliwienie społeczności akademickiej rozwoju na arenie krajowej i międzynarodowej w zakresie kształcenia są realizowane przez Politechnikę Lubelską z powodzeniem od ponad 20 lat.

Największym międzynarodowym projektem edukacyjnym, z którego od roku 2014 korzystają studenci i pracownicy Uczelni, jest program Erasmus+. We wcześniejszych latach, nosił on nazwę Socrates-Erasmus (lata 2003-2007) oraz LLP-Erasmus (lata 2007-2014). W roku 2020 przypada zakończenie obowiązywania zapisów karty ECHE (Erasmus Charter for Higher Education) Karty Erasmusa dla szkolnictwa wyższego, która determinuje dotychczasowe działania Uczelni w tym obszarze. Warto zatem podsumować program zarówno pod względem statystyk, jak i spojrzeć na najciekawsze wydarzenia, które były organizowane w PL przy udziale studentów i pracowników z uczelni partnerskich.

Mobilność

Mobilność studentów i pracowników stanowi w Politechnice Lubelskiej trzon działań w ramach programu Erasmus+. Umożliwia ona zarówno zebranie doświadczeń za granicą, jak i pracę na rzecz tzw. „umiędzynarodowienia w domu” poprzez włączanie w społeczność akademicką

studentów i pracowników cudzoziemców.

Od roku 2014 z różnych form mobilności skorzystały w Politechnice Lubelskiej 4302 osoby, w tym 2976 studentów i 1326 pracowników. Wartość projektów mobilności edukacyjnej, które prowadziło Biuro Kształcenia Międzynarodowego w ramach programu Erasmus+ wyniosła 20 059 796, 53 zł. Mobilności studentów, nauczycieli akademickich i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stanowią jedynie fragment wszystkich działań, jakie realizowane były w Uczelni dzięki udziałowi w programie Erasmus+. Oprócz projektów umożliwiających studentom i pracownikom wyjazdy za granicę i przyjazdy do PL, w Uczelni zrealizowano szereg projektów w ramach akcji 2.

Tab. 1 mobilności studentów

rok akademicki	wyjazdy (studia)	przyjazdy (studia)	wyjazdy (praktyki)	przyjazdy (praktyki)
2014	54	276	112	7
2015	54	298	109	2
2016	25	393	109	2
2017	60	401	71	1
2018	42	385	118	3
2019	41	355	56	2
	276	2108	575	17

Tab. 2 mobilności pracowników

rok akademicki	wyjazdy NA	przyjazdy NA	wyjazdy NA+NAA	przyjazdy NA+NAA
2014	106	52	46	9
2015	93	29	45	12
2016	99	77	42	91
2017	72	74	44	45
2018	90	73	83	47
2019	52	19	16	10
	512	324	276	214

Tab. 3 przychody z tytułu projektów Erasmus+ (akcja 1)

rok	wartość projektów mobilności edukacyjnej
2014	1 202 057,72 zł
2015	2 167 137,92 zł
2016	4 526 266,67 zł
2017	3 210 120,76 zł
2018	3 835 735,00 zł
2019	5 118 478,46 zł
	20 059 796,53 zł

Inicjatywy dla studentów i pracowników

Program Erasmus+ to również ciekawe wydarzenia i inicjatywy angażujące studentów i pracowników PL oraz gości zagranicznych przebywających w Uczelni w czasie wymiany. Do najistotniejszych inicjatyw należy na pewno Erasmus Day (Dzień Erasmasa), który jest organizowany cyklicznie przez Biuro Kształcenia Międzynarodowego od 2014 r. Erasmus Day to okazja dla studentów zagranicznych do zaprezentowania swoich krajów i uczelni, przygotowania tradycyjnych potraw i podzielenia się swoimi doświadczeniami jako uczestników mobilności. Na szczególną uwagę zasługuje Lublin Erasmus Integration Day - Lubelski Dzień Erasmasa, który odbył się 14 marca 2019 r. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Politechnikę Lubelską, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Katolicki Uniwersytet Jana Pawła II i Uniwersytet Przyrodniczy z inicjatywy prorektorów lubelskich uczelni. Jego głównym celem była integracja studentów zagranicznych, którzy studiowali w Lublinie w ramach programu Erasmus+ oraz promocja wyjazdów na studia i praktyki wśród polskich studentów. Poza stoiskami informacyjnymi poszczególnych krajów, na uczestników wydarzenia czekały smakołyki przygotowane przez studentów zagranicznych oraz quiz z nagrodami. Dzień uświetnił występ oraz krótki warsztat tańców narodowych przeprowadzony przez Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej.

Innym wydarzeniem, które na stałe zagościło w kalendarium Biura Kształcenia Międzynarodowego jest International Staff Training Week – Międzynarodowy Tydzień Szkoleniowy, skierowany do pracowników uczelni partnerskich biorących udział w programie Erasmus+. Pierwszy Międzynarodowy Tydzień Szkoleniowy odbył się w maju 2016 r., a do tej pory zorganizowanych zostało osiem takich wydarzeń, podczas których uczestnicy mieli możliwość zapoznania się z działalnością Politechniki Lubelskiej, odwiedzenia niektórych jej jednostek (Biblioteka PL, Studium Języków Obcych PL, laboratoria) oraz zaprezentowania swoich uczelni. Wyjątkowym był VII Międzynarodowy Tydzień Szkoleniowy zorganizowany w kwietniu 2019 r. przez Bibliotekę PL we współpracy z BKM. Skierowany był on wyłącznie do pracowników bibliotek. Międzynarodowe Tygodnie Szkoleniowe są doskonałą okazją do dzielenia się doświadczeniami przez stypendystów programu Erasmus+, zarówno studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej, jak i studentów zagranicznych przebywających w Uczelni na studiach wymiennych. Podczas tygodni międzynarodowych pracownicy PL nawiązywali kontakty z przedstawicielami uczelni partnerskich, z którymi w późniejszym czasie wnioskowali o dofinansowanie innych projektów w ramach programu Erasmus+. Oprócz tego w październiku 2019 r. po raz pierwszy został zorganizowany Międzynarodowy Tydzień dla Nauczycieli, w trakcie którego goście zagraniczni mieli okazję poprowadzić otwarte wykłady dla studentów PL.

Kolejnymi inicjatywami zasługującymi na uwagę są "Erasmus Smile Book – Studenci zagraniczni w Politechnice Lubelskiej", czyli wystawa zrealizowana w październiku 2017 r. prezentująca fotografie studentów zagranicznych którzy przebywali w naszej Uczelni w roku akademickim 2016/2017 w ramach programów wymiany międzynarodowej oraz Bieg Erasmasa - Erasmus Run, który odbył się

Fot. Ewelina Sobeco, KRD

w październiku 2019 r. Erasmus Run został zorganizowany w ramach inicjatywy Erasmus Days in Poland 2019. Oba wydarzenia były doskonałą okazją do zapoznania polskich studentów i pracowników z sylwetkami studentów zagranicznych oraz do integracji obcokrajowców ze społecznością akademicką. Stanowiły one również jeden z elementów promocji programu wśród społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej.

Przykłady projektów Erasmus+ akcja 2

Wysoka jakość współpracy z partnerami zagranicznymi w ramach programu Erasmus+ skutkowałą uczestnictwem Politechniki Lubelskiej jako partnera i koordynatora również w projektach akcji 2, której celem jest współpraca na rzecz innowacji i wymiany dobrych praktyk, czyli tzw. partnerstwa strategiczne i sojusze na rzecz wiedzy.

W latach 2016-2018 na Wydziale Budownictwa i Architektury PL realizowany był projekt SURE: Sustainable Urban Rehabilitation in Europe, którego głównym celem była poprawa jakości oraz wzrost adekwatności oferty edukacyjnej poprzez opracowanie wspólnego programu studiów magisterskich na kierunku Architektura. Od roku 2018 realizowany jest projekt UNINET – University Network for Cultural Heritage – Integrated Protection Management and Use, którego celem jest stworzenie międzynarodowej sieci nauczycieli akademickich specjalizujących się w różnych dziedzinach zarządzania, ochrony i wykorzystania dziedzictwa kulturowego. Od roku 2019 na WBIA jest również realizowany projekt EduGame: Innovative Educational Tools for Management in Heritage Protection, który ma na celu opracowanie i wdrożenie innowacyjnego modułu dydaktycznego, w skład którego wchodzi gra edukacyjna RPG w obszarze zarządzania miejscem zabytkowym. Kolejnym projektem realizowanym od roku 2019 jest projekt Technology for Industry – 4 teachers and trainers of vocational education. Jest on realizowany na Wydziale Mechanicznym, a jego celem jest opracowanie innowacyjnych materiałów edukacyjnych, narzędzi do badania technologii Industry 4.0 oraz opracowanie metod szkoleniowych technologii Industry 4.0.

W latach 2015-2017 w PL realizowany był projekt Erasmus+ – Robotics for Teachers for Secondary Vocational Schools, którego celem było opracowanie programu szkolenia e-learningowego dla nauczycieli techników w zakresie robotyki.

Od roku 2017 na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki realizowany jest projekt TRUNAK – TRansition to University Autonomy in Kazakhstan, mający na celu opracowanie, przetestowanie i upowszechnienie modelu decentralizacji uczelni wyższych Kazachstanu oraz wspomaganie tego procesu poprzez transfer doświadczeń krajów UE.

W ramach projektów akcja 2. Biuro Kształcenia Międzynarodowego zrealizowało projekt Europejski Uniwersy-

tet Wschodni, którego celem było wsparcie polityki uczelni lubelskich dotyczących pozyskania studentów oraz kształcenia na kierunkach dopasowanych do potrzeb potencjalnych pracodawców w Lublinie oraz miastach partnerskich krajów Partnerstwa Wschodniego, oraz projekt MobiAbility: Europejska platforma internetowa dla studentów niepełnosprawnych.

W latach 2015-2018 BKM zrealizowało również 3 projekty Erasmus Mundus (Mover, Mare Nostrum i Cruz del Sur) umożliwiające wymianę studentów, pracowników, ale i pracę nad dobrymi praktykami z uczelniami partnerskimi z krajów Afryki Północnej oraz krajów Ameryki Centralnej i Południowej.

Obecnie poza projektami mobilności edukacyjnej w ramach programu Erasmus+ w BKM realizowane są projekty: EUni4All – Network of Inclusive Universities mający na celu wypracowanie dobrych praktyk i stworzenie przewodnika dla studentów wymiennych ze specjalnymi potrzebami; projekt TrafSaf – Improving the Traffic Safety in the Western Balkan Countries through Curriculum Innovation and Development of Undergraduate and Master Studies – mający na celu poprawę kształcenia i rozbudowanie programów kształcenia na kierunku Transport w uczelniach bałkańskich. Dodatkowym wsparciem pracy nad umiędzynarodowieniem Uczelni jest realizacja przez BKM 3 projektów finansowanych ze środków Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej w ramach programów International Alumni, Promocja Zagraniczna oraz Welcome to Poland, które mają charakter promocyjny i szkoleniowy.

Bez wątpienia udział Politechniki Lubelskiej w projekcie Erasmus+ zaowocował wieloma ciekawymi działaniami i umożliwił nauczycielom akademickim nawiązanie szerokich kontaktów międzynarodowych, a studentom zdobycie bezcennego doświadczenia zagranicznego. Nasza Uczelnia stała się przez lata cenionym partnerem w konsorcjach międzynarodowych i cieszy się bardzo dobrą opinią wśród studentów przyjeżdżających na studia i praktyki wymienne. W roku 2019 na ręce rektora PL prof. dr. hab. inż. Piotra Kacejko złożony został list gratulacyjny z Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, w którym doceniono zaangażowanie Politechniki Lubelskiej w działania w ramach programu Erasmus+ w Polsce oraz bardzo wysoki poziom realizacji projektów w Uczelni. Liczymy, że w kolejnej edycji programu Erasmus+, w latach 2021-2027, Politechnika Lubelska nadal będzie rozwijać się w obszarze umiędzynarodowienia i że wyzwania jakie czekają społeczność akademicką w nowej edycji programu zaowocują kolejnymi ciekawymi kontaktami, projektami i inicjatywami.

Serdecznie zachęcamy Państwa do zaangażowania się w program Erasmus+ i we wspólną pracę na rzecz umiędzynarodowienia Politechniki Lubelskiej.

Celina Handzel, Magdalena Goździk

Inżynieria Multimediów. ŚWIATŁA, KAMERA, AKCJA!!!

„Where content comes to live” – takim właśnie hasłem przywitało mnie Vegas, kiedy to udałem się na odbywającą się rocznie międzynarodową konferencję producentów branży multimedialnej NAB SHOW. Był rok 2018. Mało kto uwierzyłby wtedy w scenariusz, który wstrząsnął globalnie branżową rzeczywistością za niespełna rok później. COVID 19 oprócz wymiaru niekwestionowanej pandemii trwale i raczej bezpowrotnie zmienił zasady gry nie tylko w branży multimedialnej. Dziś zarówno światowi biznesowi giganci, mikroprzedsiębiorcy, uczniowie, studenci, emeryci, uogólniając MY WSZYSCY jeszcze mocniej odczuwamy konieczność nie tylko sprawnego konsumowania, ale i tworzenia multimediów zarówno zawodowo, jak i prywatnie. Treści te pojawiają się w bardzo wielu przestrzeniach od komunikacji online, przez branżę reklamową po medycynę, czy edukację. Współczesna marka niezależnie od jej wielkości, czy branży, w której działa nie ma prawa bytu, będąc pozbawiona dostępu do multimediów.

Cofnijmy się na chwilę do lat 80. czy 90. Osobiście był to okres mojej wczesnej edukacji i gdyby w moim przedszkolu wtedy przeprowadzono ankietę „kim chciałbyś zostać, jak dorośniesz”, to prym wiodłyby zawody POLICJANTA i STRAŻAKA. Chyba nie muszę nikogo przekonywać, że gdybyśmy taką samą ankietę przeprowadzili

w dowolnym przedszkolu dzisiaj to TOP 3 na liście odpowiedzi zajmowałyby BLOGERZY, VLOGERZY i INFLUENCERZY. Nie twierdzę, że są to „zawody przyszłości”, bo popularność branży internetowych twórców uważam za tymczasową i ulotną, ale stabilny wznoszący trend branży multimedialnej będzie jeszcze długo tworzył zapotrzebowanie na rynku pracy dla specjalistów z tej dziedziny.

Pracując nad koncepcją kierunku inżynieria multimediów, postawiliśmy dość istotną granicę pomiędzy technologią i umiejętnościami produkowania treści multimedialnych od strony technicznej, a samą merytoryką tych treści, dziennikarstwem i wszelkimi miękkimi kompetencjami związanymi z pracą przed kamerą. Wracając do anegdoty z przedszkola i współczesnej epoki internetowych twórców, należy zdać sobie sprawę, że za każdym szanowanym i wziętym VLOGER'em czy INFLUENCER'em stoi cały zespół osób zaangażowanych bezpośrednio w poszczególne etapy preprodukcji, produkcji i dystrybucji treści i kreowania marki osobistej. W tym zespole kluczową rolę odgrywają właśnie osoby odpowiedzialne za technalia i technologię. Projektanci, montażyści, realizatorzy, social media & content managerzy oraz wiele innych osób zatrudnionych na stanowiskach, o których jeszcze 5 lat temu nikt w Polsce nie słyszał.

Kształcenie technologicznego wsparcia dla branży multimedialnej na pewno nie będzie zadaniem łatwym, jednak z potencjałem dydaktyczno-naukowym, którym dysponuje Politechnika Lubelska oraz tytułem „Lidera Innowacyjności” w mojej skromnej ocenie jest to właściwy kierunek rozwoju oferty edukacyjnej naszej Uczelni. Podsumowując, chciałbym nadmienić, że dziedziną przewodnią jest tu elektrotechnika, bo multimedia nie istnieją bez zasilania, systemów pomiarowych, telekomunikacji czy oświetlenia. W zestawieniu z zaplanowanymi w ramach toku kształcenia przedmiotami z dziedziny informatyki, tj. podstawy programowania, czy podstawy sieci komputerowych oraz grafiką inżynierską czy prawem autorskim daje możliwość zdobycia unikalnego zestawu wiedzy i umiejętności popartego należytych przygotowaniem ogólnoinżynierskim.

Efekty rekrutacji na historyczny pierwszy rocznik 2020 wyglądają obiecująco. Do zobaczenia na zajęciach.

Jakub Krzysiak, Koordynator Pollub.TV

Inżynieria i analiza danych – nowy kierunek studiów w WPT

Od roku akademickiego 2020/2021 w Wydziale Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej uruchomiony został nowy kierunek studiów pierwszego stopnia inżynieria i analiza danych. Studia te zostały zaprojektowane jako 7-semestralne studia inżynierskie o profilu praktycznym i są przeznaczone dla wszystkich absolwentów szkół średnich zainteresowanych zastosowaniami matematyki oraz informatyką. Przygotowana przez Wydział dokumentacja kierunku została pozytywnie zaopiniowana przez Polską Komisję Akredytacyjną, dzięki czemu na początku sierpnia tego roku Politechnika Lubelska otrzymała pozwolenie na uruchomienie nowego kierunku studiów.

W związku z cyfryzacją oraz informatyzacją produkcji, handlu i usług na rynku pracy w Polsce, rośnie zapotrzebowanie na specjalistów z zakresu analizy i syntezy danych. Zmiany w obszarze dostępności danych oraz informatycznych możliwości ich obsługi wymuszają rozwój nowych kompetencji wśród inżynierów. Obecny rynek pracy stawia przed nimi nowe wyzwania. Poszukiwane są szczególnie osoby posiadające ugruntowaną wiedzę i umiejętności z zakresu metodologii badań, planowania eksperymentu, modelowania zjawisk przy użyciu technik statystycznych, budowy i weryfikacji modeli decyzyjnych oraz technik wspierających pracę inżyniera. Inżynieria i analiza danych wychodzi naprzeciw tym wyzwaniom, wszechstronnie kształcąc studentów w obszarze szeroko rozumianej analizy danych. Wiedza i umiejętności nabyte w czasie studiów obejmą wszystkie etapy eksploracji danych, począwszy od nauki właściwego przygotowania doświadczeń, pozna-

nia teoretycznych podstaw technik wykorzystywanych w procesie analizowania danych, poprzez umiejętność przygotowania danych, a skończywszy na budowie, walidacji i wdrażaniu modeli.

Umiejętności, które nabywać będą studenci kierunku inżynieria i analiza danych w procesie kształcenia znacznie wykraczają poza te, które wynikają z nazwy kierunku. Szczególnie warto podkreślić jest to, że wykształceni na tym kierunku inżynierowie, specjaliści z zakresu analizy danych, będą umieli sprawnie posługiwać się narzędziami programistycznymi i administracyjnymi w zakresie sieci i baz danych, a także wytwarzać nowe technologie informatyczne dotyczące analizy danych. Studia na kierunku inżynieria i analiza danych będą miały również za zadanie rozwijanie kompetencji studentów w zakresie pozyskiwania danych, ich prezentacji oraz umiejętności konsultacji i weryfikacji wyników badań z interesariuszami zewnętrznymi.

Kierunek inżynieria i analiza danych powstał w wyniku szeroko prowadzonych konsultacji z przemysłem i środowiskiem społeczno-gospodarczym Uczelni, jest w pełni zgodny z jej misją oraz strategią rozwoju. Nowy kierunek studiów będzie dostarczał na regionalny rynek pracy absolwentów rzetelnie przygotowanych do podjęcia pracy w firmach zajmujących się analizą danych, firmach z branży IT oraz w przedsiębiorstwach o nieinformatycznym profilu działalności, które wykorzystują metody analizy danych oraz technologie informatyczne. Absolwent kierunku będzie przygotowany do podejmowania pracy także w innych obszarach życia gospodarczego i społecznego, gdyż będzie

potrafił łączyć ścisłą wiedzę z zakresu metod i narzędzi analitycznych oraz technik informatycznych z ich praktycznym wykorzystaniem w życiu gospodarczym i społecznym. Dzięki posiadanej wiedzy i umiejętnościom ułatwiającym dynamiczną adaptację do nowych zadań i warunków zatrudnienia, absolwenci kierunku inżynieria i analiza danych będą w stanie rozwiązywać różnorodne problemy techniczne, gospodarcze i społeczne oraz podejmować wyzwania wynikające z potrzeb rozwijającej się gospodarki kraju i regionu.

Kierunek inżynieria i analiza danych doskonale wpisuje się w potrzeby rynku edukacyjnego naszego miasta oraz umiejętnie wpasowuje się w strategię rozwoju naszego regionu. Prognozy rynku pracy w Polsce na najbliższe lata są jednoznaczne: zapotrzebowanie na specjalistów z zakresu analizy danych będzie stale wzrastało. Dowodem na to są liczne opinie specjalistów oraz raporty.

„Najbardziej pożądaną specjalizacją, która będzie się rozwijać przez najbliższe lata, jest analityk Big Data. Realnym wyzwaniem dla przedsiębiorstw jest dziś efektywna analiza pozyskanych danych oraz podejmowanie na ich podstawie szybkich i trafnych decyzji. Popyt na kompetentnych ekspertów ds. analiz Big Data będzie w kolejnych latach dynamicznie wzrastał” – prognozuje Aleksandra Kujawa, Business Unit Manager Antal IT Services w raporcie portalu branżowego hrpolska.pl.

Firma Astrafox – polska firma konsultingowa, specjalizująca się w rozwiązywaniu problemów biznesowych przy wykorzystaniu najnowszych technologii, podaje na swojej stronie internetowej informację, że „Zdaniem dziennikarzy Harvard Business Review data scientist to najgorętsza profesja XXI wieku. (...) Zgodnie z szacunkami, do 2020 roku deficyt na specjalistów zajmujących się analizą danych osiągnie w skali całego globu poziom 4 milionów.”

Wymieniane stanowiska wymagają połączenia wiedzy matematycznej oraz informatycznej z klasycznymi umiejętnościami inżynierskimi. Jako kluczowe obszary kompetencyjne podawane są m.in. znajomość matematyki i statystyki, umiejętność wizualizacji danych, znajomość baz danych i języków programowania oraz zdolności komunikacyjne. Wszystkie te aspekty ujęte zostały w opracowanym programie studiów na kierunku inżynieria i analiza danych. Analiza rynku edukacyjnego w regionie oraz

w całej Polsce pozwala mieć nadzieję, że kandydaci na studia na tym kierunku będą charakteryzować się dobrym przygotowaniem merytorycznym, co znacznie poprawi wykształcenie absolwentów, a dzięki temu przyniesie wymierne korzyści dla regionu i kraju. Analiza rynku pracy i opinie pracodawców dają gwarancję, że absolwenci nowego kierunku zdobędą ciekawą i satysfakcjonującą pracę, a pracodawcy zyskają specjalistów z zakresu nowych technologii informatycznych i obliczeniowych.

Wydział Podstaw Techniki jest najmłodszym i najbardziej interdyscyplinarnym wydziałem Politechniki Lubelskiej. Pracownicy Wydziału reprezentują różnorodne dyscypliny naukowe, m.in.: matematykę, informatykę techniczną i telekomunikację, inżynierię środowiska, górnictwo i energetykę, budownictwo lądowe i transport, inżynierię mechaniczną, inżynierię materiałową, ale także pedagogikę, filozofię i psychologię. Różnorodność dyscyplin pozwala pracownikom Wydziału na szerokie współdziałanie nauk i uzyskiwanie bardzo ciekawych efektów takiej współpracy. Wielość dyscyplin reprezentowanych przez pracowników WPT umożliwi realizację w ramach Wydziału wszechstronnego kształcenia studentów na dotychczas prowadzonych kierunkach studiów: edukacji techniczno-informatycznej, inżynierii bezpieczeństwa i matematyce. Interdyscyplinarność Wydziału ma pozytywny wpływ na przygotowanie i elastyczne podejście absolwentów do stale zmieniającego się rynku pracy. Nowy kierunek studiów doskonale wpisuje się w strategię rozwoju Wydziału Podstaw Techniki, podnosi jego rangę oraz zwiększa wszechstronność.

Ewa Łazuka

Wystawa starych komputerów

Fot. T. Maślona, SAF PL

Komputery z lat 80. i 90. można było podziwiać w holu głównym Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii (tzw. Rdzewiak) na wystawie „Komputery retro ze zbiorów Muzeum Politechniki Lubelskiej”.

Na wystawie znajdowało się ponad 30 eksponatów, głównie dawne komputery, które służyły pracownikom uczelni, m.in. z czasów pierwszych w Polsce komputerów domowych, a także pamięci, napędy i inne akcesoria komputerowe z dawnych lat. Ekspozycję wzbogaciły informacje na temat historii komputerów i początków informatyki na Politechnice Lubelskiej.

– *Wśród akcesoriów na szczególną uwagę zasługuje pamięć dyskowa i karty perforowane z komputera ODRA. Takie pamięci posiadał pierwszy w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Lublinie komputer ODRA 1325, sprowadzony do naszego Ośrodka Obliczeniowego w drugiej połowie lat 70.* – wspomina Blanka Malczarska.

Dodatkową ciekawostką na ekspozycji jest stacja dysków z komputera Banku PKO w Lublinie z dyskietką 8-calową z ok. 1985 r.

Podwójne złoto dla Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej

W dniach 30.10.-03.11.2019 r. Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej wziął udział w Festiwalu Adriatic Pearl – Dubrovnik International Choir Festival & Competition.

Podczas tego wydarzenia nasz Chór zdobył aż dwa złote dyplomy. Nagrody otrzymano w kategoriach Sacra oraz kategorii B1.

Spotkanie autorskie z Urszulą Gierszon i Małgorzatą Ciosmak

19 listopada 2019 r. w Bibliotece PL odbyło się spotkanie autorskie z mgr Urszulą Gierszon i dr inż. Małgorzatą Ciosmak, autorkami książki „Leon Ulrich 1811-1885 Poeta i patriota”.

Książka opowiada o losach Leona Ulricha – tłumacza z Urzędowa znanego z przekładów dzieł Williama Shakespeare’a. Integralną częścią książki jest poemat Leona Ulricha „Powstańcy polscy z 1833 roku”.

Od 15 lat tańczą, śpiewają, grają i pielęgnują tradycje

200 tancerzy, 300 koncertów, 17 festiwali folklorystycznych, 700 audycji i pokazów edukacyjnych. To podsumowanie 15 lat działalności Zespołu, który jubileusz świętował w towarzystwie publiczności.

23 listopada 2019 r. w Centrum Kongresowym Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie odbył się uroczysty koncert. Na scenie zaprezentowane zostały pieśni i tańce z różnych regionów kraju. Gościnnie wystąpił zespół śpiewaczy GŁUSKOWIANKI oraz soliści operowi.

– *Taniec jest dla nas bardzo ważny, pozwala wyrażać emocje, pokonywać słabości i przekraczać nasze osobiste granice. Dzięki niemu nieustannie się rozwijamy, poprawiamy swoją kondycję fizyczną i pamięć. Istotne jest również poznawanie nowych ludzi* – mówi Hanna Aleksandrowicz, kierownik artystyczny Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej.

Obecnie zespół liczy 37 członków. Są to głównie studenci i absolwenci Politechniki Lubelskiej. Repertuar zespołu obejmuje pieśni patriotyczne, wszystkie polskie tańce narodowe i tańce regionalne, a także pieśni i przyśpiewki z różnych stron Polski. Zespół pochwalić się może również

bogatym programem bożonarodzeniowym, prezentującym najpiękniejsze polskie kolędy i pastorałki.

Trochę historii... Kwiecień 1991 roku. Wtedy zaczyna działalność zespół na Politechnice Lubelskiej. Założycielką i pierwszym kierownikiem była Aldona Flis-Ejfler – osoba, która kochała folklor i była zaangażowana w działalność na rzecz popularyzacji polskich tańców wśród młodzieży. Zespół nazywał się wtedy „Krajka” od kolorowych wstążek wpinanych we włosy przez wiejskie dziewczęta. Pierwszy koncert odbył się 8 maja 1991 r. w ramach dni Politechniki Lubelskiej. 8 lutego 2001 roku zmarła Pani Aldona Flis-Ejfler. Zespół funkcjonował jeszcze przez 3 lata. Rok 2004. Po długich rozmowach z władzami uczelni zapadła decyzja, że zespół ma być reaktywowany. Funkcję choreografa powierzono Hannie Aleksandrowicz, od wielu lat związanej z tańcem ludowym i folklorem. Dzięki jej pracy powstają piękne, ale i zabawne układy choreograficzne. Potrafi też wyczarować cudowne stroje – zaprojektować, uszyć i poprawić. W październiku 2005 roku zmieniła się nazwa na Zespół Pieśni i Tańca, dla podkreślenia, że liczy się nie tylko taniec, ale i śpiew.

Fot. P. Strus

Wileńskie koncertowanie

Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej koncertował w Wilnie. Na zaproszenie chóru „Gabija” Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego im. Giedymina, nasz zespół wziął udział w międzynarodowym święcie chórów „Žiemos švie-

sa“ (Zimowe światło). Święto „Žiemos šviesa” zbliża do siebie członków różnych zespołów śpiewaczych z Litwy i krajów sąsiednich, upowszechniając narodową kulturę, ideę współpracy i przyjaźni.

Wernisaż wystawy startARCHITEKCI'19

7 lutego 2020 r. na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej odbył się wernisaż wystawy startARCHITEKCI'19, prezentujący projekty dyplomowe obronione w 2019 roku na kierunku architektura na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Wystawa startARCHITEKCI'19 była jedenastą, największą pod względem liczby projektów, edycją wystawy startARCHITEKCI. Pierwsze dwie edycje miały miejsce w Warsztatach Kultury i były wydarzeniami wspierającymi kandydaturę Lublina do tytułu Europejskiej Stolicy Kultury 2016. Kolejne sześć edycji prezentowano w Galerii Gala, zaś następne dwie w Centrum Spotkania Kultur. W tym roku wystawa po raz pierwszy odbyła się w budynku Uczelni.

Wystawa startARCHITEKCI'19 prezentowała 107 projektów dyplomowych (64 inżynierskie i 43 magisterskie) spośród 186 obronionych w 2019 roku na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej. Projekty zostały wytypowane do udziału w wystawie przez

ich promotorów.

Projekty były eksponowane na wystawie z podziałem na 8 grup tematycznych: DOPEŁNIENIE, POTENCJAŁ, OD NOWA, DWOISTOŚĆ, MECHANIZM, DIALOG Z HISTORIA, WARSZTAT i ROZWÓJ.

Zlokalizowany przy wejściu na parterze dział POTENCJAŁ, poprzez zebrane w nim projekty, wskazywał na możliwości, jakie daje architektura i urbanistyka w zakresie poszerzania możliwości miejsc, dla których jest realizowana. Podobne przesłanie miał zlokalizowany także na parterze dział OD NOWA. Pokazane tam projekty to propozycje zdefiniowania na nowo miejsc, dla których zostały one wykonane. Duża część projektów w tym dziale to propozycje wykorzystania w nowy sposób istniejących obiektów oraz przywrócenia do życia miejsc, które kiedyś były użytkowane. Są tam także propozycje w zakresie zdefiniowania na nowo mniejszych i większych fragmentów miast. Projekty zebrane na I piętrze w dziale DWOISTOŚĆ łączy możliwość rozpa-

trywania każdego z nich z punktu widzenia bardzo odmiennych i odległych od siebie aspektów. Dział ten wskazuje na złożoność zagadnień architektury. W eksponowanym na II piętrze dziale MECHANIZM znajdowały się projekty, w których architektura została ukształtowana w sposób uwypuklający relacje funkcjonalne poszczególnych jej części, projekty, w których kształtowaniu istotną rolę odegrały rozwiązania techniczne, a także projekty związane są z sytuacjami czyniącymi architekturę istotną częścią mechanizmu relacji społecznych. Dział DIALOG Z HISTORIA na III piętrze zbiera projekty czerpiące z wartości, jakie niesie dziedzictwo historyczne. Przy tym nie zebrano w nim jedynie projektów związanych z miejscami o uznanej

wartości historycznej. Kilka z projektów odnosi się do dziedzictwa ostatnich kilkudziesięciu lat. Nie tylko materialnego, a także ideowego. Na IV piętrze w dziale DOPEŁNIENIE zostały projekty, których realizacja oznaczałaby uzupełnienie przestrzeni miast, dla których zostały zaproponowane, przede wszystkim przestrzeni społecznej. Prezentowany na V piętrze dział WARSZTAT zwracał uwagę na aspekty kształtowania architektury, takie jak relacje materiału z formą, sposoby wpisywania nowych funkcji w istniejące budynki, czy dobieranie formy architektonicznej w dostosowaniu do charakteru otoczenia. Zlokalizowany także na V piętrze dział ROZWÓJ wskazywał na możliwość udziału architektury w procesach podnoszących jakość życia społeczności dla których jest tworzona, a także na możliwości rozwoju opartego na kontynuacji wykorzystywania istniejących obszarów zabudowanych wsi, miast i osiedli zamiast zajmowania pod zabudowę terenów z dala od istniejącej zabudowy.

Podczas trwania wystawy odbyły się obrady jury dziesiątej edycji, organizowanego przez Oddział Lublin Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP we współpracy z Wydziałem Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej, konkursu na najlepszy projekt dyplomowy inżynierski (Nagroda im. Tadeusza Witkowskiego), konkursu na najlepszy projekt magisterski, konkursu kwalifikującego dyplomowe projekty magisterskie do ogólnopolskich konkursów projektów dyplomowych (Nagroda im. Zbyszka Zawistowskiego – Dyplom Roku SARP, Polsko-Niemiecka Nagroda Integracyjna SARP-BDA). Jury to dokonało także nominacji dyplomowych projektów inżynierskich do konkursu organizowanego przez Stowarzyszenie Architektów Polskich we Francji oraz projektów magisterskich do międzynarodowego konkursu Young Talents Architecture Awards organizowanego przez Fundację Ludwiga Miesa van der Rohe.

Model 3D domu Pereca

15 czerwca 2020 r. w Ośrodku Brama Grodzka Teatr NN otwarto wystawę poświęconą historii Domu Pereca. Pracownicy Katedry Informatyki reprezentujący Laboratorium Programowania Systemów Inteligentnych i Komputerowych Technologii 3D „Lab 3D” prof. Jerzy Montusiewicz i dr Marcin Barszcz przygotowali cyfrowy model 3D tego obiektu.

Do opracowania trójwymiarowego modelu Żydowskiego Domu Ludowego im. Icchaka Lejbusza Pereca wykorzystano autentyczne plany budynku uzyskane od kuratorów wystawy: Piotra Nazaruka i Agnieszki Wiśniewskiej. Wydrukowany model 3D pozwala na obejrzenie całego obiektu w jego pierwotnym stanie, tak jak był wybudowany.

W czasie otwarcia wystawy wygłoszono prelekcję poświęconą działalności pracowników Katedry Informatyki w obszarze ochrony materialnego dziedzictwa kulturowego w Polsce i w Centralnej Azji oraz procesowi modelowania i druku 3D makiety domu Pereca.

Dom Pereca, który znajduje się na wzgórzu Czwartek przy ulicy Szkolnej, to jeden z symboli przedwojennej i powojennej wspólnoty żydowskiej Lublina. Powstał przed wojną z inicjatywy Żydowskiej Organizacji Szkolnej, Bundu i Żydowskiej

Partii Ludowej ze składek ogromnej liczby zwykłych rzemieślników i robotników. Wybuch wojny nie pozwolił na uroczyste jego otwarcie i rozpoczęcie zajęć lekcyjnych nowej żydowskiej szkoły. Przetrwiał niezniszczony lata okupacji, a od 1944 roku stał się schronieniem dla ocalałych przedstawicieli społeczności żydowskiej. Na początku lat pięćdziesiątych został przejęty przez ówczesne ministerstwo rolnictwa.

Czas epidemii – czas próby

Od kilku miesięcy trwa na całym świecie epidemia COVID 19. Ten bardzo trudny czas dotyka wszystkich, ogarniają nas emocje, których na co dzień unikamy: lęk o zdrowie i bezpieczeństwo życia, odosobnienie, niepewność bytu, przewartościowanie naszego życia i jego priorytetów. To, co kiedyś wydawało się ważne, obecnie zeszło na dalszy plan. Istotne jest, żeby otoczyć opieką najbliższych i bezpiecznie przetrwać, nie tracąc z oczu ważnego celu, jakim jest współzistnienie z innymi.

Zawsze w takim trudnym czasie reakcje ludzi były różne – jedni, ogarnięci obawą o zdrowie trwali w odosobnieniu, inni szli pomagać, narażając się, jak pracownicy służby zdrowia, przepełnieni poczuciem misji, ratowali życie innym. Wszystkie te postawy można zrozumieć, każdy reaguje jak może i potrafi, często w zaciszu domu i rodziny, wykonując rutynowe czynności, ale realizując najważniejszy, za siostrą Małgorzatą Chmielewską, cel „którym zawsze jest Miłość”.

Regularne spotkania Akademickiego Chóru PL zostały przerwane z dnia na dzień, zostały odwołane, zaplanowane na kolejne tygodnie, koncerty. Po krótkim czasie oddalenia zaczęliśmy jednak spotykać się na platformie wirtualnej i podjęliśmy decyzję o powrocie prób wokalnych

w systemie online. Stanowiło to spore wyzwanie, jako że w chórze śpiewa się wspólnie, wspierając się również wokalnie. Tymczasem podczas prób online każdy musi śpiewać sam, inni go słuchają i z wyłączonym mikrofonem uczą się swojej partii. Taka próba mogła odbywać się tylko w małych, ok. sześćosobowych grupach, dlatego nieoceniona była praca naszych trenerów wokalnych: Agnieszki Tyrawskiej-Kopec, Darii Łahockiej i dyrygentki Elżbiety Krzemińskiej.

Kiedy tylko rozpoczęliśmy nasze spotkania zadzwonił dyrektor Filharmonii Dolnośląskiej dr Tomasz Janczak z propozycją udziału naszego Chóru w nagrywanych przez orkiestrę symfoniczną online koncertach w czasach pandemii. Podczas odosobnienia najbardziej potrzebne są dobre myśli, rodzące nadzieję i wspierające wiarę w lepsze jutro. To wsparcie na wielu poziomach niesie kultura i sztuka,

przeżywanie wspólnych emocji daje głęboką nadzieję, że razem damy radę.

Dlatego pomysł Filharmonii Dolnośląskiej (jako pierwszej w Polsce), aby odwiedzić melomanów w ich domach z najpiękniejszymi utworami z repertuaru klasycznego, wydał nam się od razu znakomity. Śpiewacy Politechniki Lubelskiej to ludzie wyjątkowo odważni, pracowici i bezkompromisowi w dążeniu do perfekcji muzycznej. W ciągu tych czterech miesięcy wykazali się wielkim wysiłkiem, nagrywając w warunkach domowych partie swoich głosów, dbając o warunki techniczne, wokalne i łącząc pracę zawodową i studia, aby stworzyć najlepszy efekt dźwiękowy.

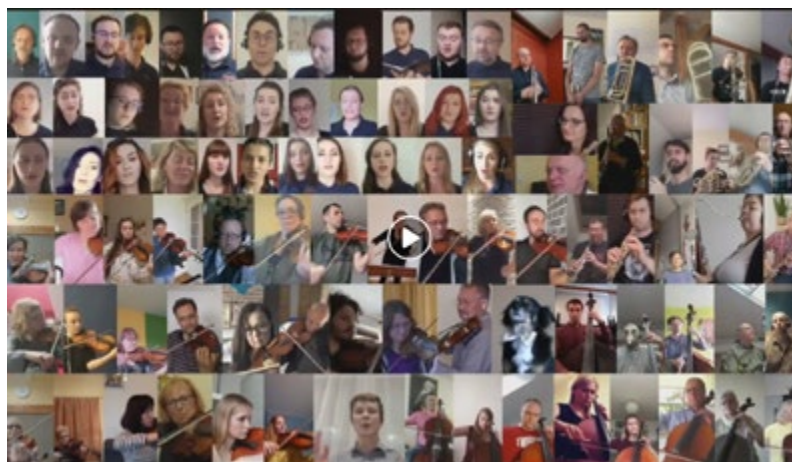
A wyzwania przed nami były ogromne. Pierwszy utwór przygotowaliśmy na Niedzielę Zmartwychwstania i było to słynne „Alleluja” J.F. Haendla z oratorium „Mesjasz”. Kolejne nagranie to słynny „chór niewolników” z opery „Nabucco” G. Verdiego oraz przygotowany na zakończenie sezonu artystycznego fragment „O Fortuna” z kantaty scenicznej „Carmina Burana” C. Orffa.

W tym czasie z propozycją połączenia sił wokalnych wszystkich politechnik polskich wyszedł dyrygent Chóru Politechniki Gdańskiej prof. Mariusz Mróz. Nasze wspólne nagranie pięknego utworu „O ziemi polska” J. Łuciuka do słów Jana Pawła II miało uczcić 100-lecie Urodzin

Papieża Polaka. Premiera miała miejsce dokładnie 18 maja, a realizatorem był Bartek Mróz.

Wszystkimi koncertami Filharmonii Dolnośląskiej (obejmowały one również utwory symfoniczne) dyrygował Szymon Makowski, a realizował jako reżyser dźwięku Andrzej Kopec, wybitnej klasy specjalista, kompozytor muzyki elektronicznej (wykładowca UMFCh w Warszawie) łączący doskonale przygotowanie muzyczne z biegłością obsługi programów komputerowych. Naszym „technicznym wkładem”, będącym pomocą dla reżysera, był nasz nieoceniony Prezes Darek Kopiński, który zgrywał kolejne nagrania, kompresował je i porządkował całość przed wysłaniem.

Odzew odbiorców w mediach społecznościowych i na YouTube przeszedł nasze najsmielsze oczekiwania i osiągnął wynik ponad 52.000 wyświetleń, będąc dla nas

potwierdzeniem, jak potrzebna jest muzyka w chwilach ciężkich, jaki ważny stanowi dar z serca do serc, jak ten trud związany z przełamaniem tremy śpiewania i grania we własnym pokoju może dać innym wsparcie psychiczne i emocjonalne w codziennych zmaganiach z epidemiczną rzeczywistością.

Nie umiemy przewidzieć, co przyniesie nam przyszłość, czy będziemy mogli wykonać na żywo nasze zaplanowane koncerty? Ale wiemy, czym dla nas jest wspólne bycie i śpiewanie. Wiele się nauczyliśmy, jak ważni jesteśmy dla siebie nawzajem i jak cudownie, dzięki muzyce możemy dać i wziąć, możemy być bliżej siebie niż kiedykolwiek.

Dziękujemy wszystkim, dzięki którym mogliśmy z pięknymi utworami dotrzeć do tak ogromnej rzeszy słuchaczy, dziękujemy naszej Uczelni za zaufanie i spełnianie naszych potrzeb i codzienne wspieranie każdego artystycznego przedsięwzięcia. Dziękujemy odbiorcom za ich słuchanie sercem, za cudowny odzew, za reakcję, dającą dowód potrzeby przeżywania sztuki.

Bardzo dziękuję wreszcie śpiewakom AChPL za to, jacy są: odważni, wrażliwi, kochający muzykę i mający wielkie serca i po prostu wspaniali! Dziękuję zespołowi za cały pracowity sezon artystyczny, w którym zdążyliśmy jeszcze m.in. zdobyć dwa złote medale na I Międzynarodowym Konkursie Chóralnym „Adriatic Pearl” w Dubrowniku i odwiedzić z koncertami przyjaciół z Politechniki w Wilnie.

Przed nami następne zadania, już w sierpniu będzie prezentowany kolejny utwór z orkiestrą. Tym razem fragment „Tańców Połowieckich” A. Borodina, a we wrześniu planujemy wykonać w Jeleniej Górze z orkiestrą Filharmonii Dolnośląskiej „Requiem” Gabriela Fauré, bez publiczności, ale z transmisją telewizyjną.

Nauczyliśmy się jeszcze, że nasze plany to bardziej marzenia, ale chęć wspólnego brzmienia emocji jest namacalna, istnieje, jest naszym spotkaniem, tak bardzo potrzebnym.

Elżbieta Krzemińska

Każdy rok to nowe doświadczenia i wrażenia

Czas wolny wykorzystany podczas studiów na naukę tańców polskich nie będzie zmarnowany. Nabyte umiejętności procentują w zaskakująco wielu sytuacjach i okolicznościach życia dorosłego i pracy zawodowej, bez względu na jej charakter.

Zespół Pieśni i Tańca to wspaniała przygoda, dlatego zawsze chętnie przyjmujemy do grupy te osoby, które chcą się nauczyć tańczyć i śpiewać. Miejsce znajdą również Ci, którzy grają na skrzypcach, klawercie, kontrabasie, trąbce lub bębnie. Można także zaangażować się do prac organizacyjnych, np. pisać artykuły, fotografować, filmować, prowadzić stronę internetową albo sprawdzić się jako menadżer Zespołu.

Każdy rok akademicki to wiele różnych artystycznych wydarzeń, które dostarczają niezwykłych doświadczeń i pozostawiają niezapomniane wrażenia.

Takim miłym wspomnieniem jest Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny w Olympic Beach (nieopodal Katerini w Grecji), w którym ZPiTPL uczestniczył w lipcu 2019 r. Wyjazd to nagroda za systematyczną pracę w ciągu roku akademickiego, a także integracja Zespołu. Koncert przed publicznością z różnych stron świata, to przede wszystkim duma z prezentacji naszego polskiego folkloru, który zawsze zachwyca urokiem muzyki, kolorowych kostiumów i energicznych tańców.

Taka podróż to także wiele atrakcji turystycznych. Mieliśmy okazję zobaczyć wspaniałe Meteory – zespół 24 monasterów umieszczony na szczytach skał, zabytkową miejscowość Litochoro, wodospady i górę Olimp oraz Mo-

nastyr Dionizosa w Kalambaka. Odbyliśmy również atrakcyjną wycieczkę statkiem po wybrzeżu Morza Egejskiego wraz z kąpielą w krystalicznie czystej, morskiej wodzie, no i oczywiście zdążyliśmy popławić się w greckim słońcu na piaszczystej plaży.

Wakacje to przede wszystkim okres koncertów z okazji tradycyjnych polskich uroczystości. Tym razem wystąpiliśmy na Dożynkach Gminnych w Siemieniu (18.08.2019 r.)

W sierpniu 2019 r. odbył się ślub oraz wesele Uli i Marcina, których połączył taniec w Zespole. Życzymy im zdrowia i wszelkiego dobra!

Nowy rok akademicki 2019/2020 rozpoczęliśmy artystycznie już w połowie września. Każdy występ ma swój

szczególny charakter, wymaga dokładnego przygotowania układów tanecznych i wokalnych, a tym samym systematycznego uczęszczania na zajęcia.

Ze względu na pandemię koronawirusa od 24 marca 2020 r. zajęcia zarówno taneczne, jak i wokalne odwołano, tym samym wiele uroczystości, na których nasz Zespół miał prezentować swój program.

Wraz z powrotem studentów na Uczelnię wznowimy swoją artystyczną działalność i powrócimy na scenę. Zapraszamy na oglądanie wpisów i zdjęć z wcześniej odbytych wydarzeń i koncertów na stronach internetowych zarówno Politechniki, jak i na facebooku.

Tradycyjnie przytaczam kilka wypowiedzi tancerzy, którzy chcieli się podzielić swoimi refleksjami o Zespole:

„W Zespole jestem od października 2018 r. i miałam ogromną przyjemność jako tancerka wziąć udział w Koncercie Jubileuszowym 15-lecia ZPiT PL. Był to pierwszy tak duży koncert w moim życiu. Najpierw liczne próby, szykowanie strojów i dekoracji. Wszyscy spędziliśmy wtedy ze sobą wiele czasu, co jeszcze mocniej niż dotychczas związało członków Zespołu. Wtedy poznałam również dawnych tancerzy ZPiT PL. Wspólne chwile, rozmowy i taniec z nimi były dla mnie przyjemnością. A sam koncert to coś nie do opisania. Duża scena, publiczność, mnóstwo zdjęć i kamer, a w centrum uwagi my - z obszernym programem artystycznym. A gdy ucichła muzyka i ukloniliśmy się po raz ostatni, łzy cisnęły do oczu ze wzruszenia. Radość z udanego występu była ogromna! Ten koncert zostanie w moim sercu na zawsze, chciałabym go przeżyć jeszcze raz!” Justyna Stepach

17 lat tańczenia w zespole tańca ludowego ukształtowały mój charakter. Były to lata chwilowych głupotek i mądrości życiowych, szczęścia z pogranicza wariactwa i trudnych decyzji, wstydu po upadkach na scenie i wybuchów radości po udanym koncercie, bólu skręconej kostki i szału po powrocie na scenę, ogromnej tremy i dumy z bycia podziwianą, były to również lata przeobrażenia się małej zakompleksionej gąsienniczki w pięknego, pewnego własnej wartości, radzącego sobie z problemami dorosłego życia motyla. A koncert? Przypomnił mi niezapomniany czas młodości i to, co zawdzięczam folklorowi.”

„weteranka” – Iza Szałkowska (Domańska)

Na nabory do zespołu zaciągnął mnie kolega. Wtedy to na pokazie zobaczyłem, co potrafią ludzie należący do Zespołu. Początkowo poczułem przerażenie, bo nie wierzyłem, że jestem w stanie kiedykolwiek coś takiego osiągnąć. Chodząc na próby, poznałem tych ludzi i szybko stali mi się bardzo bliscy. Nie bałem się tego, że będą mnie wytykać palcami za to, że robię coś źle.

Z czasem wraz z postępami w nauce tańców, zwiększyła się moja pewność siebie. Do tego doszła poprawa kondycji i ogólnej sprawności. W dobie koronawirusa, odosobnieniu i zdalnym nauczaniu najbardziej brakuje mi zajęć tanecznych. Nie tylko przez wzgląd na samo poprawianie swoich zdolności tanecznych, ale głównie przez brak ludzi, którzy stali się dla mnie nową rodziną.”

debiutant – Damian Ulewicz.

Hanna Aleksandrowicz

GAMZA... 50-letnia taneczna marka 67-letniej Politechniki Lubelskiej

„O tańcu nie da się pisać (...) taniec trzeba tańczyć”

Paulo Coelho

Nie od dziś wiadomo, że taniec niesie ze sobą wiele możliwości i ma cechy zbawienne dla rozwoju każdego organizmu. Nauka tańca rozwija wyobraźnię przestrzenną i poprawia pamięć. Może być świetnym lekiem na uporczywe zawroty głowy. Zaczynaj tańczyć – namawia doktor Petra Jansen z uniwersytetu w Ratyźbonie.

W Politechnice Lubelskiej, a wcześniej w Wyższej Szkole Inżynierskiej taniec towarzyski, dzięki przychylności kolejnych rektorów, zadomowił się już w 1970 roku i od 50 lat jest kreatywną formą aktywności studenckiej, dopełniającą proces dydaktyczny.

GAMZA to nie tylko kilka par wykonujących określoną choreografię do wybranej muzyki. GAMZA to grupa osób żyjących ze sobą. Grupa, która dzięki treningom, trud-

nościom, wspólnym sukcesom i porażkom stała się jednością. Poszczególni członkowie nie widzą siebie jako indywidualów, ale jako pojedyncze elementy układanki. W takiej grupie tanecznej ludzie muszą czuć się za siebie odpowiedzialni, muszą ufać jedni drugim. Sukces w tańcu zależy bowiem nie od jednej czy dwóch osób, ale od wszystkich tancerzy. Taniec jest nieocenionym spoiwem w kontaktach międzyludzkich.

GAMZA – ZŁOTY JUBILAT

Pierwsza i jednocześnie najstarsza studencka grupa artystyczna oficjalnie rozpoczęła swoją działalność 1 kwietnia 1970 r. Założycielami Zespołu są mgr Zenobia Stepowicz – pierwszy dyrektor artystyczny i choreograf oraz ówczesni studenci Wyższej Szkoły Inżynierskiej Krystyna Majdan i Wiktor Życzynski.

Kiedy 20 listopada 1970 r. prof. Marian Wieczysty obejrzał występ zespołu, swoje spostrzeżenia zapisał w kronice GAMZY. „Dziękuję serdecznie za miłe zaproszenie. Przeżyłem wiele wrażeń artystycznych. Zespół Wasz wskazał mi prawidłową drogę i kierunek, po jakim należy kroczyć. Taniec towarzyski, jak się okazało, może i powinien oddziaływać i ze sceny. Tego rodzaju propaganda wydaje piękne owoce. Zespół Wasz posiada rzadką zaletę – subtelność i kulturę ruchową. Życzę Wam z całego serca sukcesów artystycznych. Jestem dumny, że Wasz choreograf jest moją uczennicą i że tak wspaniale pracuje”.

Od 1991 roku funkcję dyrektora artystycznego i choreografa pełni Piotr Robert Mochol, absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej.

Sukcesy GAMZY mówią same za siebie, a najlepszym dowodem na to jest niesłabnąca popularność, wierna publiczność i setki studentów, którzy każdego roku zgłębiają tajniki tańca pod okiem doświadczonych instruktorów i trenerów.

Niestety z uwagi na pandemię COVID-19 planowany Galowy Koncert Jubileuszowy 50-lecia Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA oraz 30-lecia pracy artystycznej Piotra Roberta Mochola został przeniesiony na 20 listopada 2020 roku. Miejmy nadzieję, że będziemy mogli obejrzyć tę wspaniałą produkcję.

Ktoś kiedyś powiedział: „...Jeżeli urzeknie nas taniec, jeżeli porwani gorącym rytmem złożymy ręce do oklasków – pamiętać wypada, że za tymi chwilami kiedy młodzież doznaje publicznej satysfakcji, kryje się wiele godzin pracy i wyrzeczeń...”.

Najważniejsze wydarzenia Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA w roku akademickim 2019/2020:

Koncert w Radiu Lublin w Studio im. Budki Suflera – choreograficzna obecność tancerzy GAMZY podczas koncertu Tomek Momot Orkiestra & Natalia Wilk & Tomasz Korpanty

XVI Lubelski Festiwal Nauki – to tygodniowa festiwalowa przygoda z tańcem towarzyskim rozpoczęta koncertem inauguracyjnym w budynku WICA oraz artystycznymi prezentacjami podczas Pikniku Naukowego, następnie Koncert GAMZA Rhapsody z udziałem Akademii Pana Piotra połączonej z warsztatami tanecznymi „Inkluzja w Tańcu”.

Fot. J. Niedzielska

70 lat Regionalnego Centrum Krwiodawstwa w Lublinie – okolicznościowe pokazy taneczne w budynku Lubelskiego Centrum Konferencyjnym.

Bollywood w Politechnice Lubelskiej – taneczne działania marketingowe na rzecz Politechniki Lubelskiej z udziałem youtuberów z Indii.

GAMZA w Kijowie – Formacja GAMZA po raz pierwszy wyjechała do Kijowa, gdzie zaprezentowała się gościnnie podczas Międzynarodowych Rozgrywek w Piłce Halowej. Dziękujemy władzom Politechniki Lubelskiej za możliwość reprezentowania Uczelni.

XXIX Taneczne Spotkania Mikołajkowo-Gwiazdkowe – niepełnosprawni uczniowie ze Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 26 im. Janusza Korczaka w Lublinie przy ul. Bronowickiej 21 oraz Szkoły Filialnej dla Dzieci z Autyzmem w tym z Zespołem Aspergera przy ul. Kurantowej 5 podziwiali standardowe i latynoamerykańskie choreografie do bajkowych i świątecznych aranżacji. Wspólne gry i zabawy z nagrodami oraz przekazane dary od tancerzy wywołały setki uśmiechów na twarzach dzieci.

INKLUZJA w TAŃCU – udział tancerzy GAMZY w 4-miesięcznym projekcie społecznym na rzecz osób niepełnosprawnych Miasta Lublin zakończonym Koncertem „IDA ŚWIĘTA” w Domu Kultury LSM oraz Galerii OLIMP podczas Charytatywnego Festynu Lubelscy Kucharze Dzieciom.

Sylwester Miejski – u boku Poławiaczy Pereł, Natalii Wilk, Tomasza Korpaniego, Łukasza Jemioły, Fundacji SZTUKMISTRZE oraz Tomek Momot Orkiestra, GAMZA witała Nowy Rok z mieszkańcami Lublina.

XXIX Charytatywny Koncert Noworoczno-Karnawałowy ZACZNIJ od BACHA – muzyczna podróż

z przebojami Zbyszka Wodeckiego z udziałem Tomasza Korpaniego, wokalisty Zespołu DeMono, z choreograficznym wątkiem tańczącej GAMZY. To była prawdziwa muzyczno – taneczna uczta. Koncert, jak co roku miał szczytny cel. Zebranie funduszy na edukacyjno-artystyczną działalność niepełnosprawnych uczniów ze Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 26 im. Janusza Korczaka w Lublinie.

#zatańczzGAMZĄ – tancerze GAMZY w ramach akcji #zostańMYwdomu pod patronatem Instytutu Muzyki i Tańca postanowili świętować Międzynarodowy Dzień Tańca w niecodzienny sposób. Pojedynczo tancerki i tancerze w warunkach domowych zaprezentowali fragmenty opracowanej choreografii cha-chy połączonej w jeden wspólny teledysk <https://www.youtube.com/watch?v=RzQVFZ35Q3U> Ponadczasowym wydarzeniem okazał się teledysk 67 par małżeńskich na 50-lecie GAMZY z udziałem gamzowych, tanecznych par <https://www.youtube.com/watch?v=0lth-2d11LNg> Pandemia nie jest nam straszna.

#hot16challenge2 – wyzwanie przyjęte! GAMZA i rap?!? Najważniejsze, że dołączyliśmy do akcji wsparcia polskich medyków w walce z COVID-19 <https://www.youtube.com/watch?v=2oc5k2ckDhQ>

GAMZA – jesteście z Wami – to spotkanie on-line z mieszkańcami Lublina oraz byłymi tancerzami GAMZY, którzy mieszkają za granicą. Transmisja sprzed Centrum Spotkania Kultur połączona ze wspomnieniami i rozmowami z gośćmi oraz zaproszeniem na Galowy Koncert Jubileuszowy 50-lecia Formacji GAMZA w dniu 20 listopada 2020 roku. <https://www.youtube.com/watch?v=xhYxsga-iYPs&t=21s>

Piotr Robert Mochol

Rzeczywistość contra science fiction, czyli taniec na krawędzi

Gra z czasem okazała się tegorocznym motywem przewodnim. Nikt nie przewidział, że czas może się w pewnym sensie zatrzymać, a na pewno przyhamować nasze życie. A jednak okoliczności pandemii na świecie zatrzymały nas w domach, gdzie między różnego rodzaju webinariami mogliśmy grać w bierki lub playstation i oglądać niezliczone ilości filmów science-fiction, w których tematem było dokładnie to, co wydarzało się za naszymi zamkniętymi oknami. Rzeczywistość tworzyły spotkania on-line, a najlepszym sprzymierzeńcem stał się komputer z dobrym oprogramowaniem i szybkim łączem internetowym.

Z myślą o przyszłości młodych ludzi, wstępujących w szeregi lubelskich uczelni od szesnastu lat realizowany jest Lubelski Festiwal Nauki. Od tego właśnie wydarzenia Politechnika Lubelska i jej zespoły artystyczne rozpoczęły sezon 2019/2020. Na Festiwalu, co roku, dzieci, młodzież,

a także ich rodzice i dziadkowie zdobywają wiedzę o nowinkach technicznych, które jak się okazuje mogą ułatwić życie i w trudnych warunkach pozwolić się komunikować międzypokoleniowo. Nie bez powodu hasło szesnastej edycji Lubelskiego Festiwalu Nauki 2019, którego głównym organizatorem była Politechnika Lubelska brzmiało „Nauka – technika – innowacja”.

W przyspieszającym świecie instalacji coraz nowszych oprogramowań i aplikacji, artyści - tancerze z trzech zespołów Politechniki Lubelskiej poszukiwali wspólnych mianowników dla tradycji, natury ludzkiej, przyrody oraz postępu nauki, techniki i innowacji. Dało się to odczuć w spektaklu o znaczącym tytule „Gra z czasem”, inauguracyjnym XVI Festiwal Nauki. Wydarzenie odbyło się na zaimprovizowanej scenie w ciekawym architektonicznie, wykorzystującym nowoczesną infrastrukturę budynku

Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury Politechniki Lubelskiej. Pomysłodawcą i reżyserem spektaklu była Anna Żak, realizująca także warstwę choreograficzną, scenograficzną, muzyczną i wizualną całości przedsięwzięcia. Gośćmi koncertu był między innymi prezydent miasta Lublin Krzysztof Żuk i Lubelska Kurator Oświaty Pani Teresa Misiuk oraz rektorzy i przedstawiciele wszystkich lubelskich uczelni. Tancerki Grupy Tańca Współczesnego PL (Ewelina Drzał, Dominika Jarosz, Magdalena Agnieszka Ciupa, Joanna Dudek) zatańczyły w kilku odsłonach fragmenty spektaklu „Homo-Go!” w choreografii Anny Żak, a gościnnie Joanna Pędzisz wystąpiła także we fragmencie swojej solowej etiudy „Kilka ... o ciszy”. Ponadto suitę tańców polskich zatańczył Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej pod kierunkiem Hanny Aleksandrowicz i Mikołaja Nauma. W spektakl został wpleciony także walc, rock and roll, tango i rumba w wykonaniu tancerzy Formacji Tańca Towarzyskiego Gamza w choreografii Piotra Mochola. Muzycznie całość dopełniła Małgorzata Krasowska, łącząc za pomocą dźwięków altówki tango z eksperymentalną muzyką współczesną.

W „Grze z czasem” wystąpił także Kawasaki RS03N! Choreografię dla robota pomogli opracować programowo dr inż. Piotr Wolszczak i dr inż. Radosław Cechowicz z Katedry Automatyzacji Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej. Anna Żak wymyśliła, że będzie tańczyła... i tańczy! Wykazał się wręcz ludzkimi odruchami w duecie z Ewelina Drzał, która przeprowadziła przez spektakl za pomocą teatralno-tanecznych etiud, będących niejako łącznikami pomiędzy kolejnymi sekwencjami spektaklu. Linia dramaturgiczna wiodła poprzez elementy scenografii, od starych tradycyjnych mebli, poprzez coraz nowocześniejsze wyposażenia domowego wnętrza, aż do laboratoryjnych krzesel, reflektorów i symboli zapowiadających przyszłość.

Realny świat człowieka zaczynał się przeplatać z rzeczywistością rodem z literatury science fiction. Mechaniczne ramię robota produkcyjnego wykwalifikowane dotąd w prostych czynnościach, będące w stanie manipulować z dużą szybkością i precyzją, nabyło nowych jakości ruchu. Takie roboty programowane są często do realizowania powtarzających się czynności, które mogą wykonywać bezbłędnie przez całą dobę. Ale skoro Kawasaki RS03N przeniósł wcześniej klocki lub czekoladki z punktu A do punktu B, dlaczego więc nie miałyby podarować dziewczynie róży, zawstydzić się przy tym, czy podsunąć książki do czytania... w końcu to festiwal nauki. Obserwując go w trakcie prób, podczas zapisu kolejnych wersji programu, korekt choreograficznych i relacji, jaką budowała z nim tancerka, można było dostrzec analogię pomiędzy ruchem robota a mechaniką ruchu ciała ludzkiego, a zmiana dynamiki ruchu maszyny i dostosowanie do muzyki dawało wrażenie wkradających się w mechaniczną strukturę uczuć. W „Kurierze Lubelskim” Maciej Wijatkowski pisał „Choć nikomu nie można było odmówić profesjonalizmu i piękna pokazu, niewątpliwą gwiazdą show stało się ramię robotyczne firmy Kawasaki, zaprogramowane przez lubelskich politechników. Mechatroniczny artysta wystąpił w poruszającej etiudzie pantomimicznej z „żywą” aktorką”. Wzruszał więc ten robot nie tylko twórców spektaklu, ale i widzów.

Robot... maszyna... w szczególności system komputerowy, w którym program steruje w celu wykonania określonego zadania. Według oryginalnego znaczenia terminu, robot jest kontrolowany przez algorytmy, sztuczną inteligencję (lub z nią tożsamy), a także przez człowieka. W najszerszym znaczeniu robotem nazywa się dowolny program komputerowy automatyzujący pewne zadania. Słowo robot pochodzi od słowiańskiego słowa robota, oznaczającego ciężką pracę. Nie inaczej jest gdy tancerze podejmują wysiłek fizycz-

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

ny powtarzania po wielokroć sekwencji ruchowych na sali prób. Analiza ruchu i choreografii, doskonalenie techniki, a następnie interpretacja i dostosowanie materiału ruchowego do własnej osobowości to zadania jakie stoją przed indywidualnym tancerzem, a także przed zespołem tanecznym. Pojęcie „robot” używane jest do nazywania autonomicznie działających urządzeń odbierających informacje z otoczenia przy pomocy sensorów i wpływających na nie przy pomocy efektorów.

A jak efektor opisywany jest przez Wikipedię? Z języka łacińskiego to twórca, sprawca. Narząd wykonawczy organizmu żywego, wykonujący lub zmieniający swoją czynność pod wpływem pobudzeń nerwowych. Efektor wykonuje reakcję, czyli daje efekt po zadziałaniu bodźca. Efektorami są np. mięśnie szkieletowe, dzięki którym możemy się poruszać, czy mięśnie gładkie, których praca wy-

bot nie może skrzywdzić ludzkości, lub poprzez zaniechanie działania doprowadzić do uszczerbku dla ludzkości.

Czy nie to samo w większości chcielibyśmy zaszcześcić w nas, ludziach? By nie krzywdzić drugiego człowieka? Można więc wysnuć wniosek, że te same proste prawdy dotyczą zarówno ludzi, jak i stworzonych na ich podobieństwo robotów. Idea tworzenia sztucznych istot istnieje w ludzkiej kulturze od bardzo dawna, obecna była już w mitologii greckiej, np. w micie o Pigmalionie, gdy wyrzeźbiony przez niego posąg kobiety Galatei zostaje ożywiony przez Afrodytę. Z kolei dziełem Hefajstosa byli mechaniczni służący – od samodzielnie poruszającego się trójnożnego stołu, do zbudowanych ze złota istot o ludzkich kształtach. Czyżby to były prototypy maszyn z filmów science-fiction? O sztucznym człowieku mówił też średniowieczny hebrajski mit o Golemie – glinianym posągu ożywianym przez włożenie mu do ust karteczki z tetragramem. To mity. Ale pierwsze automaty pojawiły się już w czasach starożytnych, np. przyjaciel Platona, Archytas z Tarentu, 400 lat p.n.e. konstruował mechaniczne zabawki, a przekazy historyczne mówią także o drewnianym latającym gołębiu. W średniowieczu konstruowano androidy, czyli ruchome figury o wyglądzie człowieka, wykonujące określone czynności, np. otwieranie i zamykanie drzwi. Najstarszym zachowanym projektem humanoidalnego robota jest datowany na rok 1495, wykonany przez Leonardo da Vinci zbiór rysunków mechanicznego rycerza, który mógł siadać, poruszać rękami oraz głową i szczęką. Nie wiadomo jednak czy Leonardo podjął się próby jego zbudowania. Pierwszy działający robot powstał 1738 roku, był nim grający na flecie automat, naturalnej wielkości człowieka, a jego konstruktorem

Fot. J. Krzysiak, SAF PL

konywana jest mimowolnie, niezależna od woli człowieka, steruje nimi autonomiczny układ nerwowy. Czy więc tak daleko od siebie robotom i organizmom żywym? Twórca, amerykański pisarz Isaac Asimov, autor m.in. zbioru opowiadań science fiction „Ja, robot” wprowadził termin „robotyka” (w opowiadaniu „Zabawa w berka” – 1942). Jest on też autorem trzech praw robotyki: 1. Robot nie może skrzywdzić człowieka, ani przez zaniechanie działania dopuścić, aby człowiek doznał krzywdy. 2. Robot musi być posłuszny rozkazom człowieka, chyba że stoją one w sprzeczności z Pierwszym Prawem. 3. Robot musi chronić sam siebie, jeśli tylko nie stoi to w sprzeczności z Pierwszym lub Drugim Prawem. Niedługo później, w kolejnym opowiadaniu „Roboty i Imperium” dodał prawo zerowe, które stało się nadrzędne wobec trzech pozostałych: 0. Ro-

bot nie może skrzywdzić ludzkości, lub poprzez zaniechanie działania doprowadzić do uszczerbku dla ludzkości. By nie krzywdzić drugiego człowieka? Można więc wysnuć wniosek, że te same proste prawdy dotyczą zarówno ludzi, jak i stworzonych na ich podobieństwo robotów. Idea tworzenia sztucznych istot istnieje w ludzkiej kulturze od bardzo dawna, obecna była już w mitologii greckiej, np. w micie o Pigmalionie, gdy wyrzeźbiony przez niego posąg kobiety Galatei zostaje ożywiony przez Afrodytę. Z kolei dziełem Hefajstosa byli mechaniczni służący – od samodzielnie poruszającego się trójnożnego stołu, do zbudowanych ze złota istot o ludzkich kształtach. Czyżby to były prototypy maszyn z filmów science-fiction? O sztucznym człowieku mówił też średniowieczny hebrajski mit o Golemie – glinianym posągu ożywianym przez włożenie mu do ust karteczki z tetragramem. To mity. Ale pierwsze automaty pojawiły się już w czasach starożytnych, np. przyjaciel Platona, Archytas z Tarentu, 400 lat p.n.e. konstruował mechaniczne zabawki, a przekazy historyczne mówią także o drewnianym latającym gołębiu. W średniowieczu konstruowano androidy, czyli ruchome figury o wyglądzie człowieka, wykonujące określone czynności, np. otwieranie i zamykanie drzwi. Najstarszym zachowanym projektem humanoidalnego robota jest datowany na rok 1495, wykonany przez Leonardo da Vinci zbiór rysunków mechanicznego rycerza, który mógł siadać, poruszać rękami oraz głową i szczęką. Nie wiadomo jednak czy Leonardo podjął się próby jego zbudowania. Pierwszy działający robot powstał 1738 roku, był nim grający na flecie automat, naturalnej wielkości człowieka, a jego konstruktorem

był Jacques de Vaucanson. Mechaniczny muzyk potrafił zagrać dwanaście melodii. W pierwszej połowie osiemnastego wieku także Pierre Jaquet-Droz, który zajmował się produkcją zegarów, skonstruował kolejnych mechanicznych twórców kultury: dziewczynę grającą na klawikordzie, rysownika, potrafiącego narysować 4 różne obrazki oraz pisarza, piszącego zakodowany tekst do 40 znaków. Obiecujące były też późniejsze prototypy humanoidalnych robotów, będących w stanie zachować równowagę nawet w nierównym terenie. Mogłyby więc konkurować nawet z tancerzami. W Polsce organizowany jest konkurs robotów tańczących RoboDance.

Nie sposób nie znaleźć analogii pomiędzy mechaniką konstrukcji a biomechaniką funkcjonowania ludzkiego organizmu. Analizując anatomię człowieka, nauka może też

przysłużyć się rozwijaniu zagadnień zdrowia i sprawności człowieka m.in. za pomocą komputerowych badań postawy ciała czy pomiarów siły mięśni. To ważne i ciekawe tematy dla tancerzy czy sportowców, ale przede wszystkim znaczące jako pomoc np. w rehabilitacji niepełnosprawności. Dzięki pracy zespołu naukowców można zbadać obciążenia kości udowej w poszczególnych fazach ruchu człowieka, aby opracować najbardziej trwałe implanty. Idąc dalej za tą myślą... w sztuce, performerzy i tancerze wyspecjalizowali się do tego stopnia, że nawet taniec z protezą nogi nie jest przeszkodą, by realizować swoją pasję.

Zatem nie pomyliła się prof. dr hab. inż. Anna Halicka, prorektor ds. współpracy z otoczeniem społeczno-biznesowym Politechniki Lubelskiej, sprawująca opiekę merytoryczną nad całym Festiwałem Nauki, mówiąc po spektaklu „Gra z czasem”, że był to dowód na to, że nauka i sztuka mogą iść w parze i nauka może stać się pasją na całe życie. Podkreślała też znaczenie innowacji: „Innowacje to dziś pojęcie-klucz, bez innowacji nie można wyobrazić sobie współczesnego świata – to one decydują o rozwoju świata, kraju, regionu, miasta”. Przez cały festiwalowy tydzień odbyło się około 1400 wydarzeń. Jak co roku program festiwalu nauki wypełniony był warsztatami, wykładami, pokazami, dyskusjami. Podczas corocznego festiwalowego Pikniku Naukowego na Placu Teatralnym przed Centrum Spotkania Kultur pojawiły się propozycje edukacyjne związane z tradycją, jak kaligrafia gęsim piórem, czy korzystanie z maszyny do pisania, mieszając się z eksperymentami z chemii i fizyki. Można było także poznać zagadnienia związane z funkcjonowaniem i zdrowiem człowieka oraz programować roboty i zobaczyć różnice między wirtualną a rozszerzoną rzeczywistością. W Lubelskim Centrum Konferencyjnym odbyły się zawody robotów. Został też zaprezentowany pokaz mobilnego planetarium i kolekcji meteorytów. Ciekawym punktem programu były też warsztaty z projektowania funkcjonalnego mieszkania. Dzięki klockom-puzzlom każdy mógł sprawdzić się w roli architekta.

Te ostatnie warsztaty mogły się przydać niedługo później, gdy czas zatrzymał się dla wielu ludzi na całym świecie z powodu Covid 19, zmuszając do zorganizowania całego swojego życia w domu. W tej rzeczywistości, która sprawiła, że homo sapiens miał więcej powodów... i czasu, by zastanowić się nad swoją codziennością, roboty były częścią życia w gospodarstwie domowym. Definicje robota spełniają takie popularne urządzenia jak odkurzacze, zmywarki, pralki automatyczne. W czasie lockdownu, stały się bliższe i częściej z nimi współpracowaliśmy. Jednak popularny „robot kuchenny” nie jest uznawany za robota, a opisywany jest jako „nieprogramowalny mechaniczny manipulator”. Można by było snuć rozważania dotyczące słowa „manipoulator” i mimo, że chodzi o manipulator mechaniczny, to znowu skojarzenie humanisty w pierwszym odruchu skieruje się ku określeniu ludzkiego mechanizmu psychologicznego.

Wniosek jest jeden – to, co ludzkie wciąż przeplata się

z tym, co jeszcze jakiś czas temu wydawało nam się rzeczywistością z kategorii fantastyki naukowej, niemożliwą do spełnienia. Science fiction jako gatunek literacki, filmowy czy krajobraz gier komputerowych jest oparty zazwyczaj na fabule osnutej na przewidywanych osiągnięciach nauki i techniki oraz ukazującej ich wpływ na życie jednostki lub społeczeństwa. W świecie fantastyki naukowej (science-fiction) przestrzega się jednak zasad prawdopodobieństwa. A zatem pozwólmy sobie na marzenia i układanie scenariuszy do spełnienia. Już nie zatrzymamy tej maszyny – świat realny i ludzki przeplata się ściśle z tym, co powstaje w wyobraźni artysty i w umyśle naukowca.

Tancerki Grupy Tańca Współczesnego PL niejednokrotnie tańczyły fragmenty spektakli na scenach, ale także w nieoczywistych przestrzeniach pozateatralnych: w staromiejskiej bramie, na dworcu, na ulicy, w fontannie, na placu zabaw, pod kierunkiem Anny Żak, która określała te akcje jako cykl „...miejsca...chwile”. Miejscem dla realizacji tanecznych chwil w 2020 roku stał się dom. Życie na kilka miesięcy roku 2020 przeniosło się „do sieci”. Tancerzom trudno było się nie ruszać. Powstało więc wiele filmów opowiadających o ekstremalnym życiu tanecznym w tzw. M4. Tancerz tańczy w każdej chwili i w każdym miejscu, w którym się znajduje, bo oddycha tańcem, bo jego ciało tego potrzebuje. Nieustannie prowadzi ze sobą wewnętrzny dialog... dialog ze swoim ciałem, z myślą, z przestrzenią, nawet gdy okazuje się, że możliwa do zagospodarowania przestrzeń to metr na metr. Taniec jest obecny także wtedy, gdy nie widzi tego ludzkie oko, ani oko kamery... Historia „Gry z czasem”, gdzie tancerka funkcjonowała głównie w wytyczonej, określonej przestrzeni, odizolowana przez większość spektaklu od innych tancerzy, ze swoim własnym fotelem, lampką, kwiatkiem... stała się aż nazbyt realna. Wrześniowy spektakl można więc potraktować jako preludeum do wiosennych wydarzeń izolacji, kwarantanny domowej.

W tym czasie, Anna Żak została jurorem w on-lineowym konkursie tańca – II Międzynarodowy Festiwal Tańca - Teatr Jednego Tancerza „Laboratorium wewnętrznego dialogu” i namawiała tancerzy, by podzielili się swoimi rozważaniami, które zostały „zatańczone do szuflady”. W składzie jury oprócz Anny Żak zasiadli Stephen Quildan i Bartek Woszczyński. Organizatorem wydarzenia był Miejski Ośrodek Kultury w Siedlcach. Na tym etapie życia wielu twórców zaprosiło widzów do swoich domów, by dzielić się z nimi swoimi przemyśleniami i wizjami, by pokazać, jak wygląda ich codzienność. Jedni radzili sobie lepiej, inni gorzej, przeżywając chwile rozterek, zwątpienia, a nawet depresji. Ale to wszystko ludzkie odruchy. Roboty w tym czasie w wielu miejscach kontynuowały swoją pracę, dla nich nic się nie zmieniło. Niebawem okaże się, czy wszystko wróci na swoje miejsca... czy ten taniec na krawędzi w rzeczywistości z elementami prawdopodobieństwa będzie trwał.

Anna Żak

Galeria Centrum Informacji Naukowo-Technicznej PL w sezonie 2019/2020

Za nami kolejny sezon działalności naszej Galerii. W związku ze zmianami organizacyjnymi i zmianą nazwy na Centrum Informacji Naukowo-Technicznej PL podjęliśmy decyzję o zmianie również nazwy Galerii z Galeria Biblioteki PL na Galeria Centrum Informacji Naukowo-Technicznej Politechniki Lubelskiej.

Nowy sezon rozpoczęliśmy we wrześniu wystawą „Góry to życie, życie to góry” Grzegorza Koszałki oraz Marcina Marciniaka. Autorzy zdjęć są członkami Klubu Wysokogórskiego Lublin. Wystawa składa się z dwóch części. Pierwsza to zdjęcia z wyprawy do Tybetu, które pokazują, że Kham to nie tylko góry, wspaniała przyroda i świątynie, ale też niezwykle mieszkańcy. Druga część to fotografie wykonane podczas wspinaczki wysokogórskiej, na których możemy zobaczyć ujęcia m.in. z Polskich Tatr Wysokich i Zachodnich.

W październiku nadal pozostaliśmy w tematyce górskiej. W Galerii prezentowaliśmy wystawę „Górskie Pocztówki” autorstwa Magdaleny Pańnikowskiej-Łukaszk. „Górskie pocztówki” to szereg fotografii ukazujących piękno polskich gór, zarówno florę, jak i faunę. Autorka przez kilka lat zebrała różne ujęcia miejsc nietypowych, ale magicznych pod każdym względem. Zdjęcia zostały wykonane w czasie górskich wędrówek w kilku porach roku, tak aby pokazać piękno, grę światła oraz przyrodę, która żyje cały rok.

Od 23 listopada do 6 stycznia można było obejrzeć wystawę fotograficzną „Budownictwo Sakralne w Karpatach – reminiscencje”. Ekspozycja została przygotowana jako uzupełniające wydarzenie konferencji popularnonaukowej „Architektura sakralna w Karpatach”. Autorami zdjęć są członkowie Towarzystwa Karpackiego: Jerzy Montusiewicz (Prof. PL), Aleksander Dymek, Stanisław Figiel, Jarosław Giemza, Zbigniew Kaszuba, Ivan Marko, Andrzej Wielocha i Włodzimierz Witkowski. Fotografie przedstawiają różne przykłady obiektów sakralnych z niemalże całych Karpat: Polski, Słowacji, Ukrainy i Rumunii z okresu od XII do XX wieku. Na zdjęciach można zobaczyć przykłady drewnianego budownictwa cerkiewnego i katolickiego. Zaprezentowano również obiekty murowane reprezentujące różne religie chrześcijańskie: Kościół Katolicki, Ewangelicki, Ormiański, Unitariański i Cerkiew Prawosławną, a także kapliczki, krzyże przydrożne, przydomowe oraz nagrobne. To już trzecia wystawa o tematyce karpackiej w naszej Galerii. W roku 2018 prezentowaliśmy wystawy „Współczesny obraz Pasterstwa Karpackiego” i „Obiekty obronne w Karpatach”. Wystawy w wersji cyfrowej można obejrzeć

na naszym portalu wystaw wirtualnych.

„Armenia na 3 obiektywy” to pierwsza wystawa w 2020 r. Została przygotowana z myślą o ukazaniu współczesnego obrazu kultury Ormian. Zdjęcia prezentują przykłady obiektów sakralnych, górskie krajobrazy oraz ludzi w ich codziennym życiu, dokumentując również najważniejsze wydarzenia o charakterze duchowym: chrzest, ślub, błogosławieństwo i modlitwę. Autorami zdjęć są: Jerzy Montusiewicz (Prof. PL), Stanisław Skomra oraz Urszula Ziniewicz.

Na marzec planowaliśmy wystawę zdjęć autorstwa Magdaleny Grudzińskiej pt. „Takie moje wędrowanie”, jednak ze względu na panującą epidemię podjęliśmy decyzję o przełożeniu terminu na wrzesień. Również planowana na maj wystawa fotografii z Poleskiego Parku Narodowego odbędzie się w późniejszym terminie.

Czas epidemii pokazał wszystkim, jak ważny jest dostęp do wiedzy i kultury. Dlatego w tym czasie intensywnie pracowaliśmy nad ulepszeniem portalu wystaw wirtualnych (wystawy.biblioteka.pollub.pl). To właśnie tu w dowolnym miejscu i o dowolnym czasie można obejrzeć wystawy w wersji cyfrowej. W wystawach wirtualnych znajdziemy galerie zdjęć obiektów eksponowanych podczas

Fot. P. Artymiuk-Broda

wystaw rzeczywistych, ich reprodukcje, materiały źródłowe i historyczne, a także fotorelacje z wernisaży. Poszczególne zbiory zostały zebrane w tematyczne kolekcje i opatrzone komentarzem.

W nowym roku akademickim niezmiennie pragniemy kontynuować ideę propagowania artystycznych działań i zainteresowań pracowników PL, przybliżania historii

lubelskiego przemysłu oraz upamiętniania wybitnych postaci związanych z Uczelnią.

Wszystkie osoby, które chciałyby zaprezentować swoje prace w Galerii Centrum Informacji Naukowo-Technicznej

zapraszamy do kontaktu:

p.artymiuk-broda@pollub.pl,
tel. +48 81 538 4847.

Paulina Artymiuk-Broda

Działalności KHDK PCK przy PL

Klub Honorowych Dawców Krwi PCK przy Politechnice Lubelskiej powstał w lutym 2016 r., kiedy to, podczas zebrania założycielskiego Klubu Honorowych Dawców Krwi PCK Pracowników Politechniki Lubelskiej, 11 obecnych założycieli, desygnowało do zarządu przedstawiciele trzech różnych wydziałów, wykładowców PL: na funkcje prezesa – dr. inż. Jakuba Szabelskiego (Wydział Mechaniczny), wiceprezesa – dr. inż. Marka Grabiasa (Wydział Budownictwa i Architektury) i sekretarza/skarbnika – dr. inż. Arkadiusza Gołę (wówczas Wydział Zarządzania). Jednocześnie podjęto decyzję o dopuszczeniu studentów do działalności w planowanym Klubie oraz usunięciu członu „Pracowników Politechniki Lubelskiej” z nazwy Klubu, ustanawiając nazwę: „Klub Honorowych Dawców Krwi PCK przy Politechnice Lubelskiej”.

18 kwietnia 2016 r. odbyła się nasza pierwsza akcja krwiodawstwa, którą przeprowadzono we współpracy z Samorządem Studenckim oraz Samorządem Doktorantów Politechniki Lubelskiej. Pobór krwi realizowało Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Lublinie. Przez 3 lata działalności Klubu przeprowadziliśmy wspólnie łącznie 10 akcji. Do dziś ilość zebranej krwi to 423,85 litra.

W ramach przygotowywanych akcji podejmowana była współpraca z firmami, które przekazywały drobne upominki dla krwiodawców. Otrzymaliśmy także wsparcie od lubelskich kabaretów: Kabaretu Smile oraz Kabaretu Ani Mru-Mru.

W ramach projektu „Życia nie prześcigniesz” realizowanego przez Lubelski oddział PCK w zorganizowaliśmy dwa szkolenia z zasad pierwszej pomocy dla 30 naszych studentów.

Pod koniec 2016 r. utworzono profil Klubu w mediach społecznościowych (Facebook): Klub Honorowych Dawców Krwi PCK przy Politechnice Lubelskiej @KHDK. POLLUB, który stał się podstawową i najbardziej efektywną formą kontaktu z najliczniejszą grupą naszych krwiodawców – studentami. Obecnie nasz profil polubiło i obserwuje 500 osób.

W czerwcu 2017 r. przedstawiciel KHDK Jakub Szabelski brał udział w programie telewizyjnym TVP Lublin pt. „Szlachetne Zdrowie”, w którym poruszano tematykę krwiodawstwa.

Krew to dar serca, a także dar życia, jaki krwiodawcy niosą drugiemu człowiekowi. Dzięki niej możliwe jest ratowanie życia ciężko chorym, ofiarom wypadków, przeprowadzanie skomplikowanych operacji, produkowanie specjalistycznych leków krwiopochodnych. Galopujący postęp techniki, medycyny i biotechnologii nie był w stanie do dziś wytworzyć żadnego preparatu, który mógłby być pełnym substytutem krwi ludzkiej, dlatego krew jest darem niezastąpionym. Jeszcze przez długi czas ofiarność honorowych krwiodawców będzie niezbędna dla ratowania życia i zdrowia innych ludzi.

W ciągu niepełnych trzech lat działalności nasi członkowie, bądź sam Klub byli odznaczani różnymi wyróżnieniami:

2016: Grabias Marek – Złoty Krzyż Zasługi; Gola Arkadiusz – ZHDK III st. PCK

2017: Szabelski Jakub – srebrny krzyż zasługi oraz Zasłużony dla Zdrowia Narodu; Lasota Jacek – ZHDK III st. PCK; Pilichowski Mateusz – ZHDK I st. PCK

2018: Bartosik Paweł – ZHDK I, II i III st. PCK; Szabelski Jakub – Medal 60-lecia PCK

2019: Falkowicz Katarzyna – ZHDK III st. PCK; Falkowicz Łukasz – ZHDK III st. PCK; Rzepecki Łukasz – ZHDK I i II st. PCK; Wrona Rafał – złoty PCK; Kołtunowicz Tomasz – ZHDK III st. PCK; Tabaczuk Grzegorz – ZHDK III st. PCK; KHDK PCK przy PL – Statuetka Wojewody Lubelskiego – 70 lat krwiodawstwa na Lubelszczyźnie; Kierczyński Konrad – ZHDK III st. PCK; Jędrys Mateusz – ZHDK II st. PCK

Dzięki zaangażowaniu wszystkich członków Klubu, a także dużej liczby niezrzeszonych studentów wspierających nas przede wszystkim swoją pracą, udało się rozwinąć działalność związaną z prowadzeniem akcji zbiórek krwi na Politechnice Lubelskiej, z czego jesteśmy bardzo dumni.

Jakub Szabelski

Politechnika Lubelska wyróżniona na gali Akademickich Mistrzostw Województwa Lubelskiego

Politechnika Lubelska została wyróżniona i nagrodzona podczas Gali podsumowującej Akademickie Mistrzostwa Województwa Lubelskiego 2018/2019. Przypominamy, że Politechnika Lubelska wywalczyła drugie miejsce w klasyfikacji drużynowej uczelni. To już piąty raz w historii i czwarty rok z rzędu!

Podziękowania i pamiątkowe statuetki odebrali trenerzy sekcji Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Lubelskiej, wśród nagrodzonych znaleźli się: Michał Janczarek (pływanie), Jakub Kańkowski (koszykówka kobiet, tenis i tenis stołowy), Leopold Koczan (szachy), Norbert Kołodziejczyk (piłka siatkowa i siatkówka plażowa kobiet), Maciej Kołodziejczyk (piłka siatkowa i siatkówka plażowa mężczyzn oraz trójbój siłowy), Monika Marzec (piłka ręczna mężczyzn), Bożydar Spólnicki (futsal i piłka nożna mężczyzn), Ryszard Stachaszewski (ergometr wioślarski mężczyzn i lekka atletyka), Sławomir Uhruski (badminton) oraz Piotr Waniurski (brydż sportowy).

Puchar za drugie miejsce w klasyfikacji generalnej Akademickich Mistrzostw Województwa Lubelskiego 2018/2019 odebrał prorektor ds. studenckich dr hab. inż. Paweł Drożdziel.

LUK Politechnika Lublin „Drużyną Roku”

Siatkarze LUK Politechniki Lublin zostali wyróżnieni w 58. Plebiscycie Sportowym Kuriera Lubelskiego w kategorii „DRUŻYNA ROKU”. Dzięki naszemu zespołowi, po wielu latach, lubelska siatkówka wróciła na drugi szczebel rozgrywek w kraju.

Wyniki ogłoszone zostały 24 stycznia 2020 r. podczas Balu Mistrzów Sportu. Statuetkę w imieniu Klubu odebrali: prezes Krzysztof Skubiszewski, trener Maciej Kołodziejczyk oraz rozgrywający Kamil Durski.

Razem z LUK Politechnika Lublin wyróżnienia otrzymały piłkarki ręczne MKS Perła Lublin oraz piłkarki nożne GKS Górnik Łęczna (zdobycie w 2019 roku tytułów mistrza Polski).

Źródło: LUK Politechnika Lublin

Paweł Fidut Mistrzem Polski!

Paweł Fidut wywalczył złoty medal podczas Pucharu Polski Seniorów i Juniorów w taekwondo w kategorii Indywidualne Walki Seniorów do 85 kg, które odbyły się w dniach 28.02-01.03.2020 r. w Nowej Rudzie. W turnieju udział wzięło 307 zawodników z całego kraju.

Najtrudniejszą dla Pawła okazała się pierwsza walka, którą wygrał przewagą punktów u dwóch sędziów (2:0), natomiast wszystkie pozostałe walki Paweł zwyciężył już zdecydowanie przewagą punktową u wszystkich sędziów (4:0).

Paweł gratulacje!! Myślami jesteśmy już przy Akademickich Mistrzostw Polski w kick-boxingu, bo właśnie w sekcji kick-boxingu Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Lubelskiej prowadzonej przez trenera Kazimierza Piwowarczyka, na co dzień trenuje nasz świeżo upieczony Mistrz.

Udany powrót! Politechnika z największą ilością medali

Wznowione Akademickie Mistrzostwa Województwa Lubelskiego 2019/2020 przyniosły największą ilość medali dla studentów Politechniki Lubelskiej. Nasi studenci zdobyli ich aż trzydzieści pięć!

Przeprowadzone w czerwcu 2020 r. rozgrywki AMWL 2019/2020 pojawiały się bardzo często w relacjach TVP3 Lublin czy w Radiu Lublin. Pisały o nich dwie największe lubelskie gazety – „Kurier Lubelski” i „Dziennik Wschodni”. Politechnika Lubelska zapisała się jako najaktywniejsza uczelnia, której studenci w każdej dyscyplinie zdobywali medale.

Worek z medalami dla naszej Uczelni rozwiązały triumfatorce turnieju koszykówki 3x3 w składzie: Aleksandra Dacka, Barbara Ziemoląg, Natalia Surmacz i Agata Nazar. Tego samego dnia złoty i srebrny medal wywalczyli siatkarze plażowi: złoto dla Tobiasza Kaniewskiego w parze z Maciejem Włodarczykiem, a srebro dla Wojciecha Kwietnia i Michała Adamczuka.

Następnie srebrny medal wykręciła Katarzyna Kuprianowicz w kolarstwie górskim w konkurencji cross country w jeździe indywidualnej na czas. Dzień później turniej tenisa ziemnego wygrał Mateusz Piątek, który na przestrzeni całego turnieju nie przegrał nawet jednego gema!

Jednak prawdziwe medalowe żniwo przyniosła królo-

wa sportu – lekka atletyka. Studenci Politechniki Lubelskiej stawali na podium siedemnaście razy! Złote medale zdobyli: Alicja Wrona (300m), Barbara Ziemoląg (1500m), Patrycja Kanadys i Mateusz Jędryś (rzut oszczepem). Srebro trafiło do: Natalii Surmacz (1500m), Aleksandry Dackiej

i Szymona Saternus (skok wzwyż), Anity Kamińskiej (skok w dal) i Karola Kolasy (rzut dyskiem i rzut oszczepem). Brązowe medale wywalczyli: Dominik Oryszko (100m), Katarzyna Kuprianowicz (800m), Albert Rachwał (1500m), Paweł Fidut (skok wzwyż), Aleksandra Szpetmańska (rzut dyskiem), Aleksandra Dacka i Adrian Sochal (rzut oszczepem).

Przedostatnimi zmaganiem AMWL 2019/2020 były rozgrywki finałowe piłki nożnej kobiet i regaty żeglarskie. Piłkarki Politechniki Lubelskiej sięgnęły po srebrny medal. Historyczny sukces to zasługa: Anity Karman, Klaudii Fryt, Pauliny Reszki, Anity Kamińskiej, Natalii Kargol i Patrycji Kanadys. Powracające w ramach Akademickich Mistrzostw Województwa Lubelskiego zawody w żeglarstwie to zasługa m.in. Marcina Borowca. Sternik Politechniki Lubelskiej wraz z załogą w składzie: Klaudia Romanek i Mateusz Jędryś wywalczyli akademickie wicemistrzostwo województwa!

Na zakończenie tegorocznej rywalizacji studentów mieliśmy wisienkę na torcie. Piłkarze Politechniki Lubelskiej na własnym boisku zagrali w finale z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem 2:1 dla drużyny UMCS Lublin.

Nie sposób opisać wszystkich sukcesów, dlatego

poniżej prezentujemy dodatkowo miejsca na podium w klasyfikacjach drużynowych AMWL 2019/2020 w poszczególnych dyscyplinach. Jednocześnie składamy podziękowania i gratulacje dla trenerów, którzy przyczynili się do rekordowej ilości medali w czerwcu: Kazimierz Piwowarczyk, Bożydar Spólnicki, Andrzej Kurys, Maciej Kołodziejczyk, Jakub Kańkowski, Norbert Kołodziejczyk, Ryszard Stachaszewski i Elżbieta Spólnicka.

Podsumowanie medali wywalczonych w klasyfikacjach drużynowych AMWL 2019/2020:

- 2 miejsce w koszykówce 3x3 kobiet
- 3 miejsce w koszykówce 3x3 mężczyzn
- 3 miejsce w siatkówce plażowej kobiet
- 1 miejsce w siatkówce plażowej mężczyzn
- 2 miejsce w kolarstwie górskim kobiet
- 3 miejsce w kolarstwie górskim mężczyzn
- 3 miejsce w tenisie kobiet
- 1 miejsce w tenisie mężczyzn
- 1 miejsce w lekkiej atletyce kobiet
- 2 miejsce w lekkiej atletyce mężczyzn
- 2 miejsce w piłce nożnej kobiet
- 2 miejsce w żeglarstwie
- 2 miejsce w piłce nożnej mężczyzn.

Trzecie miejsce drużyny Politechniki Lubelskiej

We wrześniowych rozgrywkach turnieju półfinałowego Akademickich Mistrzostw Polski w piłce nożnej, drużyna Politechniki Lubelskiej zajęła III miejsce.

Gospodarzem zawodów był Klub Uczelniany AZS UMCS. Spotkania rozgrywane były na sztucznym boisku przy Arenie Lublin.

Finały Akademickich Mistrzostw Polski

Historyczny awans piłkarzy Politechniki Lubelskiej na Finały Akademickich Mistrzostw Polski

Nasi zawodnicy zajęli 3. miejsce podczas Półfinału AMP strefy C rozgrywanych w dniach 30.08-02.09.2020 r. w Lublinie i tym samym zapewnili sobie po raz pierwszy w historii bilet na Turniej Finałowy AMP.

Drużyna wystąpiła w składzie: Adamczuk Paweł, Adamski Łukasz, Bańkowski Paweł, Borówka Marcin, Gąska Bartłomiej, Grądz Michał, Kańkowski Jakub, Nachyła Jakub, Pikul Dawid, Snizhko Vladyslav, Stec Łukasz, Świżdziński Patryk, Wankiewicz Jakub, Wołos Mateusz, Zdybel Michał, Zegadło Sebastian, Zlot Michał, trener Bożydar Spólnicki, kierownik drużyny Andrzej Kurys.

Super pogoda + organizacja na bardzo dobrym poziomie + świetnie przygotowane boiska + zacięta rywalizacja = udane Mistrzostwa. Tak w skrócie możemy podsumować AMP w Siatkówce Piłkowej Półfinał C.

Przede wszystkim cieszymy się ze zwycięstwa w turnieju mężczyzn naszych zawodników (Tobiasz Kaniewski

Medale w strzelectwie sportowym

Wojtek Pachuta, student Wydziału Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej wystrzelał srebrny medal w klasyfikacji generalnej podczas Akademickich Mistrzostw Polski w strzelectwie sportowym w konkurencji pistolet pneumatyczny 60 strzałów!!

Ponadto każdy z naszych reprezentantów zdobył po medalu w klasyfikacji indywidualnej Uczelni Technicznych:

Wojtek Pachuta – pistolet pneumatyczny 60 strzałów,

Rafał Ślęzak – pistolet szybkostrzelny 2x30,

Sebastian Kulik – pistolet pneumatyczny 60 strzałów.

Dzięki tym wynikom Panowie wywalczyli brązowe medale w klasyfikacji drużynowej Uczelni Technicznych. Zawody zostały przeprowadzone w dniach 3-6 września 2020 r. w Zielonej Górze.

Medale w siatkówce plażowej

Kolejny wspaniały sukces naszych reprezentantów to brązowe medale w klasyfikacji generalnej i srebrne w klasyfikacji Uczelni Technicznych. Jest to zasługa Tobiasza Kaniewskiego oraz Macieja Włodarczyka podczas Finału Akademickich Mistrzostw Polski w siatkówce plażowej.

Panowie pewnie dotarli do strefy medalowej, parówki doznali dopiero w półfinale imprezy przegrywając po tie-breaku, by ostatecznie zdecydowanie wygrać w meczu

i Maciej Włodarczyk) oraz awansu do finału także pary żeńskiej (Konstancja Ligienza i Katarzyna Bogdańska). Serdecznie dziękujemy Adriannie Gaś za ciepłe słowa oraz wszystkim zawodnikom za udział i zapraszamy w przyszłym roku.

o 3. miejsce. Warto wspomnieć, że nasi zawodnicy rewelacyjnie spisywali się przez cały sezon – zanim wywalczyli medale podczas Finału AMP, najpierw wygrali Akademickie Mistrzostwa Województwa Lubelskiego, a następnie ich łupem padł Półfinał AMP strefy C. Zawody Finałowe AMP zostały przeprowadzone w dniach 10-13 września 2020 r. na plaży miejskiej w Gdyni.

Medale w lekkiej atletyce

Studentka Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, Alicja Wrona, wywalczyła 2x srebrny medal (klasyfikacja generalna i klasyfikacja Uczelni Technicznych) w swojej koronnej konkurencji na dystansie 200m podczas Akademickich Mistrzostw Polski w lekkiej atletyce.

Dzień wcześniej na 100 m Ala zdobyła brązowy medal w klasyfikacji generalnej i srebrny w klasyfikacji Uczelni Technicznych na dystansie 100 m, przy okazji ustanawiając swój

nowy rekord życiowy na tym dystansie, który od teraz wynosi 12.16.

Warto wspomnieć, że medale Alicji to nie jedyne medale wywalczone przez naszych studentów podczas tych Mistrzostw. Ze złotem w klasyfikacji typów Uczelni Technicznych w konkurencji rzut młotem z AMP wróciła Ola Szpetmańska.

Zawody zostały przeprowadzone w dniach 13-16 września 2020 r. w Łodzi.

Sekcje koszykówki kobiet i tenisa ziemnego mężczyzn z awansem na Finały Akademickich Mistrzostw Polski!!

Drużyna koszykarek okazała się najlepszą lubelską drużyną, zajmując wysokie 4. miejsce – Panie po raz pierwszy w historii wezmą udział w Finale AMP. Panowie po zajęciu najniższego stopnia podium, staną przed szansą – już czwarty rok z rzędu – wywalczenia medali AMP.

Trenerem obu sekcji jest Jakub Kańkowski, jednak z powodu identycznych dat rozgrywania Mistrzostw (16-19.09.2020 r., tenis – Chorzów, koszykówka – Lublin) drużynę koszykówki kobiet do historycznego awansu na Finały AMP poprowadziła Katarzyna Goral.

Materiały sportowe opracował Jakub Kańkowski

Marian Makarski w pamięci przyjaciół

Gdy po uroczystościach pogrzebowych, na których pożegnaliśmy Mariana Makarskiego pojawił się pomysł, żebym napisał artykuł wspomnieniowy o Zmarłym, uznałem, że zadanie przekracza moje możliwości. Moje refleksje, moje wspomnienia byłyby bowiem bardzo jednostronne, oparte przede wszystkim na kontaktach koleżeńskich związanych ze wspólną pracą na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej oraz ze współpracą przy niektórych projektach architektonicznych wymagających konsultacji akustycznych. Siłą rzeczy byłyby zupełnie nieadekwatne

do wielowymiarowej pracy twórczej Mariana Makarskiego, obejmującej nie tylko architekturę, ale również, a może przede wszystkim malarstwo i literaturę. Poprosiłem zatem przedstawicieli środowisk twórczych Lublina i przyjaciół Mariana o refleksje i wspomnienia z nim związane. Muszę podkreślić, że moja propozycja została przyjęta z ogromną życzliwością, za co serdecznie dziękuję. Pierwsza wypowiedź dotyczy, myślę, mało znanej aktywności dr. Makarskiego, związanej z rozbudową Politechniki.

Adam Wasilewski

Prof. dr hab. Ewa Bojar

Prorektor ds. nauki Politechniki Lubelskiej w latach 1999-2002:

Dr inż. arch. Marian Makarski to Artysta z żyłką społecznika. Nasze drogi życiowe i zawodowe zetknęły się pod koniec XX wieku. Dr M. Makarski był już wtedy emerytem, ale zawsze gotowym do wypełnienia ról zawodowych. Cechą charakterystyczną dr. M. Malarskiego była zawsze chęć niesienia pomocy Politechnice Lubelskiej w kwestiach doradztwa projektowego i konsultacji związanych w kwestiach estetyki w budynkach Politechniki Lubelskiej i na terenie kampusu. Zawsze bezpłatnie! Opracował na prośbę władz rektorskich PL i dziekańskich Wydziału Zarządzania projekty wykorzystania „Spichlerza”, Pałacu na ul. Bernardyńskiej, wnętrza „Pałacyku” naszego obecnego Rektoratu, a przede wszystkim „Łącznika” między Wydziałem Inżynierii Środowiska a „Oxfordem”, czyli Wydziałem Zarządzania. Z otwarciem „Łącznika” związana jest uroczystość wręczenia „Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski”. Dr. M. Makarskiemu za osiągnięcia twórcze i pracę na rzecz miasta Lublina. W dniu 22 stycznia 2010 roku społeczność akademicka zgromadziła się w „Łączniku” na wernisazu Mariana Makarskiego. W pięknym obiekcie

zaprojektowanym przez Mistrza, w otoczeniu Jego nadzwyczajnych prac oczekiwaliśmy na przybycie przedstawiciela Kancelarii Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Uroczystość wręczenia Orderu była poważna, a jednocześnie bardzo radosna. Świątowaliśmy sukces Naszego Kolegi, Wielkiego, Wielowymiarowego Artysty.

Była to jedna z ostatnich decyzji Prezydenta RP dotycząca przyznania odznaczeń. Miało to miejsce przed katastrofą lotniczą, w której zginął zarówno Lech Kaczyński decydujący o przyznaniu, jak i Mariusz Handzlik wręczający to odznaczenie. W uroczystości uczestniczyły władze miasta, regionu, Politechniki Lubelskiej, Rodzina, Przyjaciele oraz studenci.

Dr M. Makarski kilkakrotnie prezentował swoje prace studentom i pracownikom, Politechniki Lubelskiej. Wernisaże realizowano w ramach projektu „Kulturalny inżynier”. Ale wernisaż w pięknym wnętrzu Wydziału Zarządzania zaprojektowanym przez Mistrza i otrzymanie przez Niego wyróżnienia stały się wydarzeniem niezapomnianym, wyjątkowym hołdem dla naszego Wielkiego Kolegi.

Prof. dr hab. Lechosław Lameński

Historyk i krytyk sztuki, Instytut Nauk o Sztuce KUL

To postać tyle barwna, co oryginalna. Z wykształcenia architekt, z zamiłowania i przekonania pisarz, krytyk sztuki i naukowiec, a do tego – jakby na przekór młodzieńczym marzeniom – intrygujący artysta malarz. Dzięki studiom na Politechnice Krakowskiej i kontaktom z tamtejszym, gorącym środowiskiem artystycznym końca lat 40. i początku lat 50., szybko stał się twórcą rozumiejącym i czującym płaszczyznę obrazu. Zafascynowany malarstwem polskich kolorystów z okresu dwudziestolecia międzywojennego z jednej strony, a obrazami Marca Chagalla i Jerzego Nowosielskiego z drugiej, stworzył własny, wysoce oryginalny i niepowtarzalny styl. Uwielbiający pulsujące odmiany

czerwieni, zróżnicowane brązy i żółcie oraz szeroką gamę błękitów, malował z rozmachem, czytelnymi impastami. Najbliższe były mu kompozycje o wyraźnych podtekstach literackich, zwłaszcza stylizowane wizje małych, opuszczonych miasteczek, z koślawymi domkami, w sąsiedztwie których – niczym na scenie teatralnej – pojawiało się jedno lub dwa puste krzesła, postać anonimowego przechodnia, kobiety w oknie, czy też Don Kichota na koniu, samotnych obserwatorów (komentatorów) nostalgicznego świata zrodzonego w romantycznej wyobraźni autora. Wyczuwalny nastrój zadumy, refleksji nad upływającym czasem, czyniły z obrazów Mariana Makarskiego dzieła tyle uniwersalne,

o dużym ładunku emocji, co kompozycje niezwykle dekoracyjne o wysmakowanej estetyce. W rzadkich chwilach

relaksu, artysta malował również chętnie, uwielbiane przez odbiorców, przyciągające wzrok martwe natury kwiatowe.

Stanisław Bałdyga

Prezes Związku Polskich Artystów Plastyków w Lublinie w latach 1993-2003:

W swoich wspomnieniach o Marianie Makarskim odniosę się do lat siedemdziesiątych, kiedy to nasze kontakty były bardzo intensywne z powodu aktywności w Związku Polskich Artystów Plastyków i Pracowni Sztuk Plastycznych z racji naszego zawodu.

Tradycją niemalże było, że po załatwieniu spraw w tych instytucjach szliśmy z kolegami „na kawę” do Lublinianki,

do Czarnej Łapy lub kawiarenki Ewa, gdzie zawsze można było spotkać Mariana z jego małżonką Teresą, wydawało się, że są tam codziennie. Zaczynały się długie rozmowy i dyskusje „na luzie” w atmosferze przypisywanej często Marianowi szczególnej beztroski. Rzecz ujmując bardziej poważnie, Marian był tzw. „człowiekiem renesansu”: malarz, rysownik, a przede wszystkim architekt, interesował się historią. Doktorat napisał (prawdopodobnie) o początkach architektury w Kazimierzu. Pisał eseje do prasy lubelskiej, chyba również do Kamenu.

Nasz dobry kolega, odczytywany przez nasze środowisko jako człowiek o wyjątkowo spokojnym i radosnym charakterze. Oczywiście wybitny twórca, malarz, architekt.

Anegdotą niemalże stał się fakt, kiedy to w roku 2003 przygotowywałem ekspozycję na Międzynarodowe Triennale na Majdanku. Odwiedził nas niespodziewanie Marian zdziwiony sytuacją, a przecież on przyszedł na otwarcie wystawy. Tym razem źle obliczył, bo przyszedł tydzień za wcześniej (częściej zdarzało mu się przyjść na jakiegokolwiek spotkanie za późno). On nie przywiązywał aż tak dużego znaczenia do rzeczy mniej istotnych, banalnych. Za to w swojej twórczości był autentyczny, nie oszukiwał – jednym słowem wybitny.

Kościół OO. Kapucynów w Lublinie. Architektura – M. Makarski

Architekt Mirosław Załuski Prezes SARP Oddział Lublin 1980-1984:

Marian Makarski, obdarzony wieloma talentami twórczymi, jako zawód wyuczony wybrał architekturę. Marzył o pozostawieniu po sobie owoców swojej inspiracji artystycznej w postaci zrealizowanych obiektów pięknych i użytecznych. Szczytowym osiągnięciem w tej dziedzinie jest, wzniesiony w latach 80. kościół o.o. kapucynów na „Poczekajce” w Lublinie. Oryginalna bryła świątyni trafnie wpisana w przestrzeń przez obserwatorów nazywana żartobliwie „skocznią”. Kolejnym, znanym powszechnie, obiektem, była muszla koncertowa w Ogrodzie Saskim w Lublinie. Ma też na swoim koncie skromniejsze kubaturowo obiekty, takie jak: jednorodzinne domy mieszkalne dla indywidualnych inwestorów, kaplice, domy kultury w mniejszych miejscowościach, czy rewitalizacja zabytkowego pałacyku na terenie Politechniki Lubelskiej. Marian miał duszę artysty, więc wszystkie jego projekty rodziły się jako dzieła sztuki: najpierw w szkicach wrażeniowych, następnie dopracowywane, po kolejnych uzgodnieniach i uszczegółowieniach, do postaci projektu technicznego, który zgodnie z obowiązującymi przepisami mógł uzyskać pozwolenie na budowę. Marian nie miał do tego cierpliwości, więc te formalności i ciągłe poprawki dokumentacji były zmorą i jego i urzędników.

W latach 60. jako wykładowca w Państwowych Szkołach Budownictwa w Lublinie prowadząc „ćwiczenia zdob-

nicze i modelowe”, przyszłych techników uczułał na piękno i estetyczne postrzeganie przestrzeni, a później już jako wykładowca w Politechnice Lubelskiej kształtował zawodowo przyszłych inżynierów.

Marian Makarski był członkiem lubelskiego oddziału SARP oraz czynnym członkiem Izby Architektów od czasu jej powołania do ostatnich dni. W trudnych latach 80. uzyskał „status twórcy” nadawany przez ministra Kultury na wniosek SARP, co umożliwiło samodzielne wykonywanie zawodu projektanta architektury.

Mariana poznałem bliżej w roku 1969, kiedy to jako architekt jeszcze bez uprawnień projektowych, byłem zaproszony przez zespół architektów z lubelskiego „Inwestprojektu” do współpracy przy konkursach. Marian, jako ich kolega włączył się również do zespołu, oferując jako miejsce spotkań i pracy przy konkursach swoją pracownię plastyczną na ostatnim piętrze tzw. „Pekinu” – budynku mieszkalnego przy ul. Głębokiej w Lublinie. Marian wytwarzał twórczą atmosferę, dyskutował, polemizował przy omawianiu kolejnych pomysłów i na tym polegał jego wkład w ostateczną formę projektu.

W każdym środowisku, w którym się obracał Marian był duszą towarzystwa, zawsze elegancko ubrany, z nieodłączną apaszką na szyi brylował, sypiąc anegdotami i dowcipami.

Dr Alina Kochańczyk Literaturoznawczymi, eseistka, współpracowniczka kwartalnika literackiego „Akcent”:

Okres aktywności twórczej Mariana Makarskiego w pewien sposób zamknęło ważne wydarzenie: zadebiutował jako autor powieści. Po wielu latach od czasu, kiedy powstały pierwsze strony powieści „Dom mojego ojca” pojawił się w księgarniach. Dla mnie była to wielka niespodzianka i naprawdę bardzo się ucieszyłam, że nareszcie opublikował tę osnutą na kanwie własnej biografii opowieść. Jakież 5 lat wcześniej dał mi do czytania maszynopis, który wymagał tylko pewnych skrótów i nie rozumiałam, dlaczego zwleka z wydaniem tego swego dzieła. Ta nawiązująca do formy poetyckiej ballady autobiograficzna opowieść o utraconym czasie dzieciństwa i młodości ujawnia proces kształtowania się osobowości artysty. Najważniejszą częścią opowieści jest spędzone w podkrakowskich Proszowicach dzieciństwo, które na całe życie naznaczyła doznana wtedy wielka trauma. Wrażliwość dziecka doznała tak głębokiego urazu, że w jego osobowości zaczęły się rozwijać skłonności artystyczne. Marian wyjaśnił mi to kiedyś

w taki sposób: „z artystą jest tak, jak z małżą: zraniona rodzi perłę.”

(...) Drogę do literatury pokonywał w powolnym tempie. Zaczął od wierszy, felietonów, tekstów publicystycznych. To jego pragnienie „prawdziwego” pisarstwa rozpoznalam po skłonności do snucia dłuższych opowieści. Bardzo lubiłam jego spontaniczne narracje, czy to były poruszające wspomnienia z czasów spędzonych w szkole na ulicy Długosza w Lublinie, czy anegdoty z okresu studiów w Krakowie. (...) Opowiadał ciekawie, bardzo plastycznie; wydobywał kolory zdarzeń i psychologiczne niuanse swoich bohaterów, narracje podbarwiał sentymentem, ale też subtelnym poczuciem humoru. Pyszne były jego anegdoty o kolegach malarzach, o Jerzym Nowosielskim, Franciszku Starowieyskim, Władysławie Hasiorze, Jacku Siennickim, o Władysławie Filipiaku i Zenonie Kononowiczu...

(Tekst jest fragmentem eseju wspomnieniowego z „Akcentu” nr 4/2020)

Marian był artystą i zachowywał się po artystowsku. Pamiętamy go z nieodłącznym fullarem na szyi, z pieskiem, który mu niekiedy towarzyszył na Wydziale. Opowiadano o nim mnóstwo mniej lub bardziej prawdziwych anegdot. Pamiętam, że powiedział mi kiedyś, że przedmioty, które prowadzi zmieniają nieraz nazwy, ale on zawsze mówi o architekturze. W mojej młodości studenckiej zdarzyło mi

Dr inż. arch. Marian Makarski (1928-2020), nauczyciel akademicki, architekt, malarz, literat. Studiował architekturę na Politechnice Krakowskiej, gdzie również uzyskał doktorat na podstawie dysertacji „Przeszłość Kazimierza Dolnego w badaniach urbanistyczno-architektonicznych”. Po studiach pracował w Lublinie w Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego, w lubelskim Miastoprojekcie, a później w Politechnice Lubelskiej, gdzie prowadził wykłady z architektury dla studentów budownictwa. Był promotorem wielu prac dyplomowych o tematyce konserwatorskiej i rewaloryzacyjnej powiązanej z zabytkami Lubelszczyzny. Po przejściu na emeryturę pracował jako profesor w Wyższej Szkole Społeczno-Przyrodniczej w Lublinie.

Dr Makarski jest autorem wielu ciekawych projektów architektonicznych, opracowań z zakresu rewaloryzacji zabytków i architektury wnętrz. Są to między innymi projekty kościołów w Brzostówce, Skowieszynie, Ostrowcu Świętokrzyskim, projekty szkół, obiektów handlowych i osiedli mieszkaniowych w Chełmie, Lublinie i Puławach. Najbardziej znanym obiektem autorstwa Mariana Makarskiego jest monumentalny klasztor i kościół OO. Kapucynów w Lublinie uważany za jeden z najlepszych przykładów współczesnej architektury sakralnej. Jego prace rewaloryzacyjne dotyczyły takich zabytków, jak: zespół pałacowy w Kozłówce, pałac w Sitnie i Turce, spichlerz w Kazimierzu Dolnym. Liczne i ciekawe projekty architektury wnętrz były realizowane przede wszystkim w oddziałach banku BGŻ, ale również w sanatorium w Nałęczowie i Sądzie Wojewódzkim w Lublinie, a także w obiektach hotelowych i handlowych Lublina i Zamościa. Wiele prac projektowych dr Makarski wykonał na potrzeby Politechniki Lubelskiej. Są to m.in. adaptacje spichlerza i dworu na potrzeby Rektoratu.

Dominujące miejsce w twórczości Mariana Makarskiego zajmuje malarstwo. Jego obrazy, bardzo oryginalne w nastroju i formie, w sposób bardzo czytelny odwołują się do doświadczeń z dzieciństwa autora, które przeżył w małym miasteczku. Prace Mariana Makarskiego były prezentowane i często wyróżniane na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych m.in. w: Lublinie, Warszawie, Sopocie, Lwowie, Debreczynie (nagroda i medal im. Kapłana Mikłosa), Wiedniu. Znajdują się w zbiorach muzealnych i prywatnych w Polsce i na świecie (muzea w Lublinie, Debreczynie, Sofii, Zamościu i Kazimierzu Dolnym, kolekcje prywatne w Polsce, USA, Szwecji, Francji, Włoszech i Korei).

się spotkać wykładowcę, który zafascynował mnie tym, że fascynowało go to, co robi i dlatego wybrałem specjalność zawodową, którą uprawiałem przez całe życie. Marian Makarski był właśnie taką osobowością, był postacią barwną i takim go zapamiętamy.

Adam Wasilewski

Twórczość pisarska Mariana Makarskiego to przede wszystkim liczne felietony w prasie codziennej i w periodykach artystyczno-literackich „Kamena” i „Akcent”. Jest autorem wierszy i sztuki teatralnej „Mężczyzna z walizką”. Za powieść „Dom mojego Ojca”, która była również przedstawiona w formie scenicznej w teatrze im. J. Osterwy w Lublinie otrzymał w 2002 roku Nagrodę Literacką im. Bolesława Prusa Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Dr inż. arch. Marian Makarski był członkiem SARP, Izby Architektów, ZPAP, ZLP, został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi oraz medalami okolicznościowymi.

Dr Barbara Kowal (1952-2019)

Dr Barbara Kowal urodziła się 15 stycznia 1952 roku w Krakowie.

Studia ukończyła w 1974 roku na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UMCS w Lublinie, uzyskując dyplom magistra pod opieką naukową prof. dr. hab. Adama Bieleckiego.

Stopień doktora nauk technicznych uzyskała w 1983 roku na Wydziale Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie na podstawie rozprawy pt. „Ekstrema form kwadratowych i ich zastosowania w technice rolniczej” pod kierunkiem prof. dr. Wiktora Oktaby.

W Politechnice Lubelskiej pracowała od 1974 roku kolejno na stanowiskach: asystenta stażysty, asystenta, adiunkta i starszego wykładowcy w Katedrze Matematyki. Prowadziła zajęcia dydaktyczne dla studentów z tematyki: analiza matematyczna, równania różniczkowe zwyczajne i cząstkowe, przekształcenia całkowite, analiza zespolona, algebra, rachunek prawdopodobieństwa i statystyka matematyczna.

W latach 1999-2012 była członkiem Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej, w latach 2002-2005 członkiem Komisji Dydaktycznej Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, a od 2012 r. człon-

kiem Komisji ds. Kształcenia dla kierunku Informatyka.

Za osiągnięcia dydaktyczne została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2008) oraz nagrodami Rektora Politechniki Lubelskiej za osiągnięcia dydaktyczne (1975, 2008) i naukowe (1983).

Zmarła 12 października 2019 r. w Lublinie.

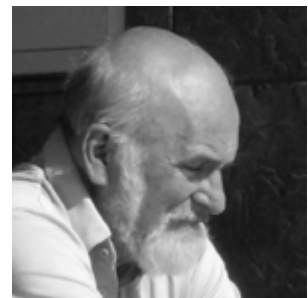
Dr Jacek Malicki

Dr Jacek Malicki rozpoczął pracę w Politechnice Lubelskiej 1 września 1980 r. i pracował nieprzerwanie do 30 września 2001 r., gdy odszedł na emeryturę. Pracując w Zakładzie Technologii Wody i Ścieków, a następnie w Katedrze Inżynierii i Ochrony Środowiska na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej dr Malicki, prowadził zajęcia z przedmiotów: biologia sanitarna oraz nowoczesne metody uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w formie wykładów, ćwiczeń audytoryjnych i laboratoryjnych. W trakcie zatrudnienia dr Jacek Malicki prowadził badania naukowe dotyczące zastosowania metod bioindykacyjnych w ocenie stanu środowiska i gospodarki wodnej, współpracując z Akademią Rolniczą w Lublinie, Instytutem Agrofizyki PAN w Lublinie oraz Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Lublinie.

Dr Jacek Malicki był szczególnie lubianym i cenionym nauczycielem akademickim ze względu na rozległą wiedzę i życzliwe podejście do studentów. Był promotorem wielu prac dyplomowych – magisterskich, ich recenzentem oraz konsultantem licznych prac doktorskich.

Dr Malicki nigdy nie szczędził czasu i uwagi dla tych, którzy tego potrzebowali. Współpracownicy mogli liczyć na Jego życzliwość, zaangażowanie i merytoryczne wsparcie.

Był człowiekiem niezwykle ciepłym, obdarzonym rzadkim poczuciem humoru i dystansem do otaczającej rzeczywistości. Trudne doświadczenia nie zmieniły Jego pozytywnego nastawienia do ludzi, umiał jednak trafnie ocenić intencje tych, którzy Go otaczali. Był człowiekiem zasad i nie pozwalał, by nim manipulowano. Gdy obdarzał kogoś zaufaniem, wspierał go nie tylko w aktywności zawodowej, ale również w sprawach osobistych. Zawsze z wdzięcznością będziemy wspominać osobę dr. Jacka Malickiego.

Przyjaciele z Politechniki Lubelskiej

Maria Grażyna Herda

W dniu 18 kwietnia 2020 r. zmarła przeżywszy 61 lat, Maria Grażyna Herda, długoletni pracownik Politechniki Lubelskiej. Pochowana została 22 kwietnia na Cmentarzu Komunalnym w Lublinie przy ul. Droga Męczenników Majdanka.

Przez całe życie związana była z Politechniką Lubelską – od 1980 r., pracując w Zespole Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych przy ul. Langiewicza w Lublinie,

następnie od roku 1999 r. w Sekcji Spraw Socjalno-Bytowych Pracowników.

Była zawsze wzorem człowieka prawego, życzliwego dla innych. Służyła dobrą radą i chęcią pomocy. Na zawsze pozostanie w naszej pamięci i sercach.

Sześć uczelni nagrodzonych w konkursie ELSEVIER Research Impact Leaders Award

Nowy wynalazek z Politechniki Lubelskiej. Autonomicznie sterowane wózki mają zastąpić wózki widłowe

Aleksandra Kaczmarska · 2 min

Lubelski Kaczmarski

Transport wewnętrzny towarów, ich odbiór z wozów w magazynach - to jedno z zadań autonomicznie sterowanych wózków.

Politechnika Lubelska w Białym Stoku Lubelski

Politechnika Lubelska w Białym Stoku Lubelski... Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki... Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki...

Nagrody Ministra Inwestycji i Rozwoju dla młodych naukowców z Lublina

przez Radio Lublin · 5 lutego 2020

Udziałuj na Facebook Udziałuj na Twitter

Nagrody Ministra Inwestycji i Rozwoju dla młodych naukowców i studentów Politechniki Lubelskiej...

Nagrodę za najlepszą rozprawę doktorską o zachowaniach konstrukcji zbirów Jabłonek z Katedry Konstrukcji Budowlanych...

- Czytaj także: Noc Bibliotek w reżimie sanitarnym, Urząd Miasta Zamówił wprowadzić ograniczenia w obsłudze interesantów

FORUM AKADEMICKIE

Kontakt Prenumerata Logowanie

Aktualności Miesięcznik Informator FA

SZKOŁY WYŻSZE

NOWY REKTOR POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

Prof. Stefan Cichan

Prof. Zbigniew Pater, dziekan Wydziału Mechanicznego i jedyny kandydat w wyborach na rektora Politechniki Lubelskiej...

Głosowanie odbyło się we wtorek 26 maja. Przeprowadzono je w trybie zdalnym za pomocą internetowego systemu ankiet LimeSurvey...

Prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater to specjalista w zakresie modelowania numerycznego, prototypowania wirtualnego i optymalizacji procesów kształtowania przedmiotu oraz projektowania innowacyjnych...

Stefan Cichan · Władysław · Lublin

Inteligentne urządzenie z Lublina zapobiegnie awariom prądu

przez Radio Lublin · 18 listopada 2019

Udziałuj na Twitter Kuf OR

Cyfrowy czujnik napięciowy, EKOS, to taki mały, ale bardzo precyzyjny i inteligentny aparat do pomiarów...

Utworzona · 17 listopada 2019

Konstruktorzy z Lublina stworzyli ramię, które może zastąpić rękę. To wielka pomoc dla osób niepełnosprawnych

przez Radio Lublin · 10 lipca

Radio Lublin

Współpraca z japońskimi naukowcami z Uniwersytetu w Tokio...

36 lat współpracy Politechniki Lubelskiej z japońskimi inżynierami

przez Radio Lublin · 10 lipca 2019

Udziałuj na Facebook Udziałuj na Twitter

Politechnika Lubelska i Uniwersytet w Tokio... Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki...

Lubelski bolid najlepszy

2020-07-04

Lubelski bolid najlepszy

Bolid z Lublina najlepszy na świecie. Studenci z Politechniki Lubelskiej skonstruowali pojazd, który miał być oszczędny i ekonomiczny. Okazał się najlepszy spośród ponad 150 podobnych z całej Europy

Nazywa się Hydros i został właśnie najbardziej efektywnym energetycznie bolidem na świecie...

Zabytkowe ruiny pod ochroną. Naukowcy opracowali uniwersalny model

przez Radio Lublin · 18 września 2019

Udziałuj na Facebook Udziałuj na Twitter

Jest to uniwersalny model, który może być używany do oceny stanu zabytków i ich konserwacji...

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki... Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki...

**Politechnika Lubelska pomaga
w walce z koronawirusem**

Wystawa fotografii *Armenia na 3 obiektywy*

Autorstwa: Jerzego Montusiewicza, Stanisława Skomry oraz Urszuli Ziniewicz

